

Boss Quá Gian Xảo!

Contents

Boss Quá Gian Xảo!	2
1. Chương 1: Chính Thức Khởi Động	3
2. Chương 2: Pk	7
3. Chương 3: Mục Tiêu Của Cô	9
4. Chương 4: Bạn Cùng Phòng	11
5. Chương 5	13
6. Chương 6: Chương 6	15
7. Chương 7	17
8. Chương 8	19
9. Chương 9	21
10. Chương 10	23
11. Chương 11	25
12. Chương 12	27
13. Chương 13	29
14. Chương 14	31
15. Chương 15	33
16. Chương 16	34
17. Chương 17	37
18. Chương 18	39
19. Chương 19	41
20. Chương 20	43
21. Chương 21	45
22. Chương 22	47
23. Chương 23	49
24. Chương 24	51
25. Chương 25	53
26. Chương 26	55
27. Chương 27	56
28. Chương 28	58
29. Chương 29	60
30. Chương 30	62
31. Chương 31	64
32. Chương 32	66
33. Chương 33	68
34. Chương 34	70
35. Chương 35	72
36. Chương 36	74
37. Chương 37	76
38. Chương 38	78
39. Chương 39	80
40. Chương 40	82
41. Chương 41	84

42. Chương 42	86
43. Chương 43	88
44. Chương 44	90
45. Chương 45	92
46. Chương 46	93
47. Chương 47	95
48. Chương 48	97
49. Chương 49	99
50. Chương 50	100
51. Chương 51	102
52. Chương 52	104
53. Chương 53	105
54. Chương 54	107
55. Chương 55	109
56. Chương 56	111
57. Chương 57	113
58. Chương 58	114
59. Chương 59	116
60. Chương 60	118
61. Chương 61	119
62. Chương 62	121
63. Chương 63	123
64. Chương 64	125
65. Chương 65	127
66. Chương 66	129
67. Chương 67	131
68. Chương 68	133
69. Chương 69	135
70. Chương 70	137
71. Chương 71	139
72. Chương 72	140
73. Chương 73	142
74. Chương 74	144
75. Chương 75	146
76. Chương 76	149
77. Chương 77	151
78. Chương 78	153
79. Chương 79	154
80. Chương 80	156

Boss Quá Gian Xảo!

Giới thiệu

Câu đầu tiên mà phụ nữ nói khi lần đầu gặp đàn ông là gì? Cô hỏi: “Huỳnh dài, nếu không ngại, tôi r

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/boss-qua-gian-xao>

1. Chương 1: Chính Thức Khởi Động

”Tiên Tử, mật mã tài khoản đã gửi đến hòm thư của em, kiểm tra và xác nhận đi.” Tin nhắn từ di động, ngắn gọn súc tích, giọng nam lạnh lùng từ di động.

”Đã biết!” Người đối thoại cũng trả lời rành mạch.

Hai câu nói, nhưng số từ chẳng quá 20.

Lăng Tử Tiên đã mở hòm thư, nhanh chóng tìm tên tài khoản và mật mã trò chơi, một bên thu nhỏ giao diện, vừa đánh lại tài khoản và mật mã, login.

Lăng Tử Tiên chơi trò “Tiêu Dao”, vừa mới ra 3 tháng trước. Nhưng đúng lúc cô được tuyển chọn làm học sinh xuất ngoại để đào tạo chuyên sâu. Cho dù đã đăng ký, nhưng chưa từng chơi.

Ở nước ngoài không phải không thể chơi, nhưng cô lại được đưa đến một học viện khá chuyên nghiệp, nên không chơi.

Ba tháng thời gian nháo một cái mà qua, giờ đã về rồi, có account, nhưng chắc chắn không phải bắt đầu từ con số không mà đánh quái.

Lăng Tử Tiên lựa chọn sever tên “Phong Vân Tái Khởi” để lấy kinh nghiệm.

Tên nhân vật trong trò chơi khá tương tự như tên cô ngoài đời, Lăng Tử Tiên, mỹ danh xưng, “Lăng Ba Tiên Tử”.

Người trước màn hình bắn máu, chính vị nữ hiệp Lăng Ba Tiên Tử làm hại bà mẹ cô đặt tên cô như thế—Lăng Tử Tiên!

Lúc trước Lăng Tử Tiên thích chơi game này, là vì game có thiết kế phong cảnh mang phong cách riêng, chỉ thoáng qua đã hấp dẫn cô. Nay login vào, không gian 3D lại càng chân thật, khiến cô rất vừa lòng.

Trong trò chơi, Lăng Ba Tiên Tử là thích khách, mặc trang phục màu đỏ sậm, kể cả mũ, trừ bỏ dao găm, hầu như chẳng có trang bị nào cả.

[Hệ thống thông báo]: Người chơi [Khuynh Tẫn Thiên Hạ] mời bạn gia nhập bang phái [Phong Vân Tái Khởi], đồng ý hay từ chối?

Lăng Tử Tiên cười tủm tỉm click đồng ý, “Khuynh Tẫn Thiên Hạ” là người đã giúp nàng kiếm kinh nghiệm đánh quái 3 tháng, bang phái [Phong Vân Tái Khởi] cũng giống tên sever, dùng ngón chân cũng biết địa vị Bang phái này ra sao.

Vừa vào Bang, đã thấy có người tám chuyện—

[Bang phái][Anh là huyền thoại] Nào, lại đây, vị MM mới, (* MM= meimei, cô em nhỏ.) mọi người mau ra chào đi nào!!!

Vừa nói, cả Bang đã hưởng ứng.

[Bang phái][Ca bay trên trời] MM mới ở đâu?

[Bang phái][Ông không thích con gái xấu, tránh đường...] Cái quái gì thế, lão đại không kéo cao thủ vào Bang, lại còn thêm người? Người mới đâu, mau khai số đo bằng vòng, không thì kick!

[Bang phái][Ngây thơ] Sắc lang Tránh đường cũng biến đi, đừng dọa người mới.

[Bang phái][Ông không thích con gái xấu, tránh đường...] Con bé Ngây thơ cút đi, xấu không phải là sai, nhưng dọa ông đây thì chết chắc!

...

Bang phái vừa gào thét, mấy người vốn im hơi lặng tiếng cũng ra mặt.

Tranh luận một lúc, cuối cùng cũng có người ra mặt—

[Bang phái][Bà không phải tiểu muội muội] Xin hỏi một câu, vị MM kia đâu rồi?

Thế giới im lặng, lại bị một người xuất hiện cắt đứt.

[Bang phái][Lăng Ba Yêu Nữ] (Ngáp)

[Bang phái][Gà vịt] Wa, Bang chủ Phu nhân (Mất lóe)

[Bang phái][Thư sinh áo trắng] Phu nhân, đêm qua ngài lại ngủ muộn, “năng lực” của Bang chủ khiến tại hạ bái phục

[Bang phái][Diệt Tuyệt Sư thái] Xin lỗi, việc xấu không nên nhìn, điều không tốt không nên nghe di đà phạt...

[Bang phái][... Đói bụng] Woa, chết tiệt, dạo này cứ thấy ni cô, đen như con rệp, chắc chắn là do bà ni cô già này làm hại!!!

[Bang phái][Diệt Tuyệt Sư thái] Thí chủ, ẩn đường ngài có màu đen, gần đây chắc chắn gặp họa máu chảy đầu rơi...

... ..

Nhìn Bang phái bàn tán ầm ỹ, Lăng Tử Tiên cười vui vẻ, không sai, nơi này... Hihi. rất thích hợp để tiến hành kế hoạch “vĩ đại”!

Lăng Tử Tiên vừa định nói chuyện, đã có người nhảy vào—

[Bang phái][Lăng Ba Yêu Nữ] Hừ, yêu nữ, cút ra đây cho chị! (Lửa giận bùng bùng)

Mọi người chảy vài vạch đen, chẳng phải ngài là “yêu nữ”?

Đương nhiên, lời này cũng chỉ thăm nhủ mà thôi.

Lăng Tử Tiên nhìn kênh Bang phái trò chuyện, đã vậy “yêu nữ” cùng họ cũng lên tiếng rồi, cười càng ngọt.

Bàn tay mềm, nhỏ xinh đặt lên bàn phím, đánh ra câu chữ đầu tiên.

[Bang phái][Lăng Ba Yêu Nữ] Chị Yêu, em đến đây. (Khuôn mặt tươi cười)

Bang chúng vốn ngạc nhiên không biết thần thánh phương nào dám cùng tên họ với chị cả Yêu Nữ, lại thấy 5 chữ đánh ra, cực kỳ thân thiết.

Hơn nữa tên này— Lăng Ba Yêu Nữ...

Giống y chang! ! !

[Bang phái][Ông không thích con gái xấu, tránh đường...] (o) Wa, là mỹ nữ...

[Bang phái][Nước ẩm nấu ếch] Tiên Tử MM, mau khai số đo 3 vòng, báo 3 vòng, mau, tưởng tượng
Một viên đá nhỏ tạo ra muôn vàn làn sóng.

[Hệ thống] Người chơi [Lăng Ba Yêu Nữ] yêu cầu bạn làm bạn tốt, đồng ý hay từ chối?

Lăng Tử Tiên chống cằm, cười khi, click đồng ý.

[Trò chuyện mật][Lăng Ba Yêu Nữ] Yêu nữ, sống an ổn một tý, đừng đùa với thanh danh Bang phái Đệ nhất, biết không?

Diễn hình chị cả, nhưng mà Yêu Nữ chính là chị gái cô, chị gái ruột, dù ra đời sớm hơn 10 phút.

[Trò chuyện mật][Lăng Ba Tiên Tử] Chị Yêu, em định làm gì, chẳng lẽ chị không biết? Được rồi, yên tâm đi, nào~ Cười cho đại gia một cái coi

~Cách đối nhân xử thế của cô— Không giống người!

[Trò chuyện mật][Lăng Ba Yêu Nữ] Xéo một bên đi, đừng để chị đây biết em làm cái chuyện xấu mặt cả nhà, để chị quát cho chết, hừ!

Cái dấu hiệu “Hừhừ” khiến Lăng Tử Tiên chợt nhớ đến chị gái đã 3 tháng không gặp rồi, nhớ quá. Nhưng mà nếu như ở ngoài, cô vẫn thích ở ký túc xá hơn, mà bạn cùng phòng vẫn chưa về, về thì ồn ào lắm.

Tám nhắm với Lăng Tử Ái (* Là Lăng Ba Yêu Nữ) vài câu.

[Trò chuyện mật][Lăng Ba Tiên Tử] Các vị huynh đệ, tiểu muội mới đến, kính nhớ mọi người chỉ bảo. (* Là nha, chắc nhầm, Trò chuyện mật chỉ 2 người với nhau, đáng lẽ phải là trên kênh Bang phái mới đúng ==)

Lời nói khách sáo vừa xuất hiện, cả Bang phái như trúng phải thiên lôi, nhưng cảm thấy văn vẻ, không tồi.

Hơn nữa, lại cùng “Đồng họ” Bang chủ Phu nhân, đã vậy, Bang chủ tự mình nhận vào, ô dù to

~Nói là thế, nhưng ai chẳng biết Bang chủ Khuynh Tẫn Thiên Hạ là một người công tư rõ ràng, không làm mấy việc như thế này.

Phong Vân Tái Khởi đứng đầu Tứ Đại Bang phái, không phải cứ có quan hệ là vào được. Bang có hơn 100 nhân vật, trung bình là cấp 80, thấy hơn 70 không có quyền gia nhập, vào cũng phải có cống hiến. Ngoài ra, Bang có những ngày định kỳ kick bớt những nhân vật không online thường xuyên.

Mà mọi người trong Bang không phải lúc nào cũng quan tâm đến người chơi mới, chỉ là làm xong nhiệm vụ thì tán chuyện, nên mấy người này hết việc tìm vui.

Có mấy người tò mò tìm hiểu tư liệu “Lăng Ba Tiên Tử”—

Tên người chơi: Lăng Ba Tiên Tử.

Giới tính: Nữ.

Sinh nhật: Bí mật.

Giới thiệu văn tắt: Không.

Cấp: 80.

Kinh nghiệm: 87600/1800000.

Trang bị: Lãm mạo, Ám dạ sa y, Xích luyện khôi, Hải lan giới, Thiên thanh chủy thủ... (* Mũ, áo, quần, vòng cổ, dao.)

Kỹ năng: Lăng không hái tinh, Thuật ẩn thân.

Nghề nghiệp: Thích khách.

Thú nuôi: Không.

Kết luận cuối cùng.

[Bang phải][Chân đất] Trời ạ, hóa ra là account phụ bỏ đi. Thấy ghét.

[Bang phải][& Ta đến vì] Lão đại làm gì thế, account phụ cũng cho vào? Kick đi, kick đi, kick đi... (Lặp lại vô số)

...

Theo tư liệu cá nhân mà ra, trang bị của Lăng Tử Tiên là bình thường, chỉ có 2 kỹ năng (Trong đó có 1 là kỹ năng chủ yếu), không có thú nuôi, mất hết tư cách. Chỉ có thể kết luận, account phụ.

Nhưng mà, trừ bỏ người trong cuộc và những người quan trọng, không ai biết người dùng chính là Bang chủ vĩ đại của Phong Vân Tái Khởi, Khuynh Tẫn Thiên Hạ...

[Bang phải][Lăng Ba Yêu Nữ] Ầm ỹ cái gì, im cho bà!

Cái gì gọi là cả vú lấp miệng em? Cái gì tên là khí thế ngút trời? Hiện tại, Lăng Ba Yêu Nữ vừa rống, quả thật chỉ có thể hình dung như thế.

Khi trước người chơi thấy tư liệu của Lăng Tử Tiên cũng an tâm, cả Nguyên lão và người Quản sự cũng bàn chuyện, nhưng không có Bang chủ, cứ kick đi là không ổn. Bây giờ Bang chủ Phụ nhân đã lên tiếng, tự nhiên cũng an tĩnh lại, vì Bang chủ Phụ nhân cũng có uy, được người người kính phục.

Lăng Tử Tiên nhìn Yêu tỷ, khóe miệng cong lên, cười sáng lòe lòe, ngón tay gõ vài chữ...

[Bang phải][Lăng Ba Tiên Tử] Một khi đã như vậy, không bằng PK đi! (Personal Killing)

Một viên đá nhỏ tạo ra muôn vạn làn sóng.

Một thích khách cấp 80, chẳng trang bị gì, kỹ năng cũng không có, cũng chẳng có thú cưỡi, thế mà cô nàng dám thách đấu!

Bên trong nhà trọ, một vị mỹ nữ nhìn chăm chăm vào màn hình, nghiêng răng nghiêng lợi, cô vừa dặn bà em an phận thủ thường, vừa nói đã phát bệnh, đồ chết tiệt!

Cứng ngắc, gõ vào kênh [Trò chuyện mật]: Lăng Tử Tiên, rút đi nước ngoài cho tao! (* Chỉ là vui thôi, =__= edit theo chị em nhà mình đó __=, ko biết mn thế nào.)

Lăng Tử Tiên nhìn, đã có thể tưởng tượng ra gương mặt méo xẹo của bà chị, vui vẻ, huyết sáo.

Sự nghiệp vĩ đại đang phát triển, sao cô lại bỏ dở được?

[Bang phải][Chân đất] Giỏi thì đến sàn PK xem nào. (Biểu tượng kiêu ngạo)

[Bang phải][Lăng Ba Tiên Tử] Xấu hổ quá, chị đây là phụ nữ yếu đuối. Thấy em đi “chân đất”, nếu thua, chị mua cho em đôi giày rơm mà đi.

Lời này vừa nói, cùng với “đi chân đất”—

[Bang phải][Giọt nước nhỏ] (o) Oh, chị yêu nói thật cảm động

[Bang phải][005438] Tiểu Tiên Nữ cố lên, vì tình bạn mà cố vũ bạn, đánh bại Chân đất nào!

[Bang phải][Anh là huyền thoại] Mỹ nữ, cứ cố gắng hết mình nha

~[Bang phải][Diệt Tuyệt Sư thái] A di đà phật, lại giết chóc... Thí chủ, phóng hạ đồ đao...

[Bang phải][Lôi Thần] Sư thái, Chỉ Nhược tiểu sư muội lại đi quyến rũ lại Vô Kỵ đại hiệp, ngài mau về am đi, thiện tai, thiện tai!

...

[Phong Vân Tái Khởi] Sàn PK, không khí áp lực.

2. Chương 2: Pk

Đối với mỗi một Bang phái mà nói, đều có một sân dành riêng PK, nay đứng ở nơi đây có 2 người, một thích khách cấp 80 và kiếm khách cấp 93, nói một cách khách quan, thích khách cấp 83 đang tìm đường chêts, hơn nữa là account phụ bỏ đi dừng lại.

Trang bị của Lăng Ba Tiên Tử vốn đơn giản, mà kiếm khách Chân đất lại có trang bị cao cấp, dù sao cũng là một người chịu bỏ tiền đầu tư, kiếm khách cấp 93, chắc chắn không yếu.

Mấy người chơi khác nhìn sàn đấu PK mà chảy mấy vạch đen, cấp 80 vs cấp 93, muốn chết hả?

Chân đất nói:” Đây là người tự tìm, đừng trách ta thủ hạ không lưu tình!”

Trước máy tính Lăng Tử Tiên cười nhạt, ngón tay gõ ra hàng chữ.” Có bản lĩnh đánh thắng được ta rồi hãy nói.”

Ý khiêu khích toàn phần, mọi người yên lặng.

Lăng Ba Yêu Nữ đã đứng một bên, nhưng không ai biết bên ngoài bàn tính, có người đang nghiêng răng ken két. Chỉ tiếc là một khi đã ở trạng thái PK, trừ phi là rút mạng, mất điện, thì là Bang chủ Phụ nhân như cô có muốn ngừng cũng vô dụng!

[Gần đây][Hong trà mùa hè] Chân đất, Tiên Tử MM không có thú cưng, là đàn ông con trai cũng không dùng thú cưng.

[Gần đây][Giọt nước nhỏ] Đúng thế, đúng thế...

[Gần đây][Diệt Tuyệt Sư thái] Oan oan tương báo đến khi nào, thí chủ Chân đất, biến khổ quay đầu lại là bờ! Sao lại bắt nạt một cô gái trời gà không chặt?

Diệt Tuyệt vừa nói, mọi người cứng họng, “Đi Chân đất” nổi giận.

[Gần đây][Chân đất] Thì không dùng thú cưng, ông đây vẫn đánh cho người không một manh giáp luôn.

Lời vừa nói ra, không có gì ngoài người đối diện và Lăng Tử Tiên, những người chơi khác cũng hơi lo.

Chân đất nói sẽ giết cô ấy không còn manh giáp, nghĩa là không chỉ đánh thắng mà còn liên quan đến cấp bậc nữa.

Ở game “Tiêu Dao”, thua PK không chỉ mất điểm kinh nghiệm, lại còn rút cấp, cho nên trừ phi bắt buộc, không ai thích PK.

Nói thêm, gặp Kẻ thù khi PK thì, dùng 4 chữ “tương lai đen tối” không quá đáng.

Thích khách cấp 80 khiêu chiến kiếm khách cấp 93, nếu bị chém chỉ có thể về cấp 0, cũng có nghĩa là làm lại từ đầu.

Trước mắt, trừ bỏ mấy người xem kịch tìm vui, cũng có một ít người lo lắng cho thích khách áo đỏ nghèo nàn, lam lũ.

Lời Chân đất vừa dứt, kiếm khách áo đỏ biến mất, chỉ trong chớp mắt, vạch hiển thị máu trên đầu kiếm khách mất một đoạn dài.

Kiếm khách hoảng hốt, không dám lại khinh địch, rút ra thanh đao màu vàng, vận dụng kỹ năng “Vạn kiếm quy tông”, kỹ năng có thể xoay vòng chém địch xông đến trong một khu vực nhất định.

Nhưng mà, mọi người hình như đã quên mất kỹ năng đặc biệt của thích khách- Thuật ẩn thân.

Thao tác tinh tế, nhanh gọn, nhanh chóng khống chế mọi động tác của kiếm khách. Trước khi hắn kịp tung ra kỹ năng tấn công liên tiếp, đao chém, rồi lại ẩn đi.

Game “Tiêu Dao” cũng có quy định thời gian ẩn thân của thích khách, căn cứ theo cấp bậc, một thích khách cấp 80 không hẳn là thấp, nhưng hồi gian ẩn thân cũng không dài.

Những người chơi biết rõ điều này, cực kỳ khâm phục Lăng Tử Tiên.

Biết cách điều chỉnh thời gian thích hợp tấn công,quả nhiên thực lực vẫn là yếu tố quyết định!

Một lát sau, kiếm khách được trang bị đầy mình, trong trường hợp không ngờ tới, không thể chịu nổi nữa, ngã xuống.

Thích khách nhất rồi ngã xuống đi, mọi người lại mặc !

[Gần đây][& Ta đến vì] Trời ạ, người dám giết Chân đất. (Giận dữ.)

[Gần đây][Ngây thơ] Tiên Tử, đã PK là không thể giết...

Đúng lúc kiếm khách Chân đất hi sinh, trên đầu thích khách áo đỏ xuất hiện một điểm đỏ, viết -100. Chú thích ngay bên, người chơi [Lăng Ba Tiên Tử] ác ý giết chết người chơi [Chân đất], cộng thêm 100 điểm giá trị tội ác. Tên đổi màu hồng.

Người chơi game online ai cũng biết, đã PK là PK, không được giết người, giết người là sẽ có tội danh.

Việc Lăng Ba Tiên Tử lúc PK giết người, không nghi ngờ là đã cộng cho cô giá trị tội ác.

Hơn nữa hiện tại trong hệ thống Game, Chân đất được xếp hạng C, giết tên này khác xa với giết một người chơi hạng G, không chỉ khiến giá trị tội ác tăng 1 bậc đâu.

Phải biết rằng, giá trị tội ác càng cao, kinh nghiệm có được sẽ thấp hơn, bị người ta giết sẽ rớt trang bị, thần khí.

Ngoài ra, giá trị tội ác đạt 10000 không có kinh nghiệm, lên 30000, vào thẳng nhà tù .

Một cô bé xinh xắn sao lại lỗ mãng giết người ta? Thắng là thắng, vậy còn dễ tăng giá trị ác, không đáng!

Trái ngược hẳn với lo lắng của người xem, người trong cuộc, Lăng Ba Tiên Tử cũng vui vẻ, tên đỏ rồi,..... Bước đầu trong kế hoạch~ (* Đỏ tên: Chơi game, giết người chơi khác tên sẽ bị đỏ, bình thường màu trắng.)

[Gần đây][Lăng Ba Tiên Tử] Còn ai muốn PK?

Nhìn đến vẻ mặt Lăng Ba Tiên Tử bình, mọi người yên lặng, giá trị tội ác đã tăng 100 điểm, cũng đỏ danh , nằng thế nhưng còn một bộ không sao cả bộ đáng?

[Gần đây][Chân đất] Chết tiệt, ông không tin, người ăn gian, ông muốn PK tiếp.

Người nào đó sống lại .

Mang theo thanh đại đao bổ về phía thân thể bé nhỏ của Lăng Ba Tiên Tử, nhưng thất bại trước một ánh sáng màu trắng.

[Gần đây][Thư sinh áo trắng] Bang chủ đại nhân tới, haha.

Lấp lóe trong ánh sáng bạc, một người áo trắng từ từ bước ra, đẹp trai, quyến rũ.....

[Chú thích]

Cấp người chơi và hệ thống tăng điểm tội ác.

Cổ ý công kích người chơi dưới cấp 20, xếp hạng G. Giá trị tội ác: 5 điểm.

Cổ ý công kích người chơi cấp 30+, xếp hạng F. Giá trị tội ác: 10 điểm.

Cổ ý công kích người chơi cấp 40+, xếp hạng E. Giá trị tội ác: 20 điểm.

Cổ ý công kích người chơi cấp 60+, xếp hạng D. Giá trị tội ác: 30 điểm.

Cổ ý công kích người chơi cấp 80+, xếp hạng C. Giá trị tội ác: 50 điểm.

Cổ ý công kích người chơi cấp 110+, xếp hạng B. Giá trị tội ác: 300 điểm.

Cổ ý công kích người chơi cấp 150+, xếp hạng A. Giá trị tội ác: 1000 điểm.

Cổ ý công kích người chơi cấp 200+, xếp hạng S. Giá trị tội ác: 10000 điểm.

Cố ý công kích người chơi cấp 480+, xếp hạng SS. (Vẫn chưa có, nếu có, có thể đồ sát ngay lập tức, nhưng chưa thấy có người làm được, mà có thì cũng không cần vào tù.)

* Chú của riêng người dịch: Ai chơi game sẽ biết, nhưng lấy VD đơn giản về giá trị tội ác nè (Game từ TQ thôi nhé). Người chơi có tên account màu trắng coi như có giá trị tội ác (Một số game là điểm thanh danh) bằng 0. Nếu giết người sẽ bị trừ điểm (Game nào cũng áp dụng.), tên sẽ chuyển màu màu hồng nhạt => cao càng thì tên sẽ đỏ. Những ai giết người tên đỏ thì người đó sẽ không phải vào tù. Những trong game Tiêu Dao này, người tên đỏ bị giết lùi dần về trắng, gọi là rửa sạch.

3. Chương 3: Mục Tiêu Của Cô

Không chỉ có một người áo trắng, một con chim lớn cũng xuất hiện, chấp hai tay đằng sau, mặt lạnh lùng.

Tuy là một gương mặt điển hình (Kiếm khách trong game đều chỉ được thiết kế một mặt. Nhưng Khuynh Tẫn Thiên Hạ lại có khí chất ai cũng đổ kị ả!

Mọi người ngửa đầu nhìn kia người đàn ông như Trích tiên, bay xuống, nín thở.

[Gần đây][Khuynh Tẫn Thiên Hạ] Không cần luyện cấp sao?

Một câu hỏi nhỏ, nhưng gây áp lực không nhỏ.

[Gần đây][Chân đất] Bang chủ, cấp và kinh nghiệm đều là nhờ người khác, vào Bang ta, không công bằng với Bang chúng.

[Gần đây][Khuynh Tẫn Thiên Hạ] Ta biết rõ thực lực của người ta, không phải đã được kiểm chứng sao?

Một câu khiến Chân đất không thể phản bác.

Trên sàn PK, Chân đất, một người chơi cấp 93 lại thua một kiếm khách, đến cả trắng bị cũng không bằng, chẳng có mấy kỹ năng, thua còn bị giết, mất kinh nghiệm, rút cấp xuống 92, thực lực của cô ta, hẳn đã ném thừ.

[Gần đây][Thư sinh áo trắng] Huynh đệ Chân đất, thực lực của Tiên Tử MM rất mạnh, không thể nhìn mặt mà bắt hình dong.

Lăng Tử Tiên nhìn thấy những dòng này, hơi nhú mào, cảm thấy Thư sinh áo trắng này không tệ.

[Gần đây][Lăng Ba Tiên Tử] Cảm ơn.

[Gần đây][Thư sinh áo trắng] (Cười.)

[Gần đây][Lăng Ba Tiên Tử] Còn có bạn nào nghi ngờ? Đúng lúc đang ở sân PK, không ngại có thể thách đấu 1 lần, nhưng chỉ mong đừng nói ý mạnh bắt nạt yếu là được.

Cô ní đây tính khiêu chiến nhưng mang nặng ấn ý khiến Bang chúng o.O (Là một hình khác, cơ mà máy bạn lỗi =___=)

Chị hai ơi, cần phải viết 4 chữ “ý mạnh hiếp yếu” rành mạch vậy không? Còn có Bang chủ đang ở nè.

Chân đất chảy mồ hôi hột, 4 chữ “ý mạnh hiếp yếu” phải là từ hần mới đúng....

Cho dù vẫn có người chơi thâm muốn thử sức, nhưng ngại Khuynh Tẫn Thiên Hạ ở đây, không may có thể khiêu khích quyền uy của Bang chủ, nhưng vẫn ghi nhớ trong lòng, lần sau sẽ cho cô nàng đẹp mặt.

Khuynh Tẫn Thiên Hạ thản nhiên nhìn qua quanh, không coi ai ra gì, tới trước mặt Lăng Ba Tiên Tử.

[Gần đây][Khuynh Tẫn Thiên Hạ] Làm quen với cách chơi đi, đừng gây chuyện.

Lăng Tử Tiên chu miệng, nói thầm: Lại nữa rồi.

[Gần đây][Lăng Ba Tiên Tử] Được rồi, đi thì đi, quỳ hẹp hòi.

Vừa định chuẩn bị làm quen các màn trong “Tiêu Dao”, cô lại nghĩ ngợi, mở kênh trò chuyện.

[Trò chuyện mật][Lăng Ba Tiên Tử] Thiên Triệt

Nhìn đến nàng đánh ra đến hai chữ, bàn phím thượng trắng nõn ngón tay tạm dừng một giây.

[Trò chuyện mật][Khuynh Tẫn Thiên Hạ] ?

[Trò chuyện mật][Lăng Ba Tiên Tử] Em vừa mới PK với Chân đất, nói nếu anh ta thua thì em sẽ tặng một đôi giày rơm, nhưng mà kho đồ của em trống rỗng hà...

[Trò chuyện mật][Khuynh Tẫn Thiên Hạ] 30 giây

[Trò chuyện mật][Lăng Ba Tiên Tử] (Khuôn mặt tươi cười.) Hihi.

30 giây đó, Lăng Tử Tiên đi bộ chung quanh, còn bên kia, Khuynh Tẫn Thiên Hạ mua từ NPC cử hàng, một đôi giày rơm.

[Hệ thống thông báo]: Người chơi [Khuynh Tẫn Thiên Hạ] tặng “Giày rơm lạnh”, đồng ý hay từ chối nhận?

Lăng Tử Tiên cười dài, click đồng ý.

[Trò chuyện mật][Lăng Ba Tiên Tử] Cảm ơn.

Khuynh Tẫn Thiên Hạ không trả lời, Lăng Tử Tiên cũng không nói chuyện với anh nữa, mà về Bang phái.

[Bang phái][Lăng Ba Tiên Tử] Em Đi chân đất ới!

[Bang phái][... Đói bụng] Phốc!

[Bang phái][Chân đất] Ông tên là Chân đất, không phải Đi chân đất!

[Bang phái][Lăng Ba Tiên Tử] Em Đi chân trần ới, giày rơm chị hứa cho nè

Chân đất chảy đầy vạch đen, mà giận nhiều hơn, khiến răng kèn kẹt, bà cô này không chỉ giết hấn trước mặt mọi người, mà lại còn làm nhục hấn nữa, hấn nhất định khiến cô nàng chết không tử tế!

Vừa định chửi bậy, thấy Lăng Ba Yêu Nữ, đành ngậm miệng, chuyện này có vẻ phức tạp.

[Bang phái][Lăng Ba Yêu Nữ] Tặng đồ xong thì xéo đi, mà cổ nâng cấp bù lại 3 tháng trước đi.

Yêu Nữ phát giận, nhưng một số người chơi không bỏ lỡ.

Ba tháng... Chẳng lẽ chỉ vì lên cấp? Nhưng nếu chưa từng chơi, sao khi PK Chân đất lại thắng dễ dàng vậy?

[Bang phái][Lăng Ba Tiên Tử] Được rồi, muốn biến cũng không được đây, không ngại mất chị, em luyện đây.

Lăng Tử Tiên trả lời, đóng kênh Bang phái luôn. Đưa đôi giày rơm mà Khuynh Tẫn Thiên Hạ tặng cho Chân đất, cũng may anh chàng không lựa chọn chức năng không phải bạn bè không được tặng đồ.

Lăng Tử Ái nhìn màn hình máy tính lạnh như băng, cười đau khổ.

Tiên Tiên, em muốn chị phải làm thế nào đây?

Thật nhiều lời muốn nói, nhưng tất cả đều thành tiếng thở dài.

Lăng Tử Tiên nhanh chóng tìm được một vài bảng xếp hạng: Bảng cấp độ, Bảng PK, và..... Bảng tên đỏ. (Bảng tên những người có giá trị tội ác cao nhất.)

Trừ Bảng tên đỏ khiến ai cũng căm giận, còn lại ba bảng khác đều có chung một người đứng đầu, hơn nữa, đều là người Lăng Tử Tiên quen biết, thậm chí cực kỳ thân— Khuynh Tẫn Thiên Hạ.

Bảng xếp hạng cấp độ và Bảng tài phú đương nhiên bị cô lơ đi, thứ nhất hay thứ mấy đi chăng nữa, cũng không phải thứ cô thích, mà cô mê nhất, đương nhiên là Bảng PK và Bảng tên đỏ.

Cô không thích vị trí thứ 1, nhưng mà lại cực kỳ thích môi hôn “3 !

Mục tiêu: Bảng PK và Bảng tên đỏ, vị trí thứ ba! (Đây là một tên có sở thích quái gở!)

4. Chương 4: Bạn Cùng Phòng

Game “Tiêu Dao” có 5 loại nghề nghiệp: Kiếm khách, thích khách, cung thủ, dược sư, nhạc công, đánh gôn, trị liệu từ xa,... đầy đủ cả.

Đa số con gái chọn nghề dược sư cùng nhạc công, nếu không thì kiếm khách cũng là lựa chọn đúng đắn, vì trang bị cho kiếm khách nữ rất đẹp, vũ khí cũng thể, nên người chọn không ít.

Ngược lại, thích khách và cung thủ ít người chơi, vì thích khách nhận chức vụ và PK nhiều, con gái thường không thích. Mà cung thủ cần thao tác chuẩn, cao siêu hơn kiếm khách nhiều, mà cung trong game, được thiết kế rất to lớn, không đẹp lắm, nên con gái không thích, người chơi cũng không nhiều.

Lăng Tử Tiên mê nhất kỹ năng của thích khách- Thuật ẩn thân.

Hoặc là phải nói cô thích vì thích khách hả Đương nhiên công việc là ám sát, mê mẩn nhất

~Bạn cùng phòng từng nói, may là cô không sinh trong thời cổ đại, nếu không sẽ là sát thủ thích khách đứng đầu.

Lăng Tử Tiên không thể phản bác, nếu không thể như tiểu thuyết xuyên không, vậy cô tìm trong game cũng được!

Một buổi chiều qua, Lăng Tử Tiên đã quen hết “Tiêu Dao”.

Nhưng có vấn đề là lương vật phẩm trống trơn, Khuynh Tẫn Thiên Hạ giúp nàng train, lên cấp, nhưng chẳng có trang bị gì cả, tên đã đỏ mà bị đuổi giết thì tiêu.

Kỹ năng, thú cưng đều không có, để leo bảng còn cần train nhiều

~“Tiên Tiên—” Cửa ký túc xá bị đập, giọng nữ vui vẻ và tiếng chân huỳnh huỵch lao vào.

Lăng Tử Tiên vừa quay đầu, đã ôm cứng.

“Nhiễm nhiễm, buông ra nào, không tớ chết ngạt mất!” Lăng Tử Tiên bắt đắc dĩ, gỡ ra cô gái dán dính như bạch tuộc.

“Tiên Tiên, đã về mà không thèm gọi điện báo, bóp chết giờ!” Bạn cùng phòng, Tiết Nhiễm không thèm nghe, càng chà đạp mạnh tay.

“Sửu Sửu, cứu mạng~...” Lăng Tử Tiên đành cầu xin mỹ nhân cao quý.

“Lại gọi ‘Sửu Sửu, tớ lại nhảy vào OO, XX bây giờ!!!’ Mỹ nữ băng tuyết dứt lời, liền khiến người ta chảy vài vạch đen.

Mạc Sầu, bạn cùng phòng khác với Lăng Tử Tiên, ba người chung phòng đã 3 năm.

Cô gọi là Mạc Sầu “xấu”, Mạc Sầu “giận”. Lăng Tử Tiên cười thầm, ai bảo mẹ cô bạn yêu nhất là Xích Luyện Tiên Tử, Lý Mạc Sầu?, mà cũng tại bố bạn họ Mạc?

“Sầu Sầu, cứu tớ đi mà~... Tớ sắp ngạt đến nơi rồi ...” Lăng Tử Tiên giả bộ đáng thương, vươn tay đến Mạc Sầu.

Mạc Sầu liếc xéo, Sửu Sửu, Sầu Sầu, cái tên quái gở!

“Tiểu Nhiễm, thả ra, lột sạch mang ra ngoài thị chúng!” Mạc Sầu tiến lên, xách cổ như xách kèo kéo bạch tuộc Tiết Nhiễm lên.

Tiết Nhiễm nghe vậy, hai mắt rực sáng.”Ý hay đấy, mang ra ngoài thị chúng, hihi...”

Lăng Tử Tiên vừa nghe thấy mấy lời 2 hủ nữ này bàn bạc, cứ như là CJ đến từ nước ngoài ắt. (*CJ Thuần khiết.)

Nói là duyên phân cũng không hẳn, vốn 3 người ngủ cùng phòng, vừa vào trường đã chiếm 3 ngôi hoa hậu của trường S, nên nói vật họp theo loài cũng đúng.

Ba người đồng hành, thu hút 100%.

Mạc Sầu là kiểu phụ nữ đẹp tao nhã, xuất chúng, lạnh nhạt, gương mặt ngôi sao, đứng đầu bảng. Thứ hai là Tiết Nhiễm, một cô gái hoạt bát, đáng yêu, ngọt ngào như mật, từ cách trò chuyện, đến nụ cười. Cuối cùng là Lăng Tử Tiên, khuôn mặt quyến rũ, ánh mắt, đôi môi càng tôn vẻ đẹp thu hút, quyến rũ, đứng thứ 3.

Theo lập trường Mạc Sầu và Tiết Nhiễm mà nói, vì cô có sở thích “3 kỳ quái này, mới để vị trí Trang Nguyên, Băng Nhân tặng đi, nhưng chẳng ai cảm ơn vì nàng lùi bước cả.

Nhắc tới Tiết Nhiễm vốn có bản chất hủ nữ, từ nhỏ đã được giáo dục nghiêm khắc, cũng không giống như Mạc Sầu đi?

Ít nhất trước khi Lăng Tử Tiên quen biết Mạc Sầu, ấn tượng đầu tiên về cô là lạnh như băng, chẳng cười chẳng nói, mà có khả năng, khiến người lên phải ngược nhìn.

Kết quả hiện tại...

Aizza, quả nhiên gần mực thì đen ak

~“Nhiễm Nhiễm, cậu làm hư Sữ Sữ rồi.” Lăng Tử Tiên than thở.

“Đương nhiên, trong game, phải nói là Sữ Sữ trò giỏi hơn thầy rồi, hihi...” Tiết Nhiễm chống nạnh, ngửa mặt lên trời cười to.

Lăng Tử Tiên lại chảy vạch đen.”Sữ Sữ, Nhiễm Nhiễm, chẳng phải các cậu cũng chơi “iLêu Dao”? Có trang bị gì không, còn thì ném ỉnh.”

Nghe xong, Tiết Nhiễm lập tức ngó đầu trước máy tính.

“Trời ơi, Tiên Tiên, cậu đã cấp 80 rồi?!” Tiết Nhiễm rít.

Mạc Sầu xùy.”Không chấp dùng account bỏ của người khác.”

“Đúng thế, không chấp.” Tiết Nhiễm phụ họa.

“Không thể nào, ai bảo kỹ năng người ta cao thế, quái lv yếu không cần ra tay.” Lăng Tử Tiên đắc ý.

Kết quả, nàng bị đánh.

Đùa vua trong một lát, rồi ngừng lại. .

“Tiên Tiên, tớ với Sữ Sữ chơi 2 account nam và nữ, tớ là kiếm khách, còn Sữ Sữ là dược sư, không cùng thuộc tính với cậu.” Tiết Nhiễm ngồi bên Lăng Tử Tiên, xem xét thuộc tính nhân vật thích khách.

“Không sao, tớ muốn leo bảng, tớ theo các cậu đánh quái nhất trang bị, giờ định để tên đồ thì nguy lắm.” Lăng Tử Tiên “đứng đắn” nói.

“Cơm tôi do cậu chi, không bàn lùi nữa.” Mạc Sầu lạnh nhạt quyết định.

“Sữ Sữ, cậu nên đi làm phu nhân sơn trại...”

5. Chương 5

Tiết Nhiệm và Mạc Sầu trong “Tiêu Dao” trung bình đã đạt cấp 100+, có thể xưng là đàn chị của Lăng Tử Tiên rồi.

Tiết Nhiệm chơi nhân vật nam, ID trong game là [Thời Gian Thấm Thoát], dùng trang bị cao cấp, tay cầm Lưu Quang kiếm. Còn Mạc Sầu, hay dùng tên đã bị gắn từ nhỏ [Xích Luyện Tiên Tử].

Một phóng ký tức xá, mà đã có hai nàng Tiên Tử.

Trong game, Xích Luyện Tiên Tử Và Thời Gian Thấm Thoát là một đôi, đương nhiên, đối với hành động của hai cô nàng này, Lăng Tử Tiên rất chi là khinh bỉ.

Hai đêm thức trắng, thích khách Lăng Ba Tiên Tử và được sư, kiếm khách cùng nhau làm hoạt động, đánh quái, ăn Boss, nhặt trang bị, phải gọi và vui khó mà kể xiết.

Muốn nói kỹ thuật chơi game của Lăng Tử Tiên...

Tiết Nhiệm và Mạc Sầu nói là phải dùng từ “biến thái” để hình dung, tốc độ nhanh, khả năng PK cao, đánh quái với cô nàng, không cần tốn nhiều sức.

Bởi vậy, chỉ mới 2 ngày mà thôi, rương vật phẩm của Lăng Tử Tiên đã chất đầy, mà tiền bạc chẳng phải nói, nhiều như nước chảy. Mà kỹ năng vốn không có, giờ đã học lại đầy đủ.

Dã ngoại là nơi tốt nhất để chém người, cũng là nơi mà hiện tại Lăng Tử Tiên thích nhất.

Cho nên trên bảng Thế giới, một con ngựa đen, được sinh ra , tên “Lăng Ba Tiên Tử”.

Bảng tên đỏ, chuyên ghi danh những nhân vật có giá trị tội ác cao, xuất hiện một người chơi nữ, chỉ trong 2 ngày, sở hữu giá trị từ 0 lên tới 1700.

Ngựa đen, ngựa đen thứ thiệt đây rồi! (* , Hắc Mã, cũng chả biết nghĩa là sao nữa.)

Lăng Tử Tiên vẫn không vui, cô mới chỉ có là có 1700, xếp thứ 10 trong Bảng. Người thứ 3 có 8900, còn kém 7000+, cứ theo cái tốc độ này, chắc còn cần vài ngày nữa!

[Bang phái] [Cá Bay Trên Trời] Cái quái gì thế, Lăng Ba Tiên Tử làm cái quái gì vậy?

[Bang phái] [Gà Vịt] (Mặt buồn ngủ.) Làm sao vậy?

[Bang phái] [Chân Đất] MD, cô nàng dám lên thứ 10 của Bảng tên đỏ! (* MD: phát âm là ‘ma de’ : nghĩa là “Mẹ!”.)

[Bang phái] [Ngây Thơ] (o) Không thể nào?!

[Bang phái] [Anh] Cái gì mà không phải, người đứng thứ 10 của Bảng tên đỏ, “Lăng Ba Tiên Tử”, chẳng lẽ game cho đăng ký trùng?

Xem bảng tổng sắp, nhìn mấy chữ rõ ràng, mọi người đều tức giận.

Phải biết là trong game “Tiêu Dao”, cấp bậc của Bang phái không phải chỉ là do thành viên đóng góp công hiến, cấp bậc, mà còn ngược lại nữa.

Ví như Bảng tên đỏ.

Nếu thành viên Bang phái có tên trên Bảng tên đỏ, Bang phái sẽ bị trừ điểm thanh danh, mà điểm thanh danh còn khá tăng hơn cả cấp, và kinh nghiệm. Khi điểm thanh danh thấp đến một mức nào đó, dù các hạng mục còn lại có cao đến đâu, cũng sẽ bị kéo xuống.

Lăng Tử Tiên có tên trong Bảng tên đỏ, đương nhiên là tạo phiền cho [Phong Vân Tái Khởi].

Cho nên—

[Hệ thống thông báo] [Phong Vân Tái Khởi] Phó Bang chủ [Mộc Thanh Phong] đã mời ngài ra khỏi Bang phái.

Nhìn tin nhắn, Lăng Tử Tiên , động tác nhanh thế?!

Mất tập trung trong chốc lát, tay Lăng Tử Tiên khựng lại, tặng Boss một cơ hội, giết chết một thành viên trong tổ đội là [Ngọn Đèn Lụi Tàn]. (* Hỏa Đăng Lan San.)

Không chờ Xích Luyện Tiên Tử hồi sinh Ngọn Đèn Lụi Tàn, Thời Gian Thấm Thoát chỉ dùng một kiếm chém đúng điểm yếu của Boss, vốn chỉ còn chút máu, Boss ngã xuống đất.

Lăng Tử Tiên vừa định xin lỗi Đèn Lửa Mịt Mờ, kết quả người ta đã gửi lại một câu—

Ngọn Đèn Lụi Tàn nói.” MD, con dở hơi, cố ý hả?”

Lăng Tử Tiên nhìn những lời này, ngẩn người?

Lăng Ba Tiên Tử còn chưa mở miệng, Xích Luyện Tiên Tử đã mở lời.” Sao lại nói thế?”

” Điện, ba đưa bọn bây đi cùng nhau, định cướp trang bị và kinh nghiệm của bà hả?” Ngọn Đèn Lụi Tàn nói khó nghe.

Trước máy tính, ba cô gái xinh đẹp, có mỗi Lăng Tử Tiên, vẫn duy trì bộ dạng như cũ.

Thời Gian Thấm Thoát nói.” Cướp thì sao nào? Có giỏi thì PK đi.”

” *\$*%*%, có giỏi thì đừng chạy!” Ngọn Đèn Lụi Tàn chửi tục.

Nháy mắt, bên cạnh Ngọn Đèn Lụi Tàn xuất hiện thêm một người nam mặc áo đen, giống nghề nghiệp của Lăng Tử Tiên, thích khách.

Tên thích khách, Đột Nhiên Quay Đầu (*Mạch Nhiên Hồi Thủ. Thủ ở đây là đầu.)

Xuất hiện trong chớp mắt, chắc là một kỹ năng của vợ chồng, chắc là Ngọn Đèn Lụi Tàn đã gọi “chồng” đến.

” Đột Nhiên Quay Đầu, Ngọn Đèn Lụi Tàn,... Nhỏ toẹt, bắn hai từ thần thánh này quá!” Bên ngoài, Tiết Nhiệm là người đầu tiên nổi điên.

” Chồng yêu, là 3 người này, bọn họ hợp sức đoạt trang bị, kinh nghiệm của vợ, giết cả đi.” Ngọn Đèn Lụi Tàn nói chuyện với Đột Nhiên Quay Đầu, rồi chỉ tay về 3 người.

Đột Nhiên Quay Đầu “nhìn” về phía 3 người Lăng Ba Tiên Tử, trên đầu xuất hiện hàng chữ.” Mau nộp toàn bộ trang bị ra đây, ta sẽ để cho con đường sống, nếu không....”

” Chồng, chém tuột cấp về 0 cả bọn đi!” Ngọn Đèn Lụi Tàn ác độc gợi ý.

Tại ký túc xá, Mạc Sầu nhìn chăm chăm màn hình, lạnh nhạt hỏi Lăng Tử Tiên:” Yêu nữ, cậu muốn lên 2 cấp trên bảng không?”

Vừa nghe lời, đôi mắt Lăng Tử Tiên lờ lờ sáng, cười khúc khích.” Được thôi~”

Liếc qua tư liệu Đột Nhiên Quay Đầu và Ngọn Đèn Lụi Tàn—

Đột Nhiên Quay Đầu: Cấp 118. (Xếp hạng B, giá trị tội ác 300). Nghề nghiệp: Thích khách...

Ngọn Đèn Lụi Tàn: Cấp 106 (Xếp hạng C, giá trị tội ác 50.). Nghề nghiệp: Nhạc công...

Để Lăng Tử Tiên thích thú là 300 điểm tội ác kia kìa, cộng với Ngọn Đèn Lụi Tàn là 50 điểm, tổng là 350... Cô sẽ có 2050 điểm tội ác, leo lên bậc thứ 8 của bảng, tốt quá~ (Bà cô này chẳng thêm để ý người ta hơn mình vài cấp.)

6. Chương 6: Chương 6

Lăng Tử Tiên đã từ cấp 80 lên đến 90, lúc này tăng cấp không nói là chậm, trong 2 ngày tăng 10 cấp cũng không thể nói là dễ, đương nhiên là ngoại trừ Lăng Tử Tiên, Mạc Sầu không giống vậy.

Mà dựa theo thời gian 3 tháng, chỉ có thể lên 70 cấp, nhưng Lăng Tử Tiên là account cũ, cho nên cao hơn bình thường.

Về phần tên quái vật Khuynh Tẫn Thiên Hạ, Mạc Sầu, Tiết Nhiệm lựa chọn bỏ qua, đây là kẻ có tiền...

“Tiên Tiên, tớ đoán là họ sẽ xử cậu trước.” Trong phòng ngủ, Tiết Nhiệm nói với Lăng Tử Tiên.

“Vậy để tớ sẽ làm mục tiêu, còn 2 cậu tập trung đánh.” Lăng Tử Tiên thoải mái trả lời.

Thích khách cấp 90 cấp và thích khách cấp 118, với nhạc công không kém Mạc Sầu, Tiết Nhiệm bao nhiêu, mà về phần nghề nghiệp, bên Lăng Tử Tiên có được sự, lợi hơn nhiều.

“Sửu Sửu, cẩn thận!” Lăng Tử Tiên nhanh miệng.

Nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh, thích khách Bổng Nhiên Quay Đầu đột ngột biến mất trên màn. Mạc Sầu có thao tác nhanh đi chẳng nữa thì cũng không bắt kịp của một thích khách cấp 118, cột máu giảm một đoạn lớn.

“Chết tiệt, dám đụng vào Sửu Sửu nhà mình, đập chết người!” Tiết Nhiệm rống.

Ngọn Đèn Lụi Tàn cũng không thanh thoi, nhưng vì nghề nghiệp là cầm sư, lấy đàn là vũ khí, nhưng lại có độ chính xác kém (* Nghĩa là khả năng đánh trượt cao.), đối đầu với kiếm khách như Thời Gian Thâm Thoát, quả thực chỉ có đường chết.

“Nhiệm Nhiệm, lùi lại.” Lăng Tử Tiên chỉ đạo.

Tiết Nhiệm lập tức hiểu ý, sau khi giết Ngọn Đèn Lụi Tàn, nhanh chóng bỏ đi.

Mạc Sầu dùng một viên bổ huyết đan, cột máu lại đầy.

“Sửu Sửu, cậu ở đằng sau hỗ trợ, buff máu cho bọn mình.” Lăng Tử Tiên chỉ điểm đầu vào đấy, tốc độ bấm không dừng lại.

Ngọn Đèn Lụi Tàn được hồi sinh, thích khách cấp độ cao có khả năng ẩn thân cực kỳ BT, có thể không chịu hạn chế.

Nhưng Lăng Tử Tiên đâu phải kẻ đầu đường xó chợ?

“Nhiệm Nhiệm, đi sau mình, tớ đánh phải, còn cậu lo bên trái.” Lăng Tử Tiên nhanh nhẹn phân công.

“Ừ.”

Vì thế có thể thấy trên màn hình, hai người đứng tựa lưng vào nhau, đánh loạn xạ vào một chỗ đất trống. Vì sáng nay, Lăng Tử Tiên đánh Boss nhất được đao có năng lực hiện hình, có thể nhìn thấy người đang ẩn thân.

Bổng Nhiên Quay Đầu thảm thán, hắn đã ẩn thân, sao bọn họ có thể đánh hắn?

“Mấy con tiện này, 2 đánh 1 thì coi cái gì?” (* Thật ra đã đồ sát thì 3 đập 1 cũng thường =____=) Ngọn Đèn Lụi Tàn ở một bên gào thét, đánh khiến cột máu trên đầu Bổng Nhiên Quay Đầu xuất hiện một con số đỏ mắt, giảm xuống.

Ngọn Đèn Lụi Tàn vừa mắng xong, đang đánh với Bổng Nhiên Quay Đầu, Lăng Tử Tiên bỗng biến mất, ngay sau đó một màu tím bao quanh Ngọn Đèn Lụi Tàn.

Màn máy của Ngọn Đèn Lụi Tàn xuất hiện tin nhắn: [Hệ thống thông báo] Ngài đã bị người chơi [Lăng Tử Tiên Tử] giết chết.

Kẻ giết người, trên đầu Lăng Tử Tiên bay lên hàng chữ: Ác ý giết người chơi [Ngọn Đèn Lụi Tàn], tăng thêm 50 điểm tội ác.

“Tiên Tiên, hấn biến mất!” Mạc Sầu bỗng nhiên nói.

Lăng Tử Tiên nhìn chung quanh, không nhận ra có nơi nào đặc biệt, khác lạ, cau mày.” Là thuật ẩn thân cao cấp!”

Vừa nói xong, bên cạnh nhân vật bỗng xuất hiện 2 luồng sáng, là đao thần khí.

“Tiên Tiên, lui lại!” Tiết Nhiễm nhanh miệng.

Động tác của Lăng Tử Tiên cũng nhanh nhẹn, trước khi bị ánh sáng bao quanh, đã kịp biến mất.

Bổng Nhiên Quay Đầu chắc đã quên, Lăng Ba Tiên Tử cũng là thích khách, có thể giết thích khách khi ẩn thân, nhưng phải biết được tọa độ chính xác của đối phương mới được.

Cùng lúc ấy, Mạc Sầu ở phía sau tăng máu cho Lăng Ba Tiên Tử và Thời Gian Thấm Thoát, mà Ngọn Đèn Lụi Tàn đã nằm đơ trên mặt đất, không hồi sinh, nên chẳng ai tăng máu cho Bổng Nhiên Quay Đầu cả.

Thời Gian Thấm Thoát cùng Lăng Tử Tiên đồng loạt sử dụng kỹ năng, dù là Bổng Nhiên Quay Đầu có lợi hại đến đâu, không được tiếp tế máu, chẳng thể làm gì. Ba người Lăng Tử Tiên vì có Mạc Sầu là được sự cao cấp, một đám giết Bổng Nhiên Quay Đầu khiến hấn rên rỉ, hở than.

Rốt cục sau một lần công kích, Thời Gian Thấm Thoát cùng Bổng Nhiên Quay Đầu đều ngã xuống, Mạc Sầu hồi sinh Thời Gian Thấm Thoát.

Lăng Ba Tiên Tử tiến lên, chém thêm một nhát Bổng Nhiên Quay Đầu, cuối cùng Bổng Nhiên Quay Đầu hết máu mà chết.

[Hệ thống thông báo] Ngài giết người chơi [Bổng Nhiên Quay Đầu], giá trị tội ác tăng 300, giờ xếp thứ 8 trên Bảng tên đỏ.

Nếu không lên hạng trên bảng, hệ thống mới thông báo.

[Hệ thống] Người chơi [Lăng Ba Tiên Tử] lạm sát người vô tội, tội ác gia tăng, mong sớm ngày hối cải để làm lại từ đầu...

Hệ thống vừa báo tin, thanh danh Lăng Ba Tiên Tử lại vang dội khắp kênh Thế giới.

[Thế giới] [Anh chàng Mai Xuyên đẹp trai(?) (* Mai xuyên khốc tử ca.)] Diên thật, từ xưa ông cứ nghĩ, ông giết người đã ghê, ai dè Tiên Tử MM càng khủng bố hơn, bội phục.

[Thế giới] [Người sao Hoả] MM vào Bảng tên đỏ, thật sự là hiếm có, haha.

[Thế giới] [Chân Đất] Lăng Ba Tiên Tử, người đừng có giả vờ giả vịt, chẳng phải vì muốn gây chú ý, cút bég sang một bên đi!

Tên Chân Đất này, từ lần chịu nhục 2 ngày trước, đã thành người đối đầu với cô.

[Thế giới] [Loa nhỏ] Tiên Tử MM là cố ý hay không đây?

[Thế giới] [Không làm thì không có ăn] Để gây sự chú ý, đúng là chuyện gì cũng làm được. Khinh bỉ! ()

...

Lăng Tử Tiên không thèm nhìn mẩu mẩu đối thoại chán ngắt trên Thế giới, định giết thêm hai người vừa được hồi sinh, Bổng Nhiên Quay Đầu và Ngọn Đèn Lụi Tàn thì 2 người đã toát ra 2 câu—

[Gần đây] [Bổng Nhiên Quay Đầu] Ba con này, có giỏi thì chờ đây!

[Gần đây] [Ngọn Đèn Lụi Tàn] @(\$&&, bọn mày cũng chờ xem.

Hai lời nói giống nhau, 2 vợ chồng liền bay về thành.

Trong game, Lăng Tử Tiên bỗng nhiên gây thù kết oán một đôi vợ chồng xấu tính...

7. Chương 7

[Trò chuyện mật] [Hổ Phách] Tiên Tử MM, có muốn gia nhập Bang phái bọn anh không?

Vừa lên mạng, Lăng Tử Tiên liền nhận được tin nhắn, thời gian vừa đúng lúc cô login, cũng nhanh thật.

Hổ Phách là người lúc chiều, khi 3 người, Lăng Tử Tiên cùng Mạc Sầu, Tiết Nhiễm đánh quái gấp, có nhận làm “bạn tốt”. Nhưng còn chưa trò chuyện thì cô đã bị giáo viên gọi đi.

[Trò chuyện mật] [Lăng Ba Tiên Tử] Tên chị đang dở~ing.

[Trò chuyện mật] [Hổ Phách] Haha, tên dở mới khủng, không thấy anh giai còn trên cả em sao? Vào bang giết người với anh đi!

Biết Hổ Phách là khách thường xuyên của Bảng tên đỏ, còn là người đứng thứ 3, lại thấy anh ta muốn đi đồ sát, Lăng Tử Tiên đã lưỡng lự, đương nhiên với điều kiện, bỏ đi chữ “anh giai”.

[Trò chuyện mật] [Hổ Phách] Tiên Tử MM, Tiểu Tiên Tử... Người đâu rồi, có còn online hay không thế?...

Vài dòng chat, giờ Lăng Tử Tiên động tay.

[Trò chuyện mật] [Lăng Ba Tiên Tử] Bang phái của anh là gì? Tên đỏ sẽ làm danh dự Bang phái chịu tổn hại. (* Chả biết nên để anh không?..)

[Trò chuyện mật] [Hổ Phách] Lo làm gì? Bang tập hợp toàn những người có tên trên bảng, hoan nghênh nhất là Bảng tên đỏ.

[Trò chuyện mật] [Lăng Ba Tiên Tử] ...Uhm, được.

Một bạn nam nào đó ngồi trước màn máy tính, thấy chữ “Được.”, mặt cười như hoa. Nữ hiệp tên đỏ, người đầu tiên!

[Hệ thống thông báo] Người chơi [Thanh Lương Trà] mời bạn gia nhập Bang phái [Duy Ngã Độc Tôn], đồng ý không từ chối?

Thanh Lương Trà... Chưa từng nghe qua.

[Trò chuyện mật] [Hổ Phách] Tiểu Tiên Tử, Trà lão là quản lý của bọn anh, nhận đi.

Lăng Tử Tiên bĩu môi, click đồng ý.

Đồng thời, nhấp nháy tin nhắn, Lăng Tử Tiên thuận tay mở ra xem.

[Trò chuyện mật] [Khuynh Tẫn Thiên Hạ] Tiên Tiên.

[Trò chuyện mật] [Lăng Ba Tiên Tử] Thiên Triệt, sao thế?

[Trò chuyện mật] [Khuynh Tẫn Thiên Hạ] ... Hai ngày trước, anh không online, nên bọn mới đá em.

Lăng Tử Tiên nhìn hàng chữ lạnh như băng, gờ biểu tượng cười.

[Trò chuyện mật] [Lăng Ba Tiên Tử] Chẳng phải anh cũng biết em sẽ leo bảng sao? Không sao, chẳng có gì, đó cũng không phải nơi em ở lâu, khỏi để ý, hihi.

Đối phương yên lặng một lúc, cuối cùng khung đối thoại cũng xuất hiện chữ “Ừ.”

Chỉ mới ngừng lại 1 phút, vậy mà Bang phái [Duy Ngã Độc Tôn] đã nổ tung.

Lăng Tử Tiên nhìn đám hỗn loạn trên màn ảnh, miệng như rút gân, nhanh chóng ngăn cản một màn quái gở, hai cái tên Hổ Phách và bạn Thanh Lương Trà.

[Bang phái] [Lăng Ba Tiên Tử] Giết người, cố ý giả báo danh...

Hổ Phách còn đang tru tréo lên, Thanh Lương Trà đã dừng việc spam, nhìn Hổ Phách đám ngực dậm chân, Lăng Tử Tiên cười trừ.

[Bang phái] [Rùa Già Ngàn Năm (*Thiên Niên Lão Quy.)] Tiên Tử MM, Quy lão cũng muốn chém người, mau mang người ta đi đồ sát

Người trong Duy Ngã Độc Tôn cũng không nhiều, cấp bậc trung bình của Bang chúng cũng không cao, bởi vì tên 10 người đứng đầu trong Bảng tên đỏ, đã có 8 trong này.

Nhân vật cũng không nhiều lắm, cấp Bang phái trung bình, nhưng không có nghĩa là Bang chúng kém. (*Bang chúng: Cách gọi tắt của những người tham gia vào 1 bang, không có chức vụ gì cả, chương 1 quên ghi chú __”. *Cấp độ của Bang: Cấp độ của Bang phái không phụ thuộc vào cấp độ của Bang chúng mà vào điểm thanh danh, điểm cống hiến vào bang của người chơi, lượng người tham gia bang, lượng tiền...)

Lăng Tử Tiên nhìn sơ qua danh sách nhân vật, khoảng 30 mạng, nhưng điều bất hạnh khác, cô là người thấp nhất. Cô kém người đứng áp chót tận 20 cấp, nói cách khác, người thấp nhất trong Bang cũng là 110 cấp. (N: Ấc, bang quá khủng ==v=, vào được bang như thế này là lên lv vô đối rồi, có đồ ngon càng tốt ak~~).

Điều gây ngạc nhiên là ID của mấy người này đều rất quen, lại xem bảng thống kê, cô sáng tỏ, nơi này là chỗ mấy người có tên trên bảng xếp hạng tụ tập ạ. (* ID: Identification number. Số nhân dạng, anh GG nói vậy, nhưng ở đây hiểu là tên nhân vật.) Còn mấy người không có tên, có thể là đã từng có mặt, hoặc có năng lực leo bảng.

[Bang phái] [Công tử Bách Diệp] Xin chào Tiên Tử cô nương, bỉ nhân chính là Bang chủ của Duy Ngã Độc Tô, kính ngưỡng đại danh cô nương đã lâu, cảm tạ cô nương đã vào gia nhập bỉ Bang phái. (* Bỉ nhân: Dùng để tự xưng một cách khiêm tốn, tôi, tương tự như bỉ bang phái.* Cửu ngưỡng đại danh: Lâu nay kính mến cái danh lớn)

Bang chủ ra vẻ nho nhã thuyết minh, khiến Lăng Tử Tiên thiếu chút nữa phụt nước vào màn hình.

Cửu ngưỡng đại danh... Cô mới chơi có 2 ngày thôi, được không?

[Bang phái] [Thanh Lương Trà] Con sói Bách Diệp háo sắc xéo sang một bên, đừng nghĩ khoác da dê bọn này không biết ông là sói nhá, đừng dọa sợ Tiên Tử MM của bọn này.

Lăng Tử Tiên nhìn câu đối thoại, chảy mấy vạch đen, về sau cô mới biết, cả bang toàn đa số là đàn ông, nhất là mấy người trong Bảng tên đỏ, chỉ có cô là con gái duy nhất, ở cái Bảng tăng nhiều cháo thiếu, cô là ngoại lệ duy nhất.

Có người thì khen cô thao tác nhanh, dứt khoát, cũng có người cứ chọc ghẹo, nhưng không quá đáng.

Chỉ mới nửa giờ mà thôi, Lăng Tử Tiên đã quen hết người chơi, có thể nói trong bang, 3 tên Hồ Phách, Thanh Lương Trà cùng với Công tử Bách Diệp chính là 3 gã mặt người dạ thú, giờ thì rong chơi, không giống mấy người khác, mê train, thích đập trang bị, có thể nói là nhàn nhả.

Khi Lăng Tử Tiên nhận xét họ lười biếng, Hồ Phách tuôn ra một câu:”Hừ, Tiểu Tiên Tử, đó là bởi vì em không gặp qua người lười hơn thôi, bạn anh là một ví dụ.”

Nói đông nói tây xả một hồi, đám Hồ Phách kiên quyết phải kéo level Lăng Ba Tiên Tử, nhưng mà Hồ Phách lại nói cũng có một số người cũng muốn kiếm đồ, nên chờ ngày mai.

Dưới núi Vô Cực, Lăng Ba Tiên Tử và 3 người Công tử Bách Diệp đánh quái, ngẫu nhiên cùng Thanh Lương Trà giết người, đáng thương Hồ Phách chính là người bị bắt nạt, mà tên Lăng Ba Tiên Tử lại càng đỏ.

Đánh quái sẽ tẩy trắng tên, nhưng giết người lại càng đỏ.

[Tổ đội] [Công tử Bách Diệp] Tiên Tử MM, lát nữa bọn anh đi ăn khuya, em còn online không?

[Tổ đội] [Lăng Ba Tiên Tử] Có mặt.

[Tổ đội] [Hồ Phách] Tiểu Tiên Tử, là con gái không ai lo làm đẹp? Ngủ muộn da xấu, chẳng ai thèm...

[Tổ đội] [Lăng Ba Tiên Tử] Em giai yên tâm, chị hai vẫn còn trẻ lắm, hưng phấn bùng bùng, xinh đẹp chói lòa,... (Bé này có chứng tự kỷ, mọi người cứ việc 54 đi.)

[Tổ đội] [Thanh Lương Trà] ...

[Tổ đội] [Công tử Bách Diệp] ...

[Tổ đội] [Hổ Phách] ...

Buôn chuyện linh tinh một lúc, đám Hổ Phách logout, chỉ còn Lăng Ba Tiên Tử đi dạo quanh trò chơi.

Đi tới đi lui, cô bị lạc (Không thấy bản đồ.), thấy một gốc đào nở rộ, đứng sau là một nam, một nữ...

Vụng trộm yêu đương?

8. Chương 8

Trên màn ảnh, một người đàn ông áo đen đứng đó, đối diện là một cô gái áo đỏ, cực kỳ hợp với phong cảnh non xanh nước biếc, đẹp để cực kỳ thu hút ánh nhìn chung quanh.

Lăng Tử Tiên chẳng thích thú gì chuyện yêu đương vụng trộm, nhưng lại tò mò về ID nhân vật nam.

Thiên Tước Lập Phong!

Cái người chơi tên Thiên Tước Lập Phong không có cấp bậc tương đương Khuynh Tẫn Thiên Hạ, nhưng ở 2 bảng cấp bậc và tài phú, đều ở vị trí số 3!

Lăng Tử Tiên có sở thích biến thái, cực kỳ mê những đồ có liên quan đến “tam”.

Chán là bảng cấp bậc và tài phú không phải món cô thèm, nếu không bạn Thiên Tước Lập Phong này đã thành kẻ thù kế tiếp của cô rồi.

Nhìn đồng chí chung mục đích trên bảng, Lăng Tử Tiên định lăm le lại gần người ta, bởi vì hai chữ “tam” trên bảng tên!

Trên màn ảnh, Lăng Ba Tiên Tử vừa đi ra, trên đầu cô gái áo hồng hiện lên hàng chữ—

“Cô là ai? Sao lại tới đây?” Hồng y nữ tử ID tên là [Tiêu Tiêu Mộ Vũ], tên thì dịu dàng, mà giọng chẳng hòa ái tý nào.

Lăng Tử Tiên liếc thoáng qua, trả lời.” Tôi không đến tìm cô.”

“Ai nói cho cô biết Thiên Tước ở đây? Mau rút đi!” Tiêu Tiêu Mộ Vũ cư xử y như một mục sa trư, tiến lên trước mặt Lăng Ba Tiên Tử, cảnh giác.

“Vì sao lại phải biến, đây cũng không phải chỗ của cô.” Lăng Tử Tiên ôm ngực đối diện cô áo đỏ, thấy rầu cho cái số hẩm hiu, toàn gặp loại “thượng hạng” cả.

“Thiên Tước không phải là loại như ngươi có thể gặp, hôm nay, hoặc là ngoan ngoãn về thành, hoặc là để ta giúp đỡ, nhưng là rửa sạch tên mà về!” Giọng Tiêu Tiêu Mộ Vũ chẳng có ý tốt gì cả.

May là mặt nhận vật trong game đều y nhau, nếu không Lăng Tử Tiên đã gặp một bà cô hung thần độc ác rồi.

Lăng Tử Tiên nhú mày, hỏi:” Hai người có quan hệ gì vậy?”

Lời vừa hỏi, Tiêu Tiêu Mộ Vũ lập tức cảnh giác.” Thiên Tước là người của ta, đừng có lén phếng lại gần.”

Lăng Tử Tiên không có hứng lắm với mấy tin đồn nhảm. Nếu hôm nay cô biết Thiên Tước Lập Phong được ái mộ bao nhiêu. Trên bảng xếp hạng, đệ nhất Khuynh Tẫn Thiên Hạ đã có vợ, cũng đứng thứ hai vài bảng tên, là người vừa làm quen, Công tử Bách Diệp, nhưng mà, người này có nhiều tin đồn tình ái quá, không được lòng mọi người.

Về phần chiếm vị trí thứ ba của 2 bảng, Thiên Tước Lập Phong, từ xưa đã kín tiếng, nhưng khi mới chơi, đã nổi tiếng, luôn đứng thứ ba, chưa từng rớt hạng. Người như vậy một là quá giỏi, nếu không cũng là vì quá may mắn, nhưng hiển nhiên là khả năng đầu tiên cao hơn.

Thiên Tước Lập Phong không nhiệt tình với PK, nhưng khả năng thao tác giỏi, khả năng định vị chính xác, là quân chủ lực trong tổ đội. Một số ít phụ bản đến Khuynh Tẫn Thiên Hạ cũng chưa làm được, anh cũng đã hoàn thành. Nhiều lần được hệ thống nêu danh, bảo không nổi cũng khó.

Không còn nghi ngờ gì nữa, Tiêu Tiêu Mộ Vũ chính là một fan nữ của chàng Thiên Tước Lập Phong.

Lăng Tử Tiên mãi không nói chuyện Tiêu Tiêu Mộ Vũ cũng mất kiên nhẫn, lùi về phía sau, giơ cung.

Lăng Tử Tiên thấy vậy biết ngay là cô nàng đã nổi điên, mới từ từ gõ bàn phím.

Ẩn thân, nháy mắt biến mất.

Tiêu Tiêu Mộ Vũ không khỏi sửng sốt, khi nhìn được Lăng Tử Tiên lần thứ hai, cô đã đứng bên Thiên Tước Lập Phong. Tiêu Tiêu Mộ Vũ tạm dừng, cô ta đứng quá gần Thiên Tước Lập Phong, với kỹ năng của cô...

Lăng Tử Tiên đã nhận ra điều này, đoán chắc là cô nàng sẽ không ra tay.

“Thiên Tước...” Tiêu Tiêu Mộ Vũ bỗng nhiên hô một tiếng.

Bởi vì mãi vẫn chưa cử động, Thiên Tước Lập Phong cuối cùng hoạt động.

Bao quanh bởi hào quang màu tím (Bởi vì tên đỏ.), Lăng Tử Tiên đứng bên nhân vật đen, quả nổi bật.

Một trò đùa dai chột lóe trong đầu, Lăng Tử Tiên gõ trên bàn phím, ra một hàng chữ, nói với người đàn ông đầu tiên gặp mặt—

[Gần đây] [Lăng Ba Tiên Tử] Huynh đài, nếu không ngại, tôi muốn làm người thứ ba của anh và Tiêu Tiêu Mộ Vũ MM, được không?

[Gần đây] [Thiên Tước Lập Phong] ... Để ý

[Gần đây] [Tiêu Tiêu Mộ Vũ] Thiên Tước (Biểu hiện kích động, sắp khóc.)

[Gần đây] [Lăng Ba Tiên Tử] Vì sao lại không?

Khóc ròng, lần đầu tiên cô nổi hứng ak

~[Gần đây] [Thiên Tước Lập Phong] Tôi không quen cô ta.

Một câu như sấm đánh trúng Tiêu Tiêu Mộ Vũ, khiến nàng ta chẳng nói câu nào.

Lăng Tử Tiên nhìn câu nói kia, cũng ngạc nhiên, rồi lặn ra cười như điên, dùng tay đập bàn tính.

“Lăng Tử Tiên, cậu điên hả? Ồn cái gì?” Tiết Nhiễm vừa xuất chiêu sư tử rống tâm pháp, kèm theo cái gối ôm bay theo.

Lăng Tử Tiên cũng chẳng thèm liếc nhìn, lắng nghe tiếng gió, giơ tay đánh veo gối ôm ra ngoài.

“A... Gối ôm của mình!!!!...”

Nhìn người đàn ông áo đen lạnh lùng, Lăng Tử Tiên mệt mỏi gõ chữ.

[Gần đây] [Lăng Ba Tiên Tử] Vậy sao anh lại ở nơi vắng vẻ yêu đương vụng trộm?

[Gần đây] [Thiên Tước Lập Phong] ...

[Gần đây] [Thiên Tước Lập Phong] Login thì vào đây luôn.

[Gần đây] [Tiêu Tiêu Mộ Vũ] Thiên Tước Lập Phong, người...

[Gần đây] [Lăng Ba Tiên Tử] Đáng tiếc, không được làm người thứ ba,... Aizza

~Người thứ ba ak~ Có một chữ “tam” bên trong, không ngờ cũng là chuyện ô long, Lăng Tử Tiên thấy phiền quá

9. Chương 9

Thật vất vả mới nổi hứng, thế mà lập tức xịt ngóm, Lăng Tử Tiên buồn bực!

Lăng Tử Tiên bi ai cho số phận thảm thương, bằng bạn tốt nhảy liên hồi.

[Trò chuyện mật] [Hổ Phách] Tiểu Tiên Tử, có onl không?

[Trò chuyện mật] [Hổ Phách] Tiểu Tiên Tử, có onl không?

[Trò chuyện mật] [Hổ Phách] Tiểu Tiên Tử, có onl không?

...

[Trò chuyện mật] [Công tử Bách Diệp] Tiên Tử MM, có onl không?

[Trò chuyện mật] [Công tử Bách Diệp] Tiên Tử MM, có onl không?

...

Spam ác ý, Lăng Tử Tiên chu iệng, một tên Hổ Phách chả sao, nhưng phải mở xem đến mỗi tay, rồi lại đến lượt tên Công tử Bách Diệp tiếp tục spam.

Lăng Tử Tiên mở một kên trò chuyện với Thanh Lương Trà, cũng đang online, bỏ lại một câu.”Tọa độ 1436, 879.”

Gõ xong, kiên quyết đóng tin nhắn.

Hổ Phách vẫn đang rít gào, Thanh Lương Trà liền nhanh chóng dùng truyền tống (*Di chuyển.) bạn tốt, bay đến bên Lăng Tử Tiên.

Vừa thấy Lăng Tử Tiên đứng cùng bạn nào đó, Thanh Lương Trà đầu tiên là kinh ngạc, rồi trên đầu bay ra một hàng chữ.

Hắn nói:”Tiên Tử MM, hóa ra em với anh cả hẹn hò bí mật ở đây à, không tưởng nổi nhá

”

Nhìn câu nói, Lăng Tử Tiên giật bắn, hẹn hò bí mật? Anh chàng này nhìn kiểu gì mà phán cô hẹn hò?

Nhưng mà, bây giờ, cái người người chơi tên Tiêu Tiêu Mộ Vũ bỏ đi rồi, hai người đứng một chỗ vắng lặng, không người, hình như có cảm giác như thế thật.

Hơn nữa, chính cô cũng thế, thấy có người “yêu đương vụng trộm”, nên mới mở miệng trêu đùa hay sao?

[Gần đây] [Hổ Phách] Ghét thế, anh cả ác quá, dám dụ dỗ Tiên Tử MM của bọn em!!!

Hổ Phách vừa bay đến, liền gửi biểu tượng giận dữ bùm bùm, rồi lập tức công kích Thiên Tước Lập Phong.

Lăng Tử Tiên chảy đầy vạch đen, định giải thích, nhưng lại nhớ đến một chuyện còn quan trọng hơn—

Thiên Tước Lập Phong... Hình như cũng ở trong Duy Ngã Độc Tôn, mà khi trước đám Hổ Phách nói muốn chờ một người.

Thế giới này quả là có vô số điều bí ẩn, khéo quá! Người đến cả Công tử Bách Diệp đều phải gọi là “anh cả”, lại là người mà 5 phút trước cô còn trêu?

[Gần đây] [Công tử Bách Diệp] Cứ quen là được

~[Gần đây] [Lăng Tử Tiên] ...

[Gần đây] [Thanh Lương Trà] Anh cả mà ra tay, thì người thường không thể thấy được. Tiên Tử MM, cả 2 đều là thích khách, đánh giá anh cả thao tác thế nào?!

Thanh Lương Trà vừa nói, Lăng Tử Tiên chuyên chú.

Trang bị của Thiên Tước Lập Phong cũng khá tốt, nhưng không phải mạnh nhất. Anh ta sử dụng kỹ năng “Thâu tinh trăm nguyệt”, đến cả thuật ẩn thân cũng chưa sử dụng, nhưng lại thấy cột máu của Hồ Phách giảm xuống rất nhanh.

Hồ Phách muốn thừa dịp dùng thuốc, nhưng dường như Thiên Tước Lập Phong đã đoán ra, lập tức chém giết khiến anh chàng nhảy trái phải tán loạn.

Đúng lúc cột máu của Hồ Phách sắp tụt xuống 0, Thiên Tước Lập Phong đột ngột ngừng lại, trên đầu xuất hiện 3 chữ.” Không chơi nữa.”

Lăng Tử Tiên lại run rẩy, loại PK dã ngoại này, anh chàng nói ngừng liền dừng luôn, khủng bố quá!

[Gần đây] [Hồ Phách] Trời ạ, không giết em, thế đừng trách em nặng tay, dù là anh cả cũng đừng mong.

Lăng Tử Tiên định nhắc Thiên Tước Lập Phong, Hồ Phách sắp sử dụng kỹ năng, kết quả ngay sau đó, Hồ Phách liền nằm ngay đơ trên mặt đất.

Giết trong chớp mắt!

Hồ Phách bị giết chỉ trong phút chốc.

[Gần đây] [Hồ Phách] Anh cả, anh nữ lòng giết em trong chớp nhoáng thế, em chết không nhắm mắt à, Tiểu Tiên Tử, mau báo thù cho anh trai đi...

Nằm trên mặt đất Hồ Phách còn vẫn rít gào, liều mạng cầu cứu Lăng Tử Tiên.

Lăng Tử Tiên cười trừ.

[Gần đây] [Lăng Ba Tiên Tử] Hồ Phách GG, anh nên về thành đi, em không muốn bị đồ sát đâu. (*Anh trai, thks ss Pankumy nhắm)

Thiên Tước Lập Phong nhá, cao thủ nhá!

[Gần đây] [Hồ Phách] Tiểu Tiên Tử, em thật độc ác. ~~o(>_<>

~~[Gần đây] [Công tử Bách Diệp] Tiên Tử MM bị tư thế đây hào hùng của anh cả hấp dẫn

~[Gần đây] [Lăng Ba Tiên Tử] o()o Anh trai, anh đang mơ tưởng hả?

Tuy rằng cảm thấy Thiên Tước Lập Phong rất tuần tú, đương nhiên cũng bởi anh ta thao tác chuẩn, nhất là khi giết người chớp nhoáng, phải nói là ĐẸP TRAI ạ!

[Gần đây] [Thanh Lương Trà] Tiên Tử MM không cần ngưng, anh cả nhà này rất nổi tiếng, nếu được thì đi theo anh cả mà lên cấp đi!

Lăng Tử Tiên trừng mắt nhìn vị được tả như vân đạm phong khinh, Thanh Lương Trà, ngon ty đặt lên bàn phím, gõ nhẹ.

[Gần đây] [Lăng Ba Tiên Tử] Ngưng thật, chị đây quen ở một mình, độc lai độc vãng, chờ ngày nào đó muốn bám đuôi người giàu, sẽ nghe ý kiến các DD ý kiến. (* Em trai.)

[Gần đây] [Công tử Bách Diệp] ...

[Gần đây] [Thanh Lương Trà] ...

[Gần đây] [Hồ Phách] ...

[Gần đây] [Thanh Lương Trà] Khóc, Tiên Tử MM, em trêu cán anh trai...

[Gần đây] [Lăng Ba Tiên Tử] Ngưng ghê cơ, chị đây có mỗi một chị ruột, không có anh, đừng nhận bừa, cảm ơn đã hợp tác.

[Gần đây] [Công tử Bách Diệp] ...

[Gần đây] [Hồ Phách] ...

Lăng Tử Tiên vừa trả lời, dẫn đến một khoảng thời gian im lặng tuyệt đối, dám trêu chị đây, hừ!

Một lúc sau, một bên làm cây cột Thiên Tước Lập Phong đại nhân mở kim khẩu—

[Gần đây] [Thiên Tước Lập Phong] Phụ bản Vô Cực Thiên tôn, chuẩn bị vào thôi, cả Tiên Tiên nữa.

Vôn đang đang đắc ý, Lăng Tử Tiên, nhìn thấy hai chữ “Tiên Tiên”, trong nháy mắt cứng ngắc.

Anh ơi, bọn mình không thân quen đến mức này chứ?

Ba người kia không “tở ra” kinh sợ, nhưng Công tử Bách Diệp là người mở miệng nhanh nhất.

[Gần đây] [Công tử Bách Diệp] Bản công tử...

[Gần đây] [Hỗ Phách] JQ rõ ràng thế kia, mình quả đã già rồi.

[Gần đây] [Thanh Lương Trà] Chắc, chắc...

Bên ngoài màn hình, Lăng Tử Tiên đỏ mặt, bọn họ quả có tài diễn xuất, thoáng chốc đã bị phản pháo rồi,

.

Nhưng vị đại thần Thiên Tước Lập Phong, câu đấy mới đáng được tôn vinh là văn đàm phong khinh!

[Gần đây] [Thiên Tước Lập Phong] Vào tổ đội.

10. Chương 10

Phụ bản Vô Cực Thiên tôn đã được mở, Boss là quái cấp 160, nhưng chưa từng có người hạ được.

Lăng Tử Tiên đã từng nghiên cứu qua phụ bản này, nếu so sánh với phụ bản khác, độ khó cao hơn nhiều, với nhân vật thích khách cấp 90, muốn qua phụ bản này, phải nói là khó hơn lên trời, cho dù có kỹ năng giỏi đến đâu.

[Tổ đội] [Thiên Tước Lập Phong] Gọi thêm 2 cung thủ, kiếm khách và dược sư nữa.

[Tổ đội] [Hỗ Phách] OK.

Qua 1 phút, tổ đội thêm 4 người nữa, đã gặp qua trong Bang phái, 2 cung thủ, 1 kiếm khách, và 1 dược sư.

[Tổ đội] [Hỗ Phách] Anh cả, chỉ còn vài người đang online thôi.

[Tổ đội] [Thanh Lương Trà] Không được, cần thêm ít nhất là 1 dược sư.

[Tổ đội] [Công tử Bách Diệp] Để gọi trên Thế giới xem sao?

[Tổ đội] [Lăng Tử Tiên] Không cần thiết, em có 2 đứa bạn, là kiếm khách và dược sư cấp 110, có được không?

[Tổ đội] [Hỗ Phách] ...

[Tổ đội] [Thiên Tước Lập Phong] Gọi họ đến.

Vì thế, Lăng Tử Tiên gọi Tiết Nhiễm đang ngán ngẩm lên diễn đàn xem, và Mạc Sầu đang đắp mặt nạ dựa chuột, cùng nhau đi chiến đấu.

Một tổ đội gồm 11 người, vì phụ bản là mới mở, Boss cấp 160, nên game thả lỏng hạn chế tổ đội, từ 10, đến 15 người 1 tổ.

Không thể không nói thêm, đội hình này hơi bị mạnh, cả 2 cung thủ và kiếm khách trong Bang, đều có tên trên bảng PK, mà dược sư cũng có tên trên bảng cấp.

Trái lại, đám Lăng Tử Tiên, yếu đuối, bỏ qua đi.

“Trời ơi, Tiên Tiên, cậu dám không nói ỉn biết lần săn Boss này, toàn là đại thần!” Tiết Nhiễm gầm rú trong ký túc xá.

“Đáng đánh đòn!” Mạc Sầu lạnh nhạt phụ họa.

Nhìn thấy một đám đại thần đứng tụ tập, miếng dưa chuột trên mặt cô rớt xuống lúc nào cũng không biết nữa.

“Đã nói rồi, ai bảo các cậu đang gặm chân gà không thèm để ý mình.” Lăng Tử Tiên không cam lòng yếu thế phản bác.

“ ... ”

“ ... ”

[Tổ đội] [Hổ Phách] Mạc Sầu MM, Thời gian GG, khỏe chứ?

[Tổ đội] [Thời Gian Thâm Thoát] Hổ Phách GG, tên của anh đỏ quá, cẩn thận bị rớt trang bị.

[Tổ đội] [Xích Luyện Tiên Tử] ...

[Tổ đội] [Hổ Phách] Bạn Thời Gian ơi, bạn nói gì thế, bản đại hiệp là thiên hạ đệ nhất, ai dám đánh rớt trang bị của ta?

Lăng Tử Tiên nhìn dòng chữ tự đắc trên màn hình, không kìm nổi mà gõ—

[Tổ đội] [Lăng Ba Tiên Tử] Nghe nói, đánh xong phụ bản là tên cũng về trắng luôn.

[Tổ đội] [Hổ Phách] ...

[Tổ đội] [Thanh Lương Trà] Haha, anh em mình chuẩn bị tẩy sạch tên.

[Tổ đội] [Hổ Phách] Xéo...

[Tổ đội] [hoang dã khôn cùng] Chuẩn bị.

Lăng Tử Tiên không quen biết mấy người chơi này, vừa nhập tổ đội cũng chưa nói chuyện, Hoang Dã Khôn Cùng vừa phát biểu, cả nhóm yên lặng luôn.

Đội ngũ là do Công tử Bách Diệp chỉ huy, Thiên Tước Lập Phong quả đúng y như những gì đám Hổ Phách nhận xét, anh ta quá lười.

Vô Cực Thiên tôn tuy là Boss cao cấp, đến nay chưa bị tiêu diệt, nhưng không vì thế mà người ta không bị hấp dẫn.

Trừ bỏ tổ đội của Lăng Tử Tiên, bên ngoài Cung Thiên Tôn (Hang ổ của Boss.) cũng có rất nhiều tổ đội khác, nên việc diệt Boss cũng không phải là dễ.

Boss cấp 160 đã được thông báo là sẽ rớt ra rất nhiều trang bị quý, lúc trước Lăng Tử Tiên đã muốn có bộ trang phục Lạc thiên vũ y, được dùng cho người chơi tên đỏ. Tuy rằng trang bị được rất nhiều cô gái thích, nhưng đồ mà Lăng Tử Tiên muốn, sao có thể để cho người ta giành?

[Tổ đội] [Thiên Tước Lập Phong] Tiên Tiên, đứng ở sau anh.

Lăng Tử Tiên nhìn lời của Thiên Tước Lập Phong, tay bỗng ngừng lại, rồi cười gõ chữ “Được”.

Kỹ năng của cô không tồi, nhưng cũng chỉ đánh đến phụ bản cấp 120 mà thôi, cấp của cô giờ rất thấp, trang bị không đủ, cho lên lên đầu thì chết là cái chắc.

Nếu mà so sánh, tạm thời bám theo người giàu cũng là ý không tồi.

“Tớ nói nè Tiên Tiên, lúc nào cậu có quan hệ với Tam Tam vậy?” Đương nhiên Tiết Nhiễm cũng nhìn thấy lời Thiên Tước Lập Phong, tò mò mở miệng hỏi. (* Tiết Nhiễm gọi vậy là vì anh này đứng thứ ba tại hai bảng.)

“Hả?!... Hình như là từ trên trời rơi xuống, đương nhiên là thừa cơ lấy rồi.” Lăng Tử Tiên trả lời đơn giản.

Kỳ thật Lăng Tử Tiên cũng khó hiểu, tại sao vị đại thần Song Tam lại đối xử với cô như đã thân quen từ lâu?

Nếu cô mà biết, Thiên Tước Lập Phong lại đối xử với cô như thế, là vì cô vừa mở miệng đã có chữ “tam” nên anh mới có ấn tượng tốt về cô, Lăng Tử Tiên sẽ càng bức hơn đây. (* Nghĩa là anh này cũng thích số 3 . Chữ “tam” mà LTT nói chính là “người thứ ba”).

[Tổ đội] [Hậu Nghệ] Được sư.

[Tổ đội] [xích luyện Tiên Tử] (Làm động tác OK.)

Không có gì ngoài Lăng Tử Tiên không nói, 2 được sư trong đội từ động nhận phụ trách 4 người còn lại, từ đầu đã buff đủ các skill, cũng chuẩn bị đủ mọi thứ để tùy thời tăng máu cho đồng đội, một cuộc đại chiến sắp sửa bắt đầu—

11. Chương 11

Trong Cung Thiên Tôn có không ít quái nhỏ, nếu không nói là như tiểu cường (*Gián.), cứ chết đi sống lại. Cũng là bởi vì đám quái con đây, nên Boss Vô Cực Thiên Tôn mới chưa bị hạ.

“Chủ!” Thiên Tước Lập Phong quát ra một chữ.

Mọi người hiểu ý, Vô Cực Thiên Tôn là chính yếu, bình thường Boss đi ra chủ yếu là tấn công, nhưng nó cũng điều khiển quái nhỏ, hơn nữa số lượng lớn, đủ để làm cả đội chết, chứ đừng nói gì đến việc đến gần Boss.

Có khả năng công kích từ xa như cung thủ, nhưng trên đường đi vẫn có rất nhiều quái con xuất hiện cản trở.

Thật ra, đội Lăng Tử Tiên thấy phấn khích với con Boss này, hình như vị Thiên Tôn đại nhân này “thông minh” hơn hẳn các Boss khác

~[Tổ đội] [Hỗ Phách] Bực mình, đám quái bé này sao xuất hiện mãi thế, càng đánh càng nhiều, ông muốn out...

Hỗ Phách thì rên rỉ, được sư còn bận hơn nhiều, máu của mỗi người tụt xuống nhanh.

“Trời ạ, con Boss làm sao thế?” Tiết Nhiệm cũng bực mình rống to, bàn tay cứ gõ lách cách, lạch cạch trên bàn phím.

Mạc Sầu cũng nhíu mày, nói: “Cứ như là vừa giết 1 thì sẽ xuất hiện 2 con vậy.”

Một câu gợi ý cho Lăng Tử Tiên, mắt lóe như sao sáng, tay gõ vang một hàng chữ.

[Tổ đội] [Lăng Ba Tiên Tử] Bách Diệp, Bảo Bảo, kỹ năng định thân.

Đơn giản ba chữ, Công tử Bách Diệp cũng nhanh chóng phản ứng lại, bởi vì có thú cưng là thần thú, phạm vi kỹ năng rộng, quái trong một khu vực nhất định bỗng ngừng cử động.

Mọi người có thể nghỉ ngơi giây lát, nhưng ngay lúc ấy, 2 kiếm khách nhanh như bay, xuyên qua quái bé, tiến thẳng vào Boss chính.

Đám Lăng Tử Tiên cũng không chậm chân, lập tức đuổi theo.

Qua một hạn vạch, mọi người nhận ra xung quanh biến đổi kì lạ, Vô Cực Thiên Tôn như biến mất, kể cả bọn quái bé.

Không thể phân biệt phương hướng, một cung thủ đột nhiên ngã xuống đất, cột máu biến mất.

Xích Luyện Tiên Tử muốn tiến lên hồi sinh, một luồng sáng xuất hiện, Xích Luyện Tiên Tử chết!

Tốc độ cực nhanh, lại chuẩn, hoàn toàn không phán đoán được.

Lăng Tử Tiên lại cau mày, Vô Cực Thiên Tôn có thể coi là tiên, tiên có năng lực thần kỳ, nên mới biến mất được như thế.

Một ánh sáng chợt lóe, Lăng Tử Tiên nhanh chóng phản ứng lại, nhanh chóng tạo tác nhân vật tránh né, qua một đòn như máu cũng mất nhiều.

Đồng thời, Thiên Tước Lập Phong cũng biến mất vô tung, thích khách miễn cảm cùng Tầm chuẩn của cung thủ đều hướng về nơi luồng sáng xuất hiện.

Tuy không nhìn thấy Vô Cực Thiên Tôn, nhưng lại thấy cột máu nó đang giảm dần.

Một được sự khác hồi sinh cho Xích Luyện Tiên Tử và cung thủ kia, rồi nhanh chóng đứng lên tiếp viện.

Có thể nói Lăng Tử Tiên là người nhàn nhấ, nhìn cột máu Vô Cực Thiên Tôn, bị tấn công máu giảm nhưng lại nháy mắt phục hồi, tình huống quá kỳ lạ, không thể tin nổi.

Lại liếc nhìn mấy người đang tấn công, Tiết Nhiệm giận đỏ mắt, mắ Boss sao không thể chém được? Hay do vũ khí quá kém?

Vũ khí?!

Có gì đó chợp lóe lên trong óc Lăng Tử Tiên, cô ẩn thân cầm dao nhọn bay về phía Vô Cực Thiên Tôn, vậy mà nó đột nhiên lộ nguyên hình, lượng máu giảm không đáng kể, nhưng cũng không hồi lại.

[Tổ đội] [Lăng Ba Tiên Tử] Thay thành vũ khí bình thường, thần khí vô dụng.

Lăng Tử Tiên nói xong không dừng động tác, mạnh mẽ chém loạn trái phải, thi thoảng mới sử dụng kỹ năng. Đắn sau có Mạc Sầu tăng máu, cho nên không cần lo.

Không có ai nghi ngờ lời Lăng Tử Tiên, nhanh chóng thau vũ khí, phải nói là chém vui ả, bị bắt nạt nhiều, giờ là lúc trả thù!

Vô Cực Thiên Tôn có được năng lực tự chữa trị, nhưng ở trước mặt mấy tên này, cũng không thể nhanh bằng, rốt cuộc bị một thanh kiếm tấn công, Vô Cực Thiên Tôn ngã rầm.

Một chiêu, tụt hẳn gần 1/3 cột máu.

Lăng Tử Tiên nhìn Thiên Tước Lập Phong, chẳng phải anh ta là thích khách? Sao lại dùng kiếm, hơn nữa là kiếm gì mà chỉ một chiêu chém tuột 1/3 cột máu Vô Cực Thiên Tôn?

“Ồi giờ, là kiếm Trảm Long á!” Tiết Nhiệm giải thích cho Lăng Tử Tiên nghe.

Kiếm Trảm Long là thanh kiếm mạnh nhất thế gian, là kiếm thường mà so sánh với thần kiếm thì không thua sót một ly. Nhưng mà cả game chỉ có 1 thanh, nghe nói có người đánh quái nhất được, nhưng chẳng biết là ai.

Hôm nay Tiết Nhiệm được mở to mắt, một thanh kiếm Trảm Long, lại ở trong tay thích khách hả? Giờ ơi, sao mà Thiên Tước Lập Phong lại tốt số thế?

Lăng Tử Tiên xem bóng người màu lục, bỗng bội phục, thao tác... Phải nói là quá tuyệt vời!

Dù là cô Lăng Tử Tiên, cũng muốn viết chữ “bội phục” ak~ Mà thích khách cầm kiếm,...

Đẹp trai ngồi ngồi

Lúc Lăng Tử Tiên cứ ngẩn người, hệ thống nẩy ra tin tức mới—

[Hệ thống thông báo] Người chơi Thiên Tước Lập Phong, Công tử Bách Diệp, Hồ Phách, Lăng Ba Tiên Tử, Xích Luyện Tiên Tử... Chiến thắng tiên ác Vô Cực Thiên Tôn, thần công cái thế, giải cứu thương sinh trước cảnh nước lửa...

Lăng Tử Tiên không thèm để ý, dù sao Boss như thế này, người đầu vượt qua, chắc chắn sẽ được hệ thống thông báo rộng khắp.

12. Chương 12

Những người chơi đánh Boss Vô Cực Thiên Tôn không ai may mắn cả, đều táng thân từ cửa cung, biện pháp bỏ cuộc duy nhất là về thành.

Tổ Lăng Tử Tiên vừa ra tay, hệ thống liên quan thế giới đều ồ lên .

[Thế giới] [Dash] Lau mồ hôi, thế mà có người vượt qua phụ bản 160, quá khủng!

[Thế giới] [Vị Nhiên] Giỏi quá, trong đội đa số đều có tên trên bảng lắm. (o)

[Thế giới] [Tiên Rượu] Còn có hai người đang tên đỏ...

[Thế giới] [Chân Đất] Diên thế, lại là Lăng Ba Tiên Tử, nhưng mà bám đuôi đứa giàu, có gì giỏi chứ, con đề tiện...

Chân Đất vừa nói xong, hệ thống nhả tin.

[Hệ thống] [Phong Vân Tái Khởi] Phó Bang chủ [Lăng Ba Yêu Nữ] đã mời bạn ra khỏi Bang phái.

...

[Thế giới] [Ngọn Đèn Lụi Tàn] Trời ơi, cái con diên Lăng Ba Tiên Tử chỉ giỏi bám đuôi người giàu, có giỏi thì đến ven bờ hồ Tây quyết đấu.

[Thế giới] [Bổng Nhiên Quay Đầu] Ven bờ hồ Tây, con đề tiện giỏi thì đến đây.

[Thế giới] [Hổ Phách] Bọn chó diên nào đang sửa bậy thế, bằng bọn mày mà cũng dám PK Tiểu Tiên Tử?

[Thế giới] [Ngọn Đèn Lụi Tàn] Thằng này nói gì thế?

[Thế giới] [Diệt Tuyệt Sư thái] Giang hồ tranh đấu, bao giờ mới đi đến hồi kết? A di đà phật...

[Thế giới] [Hổ Phách] Chập cheng, chó không hiểu tiếng người đúng không?

[Thế giới] [Bổng Nhiên Quay Đầu] Hổ Phách, không liên quan đến mày.

[Thế giới] [Thanh Lương Trà] Tiên Tử MM là em gái tao, mày nói xem có liên quan không?

Bổng Nhiên Quay Đầu cũng không phải không gặp người quen, Thanh Lương Trà chính là Phó Bang chủ Duy Ngã Độc Tôn, Bang này không cao cấp, nhưng người trong bang chả có đứa nào là “tốt”.

Mọi người trong “Tiêu Dao” đều rõ, có 2 bang không thể chọc vào.

Đầu tiên là Bang phái đứng đầu Phong Vân Tái Khởi, hai là Bang chuyện tập hợp những người chơi có tên trên bảng xếp hạng, Duy Ngã Độc Tôn.

Bổng Nhiên Quay Đầu yên lặng, cố gắng không chọc phải bọn Thanh Lương Trà. Không ai ngờ nổi, bị đá khỏi Phong Vân Tái Khởi, Lăng Ba Tiên Tử lại vào Duy Ngã Độc Tôn.

Lăng Tử Tiên không mở kênh Thế giới, đương nhiên cũng lười quan tâm.

Vô Cực Thiên Tôn rút đồ toàn là trang bị xịn, có Lạc Thiên vũ y mà cô thích, ngoài ra còn có 1 thanh thần kiếm, hơn 10 quyển sách kỹ năng, một ít thuốc, nhiều loại, cũng không uống nửa ngày khổ cực.

[Hệ thống] Người chơi [Thiên Tước Lập Phong] muốn thêm bạn vào danh sách bạn tốt, đồng ý hay từ chối?

Lăng Tử Tiên nhạc nhiên, click “đồng ý”.

Vốn là cô định thêm đại thần, ai ngờ người ta lại chủ động trước, nên cô cũng có gì đó ngượng.

Tin nhắn Giao dịch nháy sáng, Lăng Tử Tiên lật xem, là một quyển sách kỹ năng, cô chọn Lạc Thiên Vũ y, hơn nữa cô cũng không đỡ việc bao nhiêu, mà đây lại là sách kỹ năng cao cấp của thích khách...

“Nhận đi.” Ở kênh Trò chuyện mật, Thiên Tước Lập Phong gửi 2 chữ.

Lăng Tử Tiên hơi xấu hổ click nhận, ngượng nghịu hỏi.” Mà... Sách này rất đắt, hơn nữa tôi cũng không giúp gì nhiều.”

“Em cứ nhận đi.” Thiên Tước Lập Phong trả lời.

Lăng Tử Tiên máy mắt, cuối cùng chỉ đánh dấu chấm tròn cho qua.

Nói thật, bọn họ có vẻ không thân quen mới đúng.

[Bang phái] [Chủ Nợ Chợ Đen] Tiểu Tiên Tử không tồi, không tồi.

[Bang phái] [Hổ Phách] Đương nhiên, cũng không biết là do ai chọn vào. (Biểu tượng chống nạnh, cười đắc ý.)

[Bang phái] [Công tử Bách Diệp] Tiếc là giờ cấp hơi thấp, hơn nữa tên đồ thì nguy hiểm.

[Bang phái] [Trộm Bông Cải] Vậy tìm trong bang ai rảnh nhất thì mang Tiểu Tiên Tử thăng cấp.

[Bang phái] [Thanh Lương Trà] Nhưng ai nhàn nhất nhỉ?

Lăng Tử Tiên nhìn đến câu Thanh Lương Trà đánh ra, đột nhiên lạnh cóng, nhanh chóng gõ ra hàng chữ—

[Bang phái] [Lăng Ba Tiên Tử] Cám ơn ý tốt của mọi người, bản cô nương đi luyện với bạn là được rồi.

[Bang phái] [Thiên Tước Lập Phong] Để tôi làm cho.

Câu của Thiên Tước Lập Phong và Lăng Ba Tiên Tử đồng thời xuất hiện trên màn hình, Tiết Nhiễm vừa vận liếc trộm qua, kết quả lại thấy được một màn JQ.

“Được lắm, Tiên Tiên, cậu dám hẹn hò bí mật hả, không để ý đến cảm xúc của mình sao?” Tiết Nhiễm dỉnh cứng lên người Lăng Tử Tiên, ra vẻ cô vợ bị bỏ rơi.

“Nhiễm Nhiễm dịch ra đi, chị đây là khuê nữ, đừng làm xấu thanh danh người ta!” Lăng Tử Tiên tặng Tiết Nhiễm một cú gõ mạnh lên đầu.

Mạc Sầu đi lướt qua sau, lạng như băng nói 2 chữ. “Chột dạ!”

Lăng Tử Tiên chảy mồ hôi ròng ròng, vừa định khách sáo từ chối đại thần, kết quả người khác đã đùa.

[Bang phái] [Ngọc Hồ ngàn mặt (*Thiên diện Ngọc Hồ)] Nên giao cho anh cả, ai nhàn như anh ấy đâu.

[Bang phái] [Cười Dê] Bạn hiền ơi, đừng thừa dịp chỉ còn 2 người một thế giới mà... Tiểu Tiên Tử của bọn này đấy nhé...

Quả nhiên, những lời này quá hợp với tên của anh ta- Cười Dê.

Lăng Tử Tiên không còn gì để nói thấu trời, Thiên Tước Lập Phong nói xong cũng biến mất không thấy.

Mấy người kín tiếng trong bang xuất hiện, tuy đã về khuya nhưng vẫn chuyện trò vui vẻ, đa phần là bàn chuyện với Lăng Tử Tiên, giống như cô đã bị bán cho vị đại thần kia ấy.

...

Một lúc sau, có 2 nhân vật quen thuộc hiện ra.

[Bang phái] [Thời Gian Thấm Thoát] Xin chào các anh chị em, văn bối cùng vợ yêu Lý Mạc Sầu bá kiến.

Lăng Tử Tiên bắn dậy.

[Bang phái] [Xích Luyện Tiên Tử] Chào.

Bang phái lại ồn ào, Tiết Nhiễm vốn là một người ham vui, nên không khí càng cuồng nhiệt.

Điều khiến Lăng Tử Tiên sợ nhất là, sau một hồi dài dòng, Tiết Nhiễm đưa ra một câu—

[Bang phái] [Thời Gian Thấm Thoát] Anh cả Thiên Tước, Tiểu Tiên Tiên giao cho anh đấy, phải đối xử tốt với nó nhé!

Tiết Nhiễm, cậu lên chức mẹ mình khi nào thế???

13. Chương 13

Lăng Tử Tiên chưa bao giờ biết cô có giá cao đến thế, người trong Bang phái anh một lời, chị một câu ca ngợi anh cả Thiên Tước Lập Phong, kết quả, cô bị đóng một tên “Tiên Tử được cưng chiều nhất”, nhờ Thiên Tước đại thần!

Từ đầu đến cuối, Lăng Tử Tiên đã bị 2 bà tám cùng ký túc xá “bán”, mà cô chỉ đành xót xa thay 2 bà kiếm tiền.

Lại một ngày nữa login, dường như ngay lúc đó, ở kênh Trò chuyện mật, Thiên Tước Lập Phong đã gửi tin nhắn—

“Quái, đến.”

Đơn giản 2 chữ khiến Lăng Tử Tiên hết rồi lại, nhưng vẫn đúng vận dụng cuốn truyền tống bạn tốt, bay đến.

Sau khi đến nơi, Lăng Tử Tiên càng, nơi này là ven hồ Thiên Hà, quái vật cực mạnh, đều hơn cấp 130, chẳng lẽ đại thần muốn một con tép riu cấp 90 đi chém quái cấp 130?

[Gần đây] [Lăng Ba Tiên Tử] Anh cả...

[Gần đây] [Thiên Tước Lập Phong] Ừ.

[Hệ thống thông báo] [Thiên Tước Lập Phong] yêu cầu bạn vào tổ đội, đồng ý hay từ chối?

Lăng Tử Tiên điểm nhận.

[Tổ đội] [Lăng Ba Tiên Tử] Anh cả, chúng ta đi làm sao?

Sở dĩ gọi Thiên Tước Lập Phong là anh cả, vì cũng gọi giống như Hồ Phách, Thanh Lương Trà, gọi Thiên Tước? Có vẻ thân mật quá, bọn họ có thân quen gì đâu!

[Tổ đội] [Thiên Tước Lập Phong] Xà quái cấp 140, kinh nghiệm cao.

[Tổ đội] [Lăng Ba Tiên Tử] ...

[Tổ đội] [Lăng Ba Tiên Tử] Sẽ bị tẩy sạch tên.

[Tổ đội] [Thiên Tước Lập Phong] Lại đi giết người.

...

Được lắm, quá khủng bố, cuối cùng thì Lăng Tử Tiên cũng biết điểm lợi hại của vị đại thần này, “lại giết người”, nói cứ như việc quá đơn giản vậy. (*Lưu ý: Mọi chuyện chỉ nằm trong khuôn khổ tiểu thuyết, mong đừng ai có suy nghĩ lệch lạc.)

Xà quái khó lắm mới xuất hiện, nhiệm vụ chính của Thiên Tước Lập Phong là buff đủ các trạng thái cho Lăng Ba Tiên Tử, trang bị hiện tại cũng không tồi, cấp 90 vs cấp 140, anh cả chú ý cô quá đi!

Thiên Tước Lập Phong chỉ đứng bên xem Lăng Tử Tiên đánh quái, giúp tăng máu và mana, dù là quái cấp 140, cũng chỉ có số nằm trên đất.

Xà quái chết, thân thể cao lớn ngã xuống, xung quang quanh xuất hiện một đồng trang bị ánh vàng rực, còn có một ít sách kỹ năng.

Nhưng mà, đúng lúc quái chết, có một vị khách không mời.

Bởi vì xà quái cấp rất cao, hơn nữa xác suất xuất hiện thấp, nên trang bị gì cũng không ít.

Nhất là 2 loại Dịch tẩy điểm thượng hạng. (* Dịch tẩy điểm. Có công dụng phân bố lại các điểm cộng kỹ năng.)

Mà cái gọi là Dịch tẩy điểm, đối với người chơi cấp cao, có một được 1 ưu điểm. Lúc train mà sử dụng, sẽ được nhân đôi kinh nghiệm, thử nghĩ đi, muốn lên cấp cần 500 nghìn điểm kinh nghiệm, lên cấp tiếp lại có thể dùng để nâng cao kinh nghiệm, thích thế nào?

Cho nên, thứ tốt sẽ dẫn dụ sói tới!

Lăng Tử Tiên không biết một nữ kiếm khách áo xanh xuất hiện khi nào, nhưng kiếm quang chưa mất, chắc chắn là sử dụng kỹ năng.

Lăng Tử Tiên nhất thời hiểu ra, người này đợi lúc cuối mới ra tay, tại game này, như loại Boss giống xà quái, vật phẩm thuộc sở hữu của ai, phải chờ đến cuối quyết định.

Nói cách khác, lúc đánh quái, Lăng Tử Tiên không nhận ra tên đang chờ trai cò tranh nhau, nhưng ông đắc lợi này.

Nữ kiếm khách có ID tên là Khinh Yên Vụ Ải, là người chơi nữ duy nhất có tên trên Bảng PK, đứng thứ 6.

Boss Xà quái ngã xuống, cô nàng nhanh chân định cướp Dịch tẩy điểm.

Nhưng Lăng Tử Tiên sao lại có thể cho người ta thực hiện điều đó, nhưng còn chưa ra tay, đại thần đã xuất thủ, sử dụng một kỹ năng, cột máu Khinh Yên Vụ Ải tuột thẳng, còn có một ít.

[Tổ đội] [Thiên Tước Lập Phong] Giết.

Lăng Tử Tiên hiểu ý, ngay khi Khinh Yên Vụ Ải còn chưa kịp thêm máu cho bản thân, Lăng Tử Tiên đã chém một đao, xong luôn một mạng.

Kiểm khách cấp 117 bị giết, Lăng Tử Tiên vô duyên vô cớ lại thêm một đồng điểm tội ác.

Lăng Tử Tiên thỏa mãn, cảm giác ở cùng anh cả, không thể tả nổi, thích cực kỳ, thích đến ngứa người ak~...

[Tổ đội] [Thiên Tước Lập Phong] Lấy trang bị.

[Tổ đội] [Lăng Tử Tiên] Anh không cần?

[Tổ đội] [Thiên Tước Lập Phong] Đây.

Lăng Tử Tiên chảy vạch đen, anh cả ơi, đừng có lời ít ý nhiều vậy chứ? Rương vật phẩm đầy, chỉ dùng có 1 chữ để diễn đạt mà thôi. Quả y như lời Hồ Phách đã nói, cực kỳ lười!

[Tổ đội] [Lăng Tử Tiên] Vậy tốt quá, có Dịch tẩy điểm, có thể nhanh chóng lên cấp, O(_)O Cảm ơn.

[Tổ đội] [Thiên Tước Lập Phong] Uhm.

Anh cả, cần phải tích tụ như kim thể không?

Lăng Tử Tiên chắc chắn, anh cả lười lắm, mà cũng lạnh lùng nữa, đến mức khiến cô phát run.

[Gần đây] [Khinh Yên Vụ Ải] Thiên Tước Lập Phong, tôi tôn trọng anh là một người đàn ông, thế mà dám làm mấy việc đánh lén, anh có xấu hổ hay không?

Hai người cứ trò chuyện mãi, hồn nhiên quên bên cạnh còn một cái xác chết, hoặc là cô ta đã về thành, hoặc là được ai đó cứu, 2 người chẳng thấy được.

[Gần đây] [Lăng Tử Tiên] Khinh Yên cô nương, chắc ở bên xem vui lắm nhỉ, cái chuyện thọc gậy bánh xe này, chả có mấy người gặp phải...

[Gần đây] [Khinh Yên Vụ Ải] Boss là tôi giết, mau đưa Dịch tẩy điểm đây.

[Gần đây] [Lăng Tử Tiên] Chắc chắn, đã gặp qua da mặt dày, nhưng chưa thấy dày đến thế.

[Gần đây] [Khinh Yên Vụ Ải] Fuck... (&\$#&\$&(#&\$@(Một đồng câu chữ thô tục.)

Lăng Tử Tiên lại đau buồn, toàn gặp loại “thượng hạng”, vận may dạo này “tốt” quá nhỉ?

[Tổ đội] [Thiên Tước Lập Phong] Tiên Tiên.

[Tổ đội] [Lăng Tử Tiên] Đây.

[Tổ đội] [Thiên Tước Lập Phong] Đi thôi.

[Tổ đội] [Lăng Ba Tiên Tử] Đi đâu?

[Tổ đội] [Thiên Tước Lập Phong] Chỗ nào không có nàng ta.

14. Chương 14

Lúc đầu, Lăng Tử Tiên không hiểu “nơi không có cô ta” nghĩa là sao, mãi về sau buồn chán, nhắc đến, lại tạo ra một tình huống đầy mờ ám—

Nghe nói, vào ngày nọ, tháng ấy, năm kia, thời tiết mát mẻ, trời trong nắng ấm...

Ven hồ Đại Minh ven hồ, động vật không nằm, thì đứng,...

Khụ khụ, nhiều lời quá, vào việc chính—

Bạn nam chính trong “chuyện xấu”, cũng là anh cả “đương nhiệm” của Lăng Tử Tiên, Thiên Tước Lập Phong Sama, ra tay chém quái, lại tiện thể cứu một vị MM đang bị quái vây. (* Hậu tố -sama, trong tiếng Nhật thường dùng để gọi người mà mình quý trọng, vai vế, chức vụ cao hơn mình, hoặc muốn tỏ lòng biết ơn, tôn kính. Ngoài ra, trong việc buôn bán còn được hiểu với nghĩa là: quý khách, khách hàng.)

Vị MM này, cũng chính là nữ nhân vật chính trong câu chuyện, Kinh Yên Vụ Ải!

Cũng quá xưa rồi, anh hùng cứu mỹ nhân, nhưng vị “anh hùng” này lại “lỡ tay” cứu người ạ!

Nhưng mà Kinh Yên MM vẫn cảm tình với anh hùng, cố ý “vô tình” xuất hiện trước mặt anh, còn cả Hồ Phách, Thanh Lương Trà, Công tử Bách Diệp, rồi lại cố gắng PK, cho nên lý do leo Bảng PK... Khụ khụ, không cần nói thêm nữa.

Có thể lại gần một bước Thiên Tước Lập Phong, đương nhiên sẽ cố gắng.

Lăng Tử Tiên cũng biết đại khái, hóa ra viên Dịch tẩy điểm chỉ là phụ, còn đàn ông mới là chủ yếu

~Hóa ra câu ấy là để biểu đạt ý này—

Nhưng mà, nếu mục đích chính của Kinh Yên Vụ Ải là Thiên Tước Lập Phong, mà cô thì chỉ quan tâm trang bị, sách kỹ năng, cà Dịch tẩy điểm, mà đã giết cô ta, nếu thế hẳn phải đã gây thù chuốc oán với cô ta?

Cô ta muốn leo bảng PK, nhưng giờ cô đang đổ tên mà gặp kẻ mạnh thế này, nguy lắm.

Hơn nữa Thiên Tước Lập Phong đã nói một câu “chỗ nào không có cô ta”.

Ông trời, chẳng lẽ Kinh Yên Vụ Ải sẽ coi cô là kẻ thù, rồi sẽ đuổi giết?

Có thật nhiều điều Lăng Tử Tiên muốn trao đổi với Thiên Tước Lập Phong, nhưng biết nên mở miệng thế nào, bởi vì cô cảm thấy anh quá lạnh lùng, đến mức cô không dám thốt nên lời, cho nên lời nói cứ đến đầu môi rồi nghẹn lại trong lòng, khó chịu quá!

[Trò chuyện mật] [Thiên Tước Lập Phong] Em có chuyện gì muốn nói sao?

[Trò chuyện mật] [Lăng Ba Tiên Tử] (o) Ak?! Là ông miệng rộng nói? (Lỗ miệng rộng là biệt danh cô đặt cho Hồ Phách.)

[Trò chuyện mật] [Thiên Tước Lập Phong] Chuyện gì?

[Trò chuyện mật] [Lăng Ba Tiên Tử] ...

[Trò chuyện mật] [Lăng Ba Tiên Tử] Không có gì, giờ đã lên cấp 97, 2 ngày qua được anh giúp rất nhiều.

Gõ xong, Lăng Tử Tiên đã tự phỉ nhổ. Bao lời lẽ hùng hồn, vậy mà lại đánh ra một câu thể, khóc ròng!

[Trò chuyện mật] [Thiên Tước Lập Phong] Không đủ, trong vòng 3 ngày phải lên cấp 110.

Nhìn mấy lời này, tý nữa là Lăng Tử Tiên đã té trên ghế xuống đất.

Từ 90 lên 97, cô đã tốn 2 ngày rưỡi, đã vậy còn cày ngày đêm gác máy chém quái, nhưng cũng chỉ lên được 7 lv, vậy mà anh ta yêu cầu trong 3 ngày tăng 13 lv? Anh cả, anh đang đùa hả?

[Trò chuyện mật] [Lăng Ba Tiên Tử] ... Anh cả, anh đang đề cao em quá rồi, cho dù có không ăn không ngủ, em cũng không lên cấp nhanh thế được đâu?!

Đối diện trầm mặc trong một chớp mắt.

[Trò chuyện mật] [Thiên Tước Lập Phong] Có một thứ gọi là hack.

[Trò chuyện mật] [Lăng Ba Tiên Tử] (o) Hả... Nếu như bị hệ thống phát hiện?

Không phải cô lo, mà phải nói là “cực kỳ”, bình thường dưới cấp 90 có vẻ an toàn, cấp càng thấp càng tốt, mà cấp cao nếu bị hệ thống phát hiện sẽ xóa account.

[Trò chuyện mật] [Thiên Tước Lập Phong] Có anh lo.

Lăng Tử Tiên , sao cô thấy từ này lại cảm thấy nó “mờ ám” ra sao ấy?

Nhưng không thể không thừa nhận, Thiên Tước Lập Phong nói điều này, cực kỳ có phong cách đàn ông khẳng khái, uhm... Hình như có gì mâu thuẫn.

[Trò chuyện mật] [Lăng Ba Tiên Tử] Tốt, vậy giao cho anh (^____^) hìhì...

[Trò chuyện mật] [Thiên Tước Lập Phong] Ừ.

Hack, dù sao cũng không phải là chưa từng làm, dù sao cô cũng đang có một kẻ thù nguy hiểm— Khinh Yên Vụ Ái.

Cấp ột chút, rồi đi học kỹ năng, rồi đi PK với người đứng thứ 6 trong Bảng PK, là một việc không tồi.

Lăng Tử Tiên lại chuẩn bị lại trao đổi với Thiên Tước Lập Phong, ai ngờ tiếng điện thoại vang lên.

“Yêu nữ.” Có tiếng nữ dễ nghe vang ra.

“Chị Yêu, làm sao vậy? Nhớ em à?” Lăng Tử Tiên cười nói.

Đối phương yên lặng trong chốc lát, mới nói: “Rảnh thì ra ngoài ăn đi, đã về mấy ngày rồi, ở nước ngoài cũng 3 tháng, không thèm người nhà nữa?”

“Dạ... Vâng, ở đâu đây?” Lăng Tử Tiên chẳng nghĩ ngợi gì, đồng ý luôn.

“Ở nhà hàng em thích đi, 6h chiều nay, để Thiên Triệt đón em nhé.” Lăng Tử Ái nhanh chóng quyết định thời gian, địa điểm.

Lăng Tử Tiên ngẫm nghĩ giây lát rồi gật đầu, cô thích nhà hàng kiểu trung kia, mà phải đặt trước 1 ngày, nên có thể nói là chị và Tề Thiên Triệt đã quyết trước rồi, nếu không sao nói vậy được.

Nhấn phím trên di động, rồi gõ trên bàn máy—

[Trò chuyện mật] [Lăng Ba Tiên Tử] Anh cả, tối nay em có việc ra ngoài. Bây giờ làm luôn hả?

[Trò chuyện mật] [Thiên Tước Lập Phong] Tối nay, để anh làm.

[Trò chuyện mật] [Lăng Ba Tiên Tử] Làm? Anh cả, để tự anh?

[Trò chuyện mật] [Thiên Tước Lập Phong] Nếu không thì xác suất thấp.

Lăng Tử Tiên gật khước môi, nhưng thật ra rất kính phục anh.

[Trò chuyện mật] [Lăng Ba Tiên Tử] Vậy anh cả, để mai nhé, hôm nay em bận, chắc đêm nay không online.

Cả nhà đi, nên sẽ về thăm một lần, về ký túc được hay không là một vấn đề.

Chắc là Thiên Tước Lập Phong cũng đang bận, nên mãi chưa trả lời. Lăng Tử Tiên ngồi đấy xem, chống cằm, buồn chán.

[Trò chuyện mật] [Thiên Tước Lập Phong] Mai anh đi công tác đưa email đây.

Thiên Tước Lập Phong sẵn sóc khiến tâm trạng vốn buồn nản của Lăng Tử Tiên bỗng ấm nóng hơn..

[Trò chuyện mật] [Lăng Tử Tiên] Tốt quá, cảm ơn.

[Trò chuyện mật] [Thiên Tước Lập Phong] ...

15. Chương 15

Lăng Tử Tiên trước khi đi có sửa soạn, trang điểm chút xíu, nói là thể, nhưng cũng chỉ là thay đồ thôi.

Bố mẹ có thể nói là hơi cổ hủ một tý, nên ra ngoài là bắt phải ăn mặt chần chu, vì tránh cho cái tai chịu khổ, cô chọn một cái áo sơmi, mặc váy đen.

Buộc tóc đuôi gà, rồi vắn lên.

Nếu không xem mặt, có thể nói là nữ sinh thanh lịch, chỉ tiếc với gương mặt hiện giờ của Lăng Tử Tiên, chữ “thanh lịch” bỏ sang bên đi.

Đôi mắt trong suốt như pha lê, khóe mắt hơi cao, đầy quyến rũ. Mắt đen láy, trong sáng mà đẹp mê hồn, hợp thành một vẻ đẹp nóng bỏng, đôi môi mỏng, nhạt nhòa như nước. (o.O kiểu gì thế nhỉ?)

Rõ ràng, dù nhìn ở góc độ nào cũng là một phụ nữ quyến rũ, sao có thể dùng từ “thanh lịch” mà miêu tả? Hơn nữa, ánh mắt và hàng mi dày, như nữ vương, liếc qua không ai có thể dời mắt.

Vẻ đẹp mâu thuẫn, dù mặc quần áo nữ sinh, nhưng ai cũng phải chú ý, vì là tâm điểm ánh mắt!

Chiếc xe thể thao đỗ trước cửa trường đại học S, khi thấy Lăng Tử Tiên, người trong xe mới bước xuống.

5 giờ rưỡi, đúng lúc là thời gian đông người, xe xịn gây chú ý, nhưng chẳng ai nghi ngờ gì, dù sao, mấy ông chủ giàu thì thoảng lái xe đến đón tình nhân được bao dưỡng.

Nhưng khi Tề Thiên Triệt bước xuống, vẻ đẹp anh tuấn khiến mọi người dừng chân trong chốc lát.

Làn da trắng trẻo, đôi mắt đen như có thể xuyên thấu kiếp trước kiếp, và có chút gì đó lạnh lẽo; cái mũi thẳng, sắc môi phi nhiên, lạnh lùng như băng. Hình sườn mặt như bị dao gọt, góc cạnh nhưng lại không làm mất sự mềm mại, mái tóc nâu đen dưới ánh chiều lóe lên những sắc vàng đỏ, đẹp dễ mất hồn.

Cao to là vậy, nhưng chắc cũng chỉ hai mấy, thân thể cường tráng khoáng lớp áo kiểu tay, đúng cái gọi là nhà giàu đời thứ hai—

Lúc Lăng Tử Tiên vừa bước ra, anh đã nhìn thấy, không thể không nói là, dù trong một đám đông, chỉ liếc qua cũng có thể thấy được cô.

Đôi môi hơi cong lên, cười nhẹ, Tề Thiên Triệt gọi một tiếng: “Tiên Tử.”

Lăng Tử Tiên nghe tiếng gọi, quay đầu nhìn, người đẹp như anh, chỉ vừa thấy đã không thể dời mắt đi đâu được.

Cười, rồi bước đến, ngọt ngào hỏi han: “Chờ lâu không?”

“Không lâu lắm, đi thôi!” Tề Thiên Triệt cười nhạt, giọng vẫn trong veo mà lạnh lùng.

Lăng Tử Tiên ngồi bên ghế lái, Tề Thiên Triệt mới lên xe, rồi lái đi.

Hóa ra anh chàng đẹp trai là hoa đã có chủ, đã vậy còn là tam hậu của trường, nữ sinh viên tan nát cõi lòng...

Đã quen với xe Tề Thiên Triệt, Lăng Tử Tiên vừa ngồi vào xe đã mở nhạc nghe, trong CD là giọng ca nữ mà cô hâm mộ.

“Có quen sống bên nước ngoài không?” Tề Thiên Triệt hỏi.

“Lúc đầu không quen lắm, sao cũng nhanh thích nghi, bạn học rất nhiệt tình.” Nhưng mà ngoại trừ mấy người có mục đích riêng.

Tề Thiên Triệt vốn cũng từ nước ngoài về sống, đương nhiên hiểu rõ. Thật ra, anh vốn phản đối chuyện Lăng Tử Tiên ra nước ngoài học tập chuyên ngành, đối với một đứa con gái, không an toàn.

Nhưng Lăng Tử Tiên lại không quan tâm, cô muốn có cơ hội này, mà anh lấy tư cách gì để ngăn cấm? Thân phận gì?

Dọc đường đi, chẳng ai mở miệng trò chuyện cả, Lăng Tử Tiên cũng hiểu Tề Thiên Triệt là người kiệm lời, mà cô là loại người, phải chờ người ta mở đầu mới đáp lại. Cho nên hai người không giao tiếp ở cùng một chỗ, đương nhiên hình thành tình huống im lặng là vàng.

15 phút sau, xe chạy đến nhà hàng.

“Em vào trước đi, anh tìm chỗ đậu xe.” Tề Thiên Triệt dừng trước cửa, nói.

Lăng Tử Tiên do dự, rồi cười nói: “Em đi theo cũng được, dù sao cũng gần.”

Tề Thiên Triệt không phản đối, đáp ứng, cùng đến bãi đỗ.

Cách lớp thủy tinh, trong nhà hàng, có gương mặt giống y như Lăng Tử Tiên, nhưng lại thiếu vẻ quyến rũ, lại có phần thanh lịch, đã kịp nhìn thấy vẻ mặt dịu dàng của người lái xe khi nói chuyện với Lăng Tử Tiên.

Cũng chỉ khi đối diện với cô bé, anh mắt thoáng lộ vẻ dịu dàng khó phát hiện ấy.

Lăng Tử Ái cố nén đau xót dưới đáy lòng, mà trên gương mặt lại tươi cười.

Vỗ mặt mình, Lăng Tử Ái nhủ thầm: Lăng Tử Ái, may đã để em gái hi sinh quá nhiều, đừng có thiếu chín chắn vậy!

Tiệc mừng Lăng Tử Tiên không chỉ có vợ chồng nhà họ Lăng, còn có ông bà nhà họ Tề nữa, cũng chính là bố mẹ nuôi của Lăng Tử Tiên.

Nhà họ Tề và họ Lăng quen nhau lâu đời, mà bà Tề muốn sinh con gái, nhưng bụng chẳng được, chỉ sinh được một đứa con trai. Mà bà lại yêu quý chị em sinh đôi nhà họ Lăng quá, cố chấp nhận nuôi Lăng Tử Tiên và Lăng Tử Ái, vì thế mà quan hệ hai nhà càng bền chặt.

Lăng Tử Tiên đối xử với hai ông bà nhà họ Tề y như bố mẹ ruột vậy, ở nhà có cả bố mẹ ruột lẫn bố mẹ nuôi.

Bốn người lớn tuổi vui vẻ mừng tiệc đón Lăng Tử Tiên, Lăng Tử Tiên cũng cố hòa mình vào bữa tiệc, mà tâm trạng khá nặng nề, vì Tề Thiên Triệt cùng Lăng Tử Ái.

Lăng Tử Tiên mãi trò chuyện với bố mẹ, mà ánh mắt Tề Thiên Triệt luôn dừng trên người Lăng Tử Tiên, còn Lăng Tử Ái lại trộm nhìn Tề Thiên Triệt...

16. Chương 16

Sáng hôm sau Lăng Tử Tiên mới “bị” đuổi về phòng ngủ, có thể nói, ông bà họ Tề như lão ngoan đồng ấy, đáng thương cho cô, bị lừa bôn cả đêm.

Một đôi mắt gấu mèo theo Tề Thiên Triệt về ký túc xá, đối với ánh mắt chung quanh, vừa mờ ám, vừa khinh ghét, Lăng Tử Tiên chẳng thèm để ý, nhưng Tề Thiên Triệt lại ghét cực kỳ.

“Tiên Tiên, cứ thế này cũng không hay.” Lăng Tử Tiên tiến Tề Thiên Triệt, nằm lên giường, Tiết Nhiễm liền thân thân bí bí đến gần.

“Hả?” Lăng Tử Tiên hí mắt, tùy tay nín một cái gối ôm.

Mạc Sầu liếc xéo Lăng Tử Tiên, lạnh giọng.” Muốn cắt đứt thì liền tay, gọn gàng.”

“Gi? Sừu Sừu, cậu nói cái gì?” Lăng Tử Tiên hỏi.

Mạc Sầu không nói, Tiết Nhiễm ghé sát:”Tiên Tiên, Tề Thiên Triệt đối với cậu... Vẫn tốt lắm, đúng không?”

“Ừ... Tốt lắm...”

“Đã không ghét, sao không thử quen xem sao?” Tiết Nhiễm kích động hỏi, Tề Thiên Triệt đối tốt với Lăng Tử Tiên, cô và Mạc Sầu đều nhận thấy, tuy là hành động của Tề Thiên Triệt không biểu hiện rõ ràng, nhưng ánh mắt đã lộ rõ.

“Nhiễm nhiễm, cậu nói gì lạ thế? Thiên Triệt chỉ là bạn mà thôi, hơn nữa, anh ấy với chị...” Đầu óc Lăng Tử Tiên tuy đã mơ màng, nhưng vẫn còn ý thức.

“Nhưng Tề Thiên Triệt thích cậu!” Mạc Sầu lạnh giọng khẳng định.

Lăng Tử Tiên trầm mặc, Tiết Nhiễm cũng vậy, ánh mắt Mạc Sầu bắn thẳng vào Lăng Tử Tiên.

Một lát sau, Lăng Tử Tiên trầm chán, lấy gối úp lên mặt, rầu rĩ.” Tớ say rồi, đừng làm phiền tớ...”

Giọng cố che giấu, và trốn tránh, tuy Tiết Nhiễm và Mạc Sầu cũng hay trên cô, nhưng với những trường hợp thế này, các cô đều tin Lăng Tử Tiên đều có quyết định của riêng cậu ấy.

Nhưng mà, hiển nhiên Tiết Nhiễm, Mạc Sầu vẫn đánh giá Lăng Tử Tiên quá cao.

Bởi vì khi các cô vừa quay đi, Lăng Tử Tiên cũng đã lăn ra ngủ. Hai người nhìn cô, hận không thể rút dao ra chém, bà cô này...

Lăng Tử Tiên vốn là một người dễ thích nghi với mọi hoàn cảnh, nhưng với chuyện tình cảm lại khả ngờ nghịch, cô cho rằng, đây là chuyện do cả hai phải, có duyên sẽ gặp, về phần Tề Thiên Triệt... Vẫn coi là bạn bè thôi.

Buổi chiều, ngủ no giấc mới login.

Vừa login, Hồ Phách đã kêu gào trên kênh tin mật.

[Trò chuyện mật] [Hồ Phách] Tiểu Tiên Tử, mau tới...

[Trò chuyện mật] [Hồ Phách] Tiểu Tiên Tử, mau tới...

[Trò chuyện mật] [Hồ Phách] Tiểu Tiên Tử, mau tới...

... Lặp lại vô hạn.

Lăng Tử Tiên giật giật khóe môi, ngay lập tức ấn từ chối nhận tin, dùng một cuốn di chuyển theo bạn bè bay đến bên Hồ Phách đang chém quái.

Thanh Lương Trà và Công tử Bách Diệp đều ở đó, còn có một cái người áo trắng như tuyết, ID Thư sinh áo trắng, có gì hơi quen.

[Gần đây] [Công tử Bách Diệp] Tiểu Tiên Tử, cuối cùng em cũng đến, có bao đồ tốt cho em này.

[Gần đây] [Lăng Ba Tiên Tử] (o) Hả?! Tốt thế, em có làm gì đâu?

[Gần đây] [Thanh Lương Trà] Là người một nhà, khách sáo làm gì?

[Gần đây] [Lăng Ba Tiên Tử] Tôi chẳng quen biết gì mấy người sát, cảm ơn.

[Gần đây] [Hồ Phách] Tiểu Tiên Tử, đã theo anh cả nhà này rồi, mà còn dám chối? BS.

Lăng Tử Tiên lại co giật, cô đi “theo” Thiên Tước Lập Phong khi nào chứ, nói mà không thể nó ám muội sao?!

[Gần đây] [Công tử Bách Diệp] Tiểu Tiên Tử, anh cả đã viết chương trình cho em rồi, đã gửi đến hòm thư, khi em kích hoạt, để bọn anh giúp em.

[Gần đây] [Lăng Ba Tiên Tử] Đã hack còn thế?

[Gần đây] [Thư sinh áo trắng] Haha, bình thường là thế, nhưng mà anh cả muốn.

Ánh mắt Lăng Tử Tiên bỗng chú ý đến ID Thư sinh áo trắng, đột ngột lóe—

[Gần đây] [Lăng Ba Tiên Tử] Bạn là người trong Bang của Thiên Triệt.

Là người trước kia đã nói đỡ cho cô mấy lần.

[Gần đây] [Thư sinh áo trắng] Thiên Triệt? Bang chủ Phong Vân Tái Khởi?

[Gần đây] [Lăng Ba Tiên Tử] ... Ừ.

[Gần đây] [Thư sinh áo trắng] Đừng lo lắng, tôi không có ý gì đâu, chỉ là gặp nhau, đi chém quái. Thuận tiện, đi gặp người trong lòng anh cả thôi, không ngờ lại Tiểu Tiên Nữ...

Nhìn câu này, Lăng Tử Tiên mới nhận ra cái gì gọi là vật hợp theo loài. Gọi Thiên Tước Lập Phong là “anh cả”, cũng đồng nghĩa với việc thuộc đám người Hồ Phách, ban đầu trò chuyện thân mật, nhưng chỉ một câu lại phá vỡ đi ấn tượng đẹp.

Thư sinh áo trắng, Thư sinh tà ác thì đúng hơn đây, cảm thấy người này còn âm hiểm hơn ấy—

[Gần đây] [Hồ Phách] Tiểu Tiên Tử, đừng thẹn, bọn này còn đang chờ kẹo mừng của anh “hòa thượng” đây, đã vậy còn phải uống rượu đầy tháng của bé con nữa...

Hồ Phách nói ra mấy câu đủ để người ta ói máu, hơn nữa còn có thể “thấy” được, người ngoài bàn máy kia đang cười ghê thế nào...

Lăng Tử Tiên giận.

[Gần đây] [Lăng Ba Tiên Tử] Người chết đi!

Ba chữ này không phải nói suông, phút chốc, trên màn hình xuất hiện một nhân vật đang nhảy toán loạn.

[Gần đây] [Hồ Phách] Woa, Tiểu Tiên Tử, có gì cũng nên bàn bạc rõ ràng đã chứ.

[Gần đây] [Lăng Ba Tiên Tử] Nói với Diêm vương GG đi.

[Gần đây] [Thanh Lương Trà] Chuẩn bị cướp đồ xịn.

[Gần đây] [Công tử Bách Diệp] Tiên Tử MM lại có thể tăng thêm tỷ điểm tội ác.

[Gần đây] [Thư sinh áo trắng] Tôi muốn có kiếm Phá Nguyệt.

Người tên đỏ như Hồ Phách, cấp cao hơn Lăng Tử Tiên, nhưng ba người ở bên lại đoán chắc hẳn sẽ thua, cho nên đã bàn nhau phân chia “di sản”...

Sự thật chứng minh, có thể ăn linh tinh, nhưng không được nói lung tung.

Không lâu sau, Hồ Phách nằm ngay đơ, đồ tốt bị cướp sạch, có thể dùng chữ “bi đát” để miêu tả.

Có câu nói: Thà rằng đắc tội tiểu nhân cũng không được chọc giận đàn bà.

Chỉ tiếc Hồ Phách hiểu ra muộn màng, nên hôm nay mới—

17. Chương 17

Sử dụng chương trình Thiên Tước Lập Phong đưa, Lăng Tử Tiên mới biết được cái gì gọi là “trâu bò”.

Thường nếu dùng cách này, một ngày lên mấy trăm nghìn kinh nghiệm đã quá giỏi, nhất là cấp cao, train khó, đồng thời còn phải đề phòng hệ thống phát hiện.

Nhưng dùng chương trình Thiên Tước Lập Phong viết... 5 phút, kinh nghiệm chém quái ra hơn 10000, sau nửa giờ đã có hơn 100000.

Lăng Tử Tiên , cứ thế, qua 2 ngày, cô có thể lọt vào bảng xếp hạng rồi.

Tiết Nhiệm cực kỳ khinh bỉ cái hành động này, nói là nói thể thôi, nhưng mà lại vụng trộm sau lưng Lăng Tử Tiên, lấy chương trình, cấp càng cao, thì kỹ năng tương ứng cũng tăng cao. Chuyện tốt đẹp nhường này, sao có thể để một mình Lăng Tử Tiên độc hưởng?

Lăng Tử Tiên trào phúng, nhưng mà da mặt Tiết Nhiệm cũng dày không kém, cứ như chẳng câu nào.

Nhưng mà, không biết có phải Tiết Nhiệm RP có vấn đề, hay chẳng chương trình có vấn đề, Tiết Nhiệm vừa cài đặt, account đã bị hệ thống phát hiện, thông báo delete.

Bao gồm cả Mạc Sâu, cũng .

Tiết Nhiệm gào rống rung trời, không nói hai lời, lập tức gọi điện đến NPH khai thác “Tiêu Dao”. Quên nói luôn, nhà Tiết Nhiệm là cổ đông lớn nhất của NPH game này, cả game thì đã có hơn 80% là do nhà họ Tiết đầu tư.

Nói cách khác, Tiết Nhiệm chính là đại thiên kim của NPH game.

Tiết Nhiệm chơi game, không hề lợi dụng quan hệ của gia đình, nhưng mà giờ account bị delete rồi. Nói thẳng với người điều hành là nhanh nhất, hơn nữa, cô cũng cần phải điều tra, tại sao Lăng Tử Tiên đã sử dụng cả một ngày trời mà không sao, trong khi cô vừa khởi động đã bị phát hiện?

Lăng Tử Tiên kinh hồn táng đảm, nếu như bị phát hiện sẽ bị xóa account, cho nên để chắc ăn, cô cứ đi train cho xong.

Đến tối Thiên Tước Lập Phong mới login, vừa login đã gửi tin nhắn.

[Trò chuyện mật] [Thiên Tước Lập Phong] Không dùng hả?

[Trò chuyện mật] [Lăng Ba Tiên Tử] ... Cái kia, hôm nay hai đứa bạn cùng phòng em vừa khởi động đã bị hệ thống phát hiện.

[Trò chuyện mật] [Thiên Tước Lập Phong] Em thì không sao.

[Trò chuyện mật] [Lăng Ba Tiên Tử] (o) Ak?!

[Trò chuyện mật] [Thiên Tước Lập Phong] Anh đã viết chương trình bảo vệ, nên hệ thống mới không phát hiện ID của em.

Nhìn đến những lời này, thiếu chút Lăng Tử Tiên đã bị sặc.

[Trò chuyện mật] [Lăng Ba Tiên Tử] Cái này cũng có thể viết được hả?

[Trò chuyện mật] [Thiên Tước Lập Phong] Ừ.

Mạnh quá, quá khủng khiếp, một chương trình giúp tăng điểm kinh nghiệm cũng có thể tinh vi như thế sao? Tự che dấu tên account cô khi hệ thống game kiểm tra, chẳng khác gì ở trong chương trình của hệ thống, cô cứ như một người vô hình vậy. Cảm giác này... Thích mê người

~[Trò chuyện mật] [Lăng Ba Tiên Tử] Cũng vì không có viết tên ID bạn cùng phòng của em, nên mới bị hệ thống tra ra?

Thiên Tước Lập Phong không lập tức trả lời lại, nhưng Lăng Tử Tiên đã hồi hộp khó nén lắm rồi.

Chỉ chốc lát sau, có hàng chữ hiện lên khung chat.

[Trò chuyện mật] [Thiên Tước Lập Phong] Chỉ em mới được thôi.

Mấy chữ này khiến má Lăng Tử Tiên hơi nóng đỏ, cái chương trình này... Sao nhỉ, 100% hợp ý cô!

Cô thừa nhận là có hiểu biết khá tường tận về máy tính, cố lắm cũng có thể xưng là hacker được. Có thể viết ra một chương trình hack điểm kinh nghiệm, nhưng cũng là lần đầu tiên biết được có một chương trình tự động giấu tên.

Không thể không giơ ngón tay cái với Thiên Tước Lập Phong, “cao nhân” chính là đây!

[Trò chuyện mật] [Lăng Ba Tiên Tử] Vậy để em sử dụng luôn.

Biết được mình có được “đặc quyền”, không cần nói thêm, cô càng tin tưởng anh nhiều hơn.

[Trò chuyện mật] [Thiên Tước Lập Phong] Đi theo anh trước đã, làm nhiệm vụ.

Một câu đơn dừng ngay mọi động tác của cô, còn chưa kịp suy nghĩ, ngón tay đã gửi nhân vật bay theo luôn.

Một nơi ngập sương mù, dù đã quen bản đồ mấy ngày, nhưng cũng không biết nơi đây là đâu, hơn nữa, cũng chẳng thấy có sinh vật nào đang sống.

Tọa độ: ? , ? . Đây là đâu?

[Gần đây] [Lăng Ba Tiên Tử] Đâu là đâu vậy?

[Gần đây] [Thiên Tước Lập Phong] Đây là khu vực mới trên bản đồ, còn chưa có công bố.

[Gần đây] [Lăng Ba Tiên Tử] ... , vậy làm sao anh biết?

[Gần đây] [Thiên Tước Lập Phong] Hệ thống có lỗi.

Lăng Tử Tiên yên lặng khóc ròng, anh ơi, chẳng lẽ anh là gián điệp buôn bán thông tin?

Lăng Tử Tiên liên tục , nhưng vẫn là nhịn không nói ra. Cô nghe Tiết Nhiệm nói qua, hệ thống game đều do nhà sản xuất mời riêng người nghiên cứu chế tạo, trên cơ bản, game có thể nói là không có lỗi nào. Nhưng sao mà cứ như trước mặt anh chàng này, hệ thống cứ như bị lỗi liên tục ấy.

Nếu như bố Tiết Nhiệm biết công trình to lớn này có lỗi to thế, hơn nữa còn để người ta nhanh chân thánh vực, không biết có khóc không nữa.

[Gần đây] [Lăng Ba Tiên Tử] Anh cả, chúng ta đến đây làm gì?

Lăng Ba Tiên Tử theo sau Thiên Tước Lập Phong, không biết anh đến đây làm gì.

[Gần đây] [Thiên Tước Lập Phong] Đưa em đi bắt sủng vật.

...”Đưa” ... Giống như có chút ám muội sao ấy... (Thật ra bạn Lăng là người có trí tưởng tượng bay cao.)

Màn máy vẫn là một màu trắng xóa, hẳn là một núi tuyết. Nơi hệ thống chưa công bố, làm sao mà có sủng vật đây?

Tuy vẫn còn nghi ngờ, nhưng Lăng Tử Tiên tự giác không có hỏi.

Đột nhiên, màn ảnh bỗng lóe sáng, giống như là bị lag, hình ảnh không rõ ràng.

Chẳng lẽ bởi vì nơi này có BUG, nên vẫn chưa công bố? (*Bug: Lỗi chương trình.)

Kết quả ngay sau đó, Lăng Tử Tiên cũng biết không phải bug, mà là nhân vật của cô, đột ngột nằm xuống.

Trong nháy mắt, lại nhìn một lần, hai cột đỏ, và xanh trống rỗng, tại sao?

18. Chương 18

Lăng Ba Tiên Tử được hồi sinh.

[Hệ thống thông báo] [Thiên Tước Lập Phong] mời bạn vào tổ đội, đồng ý hay từ chối?

Lăng Tử Tiên click đồng ý, nhưng giờ lại hết sức cảnh giác.

[Tổ đội] [Thiên Tước Lập Phong] Ân thân.

Thấy lời Thiên Tước Lập Phong, Lăng Tử Tiên lập tức biến mất, bởi vì đã lên cấp, và có được nhiều thuốc, nên thời gian ẩn thân đã lâu hơn nhiều.

[Tổ đội] [Lăng Ba Tiên Tử] Nơi đây có quái vật gì mà mạnh vậy?

Vậy mà chỉ một đòn đánh chết được ngay, quá mạnh.

[Tổ đội] [Thiên Tước Lập Phong] Tuyệt quái cấp 210 trở lên.

[Tổ đội] [Lăng Ba Tiên Tử] 210???!!!

Người chơi có cấp cao nhất cũng chỉ là 200, mà cũng chỉ có một người duy nhất, Khuynh Tẫn Thiên Hạ, tiếp theo là Công tử Bách Diệp cấp 196, sau mới đến vị đại nhân Thiên Tước Lập Phong này, 195. Rồi sau đó là từ cấp 160 trở lại.

Boss cấp 210, đã vậy trên diễn đàn và hệ thống chưa đề cập đến, có thể trong nháy mắt giết chết cô, cô sao dám khinh thường đây?

[Tổ đội] [Thiên Tước Lập Phong] Đi theo anh.

Nhân vật vốn dĩ đang biến mất, bỗng hiện ra, giờ Lăng Tử Tiên đã có thể thấy được.

Giống như QQ, ẩn thân phải tự hiện ra mới thấy.

Lăng Tử Tiên tự giác làm theo Thiên Tước Lập Phong, để anh cũng có thể thấy được nhân vật của cô. Đây là chức năng mà hệ thống gần đây mới ra, tuy đã cùng tổ đội thì dù dùng kỹ năng cũng sẽ không gây hại cho đồng đội. Mà Thiên Tước Lập Phong làm vậy, chắc là có lý do riêng, cô sẽ không hỏi.

[Tổ đội] [Lăng Ba Tiên Tử] Anh cả, anh biết thuộc tính của quái không?

[Tổ đội] [Thiên Tước Lập Phong] Không rõ lắm.

[Tổ đội] [Lăng Ba Tiên Tử] ...

[Tổ đội] [Lăng Ba Tiên Tử] Vậy làm sao để đi qua đây?

[Tổ đội] [Thiên Tước Lập Phong] Nếu đã vào được thì sẽ có cách qua được.

Lăng Tử Tiên nhìn mấy câu này, đột ngột bừng cháy ý chí chiến đấu. Nếu đã có thể đến nơi, thì cũng có cách khám phá, tuy cô không có ý nghĩ vĩ đại, nhưng nếu có thể biến thành một thể hệ đại hiệp, cô vẫn có tỷ chờ mong.

Nhưng...

[Tổ đội] [Lăng Ba Tiên Tử] Nhưng còn chẳng nhìn thấy quái, sao mà tìm được sủng vật?

[Tổ đội] [Thiên Tước Lập Phong] Cứ theo anh là được.

Anh cả, có thể bật mý thêm tí không vậy

~Nhưng mà cái cảm giác đi điều tra này cũng thú vị thật, cứ như là nhà thám hiểm ấy, có tính mạo hiểm, kích thích, càng mong mỗi, đợi chờ hơn.

Trên màn hình, Lăng Ba Tiên Tử đi theo Thiên Tước Lập Phong, hai người đều mặc áo đen, đối lập hẳn với màn tuyết trắng vây quanh, chói mắt.

Đột nhiên, màn hình lại xuất hiện cơn bão tuyết, Lăng Tử Tiên thấy nhân vật Thiên Tước Lập Phong giật nảy, cũng cảnh giác.

[Tổ đội] [Thiên Tước Lập Phong] Hợp thể với anh. (* Để thoát nghĩa nhé ^^~.)

Nhìn thấy 4 chữ này, Lăng Tử Tiên hơi do dự, người chơi trong “Tiêu Dao” có thể hợp thể lại, có nghĩa là máu và mana hòa làm một, một người không sao, thì cả 2 cũng không sao. Nhưng nếu 1 trong 2 bị mất máu thì người kia cũng bị liên lụy.

Mà quan trọng hơn cả, người thường muốn sử dụng, cần tiêu phí hơn 100,000 tiền đồng, mà thời gian chỉ có 15 phút, mà nếu là vợ chồng thì không có giới hạn.

Một trăm ngàn... Không phải một số tiền nhỏ, nhưng cô vẫn click.

Nhưng mà, sau khi sử dụng, cô mới phát hiện, hóa ra không phải cô tiêu tiền b Chảy mồ hôi.

Cái gọi là người giàu có... Làm như thế...

Vài phút sau, trên màn hình xuất hiện những bông tuyết rơi, cũng như thời tiết xung quanh, một thế giới tuyết.

[Tổ đội] [Thiên Tước Lập Phong] Thay trang bị có sức phòng thủ cao nhất.

Lăng Tử Tiên bất ngờ, nhưng nhận thấy cột máu cả 2 bỗng giảm dần, hiểu ra, trong tuyết có độc.

Không nói hai lời, tìm Lạc thiên vũ y mà hôm trước nhặt được, tỷ lệ máu tự giảm đi nhiều.

[Tổ đội] [Lăng Ba Tiên Tử] Mọi nơi đều nguy hiểm, nhất định có Boss khổng lồ.

[Tổ đội] [Thiên Tước Lập Phong] Ừ.

Vừa nói chuyện, Lăng Tử Tiên vừa dùng công cụ tìm kiếm điều tra xung quanh, hệ thống đã để cho 2 người tiến vào, vậy sẽ có công cụ khác hỗ trợ, nói cách khác, chắc chắn sẽ có NPC. (* Game có chức năng truy tìm NPC~ None player character.)

Đi được một lúc, Thiên Tước Lập Phong đứng trước cây tùng, dừng lại, cảnh vật xung quanh biến đổi, mờ nhạt dần, như con lốc xoáy quanh, khóa chặt 2 người một trắng, một xanh lại.

[Tổ đội] [Thiên Tước Lập Phong] Lấy vũ khí có sát thương mạnh nhất, tấn công trái phải xung quanh.

[Tổ đội] [Lăng Ba Tiên Tử] Được.

Thay trang bị trong nháy mắt, hành ảnh nhân vật cũng bị khóa chặt trong cơn gió xoáy, không nhìn thấy gì.

Dù sao cũng một tổ đội, hơn nữa đã hợp thể, chém lung tung cũng không ảnh hưởng đến đối phương.

Hai cột đỏ và xanh giảm dần, như tuột dốc không phanh, lấy mất thường cũng thấy được, nhưng cả 2 người cũng không nản chí, vẫn cứ tấn công, cũng lắm thì chết, về thành. Cần nói thêm một chút, sau khi hợp nhất, không thể thêm máu hoặc mana, cho nên vẫn còn tồn tại nguy hiểm.

Lăng Tử Tiên cũng giết đỏ cả mắt rồi, cô chém lung tung nhưng vẫn đánh trúng, vì có máu bắn ra. Hình ảnh, đồ họa chân thật, nhưng dù sao cũng chỉ là trò chơi, mà khu vực này lại có điểm đặc biệt.

Trước khi vạch cuối cùng trên cột máu hoàn toàn biến mất, cũng là lúc Lăng Tử Tiên chuẩn bị bỏ cuộc, màn hình bỗng tối đen, lại biến thành một mảng đen hình cầu, rồi rạn nứt...

Đại khái khoảng 30 giây sau, lại biến thành một khung cảnh ngập trắng tuyết, nhanh đến mức khó ai thích nghi nổi, mà cũng kỳ lạ quá.

[Tổ đội] [Thiên Tước Lập Phong] Đã xong.

[Tổ đội] [Lăng Ba Tiên Tử] ?

[Tổ đội] [Thiên Tước Lập Phong] Boss đã chết.

Thiên Tước Lập Phong mới nói xong, hệ thống đã thông báo tin tức—

19. Chương 19

[Hệ thống] Người chơi Thiên Tước Lập Phong, Lăng Ba Tiên Tử dùng cảm xâm nhập chốn không người, giết chết Tuyệt Yêu ngàn năm, mở ra một thế giới mới, tạo phúc cho nhân loại... Đặc biệt tặng thưởng 10,000,000 kinh nghiệm cho người chơi, một triệu tiền bạc, một đôi trứng sủng cật...

Nhìn tin tức hệ thống mới thông báo, Lăng Tử Tiên tròn tròn mắt.

Cô đã liên tưởng đến mọi tình huống mở ra lục địa mới, nhưng cũng không mơ là sẽ vì một lần chém linh tinh ak

~Đúng hay không, đây cũng không phải thành quả của riêng cô, nên nhớ là có vị đại thần ở ngay bên, siêu cấp đại thần mà đang ở thì làm ra chuyện gì cũng là chuyện lớn.

Tuyệt đối là vì người đàn ông như “thần” này, nên cô mới có khả năng như thế

~10,000,000 kinh nghiệm, một lúc giúp cô lên 3 lv, đột phá cấp 110, còn chạm mốc quy định trước thời hạn Thiên Tước Lập Phong quy định.

Hệ thống vừa thông báo, kênh thế giới ồn ào—

[Thế giới] [Gào woawoa] Ghê thật, quá bá đạo, ai ngờ lại có lục địa mới?!

[Thế giới] [Rơi từ trên trời] Từ xưa đến nay, có nghe qua có khu vực mới đâu, thế mà lại có tin có người khám phá? Ghê thật!!!

[Thế giới] [Trái táo xanh] Một đôi trứng sủng vật, chắc chắn là cấp thần, Thiên Tước Sama quá lợi hại >o<>

[Thế giới] [Thư sinh áo trắng] Không hổ là anh cả.

[Thế giới] [Hồ Phách] Anh cả, thật là gian nhé, lại mang Tiểu Tiên Tử trải qua thế giới đôi ta, JQ rõ ràng nhá, tôi hận mấy người...

[Thế giới] [Cô nương Hồng Diệp] Fuck, Lăng Ba Tiên Tử, người là cái thá gì, thế mà ở cùng Thiên Tước Sama, xéo ra!!!

[Thế giới] [Ngọn Đèn Lụi Tàn] Con dê tiện kia, cứ nghĩ bám theo Thiên Tước Lập Phong là giỏi hả, cũng gà thôi, ghê tởm.

[Thế giới] [Thanh Lương Trà] Ngọn Đèn Lụi Tàn, Bổng Nhiên Quay Đầu.

...

[Thế giới] [Bổng Nhiên Quay Đầu] Gọi cái gì?

[Thế giới] [Thanh Lương Trà] Haha, không có gì, chỉ là đang cố nhớ tên thôi

~Người ngồi trước máy thấy Thanh Lương Trà nói vậy, bỗng lạnh cả sống lưng, xóa hàng chữ đang đánh, mãi không nói phát biểu nữa.

Spam trên kênh thế giới quá nhanh, ID tên Khinh Yên Vụ Ải người ta nói ra một câu—

[Thế giới] [Khinh Yên Vụ Ải] Lăng Ba Tiên Tử đang đổ tên, Thiên Tước Lập Phong mới là người mở ra lục địa mới.

Những lời này bao hàm 2 nghĩa, thứ nhất, Lăng Ba Tiên Tử đang tên đổ, có được trang bị tốt, giết cô có thể cướp đồ; thứ hai, cố ra vẻ gần gũi Thiên Tước Lập Phong, để mọi người chơi mến mộ anh nhắm vào Lăng Ba Tiên Tử.

Nói ngắn gọn, Khinh Yên Vụ Ải muốn mượn dao giết người.

Lăng Tử Tiên ngàn năm cũng không xem kên thế giới, cho nên cô không biết gì đến cái người đang ác ý đối đầu với cô.

Nhìn “trứng” trong túi hành lý, Lăng Tử Tiên hết chỗ nói rồi.

[Tổ đội] [Lăng Ba Tiên Tử] Anh cả ơi, trứng này phải ấp kiểu gì mới nở đây? Làm cách nào để ấp?

Trên cơ bản, trứng sủng vật đều chờ đến khi chạm đến một cấp độ nào đó mới có thể dùng tiền để ấp, hơn nữa trong đó còn có chú thích. Nhưng mà quả của cô, chẳng có gì cả, bảo cô không thể không hỏi.

Thiên Tước Lập Phong cũng có một viên, giống cô, không thuộc tính.

Nhưng ngay sau đó, cây tùng trước mặt Thiên Tước Lập Phong và Lăng Ba Tiên Tử bỗng cử động, biến thành một lão ông.

NPC...

Tùng thụ tinh nói: “Nhiệm vụ giết chết Tuyết Yêu, có thể nói công đức vô lượng, lão hủ vô cùng cảm kích.”

Khóe môi Lăng Tử Tiên cứ giật, ông lão này ở đâu ra vậy?

Thiên Tước Lập Phong cũng nhanh chóng trả lời. “Nơi đây là do chúng ta mở, lệnh bài phong đất đâu?”

Đối phương ngẫm nghĩ trong chốc lát, rồi có hàng chữ xuất hiện. “Trò chơi vốn không có lệnh bài phong đất.”

“Phải không?” Thiên Tước Lập Phong trả lời cũng không chậm.

Đối phương tựa hồ lại suy nghĩ, sau một lát mới trả lời một câu: “Để cảm tạ nhiệm vụ, lão hủ xin giúp hai vị nâng cao tu hành.”

Câu nói biến mất, hệ thống đã muốn nhắc cho Thiên Tước Lập Phong cùng Lăng Ba Tiên Tử.

[Hệ thống thông báo] chúc mừng bạn đã thành công học được kỹ năng huấn luyện thú.

Thuật huấn thú? Chẳng phải là kỹ năng mà nghề Phi cầm mới sử dụng được sao, nhưng mà trong game khác? Cô là thích khách, nên học kỹ năng của thích khách mới đúng chứ, sao lại dạy kỹ năng huấn thú?

Không đợi Lăng Ba Tiên Tử lên tiếng, tùng thụ tinh còn nói thêm. “Cầu chúc nhiệm vụ có thể tạo ra bước ngoặt lớn trong trò chơi, tỏa sáng mãi mãi.” Dứt lời, một luồng sáng lóe lên, người đó biến mất.

[Tổ đội] [Lăng Ba Tiên Tử] Cái này dùng để làm gì đây? o()o

[Tổ đội] [Thiên Tước Lập Phong] Có học được kỹ năng không?

[Tổ đội] [Lăng Ba Tiên Tử] Ôi chao? Anh biết hả? Hắn cũng cho anh học kỹ năng mới? Thuật huấn luyện?

Thiên Tước Lập Phong gửi biểu tượng.

[Tổ đội] [Thiên Tước Lập Phong] NPC dạy cách ấp trứng.

[Tổ đội] [Lăng Ba Tiên Tử] Ak? Vậy sao anh biết em sẽ học kỹ năng?

[Tổ đội] [Thiên Tước Lập Phong] Chắc sẽ có nghề nghiệp mới.

[Tổ đội] [Lăng Ba Tiên Tử] Phi cầm?

[Tổ đội] [Thiên Tước Lập Phong] Chắc thế.

Lăng Tử Tiên bị kích thích, Thiên Tước đại nhân, ngài đừng có khùng bố thế chứ, cái gì cũng biết, thật là hơi quá...

Hít vào một hơi dài, rồi bình tĩnh lại.

[Tổ đội] [Lăng Ba Tiên Tử] Vậy thì anh cả ơi, làm thế nào để ấp được trứng?

[Tổ đội] [Thiên Tước Lập Phong] Chúng ta kết hôn.

20. Chương 20

Chương 020.

Kết... Kết hôn???!!!

Chợt nhìn đến hai chữ, Lăng Tử Tiên tròn tròn mắt, phản ứng đầu tiên là chúng ta còn chưa đến bước đó đi? Thứ hai, đây là thế giới game, không phải đời thật mà, , cô còn tưởng ngoài đời.

Cô không nói chuyện, Thiên Tước Lập Phong cũng không có hành động gì, hình như đang đợi cô nói.

Một lúc sau, Lăng Tử Tiên mới đánh ra hàng chữ—

[Tổ đội] [Lăng Ba Tiên Tử] Anh cả, người chơi vào đây mới lấy được trứng sủng vật sao?

[Tổ đội] [Thiên Tước Lập Phong] Ừ.

[Tổ đội] [Lăng Ba Tiên Tử] Nếu chỉ có 1 người?

[Tổ đội] [Thiên Tước Lập Phong] Phải 2 người mới được vào.

[Tổ đội] [Lăng Ba Tiên Tử] ...

[Tổ đội] [Lăng Ba Tiên Tử] Vậy cả 2 đều là nam?

[Tổ đội] [Thiên Tước Lập Phong] Nhân vật đồng tính cũng có thể kết hôn.

Không thể không nói sơ qua, game “Tiêu Dao” có 1 rất biến thái, vì theo trào lưu, “Tiêu Dao” đã dứt khoát đưa ra 1 chính sách, người chơi đồng tính cũng có thể kết hôn. Đương nhiên còn có một nguyên nhân khác, lăng Tử Tiên không có ý định tìm hiểu. (Nguyệt: Bạn nào đoán ra không =)), được thì post luôn chương 21, trong blog thôi nhé.)

Nhưng mà, cô vẫn phân vân.

[Tổ đội] [Lăng Ba Tiên Tử] Vậy nếu hơn 2 người?

[Tổ đội] [Thiên Tước Lập Phong] ?

[Tổ đội] [Lăng Ba Tiên Tử] Nếu có 3 người, hoặc 4 người thì sao đây? Đều có trứng, sau đó khi ấp... Dùng cách nào mới được?

Chẳng lẽ là, một người lấy 2 người, hoặc là rút thăm quyết định? Game đã mở ra khá lâu, việc cho phép kết hôn đồng giới đã ngẫu nhiên, không ngờ còn cho phép chế độ hậu cung nữa!

Còn nữa, nếu có N người, vậy phải phân chia ra làm sao?

Nếu bạn thích người ta, mà người ta thích kẻ khác, mà người thứ ba lại để ý người thứ tư... Chẳng phải quá quái đản? (Nguyệt: Một bằng chứng hùng hồn cho trí tưởng tượng phong phú của chị Tiên.)

Lăng Tử Tiên kể cho Thiên Tước Lập Phong suy nghĩ của cô, vừa định nói, chỉ là tò mò thôi, ai ngờ Thiên Tước Lập Phong lại trả lời—

[Tổ đội] [Thiên Tước Lập Phong] Tiên Tiên.

Một câu nói đánh thức Lăng Tử Tiên khỏi thế giới tưởng tượng, nhanh nhẹn gõ 2 chữ trả lời.

[Tổ đội] [Lăng Ba Tiên Tử] Có em!

[Tổ đội] [Thiên Tước Lập Phong] Anh cũng không ép em phải kết hôn với anh, cho nên không cần căng thẳng thế đâu.

Lau mồ hôi... Hóa ra anh cũng đoán được

~Ngón tay đặt trên bàn phím, có rất nhiều lời muốn nói, nhưng chẳng biết nên nói gì, bất đắc dĩ, cực kỳ bất đắc dĩ.

Kỳ thật... Muốn nói cùng Thiên Tước Lập Phong kết hôn, cũng là lựa chọn không tồi, ít nhất là an toàn, hack kinh nghiệm, luyện cấp, đua bảng cực kỳ đơn giản, lại còn được hệ thống thông báo trang hoàng thể, nhưng cô không quan tâm.

Quyết định trong chốc lát, Lăng Tử Tiên cũng nghĩ thoáng hơn, ngón tay nhẹ nhàng gõ trên bàn phím.

[Tổ đội] [Lăng Ba Tiên Tử] Không phải lo lắng, mà là hơi bị kích thích, sợ bị người ta nói là trào cao thôi.

Phải biết rằng, mấy ngày nay cô nàng Tiết Nhiệm đã cảm râm bao lâu trước mắt cô, trong game Thiên Tước Lập Phong oai phong bao nhiêu, trời biết Thiên Tước Lập Phong có bao nhiêu fan nữ, ai cũng hận không thể đứng gần anh.

Mà nay, nếu là không biết có “phúc” bao nhiêu mà lại được theo anh. (Bạn Dạ: Tiên Tử, bạn cũng biết đi theo hắn ta là mất hết cả phúc à? Tiên Tiên: ‘_’ Bạn cũng không phải đồ ngu!.) Khẳng định sẽ bị rêu rao là bám đuôi nhà giàu, đến lúc ấy, không biết là gây thù chuốc oán với bao người.

[Tổ đội] [Thiên Tước Lập Phong] Không đâu.

Hai chữ, lại đá bay tâm trí Lăng Tử Tiên tận đâu, ý anh ta là... Không ghét cô trào cao sao?

[Tổ đội] [Lăng Ba Tiên Tử] Vậy... Kết hôn sao?

Lăng Tử Tiên chột dạ gõ chữ, tốc độ tim đập tốc độ bỗng nhiên nhanh hơn một ít, nhìn hình ảnh trên màn hình, rõ chỉ là ảo, nhưng sao có cảm giác là lạ?

Thiên Tước Lập Phong không trả lời ngay lập tức, lại càng khiến Lăng Tử Tiên như đang thấy ảo giác vậy.

Chẳng lẽ là do cô nghĩ ngợi mông lung?

Hay đổi cách nói khác, ý anh vốn chẳng phải vậy. Là cô hiểu nhầm?

Nếu đúng như này, về sau cô còn mặt mũi nào xuất hiện trước mặt Thiên Tước Lập Phong, cho dù là ngẫu nhiên, cũng sẽ đào hố chôn mặt vào đi.

[Tổ đội] [Thiên Tước Lập Phong] Ừ.

[Tổ đội] [Lăng Ba Tiên Tử] Hả?

[Tổ đội] [Thiên Tước Lập Phong] Mai anh đi công tác, ngày kia về kết hôn.

Nhìn hàng chữ lạnh như băng, nổi xấu hổ dường như biến mất, thậm chí Lăng Tử Tiên còn cảm giác vui vẻ.

[Tổ đội] [Lăng Ba Tiên Tử] Ukm, nghe theo anh.

[Tổ đội] [Thiên Tước Lập Phong] Ukm, anh có việc phải out trước, em ngủ sớm đi.

[Tổ đội] [Lăng Ba Tiên Tử] Ngủ ngon. (Biểu tượng khuôn mặt tươi cười.)

Biểu tượng của Thiên Tước Lập Phong lập tức xám đen, mười phút sau, Lăng Tử Tiên vẫn chưa có hành động gì, cứ im một chỗ.

2 ngày nữa là sẽ kết hôn với Thiên Tước Lập Phong... Haizzz, tuy chỉ là trong game, nhưng mà cảm giác không tồi chút nào, bám đuôi người giàu... Tam Tam... Rõng ẩm ý, không tồi!! >v

~Nhưng mà cô đã coi thường ai đó chế tạo tin đồn trong dư luận, càng khiến hành trình chờ đợi Thiên Tước Lập Phong khó khăn hơn...

21. Chương 21

Lục địa mới được mở, phần đông người chơi đều nóng lòng muốn thử sức, nhưng lại xuất hiện một vấn đề khó khăn không thể không đề cập đến.

Boss cấp 210 mà 2 người Lăng Tử Tiên giết, thì cô cũng không rõ lắm, có lẽ vì đối tác của cô quá mạnh, nên mới xử lý dễ dàng được vậy.

Mà Boss cấp 210 đâu phải ngày nào cũng xuất hiện, nhưng quái bé cấp đầy vẫn có thường xuyên.

Chẳng qua, mấy quái bé này cao nhất là 210, mà thấp nhất cũng 172, còn thấp hơn 10 cấp so với Boss Vô Cực Thiên Tôn.

Lăng Tử Tiên quyết định, vì an toàn của bản thân, cô không nên đến đó thì tốt hơn.

Bởi vì đã mở khu vực, nên tọa độ cũng được xác định.

-1598, -8542

Một con số như thế, khó trách lúc trước không ai phát hiện, đó là bản đồ tận cùng phía Bắc của Tiêu Dao.

Nếu dựa theo bản đồ thế giới hiện thực mà tính, trên bắc dưới nam, là tận bắc cực ở bắc bán cầu, khó trách, đều là tuyết bão, còn có loại Boss có kỹ năng quái đản.

Đang trong lúc chờ Thiên Tước Lập Phong về, Lăng Tử Tiên cùng với bọn Tiết Nhiệm đánh phụ bản, vừa trò chuyện phiếm với đám Hồ Phách.

[Tổ đội] [Hồ Phách] Nghe này, cho dù cô nàng lần này cũng không được thuận mắt, nhưng sao anh cả cũng cho nghỉ việc đây? (Biểu tượng đau khổ.)

[Tổ đội] [Công tử Bách Diệp] Tính của anh cả, anh còn không hiểu sao?

[Tổ đội] [Hồ Phách] Cứ cho là không thích được con gái ái mộ, cũng đừng có máu lạnh thế chứ?

[Tổ đội] [Thời Gian Thấm Thoát] Cái gì, cái gì thế? Đến đây, tám chuyện tý đi nào!

[Tổ đội] [Thanh Lương Trà] Chỉ trong vòng 3 năm, anh cả bọn này đã đuổi việc đến 32 thư ký rồi.

[Tổ đội] [Thời Gian Thấm Thoát] (o) Woa.

[Tổ đội] [xích luyện Tiên Tử] ...

Ba năm? Thư ký thứ 32? Một năm đến 11 người? Chia đều khoảng mỗi tháng một người?

Lăng Tử Tiên yên lặng tính nhẩm, điều này hình như hơi quá?

[Tổ đội] [Thời Gian Thấm Thoát] Thật hay giả?

[Tổ đội] [Hồ Phách] Anh giai cần phải nói dối các em hả? Anh cả thật là, hòa thượng, pháp hải!

Lăng Tử Tiên cười trừ, pháp hải...

[Tổ đội] [Công tử Bách Diệp] Em nhớ nhé...

[Tổ đội] [Hồ Phách] Trời ạ, em... Quá đáng!

[Tổ đội] [Thanh Lương Trà] Đây là ngày đầu tiên anh biết tên này hả? (Ánh mắt khinh bỉ.)

[Tổ đội] [Hồ Phách] ...

[Tổ đội] [Thanh Lương Trà] Ukm... Tiên Tử MM, nói nhỏ với em này, anh cả nhà anh hơi bị có duyên với phụ nữ đấy~...

Đang đánh quái, Thanh Lương Trà đột ngột nói một câu, khiến cô đỏ khốc đỏ cười.

[Tổ đội] [Lăng Ba Tiên Tử] ... Ukm

~[Tổ đội] [Thư sinh áo trắng] Không phải chỉ trong game đâu, là đời thật ý...

Cuối câu dài giọng khiến tóc gáy Lăng Tử Tiên dựng đứng, cứ thấy người nói giống y Công tử Bách Diệp, là loại người âm hiểm, xảo trá, giết người không chớp mắt.

Nhanh chóng trấn định, vừa định đáp lời, kết quả có người đã nhanh chân mở miệng, là người bị cô quy kết giống tính Thư sinh áo trắng, Công tử Bách Diệp.

[Tổ đội] [Công tử Bách Diệp] Aizzza... Anh cả đẹp trai lắm nhé, phụ nữ sao nhịn được đây...

Ngoài màn tính, Tiết Nhiễm cùng Lăng Tử Tiên cũng nhảy dựng, Mạc Sầu có vẻ bình thường, chính là khoe miệng cứ giật giật.

[Tổ đội] [Thời Gian Thấm Thoát] Thật hay không đấy?

[Tổ đội] [Thanh Lương Trà] Đừng có nghi ngờ anh cả nhà này nhé, anh bạn Thời Gian, tại hạ khuyến cáo một câu thôi, anh cả thích đàn bà, là gay thì xéo sang một bên.

Tiết Nhiễm yên lặng rót nước mắt, kỳ thật cô là phụ nữ mà!

Chỉ tiếc đám Thanh Lương Trà thuật đọc suy nghĩ, càng không thể xuyên qua máy tính xem được diện mạo thật của cô, cho nên là nam hay nữ cũng không biết. Cho dù biết...

Gay, cũng không ở trong phạm vi.

Nhưng mà Tiết Nhiễm vẫn không phục, nhìn lướt qua Lăng Tử Tiên, gõ một hàng chữ.

[Tổ đội] [Thời Gian Thấm Thoát] Đã làm việc ít nhất 3 năm, là quan lớn tầng trên... Chẳng lẽ là một ông già bụng phệ?

Các cô đã nghe nói không ít lần Thiên Tước Lập Phong bận công việc, hơn nữa các anh này hình như là đồng nghiệp, mà Thiên Tước Lập Phong là người lãnh đạo trực tiếp.

Nhưng dù sao Công ty vẫn là một đơn vị công tác, nhiều nhân viên chơi game thế, thật khiến người ta nghi ngờ độ chân thật.

[Tổ đội] [Hồ Phách] Học máu.

[Tổ đội] [Thanh Lương Trà] Anh bạn Thời Gian ơi, điều này thì anh bạn đoán sai rồi, anh cả bọn này đang trong lứa tuổi dậy thì, phong nhã hào hoa, tư thế oai hùng, anh đừng hiên ngang...

Lăng Tử Tiên cảm thấy muốn ói máu, mấy câu này để đàn ông sao, quái lạ!

Hơn nữa đều đã làm việc hơn 3 năm, lại thuộc hàng Giám đốc, hơn hẳn người khác (nếu không sao có thể muốn là đối thư ký liên xoành xoạch.) thế mà kêu là còn trẻ?

[Tổ đội] [Thư sinh áo trắng] Haha, mấy đứa không cần hoài nghi, anh cả là người trẻ tuổi nhất trong đám bọn này.

[Tổ đội] [Công tử Bách Diệp] Tiểu Tiên Tử, em cứ yên tâm, đi theo anh cả, em không chịu thiệt đâu.

[Tổ đội] [Lăng Ba Tiên Tử]

Chỉ dăm ba câu đã lại chia về cô, mà cảm thấy Thư sinh áo trắng không lớn tuổi lắm, mà Thiên Tước Lập Phong còn trẻ hơn mấy người này, không biết tại sao, cô lại nảy sinh ý định gặp gỡ một lần, nhưng dù sao cũng chỉ giới hạn trong YY mà thôi. s

Lúc trước, tin vui với Thiên Tước Lập Phong cũng lan truyền trong Bang rồi, cô bị trêu ghẹo một lúc lâu, giờ đây lại bị trêu tiếp, đã vậy còn bị thay phiên trêu.

Đi theo Thiên Tước Lập Phong lẩn lộn mấy ngày, cô cũng lạnh tanh, chẳng cần chú ý mấy người kia nữa.

Nhưng mà trong 1 ngày chờ đợi mà thôi, thiếu tý nữa, cô không thể chơi được game...

Sopile 1 tý. Hồ Phách lớn tuổi nhất trong nhóm Thiên Tước đấy! ^^~ Là “anh” mà nai tơ nhất, toàn bị “đàn em” bắt nạt

22. Chương 22

Cái gọi là “oan gia ngõ hẹp” chắc cũng chỉ như thế này—

Vừa no giấc chiều, Lăng Tử Tiên trốn tiết, nguyên nhân không vì cái gì khác, bởi vì giáo sư dạy lịch sử lại dạy về thuốc phiện bên nước Anh, xin lỗi đi, chiến tranh thuốc phiện từ lúc ấy cô đã thuộc nằm lòng.

Bởi vậy, vừa nghĩ trưa xong, cô lại login.

Đám Hồ Phách cũng không online, nghe nói là đi làm, gần đây không có anh cả, mọi việc lớn nhỏ đều do họ xử lý cả, bận quá không login được.

Lăng Tử Tiên quyết định đi train, rương của cô cũng đầy, đều do Thiên Tước Lập Phong đưa cho, cũng cần học kỹ năng, chỉ thiếu mấy vật phẩm thôi.

Cho nên, đi đánh quái, lấy vật phẩm.

Không vào Tuyệt vực, bởi quá nguy hiểm, nhưng con Boss bí mật ở gần đây sắp xuất hiện, mà đang nghiên cứu game, Lăng Tử Tiên đã tìm ra vị trí chính xác.

Đang chờ Boss xuất hiện, nhưng còn chưa thấy xuất hiện, đã chạm trán 2 người—

Khinh Yên Vụ Ải và Cô nương Hồng Diệp.

Muốn hỏi tại sao Lăng Tử Tiên lại nhớ kỹ 2 cô nàng này, không cần kể đến Khinh Yên Vụ Ải, còn Cô nương Hồng Diệp là do Tiết Nhiệm.

Lăng Tử Tiên không xem kênh thể giới, nhưng không có nghĩa là Tiết Nhiệm lại không, bà Cô nương Hồng Diệp nghe nói là fan cuồng của Thiên Tước Lập Phong, lúc trước vì thấy Lăng Ba Tiên Tử hợp sức với Thiên Tước Lập Phong mở khu vực mới, vẫn còn để bụng.

Hơn nữa có chuyện quan trọng chính là thân phận thật của Cô nương Hồng Diệp, em gái ruột của Bang chủ Bang [Thịnh Thế Vô Thoại] đứng thứ 2 của sever, mà lại xinh đẹp, nên cũng là đối tượng bị cả đám sói háo sắc thêm nhỏ dãi, cho nên có không ít “thủ hạ”.

Có thể nói Cô nương Hồng Diệp không có tham cừu đại hận gì với Lăng Tử Tiên, nhưng mà nỗi giữa cả hai chính là Thiên Tước Lập Phong.

[Gần đây] [Cô nương Hồng Diệp] Wa, tôi chẳng biết là ai, hóa ra là khát nhi mà Thiên Tước Sama nhật được. (* Khác với thất cái là ăn mày nói chung, khát nhi thường chỉ ăn mày trẻ con.)

Vốn dĩ, Lăng Tử Tiên cũng vô tâm để ý 2 người kia, cũng chẳng ngờ Cô nương Hồng Diệp lại mở miệng trước, thậm chí còn dùng cách nói này...

Boss cũng sắp xuất hiện, lấy được đồ cần thiết là cô biến luôn, nếu cứ tranh cãi với mấy cô nàng này, chắc cô cũng trở thành một người trong số họ quá.

Nhưng cô không để ý người ta, không có nghĩa là họ sẽ bỏ qua cô.

[Gần đây] [Cô nương Hồng Diệp] Lăng Ba Tiên Tử, cô đừng tưởng đi theo Thiên Tước Sama thì muốn làm gì thì làm nhé, biết điều thì ngoan ngoãn cách xa anh ấy một chút, nếu không, tôi sẽ khiến cô hối hận vì chơi game này!

Bạn nữ nào đó đe dọa, lại còn là một câu kinh điển nữa chứ!

[Gần đây] [Lăng Ba Tiên Tử] Nguyên nhân.

Lăng Tử Tiên đang cố nén cảm xúc, cực kỳ nể tình hỏi chuyện.

[Gần đây] [Khinh Yên Vụ Ải] Cô sao xứng đôi với Thiên Tước.

[Gần đây] [Cô nương Hồng Diệp] Lăng Ba Tiên Tử, đừng nói tôi ỷ mạnh hiếp yếu, bây giờ tôi cho cô một cơ hội, chỉ cần cô rời khỏi Thiên Tước Sama, để cô một con đường sống.

[Gần đây] [Lăng Ba Tiên Tử] ngày mai chúng ta kết hôn, hoan nghênh đến lúc đó đến uống rượu mừng

Lăng Tử Tiên cho tới bây giờ cũng không phải bị nhân khi dễ nữ nhân, hơn nữa vẫn là khi dễ đến chính mình trên đỉnh đầu đến.

Này câu đi ra, hai phương màn hình tiền nữ nhân nhất thời vịn vịn gương mặt.

[Gần đây] [Khinh Yên Vụ Ải] Cô nói cái gì? Lặp lại lần nữa?

Lúc đầu, Lăng Tử Tiên còn nghĩ rằng Khinh Yên Vụ Ải là một cô gái biết tiến, lùi được, ai ngờ, do cô tưởng tượng quá.

[Gần đây] [Lăng Ba Tiên Tử] Haha, mai Thiên Tước công tác về, mai chúng tôi kết hôn, hoan nghênh đến đó uống rượu mừng.

Vốn dĩ cô không phải loại người thích khoe khoang, nhưng giờ lại thấy vui cực kỳ, khi khiêu khích 2 bà cô này.

Chỉ có thể thầm nói 3 từ “rất xin lỗi” với Thiên Tước Lập Phong, cô không có ý định lôi anh ra mặt, kỳ thật, nếu được, cô tình nguyện làm “tiểu tam” cơ

Ở một tiệm net nào đó, bạn nữ tức quá, hai tay cứ gõ bàn phím lách cách, mặt đẹp mà hung dữ, ghê goúm vô cùng, khiến mấy bạn nam ngồi bên đành tránh xa.

[Gần đây] [Cô nương Hồng Diệp] Tôi không cho cô có cơ hội này đâu!

Cô nương Hồng Diệp vừa dứt lời, ánh sáng màn bao phủ một góc màn hình.

Lăng Tử Tiên phản ứng không chậm, phải nói ngay khi Cô nương Hồng Diệp phát động kỹ năng, cô đã lùi lập tức, ngược lại Khinh Yên Vụ Ải, không cùng tổ đội, đứng quá gần, chết ngay tức thì.

Không thể không bàn tới nghề nghiệp của nhân vật Cô nương Hồng Diệp, kiếm khách, còn là kiếm khách cấp 123, cao hơn Lăng Tử Tiên 10 cấp, đã vậy còn có khả năng tấn công cao, không thể xem thường!

PK dã ngoại, không hề nhiều lời đã diễn ra.

Cô nương Hồng Diệp đỏ mắt, trực tiếp đổi trạng thái PK, tốc độ nhanh, thao tác chuẩn.

Lăng Tử Tiên âm thầm sợ hãi, than thở, hóa ra bà cô này cũng có khả năng, nên mới nói dễ dàng vậy.

Bởi vì có thực lực, cho nên không có áp lực.

Lăng Tử Tiên chịu kích thích, đối thủ càng mạnh, ý chí chiến đấu càng cao.

Đỏ tên thì sao? Không bằng cấp của người ta thì thế nào?

Cô là thích khách, ưu điểm của thích khách là gì?

Đánh lén!

Thích khách không có nhiều ưu điểm như các nghề nghiệp khác, chỉ có mỗi ám sát mà thôi, chỉ cần lợi dụng tốt, chả cần biết bạn là ai, đều nằm xuống đất hết cho bà!

Cô nương Hồng Diệp hoảng hốt, tưởng là thích khách cấp 110 dễ giải quyết lắm, dù sao cô nàng cũng là một người chơi (dùng) RMB, nên trang bị cũng là đồ cao cấp, mà khả năng thao tác không tồi, nên chẳng có lý do gì lại thua một thích khách cả. (*RMB: Nhân dân tệ, ý là nạp tiền thật để chơi.)

Nhưng mà, nhìn lượng máu tuột còn nhanh hơn cả thích khách. Cô ngạc nhiên không ngờ, đối phương còn không cho cơ hội để nghĩ, cứ chém mạnh, máu tuột càng nhanh.

Chẳng lẽ người bị giết là cô?

Cô nương Hồng Diệp bị ảo tưởng của mình dọa điên người.

Lăng Tử Tiên cũng không phải là tay mơ, nếu hôm nay gặp đối thủ, thì sẽ không chừa đường lùi cho kẻ muốn giết cô, không, nên đổi cách nói khác, có lẽ đây mới là tính cách thật của cô.

Nhưng mà mọi việc trên đời vốn khó mà đoán trước được, một luồng sáng trắng xuất hiện, Lăng Ba Tiên Tử bất động.

Cô bị thuật định thân, giết chết trong nháy mắt.

23. Chương 23

Thành như chứng kiến, Lăng Ba Tiên Tử bị định thân, chết.

Sau lưng Lăng Ba Tiên Tử, xuất hiện một cung thủ, đứng đó, ID Thanh Phong Minh Nguyệt.

[Gần đây] [Cô nương Hồng Diệp] Anh, cuối cùng anh cũng đến.

Cô nương Hồng Diệp giống như đã gặp được cứu tinh, nhảy đến bên Thanh Phong Minh Nguyệt.

[Gần đây] [Thanh Phong Minh Nguyệt] Hồng Diệp, sao lại thế này?

[Gần đây] [Cô nương Hồng Diệp] Anh, con diên này nó giết em.

[Gần đây] [Thanh Phong Minh Nguyệt] Vì sao?

[Gần đây] [Khinh Yên Vụ Ải] Hồng Diệp, cứu mình trước đã.

Bởi vì đánh nhau quá hăng, nên Cô nương Hồng Diệp cũng quên luôn Khinh Yên Vụ Ải tồn tại.

Khi Khinh Yên Vụ Ải được hồi sinh, chuyện đầu tiên cần làm là cứu sống Lăng Ba Tiên Tử, rồi lại đánh một đòn, khiến Lăng Ba Tiên Tử ngã xuống.

[Gần đây] [Khinh Yên Vụ Ải] Hồng Diệp, hành động nhanh.

Cô nương Hồng Diệp phản ứng chậm nửa nhịp, nhưng lập tức hành động luôn.

Vì thế trên màn hình, diễn ra cảnh vừa cứu người vừa giết người.

Cấp của Lăng Ba Tiên Tử sau 2 lần bị giết, rớt xuống 108.

Nhưng mà trong cái game BT này, trong lúc bị giết không cho phép logout, nếu xui xẻo bị mất điện, lập tức về o luôn, đến lúc ấy dù khóc cũng vô dụng!

Lăng Tử Tiên nghiêng răng nghiêng lợi nhìn 2 bà cô mải mê chém giết trên màn, cô thề đây là lần đầu tiên gặp cái loại phụ nữ “thượng hạng” thế này, khiến cô khắc sâu vào tâm trí.

[Gần đây] [Lăng Ba Tiên Tử] Cô nương Hồng Diệp, Khinh Yên Vụ Ải, 2 người các cô hãy cầu nguyện là đừng để rơi vào tay tôi, lúc ấy đứng hối hận vì đã chơi game!

Cô không phải loại người giận chó đánh mèo, dù rõ ràng cô bị Thanh Phong Minh Nguyệt giết.

[Gần đây] [Cô nương Hồng Diệp] Khiến bọn này hối hận? Hừ, để tôi cho cô rõ trước!

Lăng Ba Tiên Tử bị đồ sát liên tục.

Nhưng mà, Thanh Phong Minh Nguyệt ra tay trước, ngăn cản Cô nương Hồng Diệp cùng Khinh Yên Vụ Ải.

[Gần đây] [Cô nương Hồng Diệp] Anh ơi?

[Gần đây] [Thanh Phong Minh Nguyệt] Hồng Diệp, rốt cuộc đang xảy ra chuyện gì?

[Gần đây] [Cô nương Hồng Diệp] Anh, đây là chuyện giữa bọn em, anh có việc thì cứ đi trước đi. (Tuyệt: Ồ, quả là chuyện của 2 cô, vậy mà còn gọi đồng minh, đánh lén, 2 chọi 1 nhé, nhằm 3 chọi 1. =____=)

[Gần đây] [Khinh Yên Vụ Ải] Bang chủ Minh Nguyệt, đây là chuyện của đàn bà con gái, mong anh đừng nhúng tay vào.

Lăng Tử Tiên nhìn Khinh Yên Vụ Ải mà cười lạnh, chuyện đàn bà con gái, thế còn gọi một người chơi nam như Thanh Phong Minh Nguyệt đến làm gì? Hiển nhiên là được gọi đến giúp đỡ, Thanh Phong Minh Nguyệt cũng không hiểu rõ mọi chuyện lắm.

Chỉ trong một chốc, Khinh Yên Vụ Ải cũng không buông tha Lăng Ba Tiên Tử, định giết cô tiếp, mà Cô nương Hồng Diệp cũng giúp hồi sinh.

Thanh Phong Minh Nguyệt lại đột ngột hóa thành một luồng sáng tím, hiển nhiên là đã logout.

Cô nương Hồng Diệp, Khinh Yên Vụ Ải, tốt lắm, bà đây các người!

Ngay lúc 2 cô nàng chém giết vui vẻ, một luồng sáng vàng xuất hiện, 2 bà cô kiêu căng ngã xuống.

Hoa hoa lệ lệ bị chém chết trong chớp mắt.

Lăng Ba Tiên Tử được cứu sống, mà bên cạnh cô, là bạn tốt thật ngoài đời, Khuynh Tẫn Thiên Hạ, Tề Thiên Triệt.

[Gần đây] [Cô nương Hồng Diệp] Khuynh Tẫn Thiên Hạ, quá ti bỉ.

[Gần đây] [Khuynh Tẫn Thiên Hạ] Phải vậy không?

Nói xong, Cô nương Hồng Diệp được hồi sinh tức khắc, rồi lại bị chém chết.

Căn cứ vào hiểu của Lăng Tử Tiên đối với tính Thiên Triệt, chắc chắn là anh sẽ đánh tụt cấp Cô nương Hồng Diệp về 0 luôn.

[Trò chuyện mật] [Lăng Ba Tiên Tử] Thiên Triệt, để cô nàng này cho em, anh đừng ra tay.

[Gần đây] [Cô nương Hồng Diệp] Khuynh Tẫn Thiên Hạ, uống phí anh là cao thủ đệ nhất sever, thế mà vô sỉ đánh lén?

[Gần đây] [Khuynh Tẫn Thiên Hạ] Đây chỉ là gây ông đập lưng ông mà thôi.

[Trò chuyện mật] [Lăng Ba Tiên Tử] Thiên Triệt, em nói là để em mà.

Tề Thiên Triệt nhìn khung đối thoại, ngạc nhiên, rồi gõ một hàng chữ—

[Gần đây] [Khuynh Tẫn Thiên Hạ] Hồng Diệp, nghe cho kỹ này, Tiên Tiên là người của tôi, dám động vào cô ấy, nói chuyện với tôi trước đã.

Cuối cùng thì Cô nương Hồng Diệp, Khinh Yên Vụ Ải đều tự hồi sinh, rồi về thành, nhưng kinh nghiệm và linh khí đều bị mất không ít, dám đối đầu Khuynh Tẫn Thiên Hạ, cơ hội thắng gần như là không.

Lăng Tử Tiên cũng có chút băn khoăn, Cô nương Hồng Diệp dù sao cũng là đại diện cho bang phái đứng thứ 2, tuy Tề Thiên Triệt tuy rằng là Bang chủ Phong Vân Tái Khởi, chỉ vì nguyên nhân này mà đối đầu với Tính Thế Vô thoại, có lẽ cô là gây chuyện.

[Trò chuyện mật] [Lăng Ba Tiên Tử] Thiên Triệt...

[Trò chuyện mật] [Khuynh Tẫn Thiên Hạ] Sao vậy, Tiên Tiên?

[Trò chuyện mật] [Lăng Ba Tiên Tử] Cô nương Hồng Diệp cùng Khinh Yên Vụ Ải, nếu xích mích về sau sẽ có lắm phiền phức.

[Trò chuyện mật] [Khuynh Tẫn Thiên Hạ] Không sao, chỉ là cấp em bị tụt nhiều lắm.

Giờ Lăng Tử Tiên mới để ý, khó khăn lắm mới lên được 110, bị 2 bà cô giết xuống cấp 100 rồi.

Khóc không ra nước mắt?

Không hẳn, dù sao cũng chỉ là game, cô sẽ chẳng đến mức như vậy, nhưng,... Cô cũng không phải là người dễ chọc.

Hôm nay cô bị giết, đầu sỏ chính là 2 cô nàng kia, thù này Lăng Tử Tiên ghi nhớ.

Cô chưa bao giờ để cho người ta bắt nạt, mặc kệ người đó là ai, dám đụng vào cô, thể nào cũng sẽ được “hồi báo” mới đúng, phải không!?

Tề Thiên Triệt quá hiểu tính Lăng Tử Tiên, mọi việc tiếp theo, anh sẽ không nhúng tay, trừ phi cô mở miệng.

24. Chương 24

Từ cấp 110 bị chém tụt xuống 100, ngoài miệng Lăng Tử Tiên nói là không sao, nhưng thâm tâm thì tiếc.

Ngay từ cấp 10 cấp lên chẳng tính là bao, chỉ cần một ngày train là được, nhưng từ 100 lên 110, dù tiêu tốn nửa tháng cũng khó mà lên.

Cô nương Hồng Diệp, Khinh Yên Vụ Ải, cô nhớ kỹ 2 người!

Bị giết xuống 10 cấp, Lăng Tử Tiên logout, cô không vui, cần được giải tỏa.

Về cách giải tỏa stress của Lăng Tử Tiên, đơn giản lắm, đi dạo trong công viên thôi.

Đi một vòng quanh công viên xong, Lăng Tử Tiên mới đỡ hơn, đương nhiên, có một việc ngẫu nhiên xảy ra khiến cô trở nên vui hơn nhiều.

“Chị ơi, chị giúp em một việc được không ạ?” Một đứa bé trai kháu khỉnh, đáng yêu đứng trước mặt Lăng Tử Tiên, chờ mong hỏi.

Thấy một đứa bé kháu khỉnh vậy, Lăng Tử Tiên cũng cười hiền.” Em bé, em bị lạc mẹ hả?”

“Không phải, là anh trai...” Bé trai xấu hổ trả lời.

“Muốn nhờ chị tìm anh bé phải không?” Lăng Tử Tiên vốn thích trẻ con, cười hỏi.

“Dạ.” Bé trai gật đầu vội vàng.

Lăng Tử Tiên nhìn bé trai bụ bẫm, kháu khỉnh, ngồi xổm, hỏi.” Bé con, bé không sợ chị là người xấu, bán bé sao?” Bây giờ, có thể nói là trẻ con rất thông minh, lanh lẹ.

“Chị là người tốt.” Bé trai cười tíu, Lăng Tử Tiên còn chưa hỏi nguyên nhân, kết quả bé đã nói với cô một câu rất chi là...” Chị xinh lắm, giống anh, anh là người tốt, nên chị cũng là người tốt.”

Lăng Tử Tiên yên lặng ối máu, sao cô lại giống “anh trai” được.

Dù gì thì anh trai bé cũng là nam!

Hơn nữa logic này... Ai bảo cứ thế là người tốt?

“Chị mang em đi tìm anh được không?” Bé trai nhận ra Lăng Tử Tiên do dự, giật giật tay cô, không khỏi lo lắng.

Lăng Tử Tiên có thể ngửi được mùi thơm của nắng trên người đứa bé, đứng dậy, tay nắm chặt bé, hỏi.” Bé tên là gì?”

“Em tên là Duệ Duệ.” Bé trai trả lời.

“Duệ Duệ... Tên hay lắm.” Lăng Tử Tiên nói vui, lại hỏi: “Sao Duệ Duệ lại lạc anh?” Anh trai kia thật vô trách nhiệm.

“... Anh đi mua cho em kem ly, em trốn đi xem voi.” Duệ Duệ cúi đầu.

Voi... Lăng Tử Tiên giật khóe môi, voi, công viên đúng là có vườn bách thú.

“Duệ Duệ đi từ vườn bách thú ra?” Lăng Tử Tiên hỏi.

“Dạ, từ vườn bách thú.” Duệ Duệ trả lời, bầu chặt tay cô.

Lăng Tử Tiên hơi giận rồi, bé cũng gan dạ quá nhỉ, đi từ vườn bách thú đến công viên, đoạn đường này không phải chỉ một hai bước là đến. Không biết nên phục bé quá gan hay giận anh bé vô trách nhiệm đây.

“Duệ Duệ mệt không, để chị bế nhé?” Lăng Tử Tiên hỏi.

“Không cần.” Duệ Duệ cự tuyệt. “Duệ Duệ là nam tử hán, nam tử hán phải tự đi, Duệ Duệ không phải trẻ con.”

Bé trai kháu khỉnh khăng định, thập phần thú vị, Lăng Tử Tiên cảm thấy bị thuyết phục.

Kỳ thật cô muốn đùa bé rồi đấy, đã là “nam tử hán”, sao còn phải nhờ người ta tìm anh?

Nhưng mà, dù sao thì Duệ Duệ cũng chỉ là một đứa bé.

Dọc đường đến vườn bách thú, Lăng Tử Tiên hỏi thăm anh bé nhìn như thế nào, nhưng chỉ có một câu trả lời: anh đẹp trai lắm, nhiều chị đều thích bắt chuyện với anh!

Tổng hợp lại, anh Duệ Duệ rất đẹp trai, nhưng lại thuộc loại play boy, nên có thể xem như không có câu trả lời.

“Duệ Duệ!” Cách vườn bách thú khoảng 100m, phía sau Lăng Tử Tiên vọng đến giọng nói không chắc chắn, nhưng mong mỗi hý vọng.

Lăng Tử Tiên cũng dừng bước, quay đầu lại, Duệ Duệ nhìn thấy cách đó không xa một nam sinh mặc quần áo tường nhật màu trắng, mở miệng cười lớn, buông tay Lăng Tử Tiên liền chạy vội qua: “Anh ơi...”

Nam sinh lập tức ôm Duệ Duệ vào lòng. “Em chạy đâu thế, làm anh lo muốn chết...”

“Xin lỗi... Anh...” Hình như Duệ Duệ hơi sợ anh trai, không đứng, là lo vì phạm lỗi.” Chị...”

Duệ Duệ gọi Lăng Tử Tiên, anh bé mới để ý đến cô.

“Bạn là... Lăng Tử Tiên?” Bạn nam đẹp trai thấy Lăng Tử Tiên, khá là kinh ngạc, nhưng hưng phấn khó mà che giấu nổi.

“Anh... ?” Lăng Tử Tiên nhìn người trước mặt, có ấn tượng, nhưng không nhớ ra.

Nam sinh buông Duệ Duệ xuống, vươn tay.”Lăng Tử Tiên, xin chào, anh là sinh viên năm ba của trường S, anh tên Tiểu Phàm.”

“Tiểu Phàm? Anh là đàn anh nổi tiếng trong viện trường mình?” Lăng Tử Tiên ấn tượng với tên anh.

Tiểu Phàm, một người không thể không nói khi nhắc đến đại học S, từ khi vào trường đã là nhân vật phong vân, dù là xuất thân, hay năng lực cá nhân, đều cực kỳ nổi tiếng. Đến cả Lăng Tử Tiên, kiểu người chẳng thèm để ý đến những người có tiếng trong đại học S cũng biết anh.

Tiểu Phàm bị Lăng Tử Tiên dùng từ “nổi tiếng”, xấu hổ, phân trần.” Anh chỉ là một sinh viên bình thường thôi.”

Lăng Tử Tiên cười.”Đàn anh khiêm tốn quá rồi.” Ánh mắt lại nhìn xuống Duệ Duệ. “Đàn anh, Duệ Duệ là em trai anh?”

“Ừ, đúng vậy, hôm nay làm phiền em quá.” Tiểu Phàm thở dài nhẹ nhõm, em trai ham chơi, may mắn không gặp bọn xấu.

“Không đâu, Duệ Duệ rất đáng yêu.” Lăng Tử Tiên ngồi xổm trước mặt Duệ Duệ, cầm tay bé, mềm mại, thật đáng yêu, nói với Tiểu Phàm: “Đàn anh, về sau người làm anh cần phải có trách nhiệm chứ, nếu lạc mất Tiểu Duệ Duệ, anh chỉ có thể vào góc tường vẽ vòng tròn và khóc thôi.”

Nghe vậy Tiểu Phàm chợt đỏ mặt, xấu hổ gãi cổ. “Về sau anh sẽ để ý.”. Thật ra, có phải lỗi của anh đâu.

25. Chương 25

Lăng Tử Tiên bỗng sợ login, chuẩn xác mà nói, là sợ Thiên Tước Lập Phong thấy cô tụt cấp.

Không biết là sao, nhưng cô không muốn login, tuy rằng hôm nay là ngày cô kết hôn.

“Tiên Tiên, mọi người đã đến đông đủ, sao cậu còn chưa onl hả, nhanh lên nào!” Tiết Nhiệm ôm máy tính, kêu gào, vui vẻ, còn vui hơn cả khi cô kết hôn nữa.

Đương nhiên, theo cách nói của cô “Em gái ni cô nhà này cuối cùng cũng lấy được chồng”, cô không phần khích sao được?

“Ukm...” Lăng Tử Tiên tùy ý trả lời, hiển nhiên Tiết Nhiệm còn chưa biết cô bị tụt cấp.

Tuy là thế, đã mở máy, vào game, gõ mật mã, nhưng vẫn chưa muốn login, không muốn ấn phím.

“Tiên Tiên, đừng lè mề, phải nhanh chóng, hiểu không?” Tiết Nhiệm lại kêu gào.

“Cách” một tiếng, không quá to, một ngón tay đè ngón Lăng Tử Tiên xuống, click phím enter.

“Sửu Sửu?” Lăng Tử Tiên không khỏi ảo não, quay đầu nhìn Mạc Sầu.

Mạc Sầu không nói gì, lại về ghế ngồi.” Cần thiết phải đối mặt với nó.”

Sâu sắc, mỗi khi Mạc Sầu nói chuyện, có thể dùng từ này để hình dung, việc gì cần nhiều lời?

Kết quả là Lăng Tử Tiên cũng chỉ có thể thở dài than vãn, trừ phi bỏ game, nếu không thể nào cũng sẽ gặp lại.

Mới login, danh sách bạn tốt nhấp nháy điên cuồng, đều là bạn mới quen gần đây, nhưng không nhiều.

Lăng Tử Tiên mở ra, phần lớn hỏi tại sao lại tụt cấp.

“Tiên Tiên, sao cậu mới 100? Tớ nhớ là cậu đã 107 rồi mà?” Giờ Tiết Nhiệm mới để ý cấp bạn trên danh sách bạn tốt.

Lăng Tử Tiên bề ngoài thản nhiên, nhưng bên trong lại thấy không vui, dù vậy vẫn trả lời.” Tỷ nữa là về 0 luôn.”

“Cái gì???” Tiết Nhiệm bỏ tai nghe xuống, nhảy dựng lên.”Là ai làm? Để chị đây báo thù?!”

Tiết Nhiệm phản ứng như vậy khiến Lăng Tử Tiên giật mình, nhưng trấn tĩnh lại ngay, Tiết Nhiệm như vậy, đáng yêu quá, mà cũng buồn cười ghê.

Cười nói:”Để tự tớ đi, Nhiệm Nhiệm này, cậu chỉ cần xem lúc tớ báo thù là được rồi, không cần phải ra tay đâu.” Cô, Lăng Tử Tiên bị bắt nạt, sẽ tự tay đáp trả, nhờ người khác báo thù hộ, không tính.

“Cậu có thể tự giải quyết ?” Tiết Nhiệm hỏi.

“Ừ...” Lăng Tử Tiên vừa lên, danh sách bạn tốt lại bật sáng, “đỉnh” một tiếng, báo hiệu Thiên Tước Lập Phong gửi tin.

Tiết Nhiệm liền xoay người, về chỗ cũ, vừa đi vừa cười YY.

Dường như tim bỗng đập chậm hai nhịp, Lăng Tử Tiên chợt dạ, mở tin tức.

[Trò chuyện mật] [Thiên Tước Lập Phong] Đến chỗ anh.

Chỉ có vài chữ thế này? Không có gì khác cả?

Lăng Tử Tiên kinh ngạc.

[Trò chuyện mật] [Lăng Ba Tiên Tử] ... Đến ngay.

Sau đó, sử dụng truyền tống bạn tốt, bay đến bên Thiên Tước Lập Phong... Hơ, sao mà mờ ám thế nhỉ!

Thiên Tước Lập Phong ở Tuyết vực, một nơi đầy yêu quái.

Lăng Tử Tiên khá là bài xích chỗ này, vì đúng ở đây cô suýt bị chém chết.

Đi theo Thiên Tước Lập Phong, bỗng nhiên Lăng Tử Tiên không biết nên nói gì mới được.

Mãi một lúc, cô mới gõ ra một hàng chữ—

[Trò chuyện mật] [Lăng Ba Tiên Tử] Uhm... Em bị tụt cấp...

[Trò chuyện mật] [Thiên Tước Lập Phong] Ừ.

[Trò chuyện mật] [Lăng Ba Tiên Tử] ... Không phải cấp 100, sẽ không thể ấp trứng súng vật.

[Trò chuyện mật] [Thiên Tước Lập Phong] Ừ.

Nhìn hai chữ “ừ”, Lăng Tử Tiên không khỏi chảy mồ hôi lạnh, anh đang giận hay muốn đưa cô đến chốn không người để hủy thi diệt tích? (Bạn Dạ: Bạn Tiên à, đây chỉ là game, cho dù bị hủy thi diệt tích, bạn đăng ký lại lần nữa đâu có sao?” Bạn Tiên: Bạn sợ anh ấy mà TAT)

[Trò chuyện mật] [Thiên Tước Lập Phong] Luyện cấp đã.

[Trò chuyện mật] [Lăng Ba Tiên Tử] (o) A?

[Trò chuyện mật] [Thiên Tước Lập Phong] Cấp 110, mau luyện trở lại.

[Trò chuyện mật] [Lăng Ba Tiên Tử] Ở trong này? Chỉ trong một buổi chiều?

[Trò chuyện mật] [Thiên Tước Lập Phong] Ừ.

Nhìn chữ trên màn hình, bỗng Lăng Tử Tiên có ý định động đầu vào máy.

Anh cả, từ 100 lên 110, chỉ trong một buổi chiều? Cho dù có sử dụng chương trình của anh, cũng không thể nào!!!

[Trò chuyện mật] [Lăng Ba Tiên Tử] Nói giống như, sao nhỉ, đại khái là... Khó lắm đấy...

Lăng Tử Tiên dè dặt.

[Trò chuyện mật] [Thiên Tước Lập Phong] Không đâu.

[Trò chuyện mật] [Lăng Ba Tiên Tử] Vì lần trước là mở khu vực mới, em mới lên lv được.

[Trò chuyện mật] [Thiên Tước Lập Phong] Chỗ này có Boss, còn tẩy điểm dịch không?

Kính ngạc, Lăng Tử Tiên gõ chữ.

[Trò chuyện mật] [Lăng Ba Tiên Tử] Còn một viên.

[Trò chuyện mật] [Thiên Tước Lập Phong] Đủ.

Không biết vì sao, Lăng Tử Tiên cảm thấy việc đi theo Thiên Tước Lập Phong là một quyết định đúng, cảm giác như thế giới game là thiên hạ của anh, chưa có nơi nào anh chưa đặt chân đến, cũng chẳng có việc gì anh không làm được.

Chính là, lão đại, ngài có thể hay không trước nói cho ta biết, chúng ta này là muốn đi chỗ nào a?

Trên bản đồ, Thiên Tước Lập Phong mang theo Lăng Ba Tiên Tử lên phía bắc, nơi mà hai người mở khi trước hình như chỉ là khu vực biên giới, mà giờ đây càng vào sâu hơn, tuyết bão càng mờ ảo, trắng xóa.

Nhìn màu trắng kia, Lăng Tử Tiên đột nhiên cảm thấy lạnh.

Bởi vì hai người biến mất, cho nên không bị quái vật công kích, không phải... Dọc đường đi, cô không nhìn thấy quái, có chuyện gì vậy? Chẳng phải đã mở khu vực mới?

Lăng Tử Tiên còn kịp hỏi, khung trò chuyện xuất hiện một hàng chữ—

[Trò chuyện mật] [Thiên Tước Lập Phong] Chuẩn bị dùng thuật huấn thú.

26. Chương 26

[Trò chuyện mật] [Lăng Ba Tiên Tử] Thuật huấn thú?

Lăng Tử Tiên kinh ngạc, sao giờ lại dùng kỹ năng này?

[Trò chuyện mật] [Thiên Tước Lập Phong] Ừ, mau chuẩn bị, Boss sắp xuất hiện.

Thiên Tước Lập Phong đánh chữ rất nhanh, hơn nữa thời gian gõ gần như cũng lúc lúc với thời gian chữ xuất hiện, gần như anh vừa nói xong, trên màn ảnh đã hiện hội thoại.

Boss có hình dạng gấu Bắc Cực khổng lồ xuất hiện trên màn ảnh, lớn đến mức cộng cả 2 người Lăng Ba Tiên Tử và Thiên Tước Lập Phong cũng không bằng. Một con vật rất sống động, chân thực... Một con vật như vậy...

Khóe miệng Lăng Tử Tiên run rẩy, cô không hề để ý là có Boss to như vậy à, hơn nữa cấp của nó...

Là 207...

Lăng Tử Tiên lại có ý định đập đầu vào máy tính, anh cả, sao anh không thể tìm một con Boss nào đó bình thường một tý, được không?

[Trò chuyện mật] [Thiên Tước Lập Phong] Thu phục nó.

Ngón tay Lăng Tử Tiên khựng lại, nhưng rồi vẫn gõ chữ “được à”, cũng dùng thuật huấn thú luôn.

Gấu bắc cực hung dữ găm to mồm, thậm chí còn nhìn rõ cả răng sắc, Boss trong “Tiêu Dao” có không ít, giống như hổ rừng kiếm ở mấy game khác, cũng đây. Nhưng có con gấu chân thật vậy, đây là lần đầu tiên cô thấy.

Một vầng hào quang tím nhạt bao phủ Lăng Ba Tiên Tử, lúc trước khi học kỹ năng huấn thú, còn được tặng thêm một cái roi, nhưng mà lực tấn công cũng chỉ ở mức trung bình. Cầm cái roi mềm dẻo, lại uốn lượn như rắn quất quanh con gấu, quật một roi, máu Boss giảm xuống đáng kể. Đây là một loại kỹ năng có thể nói là giành riêng cho dã thú.

Lăng Tử Tiên không biết thuật huấn luyện thú lợi hại thế nào, nhưng giờ có thể đối phó với cả Boss gấu bắc cực cấp 207, biết nó cực kỳ lợi hại. Đánh đã tay, Lăng Tử Tiên đột nhiên có cảm giác đang giải tỏa cơn giận. Nhưng với hình ảnh thế này...

Có cảm giác như đang hành hạ động vật vậy. Lăng Tử Tiên nghĩ mà , nhưng hệ thống lại thông báo.

[Hệ thống thông báo] Gấu tuyết Thiên Sơn đã bị bạn thu phục, có muốn nhận làm sủng vật hay không?

Nhìn khung đối thoại nhỏ tay phải bên dưới, Lăng Tử Tiên trợn mắt, nhìn kỹ thêm lần nữa, đúng là đang hỏi cô có nhận nó làm sủng vật không.

Lúc trước chơi game, cái kỹ năng huấn thú không phải chưa từng có, nhưng phải là khi đã có sủng vật, kỹ năng đó được dùng để tăng độ thân mật giữa chủ tớ. Vậy sao giờ lại thành công cụ hành hạ động vật?

Bất đắc dĩ, Lăng Tử Tiên đành phải hỏi bạn cùng phòng: “Nhiễm Nhiễm, Sưu Sưu, kỹ năng huấn thú còn được dùng để đánh sủng vật hả?”

“Ai bảo thế?” Tiết Nhiễm đang đội tai nghe, cao giọng trả lời.

Ngồi bên cạnh là Mạc Sầu cũng liếc cô, trả lời: “Chưa từng nghe.”

Bình thường, nhưng game có kỹ năng này, cũng chỉ là để triệu hồi thú, (Ps: Nhưng thường thì người chơi toàn mang theo sủng vật, nên có kỹ năng này hay không cũng chẳng quan trọng.) hoặc là sử dụng kỹ năng này để tăng cấp độ sủng vật, khả năng tấn công, nhưng ở game này, lại khiến người ta dở khóc dở cười.

[Trò chuyện mật] [Lăng Ba Tiên Tử] Anh cả ơi, kỹ năng huấn thú trong game “Tiêu Dao” có công dụng gì?

[Trò chuyện mật] [Thiên Tước Lập Phong] ... Có cái? Lăng Tử Tiên copy tin tức hệ thống gửi.

Thiên Tước Lập Phong trả lời nhanh.

[Trò chuyện mật] [Thiên Tước Lập Phong] Hệ thống đang thí nghiệm, nhận súng vật.

Lăng Tử Tiên run rẩy khoe môi, có thể cùng lúc lợi dụng bug trong khi hệ thống nâng cấp, Thiên Tước Lập Phong cực giỏi.

Nhưng lại trầm nghĩ, một người đàn ông gian manh, xảo trá là thế này đây, nhưng tay vẫn click, “đồng ý”.

[Hệ thống thông báo] Chúc mừng bạn đã bắt được thần thú Gấu tuyết Thiên Sơn, bạn có thể thay đổi tên súng vật.

Thần thú?

Hai mắt Lăng Tử Tiên chói lòa, vui vẻ nói cho Thiên Tước Lập Phong, kết quả Thiên Tước Lập Phong chẳng kinh ngạc chút nào.

[Trò chuyện mật] [Lăng Ba Tiên Tử] Nhưng sao hệ thống lại không thông báo trên thế giới?

Bình thường khi thần thú có chủ, đều được hệ thống thông báo rộng khắp các kênh, trừ phi là có vấn đề, thì mới không có thông báo.

Nhìn con súng vật vừa nhận tự nhiên hóa nhỏ lại mấy lần, Lăng Tử Tiên muốn hỏi, chẳng lẽ con thần thú này là bị bug?

[Trò chuyện mật] [Thiên Tước Lập Phong] Giờ đang thử nghiệm, NPH sẽ không thông báo.

[Trò chuyện mật] [Lăng Ba Tiên Tử] ... Hóa ra là thế, nhưng mà anh cả ơi, sao anh lại biết?

[Trò chuyện mật] [Thiên Tước Lập Phong] Ừ, mang súng vật và dịch tẩy điểm, chuẩn bị đi luyện cấp.

[Trò chuyện mật] [Lăng Ba Tiên Tử] Dạ!

Tuy chương trình kia rất mạnh, nhưng vẫn không đến nỗi chỉ trong một buổi chiều có thể đạt lại 10 cấp? Thậm chí có cả dịch tẩy điểm. Nhưng mà, Thiên Tước Lập Phong đã nói vậy, Lăng Tử Tiên cũng không để ý nữa, cùng lắm thì 24/24 gác máy, cô không tin không thể lên cấp lại.

Nhưng mà nguyện vọng “24/24” của cô nhanh chóng bị cuốn bay. Có rất nhiều quái, mỗi con chém được đều đạt rất nhiều kinh nghiệm. Có thuật huấn thú, cùng kỹ năng cực mạnh của thần thú bé, và cả chương trình Thiên Tước Lập Phong gửi cho, nên kinh nghiệm... Cứ tăng tiến đều đều.

Nhân viên NPH mà biết kinh nghiệm cô đạt được là nhờ thế này, không biết có khóc ròng không nữa.

Đã vậy, khi hỏi Thiên Tước Lập Phong, vì sao 2 người đi vào đây lại không gặp bất cứ người chơi nào cả. Câu trả lời của anh, từ trước đều chỉ có một kết quả nhất định, cô chết sặc—

Anh trả lời: “Mấy người đó phiền lắm, anh đã dữ dụng hệ thống bug để che chắn rồi.” Sét đánh ầm ầm—

27. Chương 27

Ngoài dự kiến của Lăng Tử Tiên là chỉ trong một buổi chiều, chỉ sử dụng một viên Dịch tẩy điểm, chương trình lúc trước và thú cưng, cô đã về cấp vốn có, đã vậy chỉ cần thêm 3% nữa thôi là đủ lên cấp 111.

Quá kinh ngạc, nhưng cũng quá giỏi!

Không phải người đầu, Thiên Tước Lập Phong tuyệt đối không phải người thường, là thần!

Tuy không thể phủ nhận hành động thăng cấp này hơi bị hèn, nhưng với Lăng Tử Tiên mà nói, dù cs hèn thế nào cũng phải trả mỗi thù rút cấp..

[Trò chuyện mật] [Lăng Ba Tiên Tử] Chuyện này...

[Trò chuyện mật] [Thiên Tước Lập Phong] ?

Mới làm quen với Thiên Tước Lập Phong vài ngày, Lăng Tử Tiên đã quen với lối đánh chữ rút gọn của anh, có thể rút gọn một chữ, anh cũng muốn rút gọn bằng hết. Cho nên dấu “?”, chính là rút gọn của câu “Làm sao thế?”

[Trò chuyện mật] [Lăng Ba Tiên Tử] Sao anh không hỏi em lý do bị tuột cấp?

Còn chưa kịp suy nghĩ chín chắn đã gõ ra, Lăng Tử Tiên liền hối hận, cô hỏi như thế, có phải hơi... Uhm, chủ động quá không nhỉ, được rồi, giống như con gái đang oán trách bạn trai ấy...

Thiên Tước Lập Phong cũng không lập tức trả lời, Lăng Tử Tiên cũng nản, nói chuyện này... Thiên Tước Lập Phong sẽ tưởng cô thật muốn bám anh, cũng là loại người thèm khát “điểm nổi trội” của anh?

Kỳ thật... Tuy thấy anh không tồi, nhưng cô là một người sống tự lập, chưa từng nghĩ đến việc theo đuổi nhà giàu.

[Trò chuyện mật] [Thiên Tước Lập Phong] Lúc nào em muốn nói thì sẽ tự nói thôi.

“Cho nên, anh không ép.”

Có thể thuận tiện “rút gọn” bớt câu sau đi, Lăng Tử Tiên đột ngột có thể mừng tượng ra đằng sau màn hình một gương mặt lạnh nhạt.

Cũng có một ý tưởng, muốn xem Thiên Tước Lập Phong là người như thế nào.

Vốn dĩ kiệm lời, nhưng vẫn tạo ra cảm giác an toàn.

Quen nhau mấy ngày, nói anh gian manh cũng không hẳn, nhưng lại cực kỳ thú vị.

Hơn nữa quá giỏi

~Dù vậy, chuyện bị giết, cô nghĩ giấu anh là tốt hơn, mặc dù anh đã nói.

Giờ cũng khôi phục cấp cũ rồi, nhưng cũng không có nghĩa là quên đi chuyện bị chém tuột 10 cấp.

Cô, Lăng Tử Tiên thuộc loại người thù dai, Cô nương Hồng Diệp và Khinh Yên Vụ Ai, đúng không nhỉ?

Tốt lắm, chờ tôi báo thù!

[Trò chuyện mật] [Lăng Ba Tiên Tử] Tối nay có cần kết hôn nữa không?

Vừa gõ chữ, Lăng Tử Tiên lại khó chịu, đầu óc cô sao thế nhỉ?

[Trò chuyện mật] [Thiên Tước Lập Phong] Tám giờ hơn.

[Trò chuyện mật] [Lăng Ba Tiên Tử] Hả, à vâng...

Hoá ra không phải bản thân cô nhất sương tình nguyện!

Đến lúc đó còn mấy giờ nữa, Lăng Tử Tiên đều dành để xem toàn bộ kỹ năng các loại nghề nghiệp, cả trang bị, tấn công chiếm thành, bất cứ cái gì có thể đều xem hết.

Khi trước là do may mắn, cô gặp được mấy kẻ không có kỹ năng tốt, cấp thấp đánh cấp cao, vẫn có thể kiêu ngạo chiến thắng, nhưng đáng sợ nhất vẫn là thích khách có thao tác chuẩn.

Nhưng mà nghĩ kỹ lại, cô có trang bị, nhưng mà giờ để tên đỏ là một việc nguy hiểm, cho nên ưu tiên hàng đầu— Rửa sạch ác danh.

Nếu so sánh game như giang hồ, thì cuộc sống của thích khách đầy rẫy hiểm nguy, tiêu du trong giang hồ, sao có thể không đề phòng?

Hiện giờ cô cùng đầy kẻ thù, mà quan trọng nhất là không chừa cơ hội cho chúng.

Người mạnh mẽ mới đủ sức để có thể sống yên trong chốn giang hồ, không đúng sao?

Bảng tên đỏ... Xem ra dành tạm thời bỏ qua vậy, chờ báo được thù leo bảng cũng không muộn, cũng không hẳn là không thể được.

Lăng Tử Tiên nói với Thiên Tước Lập Phong muốn rửa sạch ác danh, anh cũng không phải đối, ngược lại trước khi kết hôn, Thiên Tước Lập Phong kêu gọi toàn bang đến chém người.

Nhìn một đám người, đại đa số đều là account phụ thứ 2, thứ 3 lần lượt đứng lên chém cô... May là có không ít kinh nghiệm, nếu không bị chém thế này, tỳ nữa có bị chém về thành trẻ sơ sinh cũng nên.

Quá trình lên tên màu đỏ trong “Tiêu Dao” là từ màu trắng, vàng, tím rồi cuối cùng là đỏ.

Lúc trước, Lăng Tử Tiên giết người không ít, lại có tên trên Bảng tên đỏ, mấy tiếng đi luyện cấp cũng tẩy trắng không ít, nhưng cũng hơi bị lâu!

Nhưng mà thừa dịp này, cô cần phải đi train nhiều mới được.

Nhưng mà cũng vì thế mà nợ Thiên Tước Lập Phong càng nhiều, có khi về sau chẳng cần làm gì cả, có khi lại giống như tình nhân bị bao nuôi ấy.

Haizzz...

Lên được cấp 130 cũng là lên một đẳng cấp khác, không giống dưới đó, chỉ cần có thao tác giỏi, trang bị thường cũng có thể hạ được người chơi cao hơn mình 20, 30 cấp. Nhưng trên mốc 130, cạnh tranh kịch liệt, đây mới là chiến trường thật sự...

28. Chương 28

Tám giờ hơn.

Lăng Tử Tiên cùng Tiết Nhiễm, Mạc Sầu vừa ăn cơm tối xong là đồng loạt login, dù sao đây là “việc lớn cả đời” của Lăng Tử Tiên, sao các cô có thể không có mặt?

Việc lớn, việc to nhá, kết hôn nè, cột chống nửa đời sau nha, chuyện cực kỳ hệ trọng à

~Đây là câu nhắn mạnh từ Tiết Nhiễm, tỳ nữa đá bay Lăng Tử Tiên vào đường hầm luân hồi.

Việc kết hôn trong game “Tiêu Dao” có thể nói là biến thái, đầu tiên, cả nam và nữ phải trên cấp 80, mà ở trong các game online khác đây có thể xem như một cấp khá cao; tiếp theo cả nam và nữ đều phải có vốn tư nhân kha khá, còn bao nhiêu thì không tiết lộ; thứ ba thì tiệc mừng kết hôn có hay không cũng được, người có tiền thì “xử lý” trong tử lâu, còn không thì thôi. Nhưng khi kết hôn, bắt buộc phải mua một vật, mà cả hai đều phải có, hồng trắng. (*Dây tơ hồng.)

Chính là đại biểu cho việc kết hôn thật sự, lấy dây tơ hồng kết tóc, buộc đôi trai gái với nhau, giống như trao nhẫn cưới, cả đời bên nhau, thắt chặt lại.

Kết tóc... Thật khiến người ta YY.

Việc này có khi còn phức tạp hơn cả kết hôn thời xưa nữa, cần phải nói thêm, một sợi dây tơ còn đắt hơn cả số tiền dùng để đãi khách một yến tiệc, quả là cướp bóc trắng trợn mà.

Nói rõ hơn nữa là dây tơ hồng còn phân cấp bậc, càng cao càng sang quý, kỹ năng vợ chồng về sau lại càng mạnh nữa.

Đã vậy dây tơ hồng không thể giao dịch hay tặng, đều phải tự bỏ tiền túi để mua.

Lúc đầu Lăng Tử Tiên bàn với Thiên Tước Lập Phong nên mua loại thường thôi, dù sao lý do kết hôn của hai người là ấp trứng sủng vật, nhưng mà người tự quyết định, Tiết Nhiễm đã mua cho cô dây tơ hồng cao cấp nhất, nhìn hầu bao bỗng giảm đi không ít, cô khóc không ra nước mắt.

Trong game, kết hôn cử hành ở miếu Nguyệt lão, khi Nguyệt lão tuyên bố hai người đã chính thức thành vợ chồng, trên màn hình, trên đầu nhân vật Lăng Ba Tiên Tử xuất hiện cột tóc dây tơ đỏ, cũng như Thiên Tước Lập Phong, chẳng có gì lạ, thậm chí có một nét quyến rũ khác.

Quên nói, có thể dễ dàng biết được nhân vật trong game đã kết hôn hay chưa, rất hay nhé.

Rồi sau đó hệ thống thông báo tin tức—

[Hệ thống thông báo] Thiên Tước Lập Phong và Lăng Ba Tiên Tử tình đầu ý hợp, hứa nguyện chung thân dưới miếu Nguyệt lão, kết tóc se duyên, kiếp này mãi mãi không chia lìa.

“Haha, Tiên Tiên, cuối cùng cậu cũng đã được gả đi rồi!” Tiết Nhiễm nhìn được hàng chữ lạnh như băng kia, bỏ máy tính, bỏ nhào lên người Lăng Tử Tiên.

“Chết đi, Nhiễm Nhiễm, chị đây ai chả thích.” Lăng Tử Tiên không nường tay tặng cô nàng một hạt dẻ to đùng, cô xinh đẹp như hoa, tuổi trẻ tài cao, sao phải dùng đến từ “cuối cùng”? (*Tặng hạt dẻ. Gõ đầu ấy mà. ^^~)

“Cô ế.” Mạc Sầu lạnh lùng nhả ra 2 chữ.

Lăng Tử Tiên nhìn Mạc Sầu, cười lạnh.”Sửu Sửu, người không có tư cách nói câu này phải là cậu mới đúng nhá, nếu tớ nhớ không lầm, hai cậu còn lớn tuổi hơn tớ kia mà...”

“Lăng Tử Tiên, muốn chết hả, dám đánh vào chỗ đau của bà đây!!!” Tiết Nhiễm nổ tung.

Mạc Sầu cũng đen mặt, gân xanh nổi lên ầm ầm, cần thuyết minh tỵ. Mạc Sầu mở võ quán.

Nhưng Mạc Sầu đâu dễ dàng khinh địch vậy, không nhảy lên bẻ gãy cổ cô nương xinh đẹp Lăng Tử Tiên, tại sao nhỉ?

Bởi vì bên ngoài Lăng Tử Tiên có vẻ dịu dàng, vô hại, thật ra có thể nói cô nàng là tắc kè hoa, một thích khách sắc bén..

Nếu Mạc Sầu xông lên, chẳng phải đùa đâu, mà ra tay thật, hơn nữa, cổ người bị vặn, là Mạc Sầu.

Kênh Thế giới sau khi biết Thiên Tước Lập Phong cưới Lăng Ba Tiên Tử, cũng nổ tung—

[Thế giới] [... Haizz] Lăng Ba Tiên Tử hoàn lương.

[Thế giới] [Thanh Thanh Tử Cầm] Lăng Ba Tiên Tử đáng ghét, cô nàng cả gan bắt cóc Thiên Tước Sama thuần khiết, thiện lương. Về sau mỗi lần gặp sẽ chém chết một lần.

[Thế giới] [Phù Sanh] Tử Cầm MM, Thiên Tước Sama có phải của mình bạn đâu.

[Thế giới] [Con gái sông Nile] Ai biết con kia nó dùng quỷ kế gì?

[Thế giới] [Ngây thơ] Các bà không có năng lực có được Thiên Tước Sama mà thôi, đừng có gì cũng đổ trách nhiệm lên người khác chứ?

[Thế giới] [Bà không phải em gái nhỏ] Nói đúng lắm.

[Thế giới] [Chân Đất] Đưa con gái dê tiện chỉ biết di mỗi chài đàn ông thôi.

[Thế giới] [Giọt nước nhỏ] Bạn Chân Đất chết luôn đi, đừng chỉ vì thua người ta mãi, mà dùng ngôn ngữ đánh lén Lăng Ba Tiên Tử, bạn có phải đàn ông không vậy?

[Thế giới] [Chân Đất] Ông đây không phải đàn ông hả, phải nói là đàn ông của bà có phải đàn ông hay không mới đúng!!!

...

Chỉ trong chốc lát, cả thế giới đều spam liên quan đến Lăng Ba Tiên Tử và Thiên Tước Lập Phong với một tốc độ cực nhanh.

Người chưa mở kênh thế giới bao giờ Lăng Tử Tiên, cũng do Tiết Nhiễm yêu cầu, mới xem kênh thế giới, vinh hạnh quá đi, được thấy một đám đông chữ bối, lăng mạ cô.

Lăng Tử Tiên nhìn những dòng chữ trên màn hình, khoé môi nở nụ cười, không thể hiểu nổi cô đang nghĩ gì nữa.

Tiết Nhiễm và Mạc Sâu đều hiểu rõ liếc nhau, đối với những gì hai cô hiểu về Lăng Tử Tiên hiểu biết, còn biết rõ ràng hơn những người đang đứng sau dàn máy vô tri.

Cho nên biểu tình hiện tại của Lăng Tử Tiên, không thể nói gì nổi.

Nhưng vẫn sợ nổi da gà.

Lăng Tử Tiên để lộ vẻ mặt này, báo trước là sẽ có người gặp xui xẻo.

Hôn lễ vừa xong, Lăng Tử Tiên phải cùng Thiên Tước Lập Phong động phòng, dùng một số tiền lớn mua đất, theo như lời đám Hồ Phách nói, vì kết hôn nên mua một mảnh đất cao cấp nhất.

Còn không bắt đầu chuyển động, kênh trò chuyện mật đã có tiếng “đỉnh”.

[Trò chuyện mật] [Lăng Ba Yêu Nữ] Tiên Tiên.

29. Chương 29

Lăng Tử Tiên nhìn kênh tán gẫu mật, hay kinh ngạc, nhưng định thần lại ngay.

[Trò chuyện mật] [Lăng Ba Tiên Tử] Chị Yêu

~[Trò chuyện mật] [Lăng Ba Yêu Nữ] Em kết hôn rồi

~[Trò chuyện mật] [Lăng Ba Tiên Tử] Kekeke, chị Yêu, không lẽ chị định khởi binh vẫn tội?

Bởi vì cô không nói trước với Lăng Tử Ái.

[Trò chuyện mật] [Lăng Ba Yêu Nữ] ...

[Trò chuyện mật] [Lăng Ba Yêu Nữ] Khởi binh cái gì? Chẳng phải em từng nói không kết hôn trong game hả?

[Trò chuyện mật] [Lăng Ba Tiên Tử] Vì đột nhiên em cảm thấy kết hôn cũng là trò khá thú vị... Chị với Thiên Triệt chanwgr phải cũng thế, cả Nhiễm Nhiễm và Sưu Sưu cũng làm gay JQ, đương nhiên em cũng theo trào lưu... O(_)O Hihi

~Lăng Tử Ái nhìn hàng chữ lạnh như băng kia, không biết nên nói gì cho phải, tự nhiên lại thấy xót xa.

Mãi một lúc cũng không thấy Lăng Tử Ái trả lời, Lăng Tử Tiên hơi nản, spam.

[Trò chuyện mật] [Lăng Ba Tiên Tử] Chị Yêu.

[Trò chuyện mật] [Lăng Ba Tiên Tử] Chị Yêu.

[Trò chuyện mật] [Lăng Ba Tiên Tử] Rớt mạng hả?

[Trò chuyện mật] [Lăng Ba Tiên Tử] Đâu rồi...

...

Trong chớp mắt, màn hình đã bị cô spam vàng chói, chói mắt. (Màu kênh trò chuyện mật cố định là vàng.)

[Trò chuyện mật] [Lăng Ba Yêu Nữ] Yêu Nữ kia, đừng spam nữa, bà chị đây chưa có chết đâu...

Nhưng câu nói này đã bị cuốn chìm trong dòng lũ chữ Lăng Tử Tiên spam...

Ngay lúc Lăng Tử Tiên định trả lời lại Lăng Tử Ái, kênh trò chuyện mật lại có tin nhắn mới.

[Trò chuyện mật] [Thiên Tước Lập Phong] Đã đến giờ rồi, đến chỗ anh nào.

“Đến giờ” trong ngụ ý của Thiên Tước Lập Phong không phải chỉ thời gian động phòng, bởi trong game vẫn chưa có. Nói là cô ở “nhà chồng”, nhưng cũng không phải ở cùng một nơi với Thiên Tước Lập Phong.

[Trò chuyện mật] [Lăng Ba Tiên Tử] Uhm, đến liền.

Sau đó lại nhắn tin cho Lăng Tử Ái—

[Trò chuyện mật] [Lăng Ba Tiên Tử] Chị Yêu, em đi trước, làm nhiệm vụ vợ chồng ha

~[Trò chuyện mật] [Lăng Ba Yêu Nữ] ... 7878, chúc mừng tân hôn vui vẻ.

Lăng Tử Ái cũng không ép Lăng Tử Tiên khi kết hôn buộc phải nói với cô trước, dù sao cũng chỉ là trong game mà thôi, cần phải để tâm trong cuộc sống thật mới đúng.

Nhưng cũng cần phải nói thêm, Lăng Tử Ái cũng tò mò lắm, cô em gái vốn không thích kết hôn trên game, giờ lại lấy chồng, hơn nữa là Thiên Tước Lập Phong.

Cô và Tề Thiên Triệt cũng chưa tiếp xúc với Thiên Tước Lập Phong, trong game trừ bỏ hay gặp một số gương mặt, ít khi làm quen với người khác. Ấn tượng duy nhất về anh chàng này là quá mức lạnh lùng.

Rốt cuộc vì lý do gì mà hai người lại thân quen được nhỉ? Khó hiểu.

Không cần sử dụng truyền tống bạn tốt, Lăng Tử Tiên dùng kỹ năng vợ chồng “Sinh tử tương tùy”, trong chớp mắt xuất hiện bên người Thiên Tước Lập Phong. (*Sống chết có nhau.)

Đúng 9 giờ tối, Thiên Tước Lập Phong cùng với Lăng Tử Tiên xuất hiện trước hồ Tiên Động Đình.

Ngoài bọn họ ra, cũng có một vài đôi vợ chồng mới cưới khác, đây là một điểm đặc biệt trong “Tiêu Dao”.

Sau 8 giờ tối mới được kết hôn, mà sau đó một tiếng, phải đến hồ tiên Động Đình để chém quái, lên kinh nghiệm, luyện tập kỹ năng vợ chồng, nghe nói để học cách kết hợp.

Có điểm biến thái là trong vòng 48 tiếng kể từ lúc kết hôn, phải đến hồ tiên Động Đình, nếu không sẽ không được công nhận là vợ chồng hợp pháp, kỹ năng tấn công giảm một nửa.

Người ta thường nói, sau khi kết hôn nên cố gắng hưởng thụ lạ thú động phòng hoa chúc, sao giờ lại biến thành chém quái?

Lăng Tử Tiên thật ra không phản đối nhiều lắm việc này, dù sao việc “động phòng” có phải thật đâu? Lăng phí thời gian, không bằng đi chém quái luyện cấp cho nhanh.

[Trò chuyện mật] [Thiên Tước Lập Phong] Đi thôi.

[Trò chuyện mật] [Lăng Ba Tiên Tử] Vâng.

Hai người áo đỏ tiến vào hồ tiên Động Đình, bên trong giống Thủy Liêm động của Tôn Ngộ Không, có thể nghe được tiếng nước chảy rào, những tia sáng xuyên qua những kẽ đá, đẹp lung linh, mờ ảo.

Giống như một phụ bản, Thiên Tước Lập Phong và Lăng Ba Tiên Tử lập tổ đội, mấy người chơi khác cũng đã biến mất.

Bảng nhiệm vụ nhấp nháy. Hái sen rồi đưa đến Liên Tiên Tử.

Lăng Tử Tiên run run khoe miệng, chẳng phải nói là chém quái? Sao giờ lại trở thành làm nhiệm vụ?

Nói là thế, nhưng Lăng Tử Tiên vẫn tiến lên, hái đóa sen đang nở rộ trong hồ.

[Trò chuyện mật] [Lăng Ba Tiên Tử] Em bỗng thấy là hệ thống không chỉ đường cho chúng ta.

Bình thường, hệ thống luôn chỉ đường để người chơi chỉ click chuột là có thể đến được địa điểm nhiệm vụ, nhưng trong đây thì không.

Là cái quái gì thế!

Trong động, Lăng Tử Tiên vừa dứt lời, phía cuối động lóe sáng, màu thạch bách xám trắng lấp lánh hiện ra ba cánh cửa. Bên trong vẫn tối như mực, chắc là cho hai người lựa chọn.

[Trò chuyện mật] [Thiên Tước Lập Phong] Chọn cửa nào đây?

Lăng Tử Tiên thấy Thiên Tước Lập Phong giao cho cô quyền quyết định, cũng chẳng lắm nhảm nữa, không hỏi lý do, tự nhiên chọn cửa có chữ “Tam” lấp lánh. (*Số 3.)

Số 3 nhá, số may mắn của cô, hy vọng có thể đem đến vận may.

Kết quả cả hai người đều đồng thời bước vào cửa số 3, không do dự bao nhiêu.

Đằng sau cánh cửa, là một vùng trời đất khác, là một giếng trời mới—

Lúc này hệ thống cũng thông báo:

[Hệ thống thông báo] Chúc mừng tân lang Thiên Tước Lập Phong, tân nương Lăng Ba Tiên Tử, vợ chồng phối hợp quyết đoán ăn ý, đạt được điểm thân mật vợ chồng 100 điểm, chúc mừng hai người tân hôn hạnh phúc.

Nhìn câu này Lăng Tử Tiên cảm thấy hết nói nổi luôn, chỉ vì họ lựa chọn cửa nhanh, nên lập tức được nhận thưởng?

Không để hai người có thời gian chuyện trò, bằng nhiệm vụ lại nhấp nháy.

30. Chương 30

“Động Đình nhất hồ thủy thiên xích, bạch phát tề mi nại hà thì?” Viên trân châu ước hẹn “Bích hải đan chu” mấy ngày trước bị Yêu tinh Cốc cướp đoạt, Diêu Vọng tiên nhân khóc ròng nhớ mong, vạn mong anh hùng hảo hán thay Diêu Vọng tiên nhân đoạt lại trân châu, tặng lại Hà Hoa Tiên tử?].

Nhận nhiệm vụ? Đồng ý hay từ chối?

[Trò chuyện mật] [Lăng Ba Tiên Tử] Chắc NPC này biết Hà Hoa Tiên Tử ở đâu?

[Trò chuyện mật] [Thiên Tước Lập Phong] Ừ.

[Trò chuyện mật] [Lăng Ba Tiên Tử] Nhưng không có đường, tìm Bích Hải đan chu ở đâu bây giờ?

Thiên Tước Lập Phong cũng nhìn kỹ cảnh sắc trên màn hình, trả lời nhanh gọn—

[Trò chuyện mật] [Thiên Tước Lập Phong] Xuống nước.

Bên Diêu Vọng tiên nhân là một hồ nước lớn, trung tâm là một vò sò biển lớn, mà sò biển sản xuất ra cái gì, đương nhiên là trân châu rồi.

Nếu trộm trân châu là Yêu tinh Cốc, vậy thì có thể đi vào hồ nước.

Lăng Tử Tiên không mấy may nghi ngờ Thiên Tước Lập Phong, gõ chữ “vâng”, cả hai nhảy xuống nước.

Mặt nước nổi sóng, chớp mắt đã bước vào một không gian khác, vẫn còn một cái Tồn bản, Lăng Tử Tiên thuận tay click sử dụng luôn. (*Là Save.)

Ai biết ở đây có thể xảy ra chuyện gì, nếu chết quay lại đây.

Dưới nước, thực sự xuống nước.

Lăng Tử Tiên cảm thấy chán nản với cảnh hiện tại, đây là lần đầu tiên cô biết có thể chiến đấu dưới nước đấy, có phải là cá đâu chứ.

Càng ở dưới nước lâu cũng có nghĩa càng nguy hiểm, bởi vì các nghề nghiệp trong game, không có nghề nào có thể chiến đấu lâu dưới nước.

Nói đúng ra là chưa từng đánh nhau dưới nước, nhưng vẫn có thành công.

Hệ thống giao nhiệm vụ, cho nên hai người không chịu ảnh hưởng áp lực từ nước. Nhưng Lăng Tử Tiên vẫn phát hiện có điện kỳ lạ.

[Trò chuyện mật] [Lăng Ba Tiên Tử] Khả năng công kích bị giảm 1/3.

[Trò chuyện mật] [Thiên Tước Lập Phong] Ừ.

Lăng Tử Tiên không đoán bừa, vừa “đi” được vài bước, đã bị 3 con cóc thành tinh tấn công. Lăng Tử Tiên không dùng kỹ năng, chỉ đối vũ khí có lực sát thương trung bình tấn công.

Thanh kiếm có khả năng -300 máu, nhưng vừa chém một nhát chỉ trừ có 100, một nhát như vậy, cũng chỉ là gãi ngứa. Hơn nữa, thời gian tấn công bị chậm đi.

Ngay khi Lăng Tử Tiên chém một nhát, con cóc nhảy ngay lên tấn công, tốc độ cực nhanh.

Nhưng sao Thiên Tước Lập Phong cho nó cơ hội tấn công, trước khi con cóc kịp chạm vào Lăng Ba Tiên Tử đã giết chết 2 con.

[Trò chuyện mật] [Lăng Ba Tiên Tử] Xem ra đây mới là tuyệt chiêu trí mạng!

Lăng Tử Tiên khẳng định.

Bình thường, có chém quái cũng không thêm bớt thời gian, nhưng dù sao ở đâu cũng thế mà thôi, nhưng ở trong nước, lại không công bằng lắm với nhân vật thường. Có thể hành động nhưng thời gian hoạt động giảm đi nhiều, có khi là giảm gấp đôi.

Yêu quái có tốc độ nhanh hơn đương nhiên sẽ chiếm thế thượng phong, người chơi sẽ chẳng có lợi thế nào cả.

[Trò chuyện mật] [Thiên Tước Lập Phong] Chậm hơn 1,5 giây, đối vũ khí công kích mạnh.

[Trò chuyện mật] [Lăng Ba Tiên Tử] Được.

Kỳ thật, cô cũng có ý tưởng giống Thiên Tước Lập Phong, dựa vào kinh nghiệm cũng đoán ra chênh lệch khoảng 1 giây, nhưng không nhạy bén như Thiên Tước Lập Phong.

Thay trang bị và vũ khí cao cấp hơn, Lăng Tử Tiên cùng Thiên Tước Lập Phong tiến sâu vào trong.

[Trò chuyện mật] [Lăng Ba Tiên Tử] Có tìm thấy ở nơi nào không?

Lăng Tử Tiên thấy có nơi bóng sáng rực lên, khó khăn lắm mới nhận ra trong đó có quả “cầu” như trên châu, phát sáng chói lòa.

Càng khiến người ta ghen lời là chỗ phát sáng chính là một trụ cột rất to, phải thu nhỏ bản đồ, mới nhìn thấy rõ chữ “Cột chống trời”.

[Trò chuyện mật] [Lăng Ba Tiên Tử] Em thấy... Game này có BT quá không anh?

Thiên Tước Lập Phong gửi biểu tượng suy ngẫm (...), Lăng Tử Tiên nghĩ là anh cũng đồng ý với cô, vậy mà câu tiếp theo lại khiến cô ói máu.

[Trò chuyện mật] [Thiên Tước Lập Phong] ... BT... Có nghĩa là gì?

Lăng Tử Tiên ngồi một bên vẽ vòng tròn, theo một cách nào đó, anh chàng Thiên Tước Lập Phong có thể nói là một “em bé” còn trong sáng” lắm.

Không nên làm hư trẻ nhỏ, tốt nhất là yên lặng.

Cóc thành tinh bảo vệ xung quanh cây cột Chống trời, hình dạng lớn bé, đủ loại màu sắc.

Trong đám đông bọn cóc, chỉ thoáng qua Lăng Tử Tiên nhận ra có một con cóc khá “bé nhỏ”, nhưng lại đội một cái vương miện.

Quả nhiên, nhiệm vụ vợ chồng cũng không khó khăn lắm, nếu khó quá, thì đừng mơ luyện được kỹ năng vợ chồng.

Đám tiểu lâu la thì giao cho Thiên Tước Lập Phong xử lý, không trao đổi lời nào, nhưng lại phân chia nhiệm vụ rõ ràng, điều này như quy định của “Tiêu Dao”, giết Boss có thể tẩy sạch tội ác. (Bởi vì anh là đặc tặc, cho nên có khả năng giúp tiên nhân.)

Lăng Tử Tiên muốn tấn công đã tìm ra được đúng thời điểm, mà vị trí đứng cũng thuận lợi, nhưng không thể chắc chắn.

Kỹ năng, động tác, thời gian kém, Lăng Tử Tiên lợi nhuận nhuễn, giống như thế giới thường, đánh chém không ngừng nghỉ, cũng không tốn công sức. v

Cóc tinh tinh có khả năng chính là thổi khí độc và va chạm, độc có sức sát thương cao, nhưng chẳng hề gì khi có thuốc giải độc.

Khi Cóc tinh Vương sử dụng độc khí, vẫn đánh nhau với quái con, Thiên Tước Lập Phong sẽ dùng thuốc cho cô, cô cũng không cần làm gì, chỉ cần chú ý đánh nó là được.

Rốt cục, sau một hồi đánh chém, Cóc tinh Vương ngã lộn ra đất, “Cột Chống trời” cũng sụp đổ, một quả cầu tròn lớn xuất hiện sau làn khói, nhảy ra trước mặt Lăng Ba Tiên Tử và Thiên Tước Lập Phong.

Màn ảnh lại như cũ, nhưng mà quả tròn to kia là một viên trân châu to bự.

31. Chương 31

Khóe miệng Lăng Tử Tiên cứ run bật, nhìn “viên” trân châu to tròn ngang bằng người, đi vòng quanh 2 vòng.

Rốt cục, nhin không nổi mà cô hỏi Thiên Tước Lập Phong.

[Trò chuyện mật] [Lăng Ba Tiên Tử] Anh cả ơi, mình thật phải mang cả “quả” này về?

Cái “viên” này, là một quả thì đúng hơn, chẳng có chỗ nào giống trân châu cả!

Kết quả, chỉ bằng một câu, Thiên Tước Lập Phong đã “giết chết” cô—

[Trò chuyện mật] [Thiên Tước Lập Phong] Cô gái nhỏ, đừng để trên miệng, hơi một chút là nói ”quả”. (* Bạn nào hiểu TA thì hãy hiểu như là balls ấy.)

Hồ đâu? Cô muốn nhảy vào.

Dây thừng đâu? Cô muốn treo cổ.

Độc được đâu? Cô muốn uống.

Lăng Tử Tiên bay veo trong gió, huyết mạch phun trào, thiếu chút nữa mất máu mà chết.

Tiết Nhiễm nghiêng đầu tò mò, nhìn Lăng Tử Tiên đỏ như gấc, nói dâm dăng: “Tiên Tiên, chẳng lẽ Thiên Tước Sama của chúng ta làm chuyện hạn chế trẻ em với cậu?”

Đáp lại lời cô nàng là chén trà trong tay Lăng Tử Tiên, may mắn Tiết Nhiễm phản xạ nhanh, khó khăn lắm mới bắt được.

Tiết Nhiễm lẩm bẩm: “Phụ nữ đang bực quả đáng sợ, đến cả tách trà trị giá ngàn đồng cũng không tiếc mà ném.”

Lăng Tử Tiên không nghe thấy câu cô nói, tầm mắt cứ chăm chăm vào màn hình.

Nếu cô tiến lên bắt lấy Thiên Tước Lập Phong, sau đó gọi bộ khoái tố cáo anh có ngôn ngữ không trong sạch, được không nhỉ?

Nghĩ là thế, nhưng Lăng Tử Tiên vẫn ghen không thở nổi, khuôn mặt kiêu diễm đỏ sạm, không rõ là vì xấu hổ hay tức giận nữa.

[Trò chuyện mật] [Thiên Tước Lập Phong] Đổi vũ khí năng lực tấn công thường, đập vỡ viên trân châu.

[Trò chuyện mật] [Lăng Ba Tiên Tử] Con tôm?

Đầu óc Lăng Tử Tiên vẫn còn trong giai đoạn bơi ở tận đâu đâu.

[Trò chuyện mật] [Thiên Tước Lập Phong] Hạt châu ở trong.

Thiên Tước Lập Phong vừa gõ chữ, vừa thao tác nhân vật lấy vũ khí Kim tằm tuyến, cắt viên trân châu, không là viên minh châu. (* Ngọc phát sáng.)

Lăng Tử Tiên cũng tạm thời ném bay câu đầy ái muội ấy đi khỏi trí óc, cứ để ý không chừng cô sẽ tìm đậu hủ mà đập đầu chết.

[Trò chuyện mật] [Lăng Ba Tiên Tử] Em có thể mài bột trân châu được không?

Để cải thiện bầu không khí, Lăng Tử Tiên còn rất “ngây thơ” hỏi một câu.

[Trò chuyện mật] [Thiên Tước Lập Phong] ... Bột trân châu có gì?

Được rồi, kỳ thật Thiên Tước Lập Phong chẳng có tí óc hài hước nào cả.

Kết quả là, hai người liền hì hục kiếp sống mài cưa, nói là thế nhưng dùng auto là được rồi.

Lăng Ba Tiên Tử nhàm chán, viên trân châu to thế kia, không, là minh châu, đến khi nào mới cắt xong?

Hơn nữa dùng tuyến (* Dây) để cắt, động tác của hai nhìn ngu thế nào ấy, có phải thợ mộc đâu.

Nhàm chán, vì thế tám chuyện với Thiên Tước Lập Phong.

[Trò chuyện mật] [Lăng Ba Tiên Tử] Chắc làm nhiệm vụ tìm Bích hải đan chu xong, sẽ làm tiếp nhiệm vụ lúc trước? (* Nhiệm vụ hái hoa sen cho Hà Hoa Tiên Tử.)

[Trò chuyện mật] [Thiên Tước Lập Phong] Chắc là vì nhiệm vụ liên hoàn.

[Trò chuyện mật] [Lăng Ba Tiên Tử] Liên hoàn?

[Trò chuyện mật] [Lăng Ba Tiên Tử] Ý anh là cho dù trả nhiệm vụ này, thậm chí tìm được Hà Hoa Tiên Tử làm xong nhiệm vụ ban đầu, cũng sẽ nảy sinh nhiệm vụ khác nữa?

[Trò chuyện mật] [Thiên Tước Lập Phong] Không phải không có khả năng.

[Trò chuyện mật] [Lăng Ba Tiên Tử] ồ()ồ

[Trò chuyện mật] [Thiên Tước Lập Phong] Nhiệm vụ bên trong Hồ tiên Động Đình vốn dĩ có 8 kỹ năng vợ chồng, nhưng người chơi game cao nhất cũng chỉ có 6 loại mà thôi.

[Trò chuyện mật] [Lăng Ba Tiên Tử] Ukm.

Lăng Tử Tiên khôi phục thái độ bình thường, bắt đầu nghĩ ngợi.

Lúc đầu “Tiêu Dao” đã thông báo có 8 loại kỹ năng vợ chồng, nhưng từ khi mở game đến nay, các cặp vợ chồng đi hết nhiệm vụ cũng chỉ chiếm được 6 loại kỹ năng.

Mà hiện tại có 6 kỹ năng cũng không quá 30 cặp, mà có một vài kỹ năng phải cùng chiến đấu mới học được, nói cách khác, học được kỹ năng vợ chồng khá phức tạp.

Nếu lời Thiên Tước Lập Phong nói đúng, mỗi nhiệm vụ đều có mắt xích liên kết, đồng nghĩa với việc chỉ khi hoàn thành mới học được kỹ năng.

Nếu mỗi một nhiệm vụ tương ứng với một kỹ năng, 8 kỹ năng, thì có ít nhất 8 nhiệm vụ các loại.

Nhưng cô lại thấy có vấn đề, kỹ năng vợ chồng của Khuynh Tẫn Thiên Hạ và Lăng Ba Yêu Nữ đã đạt 6 ngay từ lúc đầu, mà Khuynh Tẫn Thiên Hạ, cũng chính là Tề Thiên Triệt, với chị gái cô, Lăng Tử Ái đều là người có chỉ số thông minh cao, game dù hóc búa đến đâu, sao làm khó được hai người họ?

Nghĩ ngợi, Lăng Tử Tiên mở bảng bạn tốt, tìm tên Lăng Tử Ái, may quá, chị ấy vẫn online.

[Trò chuyện mật] [Lăng Ba Tiên Tử] Chị Yêu, em có chuyện muốn hỏi.

[Trò chuyện mật] [Lăng Ba Yêu Nữ] Không nói chuyện.

Quả nhiên là chị em, vừa nói đã đúng trọng tâm.

[Trò chuyện mật] [Lăng Ba Tiên Tử] Hihi, chị Yêu tỷ, đừng nhỏ nhặt như vậy mà.

[Trò chuyện mật] [Lăng Ba Yêu Nữ] ... Nói đi.

[Trò chuyện mật] [Lăng Ba Tiên Tử] Hồi trước, chị và Thiên Triệt đến hồ tiên Động Đình đã làm xong hết toàn bộ nhiệm vụ?

[Trò chuyện mật] [Lăng Ba Yêu Nữ] (Anh mắt khinh bỉ.) Qua hết.

[Trò chuyện mật] [Lăng Ba Tiên Tử] Nhưng kỹ năng của bọn chị chỉ có 6.

[Trò chuyện mật] [Lăng Ba Yêu Nữ] Có lẽ do game cố ý.

Lăng Ba Tiên Tử gửi biểu tượng xem thường, cách giải thích hay nhỉ.

Bỏ qua Lăng Tử Ái, Lăng Tử Tiên lại liếc nhìn màn hình, đúng lúc... “Viên” trên châu đã được cắt xong, rồi hệ thống thông báo họ đã lấy được Bích hải đan chu.

Kỳ thật Lăng Tử Tiên tò mò lắm, sao Thiên Tước Lập Phong lại biết Bích hải đan trong ở trong quả... Viên trên châu?

Thôi, cứ nhớ đây đã, nếu không cô sẽ lại nhớ đến cái từ ” ” cấm kỵ.

[Trò chuyện mật] [Lăng Ba Tiên Tử] Anh cả, em thấy hình như có nhiệm vụ ẩn.

Những lời này đánh ra đến, Lăng Ba Tiên Tử cùng Thiên Tước Lập Phong đã bị dịch chuyển về chỗ Điều Vọng tiên nhân, chuẩn bị trả nhiệm vụ.

32. Chương 32

Nhiệm vụ liên hoàn, bình thường thì nhiệm vụ liên hoàn cũng không dài lắm, chỉ khoảng 6 cái.

Khi Lăng Tử Tiên, Thiên Tước Lập Phong trả nhiệm vụ cho Điều Vọng tiên nhân, tìm đến Hà Hoa Tiên Tử, rồi tặng cả hoa sen, lúc này mới nhận nhiệm vụ mới.

Đến một nơi khác là nhận nhiệm vụ mới, hơn nữa Boss khó hơn bình thường, cực tốn thời gian, hẳn nào cả sever có ít đôi được đủ 6 kỹ năng.

Tổ đội của Lăng Tử Tiên, Thiên Tước Lập Phong có thể nói là một tập hợp cực mạnh, một đường phá quan trăm tướng, chiến tích huy hoàng.

Ai biết kết hôn lại phức tạp thế đâu, điều hạn nhất là không thể khiến cho đôi vợ chồng táng thân cùng một nơi.

Nhiệm vụ nhận ở chỗ Hà Hoa Tiên Tử cũng là phần tiếp nối của nhiệm vụ khác, hoàn thành xong cũng phải trở lại nơi đầu tiên nhận nhiệm vụ, hồ tiên Động Đình.

6 kỹ năng, đôi vợ chồng có đủ cũng tốt rồi, Lăng Tử Tiên cùng Thiên Tước Lập Phong cũng không có dã tâm quá lớn.

Nhưng mà, khi bỏ đi, Lăng Tử Tiên vẫn ngẩn nhìn xung quanh một lát, phát hiện một nơi bất thường.

[Trò chuyện mật] [Lăng Ba Tiên Tử] Anh cả, anh có thấy hoa văn hình rồng kia khá đặc biệt không?

Cửa cuối của bọn họ là tìm một cây tiên thảo trong Long cung, đã sớm giải quyết xong lính tôm tướng của (Điều kiện tiên quyết là xem nhẹ Thủy tộc.), thấy kỳ lạ.

Phong cảnh phía trước của Long cung khá tráng lệ, không biết vì sao khi đến đây, Lăng Tử Tiên cảm thấy hai cửa không hề đưa đến cùng một chỗ.

Long cung tráng lệ, hoa văn vàng ánh, hình dạng là một con kim long, đầu rất to, dường như rất ỨC TỐI nhìn thẳng về phía trước.

Cầm tức, nhìn về trước, cứ như đang chờ đợi điều gì.

Chẳng biết có phải Lăng Tử Tiên hoa mắt không, nhưng hình như có giọt nước mắt chảy xuống từ mắt rồng.

[Trò chuyện mật] [Thiên Tước Lập Phong] Nó đang khóc .

[Trò chuyện mật] [Lăng Ba Tiên Tử] Gì?

[Trò chuyện mật] [Thiên Tước Lập Phong] Nước mắt.

Lăng Tử Tiên mới phản ứng lại, hóa ra không phải cô hoa mắt... Hay là cả hai nhìn lầm.

Nước mắt trong suốt, nhưng vẫn có thể nhìn thấy.

Lăng Tử Tiên nhìn theo hướng của đầu rồng, chính giữa Long cung, là một bình đài to, trong có rất nhiều bèo.

Đi tới giữa đám bèo, cảm giác 3D như khiến người chơi thấy đám bèo trôi dập dềnh theo sóng.

Lăng Tử Tiên nhanh chóng phát hiện điểm nghi vấn.

Trong đám bèo dày đặc, nếu không phải cố ý lại gần, chắc chắn không thể nhận ra có ánh sáng le lói như pha lê.

Lăng Tử Tiên thu hoạch, lập tức có câu nói phát ra: Chúc mừng bạn đã lấy được Long châu thủy tinh.

[Trò chuyện mật] [Thiên Tước Lập Phong] Chỗ này có khe hở.

Lăng Tử Tiên đi tới bên Thiên Tước Lập Phong, bây giờ cả hai đang đứng trước một bức đồ đằng to, chỉ cần liếc thoáng qua cũng thấy trên trán có một chỗ lõm xuống.

Nếu không lại gần xem, tuyệt đối không nhìn thấy vết lõm này.

[Trò chuyện mật] [Lăng Ba Tiên Tử] Để em thử xem.

[Trò chuyện mật] [Thiên Tước Lập Phong] Ừ.

Lấy ra viên Long châu vừa nhặt được từ trong túi đồ, lắp vào, đồ đằng vầng ánh tỏa sáng chói lòa.

Lúc này hệ thống lại thông báo:

[Hệ thống thông báo] Chúc mừng hai người chơi đã cởi bỏ phong ấn Long vương, đạt được 500 điểm thân mật vợ chồng, tiền tài 1,000,000.

Kim long bay ra từ hoa văn, to lớn bay cao, mình ánh vàng lấp lánh, xoay quanh một vòng, rồi ngừng lại trước mặt Lăng Ba Tiên Tử.

Kim long mở miệng: "Cảm tạ ân cứu mạng của hai vị, Long cung bị phản loạn, nghịch tử phong ấn ta tại chốn này, đã chờ đợi ngàn năm, cuối cùng cũng gặp được người có thiện tâm. Để biểu đạt lòng báo đáp, đặc biệt tặng bí quyết Chế ngự du long của Long tộc ta, mong hai vị trợ giúp Long tộc diệt trừ nghịch đảng, vạn lần cảm kích."

Bí quyết Chế ngự du long... Lăng Tử Tiên không biết nên có phản ứng gì.

Giống thuật Huấn thú, chẳng qua một cái để sử dụng với quái thường, còn skill này dùng với rồng thôi.

[Trò chuyện mật] [Lăng Ba Tiên Tử] Cái này chắc là nhiệm vụ ẩn trong truyền thuyết?

Lăng Tử Tiên nói đương nhiên không phải ám chỉ nhiệm vụ Long vương bị phong ấn, mà là nhiệm vụ diệt trừ du long, một nhiệm vụ không biết phải tốn bao nhiêu thời gian để hoàn thành.

[Trò chuyện mật] [Thiên Tước Lập Phong] Ủ, đi thôi.

[Trò chuyện mật] [Lăng Ba Tiên Tử] Dạ.

Còn một nhiệm vụ ẩn nữa nhưng hai người không tham, cả hai quá may nên mới giải được một nhiệm vụ ẩn, đã quá tốt. Nếu không thấy đủ mà cứ làm nốt, nói không chừng bị chém về thành cũng nên.

Đến lối vào, Lăng Tử Tiên cùng Thiên Tước Lập Phong giao trả nhiệm vụ ban đầu.

Giống như những gì hai người đã tiên đoán, rõ ràng có 6 nhiệm vụ, cho nên có 6 kỹ năng, nhưng mà lại phát hiện thêm 1 nhiệm vụ ẩn, nên nhiều hơn cặp vợ chồng khác một kỹ năng.

Khi mà hai người trả nhiệm vụ ở hồ tiên Động Đình, hệ thống liền thông báo, liên quan đến kỹ năng vợ chồng thứ 7.

“OMG, Tiên Tiên, không ngờ cậu lại học được kỹ năng thứ 7.” Tiết Nhiệm khoa trương gào thét.

“Công của Thiên Tước Lập Phong.” Mạc Sầu “ôn hoà” quăng ra vài câu nhận xét.

Lăng Tử Tiên đắc ý, liếc Mạc Sầu một cái. “Sửu Sửu, nếu ghen tỵ thì cậu cứ nói thẳng ra.” Không để Mạc Sầu phản bác, cô nói với Tiết Nhiệm: “Nếu không vui, các cậu có thể ly hôn rồi lại kết hôn mà, vào hồ tiên Động Đình lần nữa.”

Mạc Sầu nhất thời đen mặt.

Trái lại Tiết Nhiệm, nghe ý kiến của Lăng Tử Tiên, nghiêm túc nghĩ ngợi, 3 phút sau, cô quyết định.”Ý Tiên Tiên không tồi, Sửu Sửu, chúng ta ly hôn rồi lại kết hôn... Ak~”

Đáp lại Tiết Nhiệm là một cú gõ đầu.

33. Chương 33

Lăng Tử Tiên và Thiên Tước Lập Phong lại “nổi tiếng” thêm một lần, mở ra một kỳ tích mới cho “Tiêu Dao”.

Trong kênh thể giới, lại nổ tung lần nữa.

[Thế giới] [Không nói gì] Vì sao lại có kỹ năng thứ 7? Chẳng phải chỉ có 6?

[Thế giới] [Đừng có hỏi sao lại có nghiệt phong lưu] Hệ thống bị bug.

[Thế giới] [Cầm sắt hài hòa] Nhưng trong phần giới thiệu, có nói tổng số kỹ năng vợ chồng là 8.

[Thế giới] [Hái hoa tặc] Dựa vào cái quái gì mà miếng ngon đều giành cho hai người họ?

[Thế giới] [Tô Tiểu Mạt] Nhất định là 2 người kia có thông đồng gì đó với NPH. (Nhà phát hành game, lau mồ hôi, cứ dùng mà quên chú thích.)

[Thế giới] [Diệt Tuyệt Sư thái] A di đà phật, các vị thí chủ bình tĩnh... Có lẽ là do thí chủ Thiên Tước và Tiên Tử gặp may.

[Thế giới] [Chân Đất] Vận may cái shit, chỉ là y vào đàn ông, giỏi lắm à?

[Thế giới] [Hỗ Phách] Bạn Chân không giày oi, hình như bạn không vừa ý anh cả với chị dâu nhà này nhỉ?

Hỗ Phách vừa nói xong, kênh Thế giới im lặng 2 giây, nhưng lời nói của anh chàng nhanh chóng bị spam tuột xuống, đề tài đương nhiên vẫn xoay quay kỹ năng thứ 7 kia.

Đại đa số mọi người đã biết Chân Đất có xích mích với Lăng Ba Tiên Tử, nhưng mà Lăng Ba Tiên Tử cũng chưa phát biểu gì trên kênh thể giới, còn một đồng người chơi nữ soi mói cô, mọi người nhìn cũng quen rồi, mà cũng chỉ có vài người thôi.

Dù sao Chân Đất đã hình thành mối quan hệ đối nghịch với đám Hồ Phách, hình như ở giữa cũng đã có việc gì đó, cho nên khi Hồ Phách lên tiếng, Chân Đất cũng ngoan ngoãn im lặng luôn.

Mà còn nữa là đối thủ một mất một còn của Lăng Tử Tiên, đám người Khinh Yên Vụ Ải.

Lăng Tử Tiên đã tự viết một chương trình, dựa vào chương trình lúc trước của Thiên Tước Lập Phong, nhưng là chương trình tìm tên người chơi.

Chỉ cần thế Khinh Yên Vụ Ải, Cô nương Hồng Diệp và đôi vợ chồng biến thái Ngọn Đèn Lụi Tàn và Bồng Nhiên Quay Đầu lên tiếng, sẽ tự động cắt khỏi kênh Thế giới.

Kênh Thế giới và kênh Tổ đội cũng cùng một chỗ, nếu không vui, cô điều chỉnh lại là được.

Nếu có vài người đồng thời nói chuyện, cô đóng lại, mở ra lần sau 15 phút nữa, không cần lo bị quấy rầy.

Mà hiện tại, cô cũng không cắt bỏ đi, mà âm thầm quan sát kênh Thế giới.

Hồ Phách, Công tử Bách Diệp và Thanh Lương Trà, cùng mấy người bạn khác cùng tổ đang phản bác lại trên kênh Thế giới, Lăng Tử Tiên vừa xem vừa thích nhá

~Dùng cách của Tiết Nhiễm mà nói, Lăng Tử Tiên là một tên tiểu nhân bỉ ổi, chuyện ti bỉ thế mà cũng làm được, đúng là đáng sợ.

Lăng Tử Tiên không thèm để ý đến cô nàng, bị người ta nói xấu sau lưng, cô chẳng cần phải nể mặt, không bao dung rộng lượng thế được.

Một lúc sau, cái đám người lăm le vạch lá tìm sâu cuối cùng cũng thôi, Lăng Tử Tiên cười nhe răng như quỷ, thời khắc cô báo thù sắp đến rồi.

Thời gian kết hôn sắp kết thúc, Lăng Tử Tiên và Thiên Tước Lập Phong mới thông báo trước thời gian login, mới out.

Điên cuồng chơi... Hình như là lần đầu.

.....

Ngày thứ hai, trong trường Lăng Tử Tiên có tổ chức thi bắt buộc.

Khoa ngoại ngữ trường đại học S nổi tiếng trong nước, phải nói là trường S nổi tiếng khắp cả nước mới đúng, mà khoa ngoại ngữ là một khoa đi đầu trong trường.

Cả khoa có hơn 40 lớp, một vài lớp chuyên một ngôn ngữ, nhưng đa phần là song ngữ. (PS: 2 ngôn ngữ này không nhất thiết phải có tiếng Anh.)

Lăng Tử Tiên, Tiết Nhiễm cùng Mạc Sầu học khoa tiếng đức, cũng là một trong 2 ngôn ngữ khó nhất, hơn nữa, muốn hi vào lớp này, các cô phải vượt qua kỳ thi tiếng Anh cấp 6. Cho dù tiếng Anh không phải ngôn ngữ chuyên ngành, nhưng cũng phải như sinh viên chuyên ngành tiếng Anh, phải đạt được cấp 8.

Trên nguyên tắc, không phải sinh viên chuyên ngành tiếng Anh thì không thể thi được cấp 8, nhưng lớp tiếng Pháp của đại học S yêu cầu phải thi, nếu không lúc xếp hạng thành tích các môn, muốn đủ tư cách thì hai môn tiếng Đức, hoặc Pháp phải đứng đầu.

Lớp Lăng Tử Tiên là tập hợp 30 sinh viên có điểm đầu vào cao nhất, chia đôi nam một nửa, nữ một nửa, có thể nói là lớp có năng lực giỏi nhất trường.

Cuộc thi này tập hợp các trường đại học lại, từ sinh viên năm thứ 2, mỗi năm tổ chức một lần, nghe nói là để giúp đỡ các công ty và nhà nước, nếu như phát hiện sinh viên có tiềm năng, sẽ cho đi bồi dưỡng chuyên nghiệp.

Đa phần sinh viên trường Lăng Tử Tiên sau khi tốt nghiệp đi làm ngoại giao phiên dịch viên.

Cuộc thi lần này hình như triệu tập các trường từ khắp nơi, sinh viên có biểu hiện xuất sắc vượt bậc có thể sớm ra ngoài thể nghiệm công tác xã hội.

Đương nhiên, tài năng không chỉ biểu hiện ở thi viết.

Thi viết chỉ chiếm 40%, bởi vì còn có văn bản cần phiên dịch, kỳ thật khảo sát cũng chỉ là viết mấy từ đơn, ngữ pháp linh tinh thì miễn đi, với bọn cô, đều ra nước ngoài du học, chẳng cần mấy thứ này.

Thi viết xong là thi nói, có vẻ khó nhằn, nghe nói có thêm một ít vấn đề sinh hoạt hàng ngày, phải giật nảy mình để đáp lại vấn đề quái gở.

Các cô, Lăng Tử Tiên, Tiết Nhiễm mới tham gia lần đầu, không khủng hoảng như thí sinh khác, thậm chí lại bình tĩnh như tham gia một cuộc thi nhỏ.

Mạc Sầu nói: “Chém Boss mà thôi.”

Xác thực, đang đánh quái, giải quyết toàn bộ là tốt rồi.

Thật ra Lăng Tử Tiên còn sợ làm phiên dịch viên, nghe nói sẽ chết sớm.

Phòng thi viết, không chỉ có đám Lăng Tử Tiên, còn có cả đàn anh, đàn chị năm 3, năm 4. Lăng Tử Tiên ngồi xuống vị trí yêu cầu, nhàm chán đặt bút xuống chờ phát xong đề thi, cho đến khi có người đứng yên trước cô, không bước đi.

Đến lúc này, Lăng Tử Tiên mới từ từ ngẩng đầu lên, nhìn người ta.

Anh ta nói: “Bút của em không đủ mực đâu, dùng cái này đi!” Giọng nói dịu dàng, trầm ấm, ngón tay thon dài đặt cây bút xuống.

34. Chương 34

Tiếng ồn trao đổi trong phòng thi nhỏ dần, Tiết Nhiễm cũng ngơ ngác nhìn về Lăng Tử Tiên, Mạc Sầu thì lạnh nhạt, nhưng đôi mắt vẫn ánh lên cái nhìn ngạc nhiên.

“Đàn anh, canh cũng tham dự cuộc thi?” Lăng Tử Tiên thốt lên, nhưng không ngạc nhiên như người khác.

Người này chính là người Lăng Tử Tiên đã từng gặp ở trước cửa vườn bách thú, đàn anh năm 3, nhân vật phong vân trường đại học S, Tiểu Phàm.

Vốn dĩ Tiểu Phàm chính là nhân vật phong vân, vừa ra xuất hiện đã thu hút sự chú ý của mọi người, chưa kể lại còn chủ động bắt chuyện với nữ sinh...

Mọi người thở dốc, nhất là nữ sinh, Tiểu Phàm cười... Đẹp trai quá...

Tiết Nhiễm yên lặng phun máu mũi, Mạc Sầu ném cho cô ánh mắt sắc như dao... Không giữ lịch sự...

Tiết Nhiễm trừng lại Mạc Sầu— Thích mà cứ giả vờ.

Mạc Sầu tiếp tục lạnh lùng— Chị đây không cần giả nai.

Hình như Tiểu Phàm và Lăng Tử Tiên không chú ý đến ánh mắt mọi người xung quanh, đối với Lăng Tử Tiên đều là ánh nhìn hèn mọn, khinh bỉ.

Ai chẳng biết Tiểu đại tài tử vừa vào trường đã là đối tượng mà đông đảo các công ty nhắm đến, nhưng trường S không muốn phá luật, nên chờ anh lên năm 2 mới cho các xí nghiệp “cướp” người.

Kết quả Tiểu đại tài tử chỉ cười nhẹ băng quơ, quăng ra một tin tức chấn động, từ năm đầu anh đã đi làm, đơn vị công tác phải giữ bí mật, nhưng lương thì không phải công ty thường có thể sánh nổi...

Kết quả còn có người nghi ngờ anh làm xã hội đen, nhưng mà vào một ngày đẹp trời nào đó, bạn học và giảng viên bắt gặp Tiểu Phàm đi cùng một đám người toàn tỉnh anh, hình như người đi bên là thủ hạ của anh.

Nói một cách khác, Tiểu Phàm làm công việc chuyên ngành, tiền lời cao, lại còn chơi khá vui vẻ.

Cụ thể là làm cái gì tới cũng chỉ có Tiểu Phàm biết, dùng cách nói của người thường để bình luận, cực kỳ ghen tỵ với anh!

Tiểu Phàm cười, nhìn Lăng Tử Tiên, nói: “Hôm nay anh là người trông thi, làm bài tốt nhé.”

Lăng Tử Tiên nhìn thấy mắt anh chợt lóe sáng, chỉ tiếc chưa bắt gặp đã biến mất.

“Vâng, cảm ơn bút của anh.” Lăng Tử Tiên cầm bút Tiểu Phàm ượn, thành tâm nói cảm ơn, nhưng không để ý có bao người chú ý vào tay cô.

Chờ thi xong, phải chụp ảnh đàn anh Tiểu làm kỷ niệm.

Tiểu Phàm bình tĩnh thông dong đi qua Lăng Tử Tiên, nụ cười tươi như hoa khiến người ta có cảm giác ấm áp như ánh nắng mặt trời, cực kỳ tuần tú, đã vậy đối nhân xử thế hợp lý hợp tình. Nhìn vào đôi mắt anh lại mang cho người ta cảm giác an toàn, nữ sinh nhìn anh, kết quả thể nào cũng là nghe tiếng trống ngực đập thình thịch.

Lăng Tử Tiên cúi nhìn bút của cô rồi lại nhìn bút Tiểu Phàm, thở dài một hơi.

Đúng là mực của cô không còn nhiều, nhưng để viết xong bài thi cũng không thành vấn đề, nhưng mà vút cái bút đi luôn có lãng phí quá không? (Bạn Dạ: Tử Tiên, đừng có keo kiệt thế! Bạn Tiên: Tiết kiệm, là một đức tính tốt đẹp của con người. Bạn Dạ: — —)

Lăng Tử Tiên không để ý mọi người xung quanh bàn tán, chán nản chờ phát đề, rồi làm bài thi.

Đúng như cô đã đoán, đề thi chẳng có mấy về ngữ pháp, nhưng dịch thì chiếm đa phần, mà dùng để khảo sát từ vựng.

Cuộc thi gồm 3 giai đoạn, trong đó song ngữ đức, pháp thi cùng giờ, thời gian là hơn 2 tiếng, không hẳn là nhiều, nhưng với một trường đại học S đầy nhân tài, thế cũng đủ.

Buổi chiều là kỳ thi tiếng Anh cấp 8, lần thi này hơi lâu, chưa hết giờ nhiều người đã lên nộp bài.

Trước khi hết giờ nửa tiếng, Lăng Tử Tiên nộp bài, không nhanh quá, cũng không muộn lắm, đi theo mọi người, thông thả ra khỏi phòng thi.

“Tiên Tiên thoải tha, nói thật đi, sao cậu lại quen biết Tiểu Phàm?” Tiết Nhiễm cùng Mạc Sầu đi theo Lăng Tử Tiên ra ngoài, vừa ra khỏi phòng thi, Tiết Nhiễm liền bay lên, dính cứng trên lưng Lăng Tử Tiên.

“Cái gì mà quen biết, đừng nói khó nghe thế.” Lăng Tử Tiên cố gắng đẩy Tiết Nhiễm ra, nhưng chân tay cô nàng cứ như xúc tu bạch tuộc, quần mãi không thả.

“Thế sao lại thân vậy?” Tiết Nhiễm kêu gào thảm thiết, khiến mọi người quay đầu chú ý, hơn nữa đa phần là các nữ sinh vừa từ phòng thi ra, các cô cũng muốn biết mối quan hệ giữa Lăng Tử Tiên cùng Tiểu Phàm.

“Tình bí mật.” Mạc Sầu đưa ra một từ “kinh điển”.

Lăng Tử Tiên méo xeo, nhưng bình tĩnh đáp lời. “Chỉ mới gặp qua một lần mà thôi.”

“Gặp qua một lần? Còn lâu mới tin được cậu, cách mà đàn anh Tiểu Phàm nói với cậu, như là bạn bè thân quen ấy.” Tiết Nhiễm không tin.

“... Ngày đó, mình đi dạo trong công viên...” Lăng Tử Tiên nhớ lại lúc gặp Tiểu Phàm cảnh tượng, kết quả là hai người rò chuyện.

Nghe cô kể lại, Tiết Nhiễm cùng Mạc Sầu ra vẻ chán nản, mà chán thật ấy, cứ tưởng Lăng Tử Tiên thích, bám lấy Tiểu Phàm, ai ngờ cô nàng còn chẳng hề coi anh làm bạn.

Việc tham gia kỳ thi buổi chiều cũng rất thuận lợi, kết thúc lúc 5 giờ, 30 người trong lớp Lăng Tử Tiên hầu như đều ra sớm trước 1 tiếng. (Vì giờ làm bài khá nhiều.)

Nghỉ ngơi một đêm, sáng ngày mai là thi hùng biện, lớp Lăng Tử Tiên được xếp thi đầu tiên, nên nghỉ sớm để chuẩn bị tinh thần.

35. Chương 35

Tuy nói đang trong kỳ thi, nhưng đám Lăng Tử Tiên vẫn online.

Có thể nói, cuộc thi này là một bước để tìm kiếm cho cả bọn chỗ làm việc mai sau, nhưng mãi chơi quá, có thể như vậy chỉ có 2 loại người, hoặc quá tự tin, hoặc chẳng muốn đi làm, chính là người lười trong truyền thuyết.

Hiển nhiên đám Lăng Tử Tiên thuộc loại thứ 2, thật ra các cô chẳng muốn đi làm, thể lực ở nhà cũng đủ nuôi sống.

Lăng Tử Tiên không thấy Thiên Tước Lập Phong online, liền mở kênh Bang phái, xem tán gẫu đi.

Có đôi khi xem bát quái cũng là một chuyện thú vị, đây là Tiết Nhiễm.

[Bang phái] [Thanh Lương Trà] Chị dâu cả đến rồi đây..

Lăng Tử Tiên vừa mở ra đã thấy mấy lời này, lập tức chảy 3 vạch đen.

Hắn là Thanh Lương Trà có thiên lý nhãn hay gì đấy, sao biết cô vừa mở kênh Bang phái đâu?

[Bang phái] [Hổ Phách] Tiểu Tiên Tử, đi ra

~[Bang phái] [Hổ Phách] Tiểu Tiên Tử, đi ra

~[Bang phái] [Hổ Phách] Tiểu Tiên Tử, đi ra

~...

Hổ Phách spam vô tội vạ, Lăng Tử Tiên có muốn dùng gậy tàn đập bể đầu anh, tuy hiện tại chẳng có.

[Bang phái] [Công tử Bách Diệp] Gọi hồn à?!

Công tử Bách Diệp nói vừa, Hổ Phách lập tức dùng spam.

Lúc này Lăng Tử Tiên mới nhàn nhã gõ ra hàng chữ—

[Bang phái] [Lăng Ba Tiên Tử] Hổ Phách tiểu DD, ngoan ngoãn gọi “chị dâu”.

Nói câu này ra, Lăng Tử Tiên chỉ có ý áp chế Hổ Phách, ngoài ý đó, không có âm mưu gì cả, nhưng có một vài người lại không nghĩ vậy.

[Bang phái] [Thanh Lương Trà] Chào chị dâu, cuộc sống vợ chồng với anh cả có hạnh phúc không?

Một câu thôi, đã khiến Lăng Tử Tiên lạnh cứng người từ lòng bàn chân đến đỉnh đầu, Tiết Nhiễm ngồi bên cười gian.

[Bang phái] [Thời Gian Thấm Thoát] Khẳng định “hạnh phúc”, Tiên Tiên nhà ta sắp quên mình họ gì nữa rồi

~“Chết đi!” Mấy lời này Lăng Tử Tiên gào trong ký túc xá, đương nhiên còn thưởng thêm một chiếc giày cho Tiết Nhiễm.

“Xấu hổ quá hóa giận!” Mạc Sầu bình phẩm.

Một chiếc giày khác “tiếp đón” Mạc Sầu, nhưng Mạc Sầu nhanh tay, “soạt” một tiếng chặn được.

“Tiên Tiên, đôi giày này đáng lẽ với đưa tặng chàng rể nhà mình chứ, ai lại đưa tở thế này?” Tiết Nhiễm cười gian, rồi nhanh chóng biến thành rùa rút cổ.

Lăng Tử Tiên lựa chọn không quan tâm Tiết Nhiễm, nếu không chắc cô sẽ “vô ý” đá bay cô nàng từ trên lầu xuống đất.

Khi nhìn lại kênh Bang phái, đang spam một lúc lâu, Lăng Tử Tiên định đi luyện cấp, từ khi quyết định, cô sẽ 24/24 mở máy nâng kinh nghiệm, trong một thế giới “kẻ yếu là thức ăn của người mạnh”, trang bị tốt, kỹ năng và cấp bậc đều có tầm quan trọng tất yếu.

Huống hồ, trong đầu cô đã hình thành sẵn những gì cần làm tiếp theo.

[Bang phái] [Thanh Lương Trà] Đúng rồi, chị dâu.

[Bang phái] [Lăng Ba Tiên Tử] Cái gì?

[Bang phái] [Thanh Lương Trà] Là tin hot nhá, chẳng phải khi trước đã kể cho chị dâu nghe, anh cả vừa đúo vị thư ký thứ 32 đi, đúng không?

[Bang phái] [Xích Luyện Tiên Tử] Thì sao?

[Bang phái] [Công tử Bách Diệp] Khụ khụ, bọn này định tuyển thư ký giùm anh cả.

[Bang phái] [Hổ Phách] Đã chọn được ứng cử viên, là nữ.

Tiết Nhiễm cười thâm hiểm, rõ là tiếng chuột cười trộm mà.

Bỗng cảm thấy lạnh gáy, tiếng cười của cô nàng tắt ngóm.

[Bang phái] [Lăng Ba Tiên Tử] Liên quan gì đến em nào?

Lăng Tử Tiên hỏi, thật sự không rõ mấy người này nghĩ gì nữa, muốn tìm thư ký cho Thiên Tước Lập Phong, tìm người thuộc Bộ nhân sự mới đúng. Cô có phải người của Bộ đó đâu cơ chứ.

[Bang phái] [Đại thần] Hehehe.

[Bang phái] [Đại thần] Chị dâu, bọn em đang xin phép chị đẩy chứ, hi vọng chị dâu đừng ghen.

Người chơi Đại thần này thuộc loại xuất quỷ nhập thần, luyện cấp thì điên cuồng, nhưng cũng không cao lắm. Cũng là đồng nghiệp trong Công ty Hổ Phách, Lăng Tử Tiên cũng khá quen anh ta.

Nhưng mà hiện tại vị Đại “Thẩm” này, lại khiến cô dễ khóc dễ cười.

Đã vậy, điều tiếp theo khiến cô không nói nổi nữa, Công tử Bách Diệp bổ sung thêm một câu—

[Bang phái] [Công tử Bách Diệp] Chị dâu cứ yên tâm, bọn em sẽ giúp chị canh chừng anh cả, không để ảnh vượt tường!

Lời nói “ngghiêm túc” đến mức Lăng Tử Tiên suýt nhảy văng lên, ngón tay run bần bật.

Mãi một lúc sau, cô mới gõ ra một hàng chữ.

[Bang phái] [Lăng Ba Tiên Tử] Thật ra thì... Em không cần... Nói...

Cô cùng Thiên Tước Lập Phong chỉ là kết hôn trong game mà thôi, có phải thật đâu mà, hơn nữa mấy anh Bách Diệp, Hổ Phách ơi, các anh dám cam đoan anh cả sẽ bị cô thư ký MM kia quyến rũ sao?

[Bang phái] [Hổ Phách] Không, Tiểu Tiên Tử, cái này chắc em sai rồi.

[Bang phái] [Thời Gian Thấm Thoát] Tiên Tiên hiểu lầm?

[Bang phái] [Hổ Phách] Lão Trà mang tư liệu cho bọn anh xem rồi, chỉ là ảnh chụp mà thôi, nhưng rõ ràng là loại hồ ly tinh chuyên môn mê hoặc đàn ông

~[Bang phái] [Đại thần] Đúng là mang rõ “phong cách” tiểu tam.

[Bang phái] [Hổ Phách] Tiểu Tiên Tử, anh giai nói thật mà, con nàng kia rất đẹp, giống như phóng điện ấy, hồ ly tinh

~[Bang phái] [Thanh Lương Trà] Đừng nói như vậy, cô ấy là một cô gái tốt mà.

[Bang phái] [Hổ Phách] Nhìn nè, xem đi, đến cả lão Trà còn bị mê hoặc.

[Bang phái] [Hổ Phách] Tiểu Tiên Tử, tin tưởng anh giai, anh giai sẽ giúp em trông coi anh cả.

Lăng Tử Tiên phun máu, định đánh chữ, thì ông chồng đã xuất hiện.

[Bang phái] [Thiên Tước Lập Phong] ...

Lăng Tử Tiên chớp mắt, gõ hàng chữ.

[Bang phái] [Lăng Ba Tiên Tử] Anh cả, Hồ Phách, tiểu DD (Em giai) thừa dịp anh không có mặt, chiếm tiện nghi.

“Cậu thâm độc quá!” Mạc Sầu bình luận.

“Thông cảm.” Tiết Nhiễm phụ họa.

36. Chương 36

[Bang phái] [Hồ Phách] Tiểu Tiên Tử, em vu khống người ta!!!

Hồ Phách liên tục gõ N biểu tượng tức giận bốc lửa, sau đó còn than vãn kể khổ với Thiên Tước Lập Phong, hiển nhiên nói về Lăng Tử Tiên oan uổng anh chàng.

Kết quả, Hồ Phách không RP được, thậm chí còn lôi kéo một đám khá giả.

[Bang phái] [Thanh Lương Trà] Anh cả, tất cả chúng em đều nhìn thấy.

[Bang phái] [Hồ Phách] Mấy đứa thấy cái gì, có thể thấy gì? Hảo hán dám làm dám chịu, ông đây vô lễ anh cả khi nào?

[Bang phái] [Công tử Bách Diệp] Haha, vừa vặn chứng kiến.

Hồ Phách còn chưa tới kịp đặt câu hỏi, đã thấy Đại thần post lên đoạn chat vừa rồi.

Còn đây là nội dung—

[[Bang phái] [Hồ Phách] Tiểu Tiên Tử, tin tưởng anh giai đây, anh giai nhất định sẽ trông coi anh cả thật chặt cho em.]

Chỉ một câu, mà chữ “anh giai” còn được dùng ngoặc vuông để in đậm nữa chứ!

Về phần vì sao lại đánh dấu 2 chữ ‘anh giai’ này, đương nhiên là từ thể hiện đang “vỗ lễ” với anh cả rồi.

Thiên Tước Lập Phong, lại là “anh cả” của cả bọn nhé, dù anh hơn tuổi thật chàng ta thật, nhưng lại ngang nhiên xưng “anh” thế kia, thể nào cũng bị mất lạnh tía.

Hồ Phách nhìn đến câu nói kia, hận không thể ới mật vàng.

[Bang phái] [Hồ Phách] Ra đây chỉ xưng hô như thế với Tiểu Tiên Tử.

[Bang phái] [Công tử Bách Diệp] Anh cả là chồng yêu của Tiểu Tiên Tử.

[Bang phái] [Thanh Lương Trà] Anh muốn Tiểu Tiên Tử gọi là “anh”, anh cả đương nhiên cũng phải gọi theo rồi.

[Bang phái] [Đại thần] Tổng kết lại, anh vô lễ với anh cả rồi.

Khẳng định một cách hợp lý, logic chặt chẽ, hơn nữa, cũng như những lời Lăng Tử Tiên đã nói, thôi chết rồi, cho dù Hồ Phách có ba cái miệng rộng, cũng chẳng thể cãi nổi 3 người kia.

Tiết Nhiễm ngồi bên ôm bụng cười, vừa uống nước đã bị sặc ho khan; Mạc Sầu vẫn lạnh nhạt ngồi một chỗ chém quái, chỉ có thể lắc đầu ngán cái tên Hồ Phách tiểu bạch.

Mà cuối cùng, Hồ Phách cực kỳ chịu thiệt thòi, nói một câu—

[Bang phái] [Hồ Phách] Chẳng phải anh cả cũng kém tuổi anh đây?

Tuy nói thật nhưng nói ra lại đầy hàm ý thách thức.

Thanh Lương Trà cực kỳ ác độc, đánh thêm một đòn.

[Bang phái] [Thanh Lương Trà] Cả bọn em ai chẳng kém tuổi anh, đại thúc Hồ Phách? (*Định để là ông bác, nhưng về sau cái tên “đại thúc” này lại trở thành biệt danh của HP, nên ta giữ nguyên hán việt.)

[Bang phái] [Công tử Bách Diệp] Đại thúc Hồ Phách.

[Bang phái] [Đại thần] Đại thúc Hồ Phách.

...

Mấy người hay im hơi lặng tiếng, bị đám Thanh Lương Trà trêu chọc thấy vui, cũng nổi lên, đứng quanh Hồ Phách, cứ “đại thúc”, rồi “đại thúc” mãi.

Cuối cùng Hồ Phách nổi giận.

[Bang phái] [Hồ Phách] Ông đây còn chưa 29, cứ gọi bảy nữa đi, giết cả lũ bảy giờ!!!

Hàm ý cảnh cáo mạnh mẽ, vừa gào thét xong, quả thật vài người im lặng luôn.

Chẳng lẽ bị dọa sợ rồi?!

Lăng Tử Tiên tạm dừng 5 giây, sau đó ngón tay lướt nhanh trên bàn phím— Đại thúc Hồ Phách.

Không chỉ có mỗi mình cô, cả Tiết Nhiệm và Mạc Sầu nữa, cùng mấy bang chúng khác, im lặng không phải vì sợ câu Hồ Phách nói, đều cùng một lúc gõ 4 chữ giống nhau như đúc.

Tiết Nhiệm đã cười đến người nghiêng ngửa đổ, Lăng Tử Tiên cũng vậy, nhưng chưa đến mức “ng nghiêm trọng” như Tiết Nhiệm.

Lúc này có thể tưởng tượng ra một người đàn ông tầm trung đang ngồi trước máy tính, khóe miệng cứ giật như bị rút gân.

[Bang phái] [Hồ Phách] Anh cả... Lũ này nó bắt nạt em, anh cả phải đứng ra chủ trì lấy lại công bằng!

Hồ Phách bị bắt nạt thê thảm, chỉ còn cách xin Thiên Tước Lập Phong giúp đỡ, vừa login đến nay, chỉ có cậu chàng là không gọi anh là “đại thúc”.

Lăng Tử Tiên ngạc nhiên trước thái độ của Thiên Tước Lập Phong, đương nhiên hứng thú anh sẽ phản ứng thế nào tiếp theo.

“Tiên Tiên, cậu đoán xem Thiên Tước Lập Phong sẽ trả lời ra sao?” Tiết Nhiệm đập một cước lên bàn để máy, dùng ghế trượt đến bên Lăng Tử Tiên, vừa uống trà vừa hỏi.

Lăng Tử Tiên ngẫm nghĩ một lúc, rồi nói. “Cứ giấu trong bụng là được.”

“Nói gì vậy?” Tiết Nhiệm nghe thế, dừng uống trà.

“Tuổi.” Mạc Sầu trả lời nhanh.

Tiết Nhiệm cũng lập tức hiểu ra, lời Lăng Tử Tiên đúng là hơi khó hiểu, nhưng nghĩ một lát là nhận ra liền.

Tuổi của đàn ông... Trong cái Bang này, hay thu nhỏ hơn là trong Công ty mấy người họ, tuổi Hồ Phách lớn nhất, có một điểm giống phụ nữ, tuổi càng cao càng có áp lực về tâm lý.

Cho nên mới bảo là cứ giấu trong bụng đi.

“Tiên Tiên, ác độc quá!” Tiết Nhiệm đánh giá.

“Bình thường, bình thường thôi.” Lăng Tử Tiên chẳng có gì xấu hổ.

Kết quả là Tiết Nhiệm chờ mong câu trả lời của Thiên Tước Lập Phong, có thể giống như Lăng Tử Tiên không nhỉ?

Một lúc sau, Thiên Tước Lập Phong mới gõ chữ.

[Bang phải] [Thiên Tước Lập Phong] Tiên Tiên.

Anh không nói gì cả, chỉ gọi Lăng Tử Tiên.

Lăng Tử Tiên phản ứng chậm chạp, nhưng vẫn nghiêm túc trả lời.

[Bang phải] [Lăng Ba Tiên Tử] Có em.

[Bang phải] [Thiên Tước Lập Phong] Chúng ta đi thôi.

[Bang phải] [Lăng Ba Tiên Tử] Đi đâu?

[Bang phải] [Thiên Tước Lập Phong] Nơi nào không có đại thúc.

“Phụt” một tiếng, máy tính của Mạc Sầu chịu nạn, “rầm Tiết Nhiễm ngã từ ghế xuống.

Trường hợp đồ sộ làm sao!

Lăng Tử Tiên cực kỳ thông minh, không uống trà, cũng không ngồi ngả nghiêng, nhưng không có nghĩa là không bị ảnh hưởng.

Không... Nơi nào không có “đại thúc”...

Lăng Tử Tiên bỗng nhiên phát hiện, cái tính ác ma của cô, nếu so sánh với Thiên Tước Lập Phong, thì phải nói là gặp sự phụ, giết người không thấy máu!

Hổ Phách bị tổn thương, đau lòng đến mức không nói câu nào.

Lương tâm của Lăng Tử Tiên như bị tra tấn, nói một câu an ủi.

[Bang phải] [Lăng Ba Tiên Tử] Đây đây, kỳ thật Đ Hổ Phách ơi, tâm lý của anh vẫn trẻ trung lắm...

Hổ Phách logout

37. Chương 37

Hổ Phách logout, đương nhiên là vì Lăng Tử Tiên, thật ra Lăng Tử Tiên rất muốn giải thích, cô không phải cố ý.

Lăng Tử Tiên bắn khoắn.

Khi đi đánh Boss với Thiên Tước Lập Phong, Lăng Tử Tiên mở miệng hỏi.

[Trò chuyện mật] [Lăng Ba Tiên Tử] Đây... Em nói như thế, Hổ Phách có giận hay không?

[Trò chuyện mật] [Thiên Tước Lập Phong] Tức giận? Vì sao?

[Trò chuyện mật] [Lăng Ba Tiên Tử] Mọi người đều gọi anh ấy là ông chú, nhưng thật ra anh ấy cũng chỉ hơn em có 10 tuổi mà thôi...

Lăng Tử Tiên đi học như bao đứa trẻ khác, chỉ là khả năng học tập nổi bật, đầu óc thông minh, lanh lẹ, nên nhảy lớp. Tháng sau là sinh nhật thứ 19 của cô.

Mà Hổ Phách cũng chỉ hơn có 10 tuổi, tuy có thể gọi là chú, nhưng cứ gọi là chú thật thì khó nói lắm.

[Trò chuyện mật] [Thiên Tước Lập Phong] Sao nữa?

Lăng Tử Tiên nhìn 2 chữ kia, nhất thời không thể ngửa mặt nhìn trời, không biết nên nói sao mới phải.

Nếu hỏi Thiên Tước Lập Phong QQ của Hổ Phách, có thể bị nói là gần gũi quá đáng không? Số điện thoại... Khỏi phải bàn.

[Trò chuyện mật] [Lăng Ba Tiên Tử] Để em chờ anh ấy login vậy.

Nhằm nghĩ một chút, Lăng Tử Tiên quyết định vẫn giả bộ.

[Trò chuyện mật] [Thiên Tước Lập Phong] Cho anh số MSN.

[Trò chuyện mật] [Lăng Ba Tiên Tử] ?

[Trò chuyện mật] [Thiên Tước Lập Phong] Để anh bảo anh ấy add em.

Lăng Tử Tiên cảm động, nhưng mà...

[Trò chuyện mật] [Lăng Ba Tiên Tử] QQ được không? Em quên mất account MSN... o()o

Không phải là cô không có MSN, nhưng mà xung quanh cô chẳng mấy ai dùng MSN, mặc dù có nhiều bạn ngoại quốc, nhưng mà cô cảm thấy rắc rối, vốn dĩ sử dụng QQ, đổi sang MSN, không quen.

[Trò chuyện mật] [Thiên Tước Lập Phong] Cũng được.

Vì thế Lăng Tử Tiên đưa QQ cho Thiên Tước Lập Phong, nhưng cũng không ngờ là để anh add cô, mà mãi về sau Hồ Phách mới thêm cô.

Vừa trao đổi xong QQ, Lăng Tử Tiên cảm thấy, hình như khoảng cách giữa cô và Thiên Tước Lập Phong càng gần hơn, thật ra, cô không ôm quá nhiều hi vọng... Nếu đã muốn trao đổi, đương nhiên không từ chối.

“Hồ Phách, có online không?” Lăng Tử Tiên đang buzz.

Không trả lời.

Mới nửa phút sau, iêng “buzz buzz buzz” vang lên.

“Haha, Tiểu Tiên Tử, quả là em đã ăn sạch anh cả nhà này rồi~” Hồ Phách trả lời.

Lăng Tử Tiên nhìn hàng chữ kia, dở khóc dở cười, cho nên mới quên hỏi thăm em anh chàng đang giận không.

Cô hỏi: “Ý anh là sao?” Liên quan gì đến Thiên Tước Lập Phong chứ?

Hồ Phách thần thần bí bí nói: “Tiểu Tiên Tử, em có biết không? Em là nữ duy nhất trong danh sách QQ của anh cả naz, mà anh cả cũng đâu dùng QQ~”

“Nhưng cấp của anh cả à?” Lăng Tử Tiên phản bác.

“Cấp bậc thế nào mà chẳng được, nếu em muốn thì anh sẽ tặng 2 cái vương miện miễn phí luôn.” Hồ Phách nói.

Lăng Tử Tiên , vương miện... Hiện giờ cô cũng chỉ có 2 mặt trời, 1 ngôi sao, vương miện phải đạt được mặt trời thứ 4 mới có thể thăng cấp.

2 vương miện... Không biết đến cả nhân viên công ty khai thác QQ có đạt được cấp bậc này không.

“Thôi, cứ để em tự thăng cấp là được.” Lăng Tử Tiên cũng không định dùng chương trình gì đó lên cả QQ.

“Không cần hả, chị dâu?” Hồ Phách tiếp tục hỏi.

Lăng Tử Tiên kiên định lắc đầu: “Không cần.”

“Vậy được rồi, không cần nữa.” Hồ Phách cũng không miễn cưỡng. “Đến đây, Tiểu Tiên Tử, có định voice chat với Bang phái không vậy?”

“Bang phái có voice chat?” Lăng Tử Tiên hỏi.

Bình thường trong game, những người chơi thân nhau đều có trao đổi QQ, nên vừa voice vừa đánh quái là thường.

“Đương nhiên là có, không chỉ có QQ, còn có YY, muốn hay không?” Hồ Phách hỏi.

YY là giọng nói, dùng để đánh quân chiến hay bắn sao có thể trực tiếp chỉ huy, bớt việc.

Từ trước đến nay, Lăng Tử Tiên cũng chỉ nghe nói đến, nhưng cô khá là cổ hủ, không thích lắm, cũng không dùng. Nhưng bây giờ, để luyện cấp ai sau, nên hòa nhập thì tốt hơn. Huống chi, cô cũng khá tò mò về đám hồ Phách.

Lăng Tử Tiên nói với Hồ Phách chờ một lát, đi đăng ký account mới.

“Nhiệm nhiệm, Sứ Sứ, các cậu có biết Bang mình có diễn đàn riêng không?” Lăng Tử Tiên hỏi Tiết Nhiệm cùng Mạc Sầu.

Tiết Nhiệm liếc xéo Lăng Tử Tiên. “Đã vào từ 800 trăm năm trước rồi, cả YY nữa, còn mỗi đứa ngoài hành tinh như cậu thôi.”

Giận!

“Vì sao không có ai nói ình biết?” Lăng Tử Tiên hỏi.

Khó trách, lúc trước mấy lần nhìn thấy Tiết Nhiệm và Mạc Sầu nói chuyện qua headphone, vừa nói vừa đánh quái, cô còn tưởng là Tiết Nhiệm nói chuyện với Mạc Sầu!

“Cũng không biết ai đã từng nói, game là game, chẳng liên quan gì đến ngoài đời cả.” Mạc Sầu lạnh nhạt trả lời một câu.

“Tớ có gặp họ đâu mà.” Lăng Tử Tiên chột dạ.

Ít nhất trong danh sách QQ của cô, không có bạn trên mạng, chỉ có bạn bè, bạn cùng lớp, còn có người thân thôi. Mẹ Lăng, bố Lăng và bố Tề, mẹ Tề với tên mấy người cậu, chat vui lắm...

Tiếng QQ lại vang lên, Hồ Phách hỏi: “Chị dâu Tiểu Tiên Tử

”

Không biết vì sao, Lăng Tử Tiên nhìn đến từ này, cả người run bần bật, da gà nổi đầy mình.

“Làm sao vậy?” Lăng Tử Tiên hỏi.

“Anh cả nhà này đẹp trai, tuấn tú lắm, em muốn nhìn không?” Hồ Phách dụ dỗ, sau đó còn có tần số nhìn cửa sổ thỉnh cầu, “Đến, nhận

”

Lăng Tử Tiên đã biết, Hồ Phách đang cố ý dụ dỗ, mục đích là muốn xem mặt thật của cô.

Giận!

Lăng Tử Tiên sẵn sàng click từ chối, sau đó đánh ra một câu: “Anh cả đang ở trong nhà anh ấy, còn anh cũng ở nhà anh đi, đừng có lừa gạt MM ngây thơ!”

Hồ Phách yên lặng ối máu, thầm tính toán, ngày mai tiến hành kế hoạch.

38. Chương 38

Ngày cứ trôi qua chán đến chết như thế, những người mê muội game online, trăm phần trăm cảm thấy cuộc sống cực kỳ tẻ nhạt, ít ra thì không kích thích như trong game.

Thi miệng vào ngày thứ hai, không biết là do duyên số, hay là cô chuẩn bị bài tốt, người phỏng vấn Lăng Tử Tiên lại là Tiểu Phàm.

Cũng như phỏng vấn xin việc vào một Công ty, 3 người Lăng Tử Tiên, Tiết Nhiệm cùng Mạc Sầu vào phòng “Phỏng vấn” theo thứ tự. Mà người phỏng vấn sinh viên trường, đa số là từ Công ty hay đơn vị trực tiếp phỏng vấn, cũng tương đương với việc nhận nhân viên luôn.

Đối với sinh viên trúng tuyển, trường học cũng áp dụng chính sách khá thoáng, chỉ cần thông qua bài chuyên ngành là được. Mà nơi đang làm việc, đương nhiên là học gì đó nặng hơn trong trường rồi, so với trường khác, có thể nói là cách giáo dục đặc biệt.

Lăng Tử Tiên là người thứ 3 đi vào, Tiết Nhiễm và Mạc Sầu đi vào rồi lại đi ra, trước sau cũng chỉ 20 phút, đương nhiên, mọi người phía sau khá khẩn trương, hồi hộp, vì mấy người lúc trước đi vào cũng chỉ có 2, 3 phút mà thôi.

Tiết Nhiễm, Mạc Sầu cũng chẳng hé nửa lời, Mạc Sầu vẫn thản nhiên, lạnh nhạt như cũ, mà Tiết Nhiễm càng khiến người khác khó mà tưởng tượng nổi. Lăng Tử Tiên nhìn bộ dạng Tiết Nhiễm lúc đó, phải nói là nổi da gà luôn.

Khi Lăng Tử Tiên bước vào, cô liền cảm thấy chói mắt, bởi vì hai vị chủ khảo đang ngồi.

Nhanh chóng thích ứng, Lăng Tử Tiên mới nhìn đến bảng hiệu— Công ty cổ phần XX.

Mà ở bàn công tác, hai người mặc âu phục, Tiểu Phàm và một người trẻ tuổi.

Tiểu Phàm, nghe nói anh thuộc tầng cao trong Công ty cổ phần này.

“Đàn em Lăng, không cần khẩn trương, ngồi đi!” Tiểu Phàm cười, làm tư thế mời Lăng Tử Tiên ngồi xuống.

Lăng Tử Tiên , kỳ thật cô đâu có hồi hộp.

“Hai người là chủ khảo?” Lăng Tử Tiên thông thả hỏi, tầm mắt dừng trên người Tiểu Phàm một giây, lại chuyển đến người đàn ông trẻ tuổi kia, cũng chỉ chừng có một giây, rồi lại nhìn Tiểu Phàm.

“Không giống chủ khảo hả?” Chủ khảo cúi đầu nhìn bản thân, hành động này nhìn chọc cười lắm.

“Được rồi, khỏi phải nhìn, đại thúc.” Tiểu Phàm liếc chàng ta, nói lời giật gân.

Nghe vậy, Lăng Tử Tiên nhú mày, người kia còn cau mày hơn. “Tiểu Phàm, nhóc con muốn chết phải không?” Cực kỳ khó chịu 2 chữ kia.

Đại thúc! Lăng Tử Tiên bỗng nhiên nghĩ tới Hồ Phách hôm qua.

Chẳng lẽ năm nay đang thịnh hành Uncle Control? Lăng Tử Tiên bắt đầu nghĩ. (* Hội chứng cuồng các ông chú lớn tuổi của các thiếu nữ 20, ghét thanh niên tầm tuổi mình, thích mẫu người chừng chạc...)

Mà khi Lăng Tử Tiên nghĩ ngợi miên man, Tiểu Phàm thì tranh cãi với người đàn ông kia, nghe từ Tiểu Phàm gọi, anh chàng tên là— Tư Đồ Bất Phá.

Tư Đồ Bất Phá... Một cái tên quái dị.

Nếu chủ khảo không vội bắt đầu, thì Lăng Tử Tiên cũng chẳng nhanh chóng làm bài, cứ tưởng Tiểu Phàm là một thanh niên đã trưởng thành về tính cách, nhưng giờ lại thấy tràng hài kịch này, đây là loại chủ khảo gì thế? (Bạn Dạ: MM ơi, bạn quên Tiểu Phàm GG cũng chỉ hơn bạn có 2, 3 tuổi thôi à.)

Chỉ trong nháy mắt, Tiểu Phàm đã cai nhau hơn 5 phút đồng hồ với Tư Đồ Bất Phá, mà vị tiên sinh họ Tư Đồ, người nhìn qua còn rất trẻ kia, dường như lại lớn hơn Tiểu Phàm vài tuổi.

Ngoài cửa ồn ào.

Cửa bỗng bật mở, một người thanh niên tầm khoảng trên dưới 20 bước vào. Anh mặc áo khoác màu đen, gương mặt điển trai, chiếc mũi cao, thẳng, đeo kính gọng vàng, tóc ngắn ngọn ngang, so với người châu Á mắt nâu, chắc anh chàng này là con lai...

Cười mỉa, ánh mắt chăm chú nhìn về Lăng Tử Tiên. “Hai người chẳng lịch sự tí nào, bỏ quên một vị tiểu thư xinh đẹp ở đây nữa.”

Vừa nói, vừa tháo gọng kính xuống, Lăng Tử Tiên nhay cảm, nhận ra, cặp kính kia chỉ có một tác dụng chính— Che dấu đôi mắt hoa đào. Hơn nữa, anh ta vươn tay trước mặt Lăng Tử Tiên.

Lăng Tử Tiên đứng dậy, bình tĩnh, bắt tay. Nhưng mà chàng ta lại theo lẽ nghi, hôn nhẹ lên mu bàn tay cô.

Lăng Tử Tiên bật cười, nhưng khi nhìn sâu vào đôi mắt đào hoa ấy, cô không bị giật điện, chỉ thấy rùng rợn cả mình.

Người này rất nguy hiểm! Trong tiềm thức, Lăng Tử Tiên tự nhắc nhở bản thân.

“Bạch Ngọc, đừng có hòng ăn đậu phụ đàn em nhỏ của đây!” Giọng Tiểu Phàm truyền đến, ngay sau khi người đàn ông tên Bạch Ngọc hôn tay Lăng Tử Tiên.

“Haha, đây gọi là lễ phép.” Bạch Ngọc cười vô hại, rồi lại nháy mắt với Lăng Tử Tiên.

Nhất thời, Lăng Tử Tiên toàn thân ớn lạnh, bát giác lùi lại vài bước.

Cô nhìn mấy người này, rồi thông thả nói. “Mấy vị chủ khảo, đã trôi qua 7m32s rồi, bài thi của tôi phải lùi lại một lát, hay bây giờ mới chính thức bắt đầu?”

Ba người bị cô nhắc khéo, bất ngờ, nhất là Tiểu Phàm và Tư Đồ Bất Phá, xấu hổ.

Bạch Ngọc nhanh chóng trấn định, cười. “bạn trẻ thật thú vị, có trí nhớ không tồi, nếu có hứng thú, có thể dịch 2 trang ngoại ngữ này chỉ trong vòng 5m không?” Vừa nói, anh chàng tiện tay đưa ra 2 tờ giấy.

Lăng Tử Tiên tiếp nhận, trên đó dày đặc tiếng Pháp, cả 2 tờ.

“Có quá đáng không?” Bất Phá hoảng sợ.

“Đúng vậy?!” Tiểu Phàm cũng giật mình, mấy hôm trước, bọn họ đã thấy 2 tờ giấy kia, là ông chủ đưa, số lượng từ trên mỗi tờ khoảng 2000, mà có nhiều chữ mới, ngay lúc mới cầm, đến anh còn phải nhức đầu.

39. Chương 39

Bạch Ngọc chỉ cười khì, nói: “Người anh cả muốn, sao có thể tầm thường đây?”

Tiểu Phàm liếc trộm Bất Phá, cau mày, quả thật, ông chủ cũng chẳng phải “nhân tài” bình thường đâu.

Nhưng mà yêu cầu này, chẳng phải quá nặng?

Lăng Tử Tiên nhanh nhẹn đọc lướt qua cả 2 tờ, không quá 3m, cũng chỉ trong khoảng thời gian 3 người Bạch Ngọc nói chuyện mà thôi.

“Giờ bắt đầu được luôn không?” Lăng Tử Tiên trả tờ giấy lại cho Bạch Ngọc, hỏi.

“Em đọc hết rồi?” Bất Phá giật mình hỏi.

Tiểu Phàm nhanh chóng trấn định lại, chỉ trong nửa giờ trước, chẳng phải 3 người cũng đã chứng kiến 2 nữ sinh cũng có năng lực xuất sắc đấy sao? Chẳng qua là người này càng đáng để kỳ vọng.

“Vậy thì, bắt đầu đi!” Bạch Ngọc cất giấy tờ về chỗ cũ, rồi lấy ra tờ giấy khác, bằng tiếng Trung.

Lăng Tử Tiên thoáng chốc tự hỏi, rồi làm theo đề bài, nhớ lại rồi phiên dịch 2 tờ giấy ra. (Tức là BN cầm tờ đã dịch sang TT, để so sánh với bài dịch mà LTT đã học thuộc và biên dịch.)

Bất Phá và Bạch Ngọc nhìn chằm chằm vào phụ đề tiếng Trung, biểu tình Bạch Ngọc “có khả năng”, nhưng Bất Phá thì khác, mọi thứ như được viết lên gương mặt, hoảng sợ trợn to mắt.

Tiểu Phàm không cần xem phiên dịch, bởi vì 2 tờ giấy kia anh đã dịch rồi, với trình độ trí nhớ của anh, nhìn một lần không thể quên, không cần xem lại.

Lăng Tử Tiên nhanh nhẹn phiên dịch 2 tờ giấy kia, lại còn tiện tay chỉ ra hết lỗi sai trên tờ giấy đó.

“Lợi hại!” Bất Phá thấy bài cô dịch và tờ dịch tiếng Trung sẵn có, cơ hồ giống nhau như đúc, không hỏi nghi ngờ phải chăng cô đã từng cầm tờ phiên dịch sẵn học thuộc.

Tiểu Phàm cười, thông thả đi đến bên Lăng Tử Tiên, nói với bất Phá: “Đương nhiên rồi, coi trường đại học S của bọn này có trình độ ra sao!” Giọng nói, trăm phần trăm là ngợi khen, và khẳng định. c

“Hôm nay gặp người biến thái lần thứ hai.” nBạch Ngọc bắt đắc dĩ thở dài một hơi.

“Sao lại nói thế?” Bất Phá hỏi.

“Trên đường đến đây, em gặp hai mỹ nhân, bởi vì hiếu kỳ, em cũng đưa tờ giấy cho cô nàng lạnh lùng xem qua, cũng như tiểu thư xinh đẹp này đây, chỉ trong vòng 4m đã hoàn thành, hơn nữa phiên dịch cực chuẩn.” Bạch Ngọc nói, lại thở dài một tiếng: “Mỹ nhân trường S đều là biến thái sao~”

Lăng Tử Tiên không thèm chấp nhận chuyện anh nói “biến thái”, chỉ hỏi. “Cô gái lạnh lùng mà anh nhắc đến, có phải là bạn Mạc Sầu?”

“... Ừ.” Bạch Ngọc kỳ quái nhìn cô.

“Vây Bạch tiên sinh chắc cũng nên đưa cho cô gái đi cùng Mạc Sầu, tin là bạn ấy cũng có thể trả lời anh một cách chuẩn xác.” Lăng Tử Tiên cười thần bí.

Bạch Ngọc hơi cau mày. “Hả, chẳng lẽ em ấy cũng chỉ cần vài phút để phiên dịch ra?”

Lăng Tử Tiên không trả lời mà cười, cô, Mạc Sầu cùng Tiết Nhiễm, đều là người đã gặp là không bao giờ quên, bình thường được gọi là “thiên tài”. Chỉ số thông minh trên 170, mỗi phút có thể nhớ được hơn 10,000 chữ, chỉ xem qua cũng có thể nhớ kỹ, đây là điểm lợi hại của các cô, những mà chẳng cần thiết phải mang đi khoe khoang khắp nơi.

Hai mắt Tiểu Phàm sáng lên, đảo tròn mắt nhìn Bạch Ngọc, nói: “Thế nào? Muốn hay không?”

Bạch Ngọc trầm suy tư một lát, mà bất Phá nhanh miệng. “Lấy đi mà, cả Mạc Sầu nữa, Công ty đang thiếu nhân tài thế này mà.”

Kỳ thật, anh chàng quan tâm là người đẹp kia, chẳng phải đó là một trong 2 người mà anh và Tiểu Phàm đã phỏng vấn khi trước sao?

Bạch Ngọc lấy tư liệu của Mạc Sầu cùng Lăng Tử Tiên với Tiết Nhiễm trên bàn, khi trước, lúc gặp Tiết Nhiễm, Mạc Sầu anh cũng đoán ra Tiết Nhiễm cũng không phải nữ sinh bình thường, mà nụ cười cũng ngọt ngào lắm...

Bỗng nhiên, Bạch Ngọc nhìn Lăng Tử Tiên.

Lăng Tử Tiên ngẩn ra, cảm giác lạnh buốt từ chân xộc thẳng lên đầu, trong mắt người này, đang bày mưu tính kế.

“Không biết Lăng tiểu thư, Mạc tiểu thư, Tiết tiểu thư có ý định đến Công ty chúng tôi làm việc?” Bạch Ngọc hỏi.

Nghe lời của anh chàng, bất Phá lập tức nhảy dựng lên. “Tên họ Bạch kia, em nói thật hả? Nhận cả 3 mỹ nhân vào Công ty? Vây phải nói làm sao với ông chủ đây?”

Bạch Ngọc cười bí hiểm. “Ông chủ chỉ cần 1 trợ lý, mà đám Quản lý như chúng ta đây, không thể tìm trợ lý hay sao?”

“À há, đúng vậy!” Bất Phá vỗ mạnh vai Bạch Ngọc, týt nữa khiến anh chàng lão đảo, ngã.

Hồ ly gian xảo!

Trong đầu Lăng Tử Tiên chỉ nghĩ được thế, nhưng mà...

“Đàn em, làm sao vậy?” Tiểu Phàm nhận ra Lăng Tử Tiên do dự, hỏi.

“Em vẫn chưa có ý định tìm việc làm, cả Sầu Sầu và Nhiễm Nhiễm cũng thế...” Lăng Tử Tiên nói thật, làm việc, chưa bao giờ cô nghĩ đến cả.

“Lăng tiểu thư, xin em cứ yên tâm, lúc trước tôi đã hỏi qua ý kiến của Mạc tiểu thư cùng Tiết tiểu thư, hai người cũng đồng ý tiến vào Công ty làm việc.” Bạch Ngọc cười nói.

Lăng Tử Tiên trừng mắt nhìn anh chàng, đã hỏi Mạc Sầu thì không tính làm gì, sao cả Tiết Nhiễm nữa?

“Đàn em cứ yên tâm, ở Công ty chúng ta, không cần làm việc nhiều, đa số thời gian cũng khá rảnh, không cần học tập nhiều, mà tiền lương cũng không thấp.” Tiểu Phàm bắt đầu dụ dỗ.

Thật ra, Lăng Tử Tiên không cần tiền lương, chỉ hỏi: “Công ty mấy anh đều nhận cả sinh viên năm 2 sao?”

“Tại sao lại không nhận?” Bất Phá hỏi lại. “Thằng nhóc Tiểu Phàm từ năm đầu đã vào Công ty làm việc, em nhìn xem, chẳng phải nhóc này làm việc khá lắm sao?”

Điều này không sai, đến cả xe thể thao còn mua được.

Bạch Ngọc tham gia khuyên nhủ. “Cho các em 1 tháng để thử việc, sau đó muốn đi hay ở tùy các em.”

40. Chương 40

Chương 040: Phần một.

Chưa bao giờ Lăng Tử Tiên có thể dễ dàng bị thuyết phục, đi làm chẳng có một tâm ảnh hưởng quá nặng với cô, chẳng phải vì gia đình có thể không để cô bận nong về khoản cơm áo, gạo tiền, (tuy đây vốn là sự thật) ngược lại, từ khi lên cao trung (cấp 3), cô không cần cả nhà phải đóng học phí cho nữa.

Bây giờ muốn đi làm, lý do là muốn giao tiếp với những người bên ngoài xã hội, nếu chắc về sau sẽ thành người rừng mất; lý do thứ hai là muốn tích lũy kinh nghiệm thực tiễn dù sao về sau cũng phải đi làm thôi.

Bạch Ngọc cùng Tiểu Phàm thông báo cho các cô thời gian đi làm, là thứ 2 tuần sau. bây giờ mới thứ tư, vẫn còn vài ngày rảnh rỗi.

Chẳng cần chuẩn bị trước gì cả, Tiểu Phàm cũng dặn, mặc quần áo bình thường là được, tuy nói là Công ty, nhưng cũng khá thoáng, chỉ cần làm xong việc, không yêu cầu hơn.

Lăng Tử Tiên liền buồn, nếu có khách hàng, chẳng lẽ còn có thể mặc đủ loại quần áo đi tiếp?

Tiết Nhiễm trợn trắng liếc cô nàng, đã bảo chuyện đó là có bộ phận chuyên nghiệp xử lý. Về phần tại sao Tiết Nhiễm lại muốn đi làm, tài sản nhà cô thừa sức nuôi cô nàng cả kiếp sau cơ mà, cần gì phải đi làm?

Lăng Tử Tiên và Mạc Sầu đều nhủ thầm: Bà cô Tiết Nhiễm là một người mắc chứng Uncle Control.

Đại thúc... Tư Đồ Bất Phá.

Tiết Nhiễm đương nhiên là thích “ông chú” đẹp trai này rồi, mà bề ngoài của chàng, tuyệt đối không phải giả, là loại hình Tiết Nhiễm yêu nhất.

Cho nên, với mục đích cưa đổ đại thúc, Tiết Nhiễm đồng ý yêu cầu của Bạch Ngọc, đi làm ở Công ty cổ phần XX, hơn nữa Bạch Ngọc còn cung cấp cho cô ưu đãi lớn nhất—Thư ký của đại thúc.

Mà Mạc Sầu là vì nhàn rỗi, tiện xem Tiết Nhiễm chinh phục đại thúc. Đương nhiên, các cô đã nghe được tin từ Bạch Ngọc, đại thúc vẫn độc thân, trước mắt vẫn chưa thích ai cả. Cho dù có, thì chàng ta chưa chắc đã thành công .__.

Tạm quên đi việc đi làm mấy hôm nữa, Lăng Tử Tiên lại chơi game.

Gần đây, cô định chế tạo một bộ trang bị, 2 ngày trước đánh Boss với Thiên Tước Lập Phong rút được sách kỹ năng, có thể đề cao xác suất thành công lên đến 80%, mà vật liệu trong túi cũng khá nhiều, chỉ thiếu đúng 2 món. Kết quả là lại phải đi đánh Boss.

Login đã thấy biểu tượng trước tên Thiên Tước Lập Phong phát sáng, Lăng Tử Tiên liền đến tìm.

[Trò chuyện mật] [Lăng Tử Tiên] Anh cả, chúng ta đánh Boss đi.

[Trò chuyện mật] [Thiên Tước Lập Phong] Ừ.

[Trò chuyện mật] [Lăng Ba Tiên Tử] Em nhớ hình như rõ Băng Phách Lưu Tinh và Thủy Cưu Châm nhà từ Boss Bọ cánh cứng hoặc Bạch tuộc, đúng không, nhưng mà tỷ lệ rơi ra thấp.

[Trò chuyện mật] [Thiên Tước Lập Phong] Ủ, ở tọa độ 347,986

Lăng Tử Tiên cùng với Thiên Tước Lập Phong click tự tìm đường, có tọa độ có ưu thế hơn nhiều so với không biết địa điểm.

Nhân vật tìm đường vẫn cần một ít thời gian, Lăng Tử Tiên nhìn một đồng nhân vật trên màn hình, sủng vật cũng không ít, bỗng nhớ đến đôi trứng sủng vật còn chưa ấp, không thể không hỏi.

[Trò chuyện mật] [Lăng Ba Tiên Tử] Anh cả, khi nào có thể ấp trứng?

[Trò chuyện mật] [Thiên Tước Lập Phong] Vẫn còn thiếu.

[Trò chuyện mật] [Lăng Ba Tiên Tử] Ukm? Thiếu cái gì?

[Trò chuyện mật] [Thiên Tước Lập Phong] Điểm thân mật vợ chồng là 30,000.

Lăng Tử Tiên nhìn 2 chữ “Vợ chồng”, bỗng nóng đỏ mặt, nhưng nhanh chóng kiềm chế cảm xúc, chỉ là game mà thôi.

Nói thật, mức độ thân mật này cũng cao quá, cho là cùng nhau làm nhiệm vụ, hay PK với cặp vợ chồng khác, nếu không chắc phải mua lễ mật tặng nhau mới đạt mức. Mỗi khi nhắc đến điểm này, cô lại thấy NHP game này quá keo kiệt, nhất là tặng quà cho nhau, chính là hút máu người chơi!

Nói một cách khác hiện giờ chưa thể ấp trứng được, còn phải tiếp tục cố gắng!

Lăng Tử Tiên không nói nữa, Thiên Tước Lập Phong cũng không chủ động bắt chuyện, nghe đám Hồ Phách nói, Thiên Tước Lập Phong vẫn luôn bận rộn công việc, lúc là không bận thì cũng không thấy người.

Đây chính là Thần long thấy đầu không thấy đuôi!

Nhanh chóng, hai người Lăng Ba Tiên Tử, Thiên Tước Lập Phong đến đích, không biết là vì thời gian, không có nhiều người chơi lắm.

Lăng Tử Tiên không biết có phải do nhân phẩm gia đình có vấn đề gì không, ở đây lại gặp “người đặc biệt”.

Bổng Nhiên Quay Đầu và Ngọn Đèn Lụi Tàn.

Chạm mặt kẻ thù, đương nhiên đỏ mắt!

Đương nhiên, trong mắt Lăng Tử Tiên, Ngọn Đèn Lụi Tàn và Bổng Nhiên Quay Đầu vẫn chưa được tính như kẻ thù thật sự, dù sao hai người cũng chỉ là dùng lời nói công kích mà thôi. Nhưng không có nghĩa là cô sẽ bỏ qua.

Ngọn Đèn Lụi Tàn cùng Bổng Nhiên Quay Đầu nhìn Lăng Ba Tiên Tử, Thiên Tước Lập Phong cũng đứng đây chờ Boss, hình như giật mình, nhn nhn gõ bàn tính.

[Gần đây] [Ngọn Đèn Lụi Tàn] Tưởng ai, hóa ra là con dê tiện cướp đoạt người Cô nương Hồng Diệp thích.

Một câu, có thể hoàn chọc giận người ta, nhất là từ “con dê tiện”.

[Gần đây] [Bổng Nhiên Quay Đầu] Vợ yêu, những lời này cứ giấu trong lòng thì tốt rồi.

[Gần đây] [Ngọn Đèn Lụi Tàn] Là người thứ ba còn huyênh hoang thế, quả là đồ bại hoại, hạ lưu.

[Gần đây] [Bổng Nhiên Quay Đầu] Thiên Tước Lập Phong, mày có tính là đàn ông không vậy? Mù mắt? Cần gì phải để ý loại đàn bà như thế này?

Nam thì chất vấn, nhưng vẫn là tiếng cười nhạo châm biếm.

Lăng Tử Tiên có thể tưởng tượng ra ở trước một màn hình nào đó, những gương mặt cau có, và đầy thù ghét.

Hai người kia cứ nói một câu lại phải có từ “con dê tiện”, hơn nữa với cái gọi là “người thứ ba”... Mariesue, con hổ không uy phong, coi cô là con mèo bệnh hả? (*Mariesue: Từ chỉ mẫu nhân vật nữ hoàn hảo.)

Kết quả cô còn chưa kịp gõ chữ trả lời, thậm chí còn chưa nhắc dao chém người, chỉ thấy Thiên Tước Lập Phong lên tiếng.

[Gần đây] [Thiên Tước Lập Phong] Không muốn chết thì cút ngay cho tôi!

41. Chương 41

Chương 041. Phần hai

Không muốn chết thì cút ngay cho tôi!

Không muốn chết thì cút ngay cho tôi!

Không muốn chết thì cút ngay cho tôi!

Ánh mắt và tâm trí Lăng Tử Tiên đã bị hàng chữ này chú ý, cả người cứng ngắc, ngơ ngẩn.

Bị Ngọn Đèn Lụi Tàn và Bồng Nhiên Quay Đầu đọc xong, giận điên lên nhưng rồi đột ngột biến mất, hàng chữ kia, quá khủng bố. Có thể tưởng tượng ra, hai vị cao thủ võ lâm quyết đấu, một người kiêu ngạo nhìn đối thủ của mình, quả có khí phách quân lâm thiên hạ.

Thiên Tước Lập Phong luôn tạp cho người khác cảm giác này, phải nói là đẹp trai ngời ngời!

Ngọn Đèn Lụi Tàn cùng Bồng Nhiên Quay Đầu cũng không lập tức đáp lời, chắc là bị Thiên Tước Lập Phong dọa sợ.

Lăng Tử Tiên do dự, cô định nói với Thiên Tước Lập Phong, thật ra đây là chuyện riêng của cô với Ngọn Đèn Lụi Tàn, xin lỗi vì đã làm liên lụy đến anh. Còn nữa, cô muốn tự tay báo thù, tuy cô cực kỳ rõ, Thiên Tước Lập Phong vừa nói, đã là một cú chí mạng về phía 2 người họ!

Một lúc lâu sau, Bồng Nhiên Quay Đầu rốt cục nhảy ra.

[Gần đây] [Bồng Nhiên Quay Đầu] Thiên Tước Lập Phong, mày &*(#\$\$*, cứ nghĩ mình là cao thủ tuyệt thế võ song không bằng, có giỏi thì một mình đấu!

Là đàn ông, đương nhiên bị nhục sẽ đứng ra thách đấu.

Nhưng mà Lăng Tử Tiên khẳng định Bồng Nhiên Quay Đầu không thể có suy nghĩ như vậy.

[Gần đây] [Ngọn Đèn Lụi Tàn] Thiên Tước Lập Phong, đây là chuyện giữa chúng tôi và Lăng Ba Tiên Tử, mong anh đừng can thiệp.

Ngụ ý chính là anh hãy đi đi, bọn tôi muốn phân rõ ân oán với cô ta.

Lăng Tử Tiên nhìn mà muốn cười, diễn hình khi thiện sợ ác!

Nhưng mà mấy người họ sẽ nhanh chóng nhận ra rằng “người hiền lành” có dễ bị bắt nạt không!

Cần phải nói rõ ràng, nhưng Thiên Tước Lập Phong vẫn ở đây, nên cô mở kênh trò chuyện riêng.

[Trò chuyện mật] [Lăng Ba Tiên Tử] Anh cả, xin lỗi đã liên lụy đến anh, để em tự xử lý là được.

Tuy lấy 1 đánh 2 khó, nhưng cấp của cô đã cao hơn Ngọn Đèn Lụi Tàn, mà cô cũng đã thử qua kỹ thuật của Ngọn Đèn Lụi Tàn, tay mơ mà thôi. Bồng Nhiên Quay Đầu tuy cao hơn cô 1 cấp, nhưng trang bị giống nhau, lần đầu trước cũng khá rành cách đánh nhau của hắn, không hơn kém nhau, nhưng nếu so sánh sủng vật, cô vẫn có khả năng chiến thắng.

[Trò chuyện mật] [Thiên Tước Lập Phong] Tiên Tiên.

[Trò chuyện mật] [Lăng Ba Tiên Tử] Dạ?!

[Trò chuyện mật] [Thiên Tước Lập Phong] Bọn họ là vợ chồng.

Lăng Tử Tiên khó hiểu.

[Trò chuyện mật] [Lăng Ba Tiên Tử] Cho nên?

[Trò chuyện mật] [Thiên Tước Lập Phong] Giết bọn họ.

[Trò chuyện mật] [Lăng Ba Tiên Tử] (o) Gì cơ?

[Trò chuyện mật] [Thiên Tước Lập Phong] Điểm thân mật.

Lăng Tử Tiên run rẩy, Thiên Tước Lập Phong... Thật sự quá khủng bố.

Nhưng mà cũng đúng thôi, Ngọn Đèn Lụi Tàn, Bồng Nhiên Quay Đầu là vợ chồng, hơn nữa là vợ chồng cấp cao, chỉ cần thắng trong lúc đấu đôi, hai người có thể tăng không ít điểm thân mật.

Hình như... Có sức mê hoặc rất lớn.

Nhưng mà... Đây là ân oán của tiêng cô, “tổ hợp” mồm to Bồng Nhiên Quay Đầu, Ngọn Đèn Lụi Tàn chẳng thua gì Khinh Yên Vụ Ái và Cô nương Hồng Diệp hai, vừa biến thái lại kiêu ngạo. Liên lụy đến Thiên Tước Lập Phong, có thể hay không...

Khó xử, kênh Trò chuyện gần đã bị hai người kia spam, cơ bản chỉ là đôi vợ chồng Bồng Nhiên Quay Đầu, Ngọn Đèn Lụi Tàn diễn.

Lăng Tử Tiên định ngăn chặn hai người kia công kích bằng từ ngữ, đã thấy Thiên Tước Lập Phong kéo cô vào trạng thái PK vợ chồng, (Trong game có chức năng này.)

Ngọn Đèn Lụi Tàn, Bồng Nhiên Quay Đầu từ đầu đã để trạng thái vợ chồng PK, khi Lăng Tử Tiên cùng Thiên Tước Lập Phong đứng trước mặt, hình như cả hai cũng biết sợ.

Dù sao, cấp Thiên Tước Lập Phong là bao nhiêu chứ, mấy con tôm như họ sao địch lại?

Mà lúc trước Bồng Nhiên Quay Đầu đã nói, tìm Thiên Tước Lập Phong quyết đấu, đây là lời khó mà thu lại, đã nói như nước hắt ra ngoài, không thể trở lại!

Quả nhiên, đã thấy Ngọn Đèn Lụi Tàn kêu gào.

[Gần đây] [Ngọn Đèn Lụi Tàn] Thiên Tước Lập Phong, anh ý vào cấp cao, bắt nạt đứa cấp thấp, anh có biết xấu hổ hay không?

Câu nói còn chưa kịp biến mất, Ngọn Đèn Lụi Tàn bỗng chìm trong ánh sáng vàng, nằm phịch xuống đất, nằm ngay đơ.

Đột ngột hành động khiến Lăng Tử Tiên xuất thần, Ngọn Đèn Lụi Tàn và Bồng Nhiên Quay Đầu còn chưa kịp phản ứng lại, Ngọn Đèn Lụi Tàn đã chết.

Khóe miệng Lăng Tử Tiên giật run, Thiên Tước Lập Phong, anh làm như vậy có bị coi là đánh lén không... Nhưng mà dù là đánh lén, vẫn đẹp trai quá

~[Gần đây] [Bồng Nhiên Quay Đầu] DM mà, Thiên Tước Lập Phong, thắng ti bỉ.

Bởi vì đang ở trạng thái vợ chồng PK, cho nên hạn chế hồi sinh, thêm máu và mana cũng vậy, nhưng giờ đã chết một, Bồng Nhiên Quay Đầu sẽ không lùi bước.

Sau đó ngay khi Bồng Nhiên Quay Đầu vừa dứt lời, Lăng Tử Tiên cũng đột ngột ra tay, đương nhiên còn tặng thêm một câu. “Đừng nói nhảm nữa.”

Kênh trò chuyện mật, cô cũng gửi cho Thiên Tước Lập Phong.

[Trò chuyện mật] [Lăng Ba Tiên Tử] Anh cả, để hấn cho am giải quyết.

Một chọi một, Lăng Tử Tiên cảm thấy công bằng. Lúc trước Bồng Nhiên Quay Đầu và Ngọn Đèn Lụi Tàn khiên chiến với người cấp thấp hơn như cô, nhưng cô đã khoan hồng độ lượng, còn có lương tâm công dân (Chị hai ơi, hình như chuyện này chẳng liên quan gì đến đạo đức công dân cả.), cho nên hôm nay cũng như vậy đối kháng với tên này.

Ngọn Đèn Lụi Tàn đã chết, ngay cả trao đổi cũng không thể, chỉ có thể nằm ngay đơ tại chỗ, qua màn hình xem Lăng Ba Tiên Tử chiến đấu với Bồng Nhiên Quay Đầu. Trước màn hình, một cô gái dữ tợn, hùng hùng hổ hổ.

Lăng Tử Tiên không khinh địch, chỉ cần sai lệch một chút, sẽ gặp nguy hiểm liền.

Nhưng sau 5 phút chiến đấu, cuối cùng Lăng Tử Tiên cũng giải quyết xong Bồng Nhiên Quay Đầu.

Lăng Ba Tiên Tử, Thiên Tước Lập Phong chiếm được một đồng điểm thân mật.

Vừa lúc tăng điểm thân mật, trên thế giới xuất hiện tin tức jhn người ta nóng ruột sôi gan—

[Thế giới] [Bồng Nhiên Quay Đầu] Truy nã toàn sever Thiên Tước Lập Phong, Lăng Ba Tiên Tử, cứ giết hai người một lần, thưởng tiền: năm trăm vạn.

[Thế giới] [Bồng Nhiên Quay Đầu] Truy nã toàn sever Thiên Tước Lập Phong, Lăng Ba Tiên Tử, cứ giết hai người một lần, thưởng tiền: năm trăm vạn.

...

[Thế giới] [Hổ Phách] Truy nã toàn sever Bồng Nhiên Quay Đầu, Ngọn Đèn Lụi Tàn, cứ giết hai người một lần, thưởng: tiền hai ngàn vạn, 10 viên Hoàn hồn kim đan.

[Thế giới] [Thời Gian Thấm Thoát] Truy nã toàn sever Bồng Nhiên Quay Đầu, Ngọn Đèn Lụi Tàn, cứ giết hai người một lần, thưởng: tiền tài hai ngàn vạn, 10 viên Hoàn hồn kim đan, thêm 20 đồ trang sức thuộc phái.

[Thế giới] [Xích Luyện Tiên Tử] Truy nã toàn sever Bồng Nhiên Quay Đầu, Ngọn Đèn Lụi Tàn, cứ giết hai người một lần, thưởng: tiền tài hai ngàn vạn thêm 1 bộ trang bị.

[Thế giới] [Công tử Bách Diệp] Truy nã toàn sever Bồng Nhiên Quay Đầu, Ngọn Đèn Lụi Tàn, cứ giết hai người một lần, thưởng: tiền tài hai ngàn vạn, 10 viên Hoàn hồn kim đan, viên Tăng tốc +10.

[Thế giới] [Đại thần] Truy nã toàn sever Bồng Nhiên Quay Đầu, Ngọn Đèn Lụi Tàn, cứ giết hai người một lần, thưởng: tiền tài ba trăm ngàn, 10 viên Hoàn hồn kim đan.

Chỉ trong nháy mắt, đám Hổ Phách đã dè chặt Bồng Nhiên Quay Đầu, thưởng cứ gấp bội Bồng Nhiên Quay Đầu đề ra...

42. Chương 42

Lăng Tử Tiên dở khóc dở cười nhìn màn hình đầy dòng chữ spam, mặc dù có “một chút” gọi là lấy đa số đánh bại thiểu số nhưng mà thích lắm à

~“Nhiễm nhiễm, Sữu Sữu, sao các cậu cũng nhảy vào góp vui thế?” Lăng Tử Tiên hỏi Tiết Nhiễm, cứ thế, cái bàn sẽ nhanh chóng bị cô nàng khoét sâu vài cái lỗ.

“Hai đứa này dám nhảy lên đầu, coi thường bọn mình, lần trước để bọn nó chạy, lần này không tin là không giết nổi hai đứa nó!” Tiết Nhiễm ghen ghét, lần đầu gặp đã là trường hợp chẳng hay ho gì, hiện giờ, sao cô “nỡ” để hai người họ giờ vô mồm.

Lăng Tử Tiên nhìn Tiết Nhiễm cực kỳ hưng phấn, không nói gì lắc đầu, lại chuyển hướng Mạc Sầu, Mạc Sầu nhìn cô, một cái, lạnh nhạt nói. “không ưa hai người họ!”

Cách trả lời đậm chất Mạc Sầu, Lăng Tử Tiên lại hỏi: “Lần này các cậu treo giải cao quá, nếu có nhiều người thực hiện, chẳng phải táng gia bại sản?”

“Sợ cái gì, hai chúng ta không đủ thì để đại thúc hỗ trợ dài thọ, người trong Bang đều là địa chủ cả, không sao.” Tiết Nhiễm nói.

Mạc Sầu cùng Lăng Tử Tiên đều hiểu, liếc nhìn nhau, Lăng Tử Tiên mở miệng: “Nói nhé... Nhiệm nhiệm, hình như cậu có ấn tượng khá tốt với đại thúc nhỉ?”

Tiết Nhiệm đang đánh quái bỗng ngừng lại, bị Boss đánh tuột nửa cột máu, mới rửa thầm, nhanh chóng dùng thuốc hồi phục.

Cô trả lời. “Người ta cuồng đại thúc mà

”

Lăng Tử Tiên cùng Mạc Sầu bắt đầu dĩ, Tiết Nhiệm là cuồng đại “đại thúc”, là một tiêu chuẩn điển hình cho chứng bệnh Uncle Control, cho nên cần giữ gìn bản thân là tốt nhất, đừng gần cô nàng quá, nếu không sẽ bị lây bệnh.

Trở lại game, Lăng Ba Tiên Tử và Thiên Tước Lập Phong vẫn đứng ở nơi Boss xuất hiện, giờ đang chờ Boss.

Có mấy đội nữa cũng đến, nhưng Lăng Tử Tiên không để ý. Khi Boss xuất hiện, cô cùng với Thiên Tước Lập Phong, nhanh tay giết, hơn nữa còn nhặt được nguyên liệu cô đang thiếu—Băng Phách Lưu Tinh.

Lúc Lăng Tử Tiên, Thiên Tước Lập Phong chuẩn bị rời đi, bỗng có người gọi cô.

[Gần đây] [Thanh Phong Minh Nguyệt] Lăng Ba Tiên Tử.

Lăng Tử Tiên nhanh chóng lục lợi trí nhớ về cái tên Thanh Phong Minh Nguyệt, đại khái có một ít ấn tượng: Là anh trai Cô nương Hồng Diệp, người tỷ nữa giết tuột cô về cấp 1, Bang chủ Bang phái thứ hai toàn sever, Thịnh Thế Vô Thoại.

[Gần đây] [Lăng Ba Tiên Tử] Thanh Phong Minh Nguyệt? Bạn gọi tôi?

[Gần đây] [Thanh Phong Minh Nguyệt] Đúng vậy.

[Gần đây] [Thanh Phong Minh Nguyệt] Ngày đó, xin lỗi cô, tôi chỉ có ý giúp Hồng Diệp, không ngờ con bé lại giết tuột cấp của cô.

[Gần đây] [Lăng Ba Tiên Tử] Chuyện đó... Không liên quan đến bạn.

Lăng Tử Tiên hơi run, không biết tại sao lại thế này, chỉ cảm thấy Thanh Phong Minh Nguyệt này cũng không tệ.

Tuy rằng với Cô nương Hồng Diệp, cô không thích lắm, nhưng Thanh Phong Minh Nguyệt lại khiến cô cảm thấy anh chàng này, người cũng như tên, hiền hòa, cho dù chính anh ta là người đã từng giết cô.

[Gần đây] [Thanh Phong Minh Nguyệt] Hôm đó, Hồng Diệp rút dây cáp của tôi, chưa kịp giải thích rõ ràng, xin lỗi cô.

Quá mức để ý lỗi của bản thân, làm Lăng Tử Tiên cảm thấy hơi ngượng ngùng, kỳ thật anh cũng chỉ là người làm thay.

[Gần đây] [Lăng Ba Tiên Tử] Không sao đâu, cũng không phải lỗi của bạn, tôi cũng luyện cấp trở lại rồi.
[Gương mặt tươi cười]

[Gần đây] [Thanh Phong Minh Nguyệt] Hồng Diệp còn nhỏ, làm việc nông nổi.

[Gần đây] [Lăng Ba Tiên Tử] Hihi.

Lăng Tử Tiên phát hiện, nói chuyện với một ông anh trai lo lắng cho em gái như ông bố vậy, mệt mỏi sao ấy.

Đội của Thanh Phong Minh Nguyệt gọi anh, Lăng Tử Tiên cũng hồ hởi chào tạm biệt, Thanh Phong Minh Nguyệt bỏ đi nhưng không quên thêm cô vào danh sách “Bạn tốt”. Lăng Tử Tiên ngẫm nghĩ một chút, rồi click “đồng ý”, ít ra nhìn qua anh ta cũng không xấu.

Đội mãi, nhìn quanh mới phát hiện Thiên Tước Lập Phong còn ở lại, bỗng nhiên cảm thấy ngượng.

[Trò chuyện mật] [Lăng Ba Tiên Tử] Khi trước em có gặp qua anh ta một lần.

[Trò chuyện mật] [Thiên Tước Lập Phong] Ừ.

Tiếp theo đó, Thiên Tước Lập Phong không nói gì mà bước đi, Lăng Tử Tiên cố nén mà theo anh. Thiên Tước Lập Phong là một người khó đoán, cứ thấy khó gần, đã vậy còn lạnh nhạt, nhưng cũng gian manh quá, tổng hợp lại, là một người cực kỳ khủng bố.

Tuy khủng khiếp là thế, nhưng vẫn không lấn át được sức quyến rũ từ anh.

Ukm... Nói như thế nào đây nhỉ, chỉ muốn tới gần, lại bị không khí nặng nề quanh anh ép chặt, không dám mở miệng. (Bạn Dạ: Tiên Tiên, bạn chắc chắn đây là đánh giá với nhân vật trong game chứ không phải ngoài đời? Bạn Tiên: — —)

Hy vọng thứ Hai tuần sau, được gặp một ông chủ không có tính lập dị, nếu không cô sẽ đau đầu lắm.

Lăng Tử Tiên đi theo Thiên Tước Lập Phong đến hồ Bạch Tuộc, hồ nước không sâu lắm, người chơi đều có thể đứng trong nước đánh Boss, tuy không được giống như thật lắm.

Ăn Boss ak, nhiều đội ngũ cùng nhau đánh, kết quả thì không may như lần trước, nhặt được một ít sách kỹ năng và một bộ trang bị, đối với Lăng Tử Tiên mà nói, trang bị không quan trọng lắm.

Nhưng khi Lăng Tử Tiên nói với Thiên Tước Lập Phong cô định bán trang bị thì anh khuyên.

[Trò chuyện mật] [Thiên Tước Lập Phong] Đem bộ trang bị này đi bán đấu giá.

[Trò chuyện mật] [Lăng Tử Tiên] Bán đấu giá?

Trong game, có thể bán trang bị cho người, cũng có thể bán cho cửa hàng của hệ thống, nhưng mà thường thì bán không được giá cao. Lăng Tử Tiên không thiếu tiền, cũng lười đi tìm người chơi muốn mua trang bị, cho nên cửa hàng rất thuận tiện, nhanh gọn.

Nhưng không như bán đấu giá, bán đấu giá tức là trả giá cao, cũng như bán đấu giá ngoài đời vậy, hình thức như thật.

Bán đấu giá có nơi chuyên để tổ chức, nơi đây cũng là nơi để giữ đồ, tiền bạc.

Lăng Tử Tiên nói chuyện với Tiêm Thương, chỉ biết hắn tên là Tiêm (Là do đồng âm, nên bình thường khi viết chữ hay viết nhầm~) Thương. Vì vậy đưa trang bị cho Thiên Tước Lập Phong, để anh xử lý, may mà anh lúc này không ngại phiền!

43. Chương 43

Trên đời này có một loại người, chỉ cần bạn nhìn thấy thì không thể dời tầm mắt đi được. Trên trời dưới đất, giống nhau sinh ra vì thượng đế sáng tạo, không chỉ là gương mặt, hay thân thể, thậm chí từng lời ăn tiếng nói, động tác đều hoàn hảo.

Chưa bao giờ Lăng Tử Tiên tin tưởng trên đời có người như thế tồn tại, nhưng khi nhìn thấy người đàn ông áo trắng ấy, cô đã tin.

Tối thứ Bảy, Lăng Tử Tiên cùng Tiết Nhiễm, Mạc Sầu đi shopping, là ý kiến Tiết Nhiễm đề nghị, nghe cô nàng nói, mục tiêu đến Công ty để chinh phục đại thúc, đương nhiên phải tạo ấn tượng đẹp với người ta rồi.

Lăng Tử Tiên và Mạc Sầu cực kỳ bắt mắt đi, bạn trẻ Tiết Nhiễm thật sự coi trọng đại thúc Bất Phá, nếu đại thúc Bất Phá phát hiện bị Bạch Ngọc bán, không biết sẽ có sắc mặt gì đây.

Ba người chọn mua quần áo và một ít đồ trang điểm xong, rồi rủ nhau vào KFC.

Đưa ra ý kiến ăn KFC là Lăng Tử Tiên, bởi vì tối qua ngủ mơ bị gà đuổi, hôm nay cô kiên quyết đi chém gà.

Bởi vì là thứ Bảy, khách trong KFC đông, đám Lăng Tử Tiên phải chờ một lúc lâu mới có chỗ trống.

Về ngồi xuống, Lăng Tử Tiên, Mạc Sầu sai Tiết Nhiễm đi gọi món, đi dạo với cô nàng lâu thế, đương nhiên phải đòi phí. Dựa vào gương mặt Lolita, Tiết Nhiễm tiến thẳng vào quầy gọi.

“Anh chàng kia sao mà đẹp trai quá đi!” Lăng Tử Tiên nghe giọng nữ bàn bên nhỏ giọng thảo luận.

“Bọn mình đi lên bắt chuyện được không?” Cô bạn khác đáp lời.

“Anh ta đẹp trai thế, chắc đã có bạn gái rồi?” Lại có cô nói.

“...”

Lăng Tử Tiên liếc nhìn, các cô này ngồi một loại trên ghế mềm, ngoài trừ mấy đầu tóc ngắn, mấy người khác đều là nữ, là nữ sinh học trường gần đây, đã vậy mặt ai nấy đều đỏ bừng, trộm nhìn góc phía bên kia.

Lăng Tử Tiên, Mạc Sầu cũng không phải là loại thích xen vào việc của người khác, nhưng khi mọi người bàn tán xung quanh, các cô cũng hiếu kỳ, cho nên, theo ánh mắt của đám nữ sinh kia, các cô cũng nhìn về hướng đó.

Vừa thấy, Lăng Tử Tiên cùng Mạc Sầu mới biết được, vì sao nhiều nữ sinh muốn đến làm quen.

Người đàn ông ngồi lặng một góc, có thể gọi đó là nam sinh, nhìn chỉ mới tầm 20 thôi, tóc ngắn gọn gàng, sạch sẽ, mặc một bộ quần áo trắng thường nhật. Anh vẫn chưa gọi đồ, bàn trước mặt trống không, ngả người tựa vào ghế, cầm đọc một quyển sách.

Chỉ cần cách ăn mặc này cũng có thể kích thích người khác, ngón tay cũng trắng nõn, thon dài,, đủ để khiến nữ sinh da ngăm đen phải xấu hổ.

Mà điều khiến người ta không thể dời tầm mắt khỏi anh, chính là khuôn mặt.

Vì cúi đầu đọc sách, hàng mi dày, dài như cánh, hình như đã được chỉnh sửa, nhưng không thể tìm nổi dấu vết nào; thị lực tốt có thể nhìn được bộ mặt của anh ta dưới ánh sáng nhòa; cái mũi cao thẳng làm con trai phải đổ kị, đeo mắt kính tạo cho anh một khí chất văn nhã; môi hồng nhạt hơi mím, càng xứng với nước da trắng trẻo, với gương mặt hoàn hảo không thể xét nét... Tạo thành một người đàn ông đầy mâu thuẫn, phức tạp.

Nhận xét như vậy, đầu tiên là vì chiếc kính làm người ta lầm tưởng anh là một gã học giả, điều thứ hai là gương mặt anh ta vô cảm, tạo cảm giác lạnh lùng, khiến người khác khó đến gần.

Khí chất hiền hòa, mà lại cuồng dã, tà mị, người đàn ông này không thể nghi ngờ là tiêu điểm trong đám đông.

Xung quanh anh như bao phủ một tầng sương, tản ra mùi hương quyến rũ người khác, nhưng đến gần thì lại sợ quấy rầy anh ta đọc sách, một cách nói khác, nhiểm bẩn anh ta.

Lẳng lẳng lật trang giấy, cứ nhau tiếng ồn bên ngoài chẳng có ảnh hưởng gì, cứ ngồi chờ tại chỗ, khiến cho người ta lầm tưởng đồ ăn ở KFC là thứ kì trân di bảo.

Lăng Tử Tiên cùng Mạc Sầu, hai người không có sở thích si mê đàn ông đẹp, cũng không thể nhìn qua nơi khác, có thể nghĩ rằng người này có sức cuốn hút mạnh mẽ ra sao.

Tựa hồ nhận ra ánh mắt của ai đó, anh buông sách xuống, từ từ ngẩng đầu, trong thoáng chốc chạm vào ánh nhìn kia.

Nhất thời Lăng Tử Tiên bị khóa chặt, khóe môi run rẩy: Anh đẹp trai này sẽ đến chỗ cô hả?

Tiếp xúc ánh mắt Lăng Tử Tiên trong giây lát, rồi anh lại cúi xuống, tiếp tục đọc sách.

Lăng Tử Tiên thở phào nhẹ nhõm, nhìn đi, máu toàn thân cô đều sôi trào, tim đập nhanh gấp bội.

Ngược với Lăng Tử Tiên, đám nữ sinh cũng nhìn anh chăm chú, đều mặt đỏ hồng như táo.

Mạc Sầu dùng tay hươ hươ trước mặt Lăng Tử Tiên, nhỏ giọng hỏi: “Vừa rồi anh ta nhìn ai?”

Nhìn Mạc Sầu cũng hơi đỏ mặt, Lăng Tử Tiên cũng dở khóc dở cười, đẩy cô bạn ra, trả lời. “Sao mà tớ biết được?”

“Đến đây, chén thôi!” Ngay lúc mọi người đều yên lặng, hai bàn tay, khuỷu tay bê khay, Tiết Nhiễm gào lên, mọi người đồng loạt nhìn về cô nàng.

44. Chương 44

Vốn Lăng Tử Tiên, Mạc Sầu đều không thích phô trương, hơn nữa ngồi ở vị trí ít người để ý, còn có một anh chàng đẹp trai ngồi ngồi, chẳng ai để ý đến các cô cả.

Kết quả Tiết Nhiễm vừa gào, tầm mắt mọi người lập tức chuyển hướng các cô, nữ sinh kinh ngạc

Kích thích thị giác, cực kỳ chói mắt!

Ba cô gái trẻ tuổi, chỉ tầm 20, sở hữu các vẻ đẹp khác nhau, ngồi chung một bàn, vô cùng chói sáng.

“Tại sao đều nhìn mình?” Tiết Nhiễm khó hiểu, trước đây cũng không phải không bị nhìn chăm chăm thế, nhưng không khí không giống lắm.

Lăng Tử Tiên cười dài, đứng dậy giúp Tiết Nhiễm đặt khay xuống bàn, động tác tao nhã, tóc dài tung bay, dị thường quyến rũ.

Mạc Sầu trực tiếp lấy luôn khay trên tay phải Tiết Nhiễm, đây là phần của cô.

Tiết Nhiễm chẳng hiểu gì cả, các cô gái xung quanh đều nhìn với ánh mắt hâm mộ lại ghen tỵ, vừa nhìn xung quanh, cô bỗng để ý.

“Ai mà đẹp trai thế.” Tiết Nhiễm đánh giá, nhìn chăm chăm vào góc.

Vừa nói ra, xung quanh ò lên.

Cho dù nữ sinh xung quanh có thể nói là khá xinh đẹp, nhưng nếu so sánh với 3 đóa hoa của đại học S, thì phải nói là một trời một vực. Nếu cô nàng có vẻ đẹp Loli này làm quen với chàng trai, các cô chẳng phải đã hết cơ hội.

Lăng Tử Tiên cười một cách bất đắc dĩ, kéo Tiết Nhiễm ngồi xuống, nói: “Anh ta không phải đại thúc.”

Đây là sự thật, để anh chàng này biến thành “đại thúc”, cần một thời gian nữa. Tiết Nhiễm bất đắc dĩ ngồi xuống, còn nói thêm: “Không phải đại thúc còn đẹp như thế, thật là ông trời không có mắt.”

Các cô nữ sinh ngồi gần nghe thấy cô than thở, ai cũng nôn. Ai quy định chỉ có các ông chú mới đẹp trai, quyến rũ? Trẻ tuổi đẹp trai, mới là đạo lý!

Cho nên Tiết Nhiễm đã bị đội mũ “bệnh thần kinh” trong lòng các nữ sinh!

Chỉ có Lăng Tử Tiên và Mạc Sầu hiểu rõ, bà cô Tiết Nhiễm mắc chứng Uncle Control chỉ nảy sinh hứng thú với các ông chú mà thôi, nhưng mà—

“Tiên Tiên, Sầu Sầu, các cậu nói xem, thêm 10 năm nữa, người ta có phải sx thành một đại thúc đầy nét quyến rũ không?” Tiết Nhiễm một tay chống má trái, hơi nghiêng đầu nhìn anh chàng, đầu YY.

Lăng Tử Tiên liếc Mạc Sầu, Mạc Sầu vươn tay giữ chặt cằm cô nàng, kéo lại gần, Lăng Tử Tiên hợp tác ăn ý, lấy một viên gà cola nhét vào miệng.

“Bà cô có mới nói cũ, bọn mình sẽ mách với đại thúc Bất Phá.” Lăng Tử Tiên nheo mắt nói.

Tiết Nhiễm bĩu môi. “Ai bảo anh chàng kia đẹp trai quá vậy?”

“Bất Phá đại thúc sẽ ghét cậu.” Mạc Sầu lạnh nhạt thêm vào.

“Anh nghe thấy rồi, mấy em nói xấu sau lưng anh.” Mạc Sầu vừa dứt lời, có giọng u oán từ phía sau vang lên.

Lăng Tử Tiên ngồi đối diện Mạc Sầu và Tiết Nhiễm, có thể trực tiếp nhìn thấy người vừa nói. Cho dù bây giờ trong KFC khá ồn ã, nhưng vẫn nghe được người kia nói.

Về phần Tiết Nhiễm, thiếu chút nữa phun canh, giọng này là...

“Tư Đồ tiên sinh, trùng hợp quá?” Lăng Tử Tiên đứng dậy chào hỏi, lại nhìn đằng sau anh có một người tóc dài, nói: “Đang hẹn hò với bạn gái?”

Nghe thấy 2 chữ “hẹn hò”, Tiết Nhiễm dựng lông, vỗ bàn đứng dậy, quay đầu liền thấy một người kiều ngạo tóc đỏ. (*Dựng lông: Lấy từ hình ảnh con mèo dựng lông khi tức giận trong manga.)

“Mắt nào của cô bảo nhìn tôi thành nữ?” Người tóc đỏ tháo kính mắt xuống, không hề tỏ ra thân thiện trường Lăng Tử Tiên.

“Hả, chẳng phải là Bạch Ngọc đấy sao?” Tiết Nhiễm nhìn mặt, kinh ngạc.

“No No No, tôi đúng mang họ Bạch, nhưng không phải Bạch Ngọc, mà là Bạch Dạ.” Anh chàng tóc đỏ nói, vừa tự nhiên đến bên Lăng Tử Tiên, làm động tác hất tóc, quynh rũ cực kỳ, khiến nữ sinh xung quanh nhin thở, anh chàng hỏi Lăng Tử Tiên: “Mỹ nữ, không để ý cho anh ngồi bên, được không?”

Nếu Bạch Dạ nghĩ chỉ cần gương mặt, và hành động, có thể quynh rũ được Lăng Tử Tiên, thì sai rồi.

Lăng Tử Tiên nhú mày, làm động tác mời. “Ngồi.”

Bạch Dạ tao nhã ngồi xuống, còn bắt chéo chân.

“Ngoan!” Lăng Tử Tiên vươn tay xoa đầu, cười trêu mến như với thú cưng, hiển nhiên để lộ ra ý tứ.

Bạch Dạ dở khóc dở cười, nhưng vẫn giữ nụ cười trên môi, nhưng lại run run.

Bất phá cười, ngay cả việc bị gọi là “đại thúc” cũng bị ném veo. Thằng nhãi Bạch Dạ này xỏ lá, không ngờ bị bị trêu, phải nói là như mở tấm lòng ak!

“Anh Phá, giúp em gọi món giống như Tiểu Lăng Tử, cảm ơn.” Bạch Dạ vừa nói vừa kéo một chiếc bàn đơn lại gần, hợp thành một dãy.

Nghe vậy Bất Phá run rẩy, nhưng vẫn xoay người đi gọi món, Tiết Nhiễm cùng Mạc Sầu không nói gì cười.

Lăng Tử Tiên nguy hiểm nheo mắt nhìn mắt người bên cạnh, Tiểu Lăng Tử... Nhanh như thế mà đã trả đũa lại!

Tiết Nhiễm cũng không muốn trở thành vật hi sinh, nên không quan tâm ba chữ “Tiểu Lăng Tử” kia.

Cô hỏi: “Nói đi, anh gọi là Bạch Dạ, vậy Bạch Ngọc là anh hay em?”

“Lành anh của anh.” Bạch Ngọc trả lời, tự động lấy ly Coca của Lăng Tử Tiên uống.

Tiết Nhiễm liếc Mạc Sầu, bảo trì yên lặng, Lăng Tử Tiên nhú mày nhìn anh chàng cực kỳ theo phái “chủ động”, cô còn chưa uống ngụm Coca nào, thế mà để người ta giành trước!!!

Lăng Tử Tiên vươn tay, đẩy cả phần ăn của cô lên trước mặt Bạch Dạ.

Bạch Dạ cười xòa, hỏi: “Tiểu Lăng Tử, đang mời anh hả? Để anh dùng tiền của phụ nữ, ngượng lắm.”

“Tiểu Dạ Tử yên tâm, sao mà em dám lấy tiền của một cây súp lơ.” Lăng Tử Tiên tao nhã trả lời. (* Thái hoa, như mặt trắng, ăn bằm...)

Sắc mặt Bạch Dạ tối lại, thái hoa... Cô nàng này dám nói!

45. Chương 45

Bạch Dạ chưa từng tiếp xúc với Lăng Tử Tiên, đương nhiên không biết điểm lợi hại của cô, cái gì mà gọi là mắng chửi không bậy, trêu ghẹo không dễ bị phát hiện, chính là cái tài của cô.

Tiết Nhiễm cùng Mạc Sầu quá rõ tính Lăng Tử Tiên, Bạch Dạ đã đụng chạm cổ họng cô nàng rồi.

Bất Phá nhanh chóng bê khay cơm lại, nhìn thấy trước mặt Bạch Dạ đã có một phần mà của Lăng Tử Tiên lại trống trơn, đành phải xin Lăng Tử Tiên “giúp đỡ”.

Lăng Tử Tiên cười tủm tỉm nói: “Tiểu Dạ Tử nói, con gái nên ăn đồ nóng thì hơn, nên mới giành, cho nên đưa khay mới của anh ấy cho em, đồ của em nguội rồi.”

“Phốc” Trên bàn, hai người đều sặc, đang nghỉ để lát mới ăn, Mạc Sầu mới không ói.

Bất Phá nhìn Bạch Dạ, lại nhìn Lăng Tử Tiên, bật cười YY.

Đặt phần ăn lên trước mặt Lăng Tử Tiên, cười nói: “Đến đây, nóng hổi, tốt cho sức khỏe.”

“Cám ơn, đại thúc Bất Phá.” Lăng Tử Tiên cười tủm tỉm.

Bất Phá đen mặt, đại thúc, lại nghe 2 tiếng “đại thúc” này, góc tường đầu, anh muốn lăn vào vẽ vòng tròn.

Không thể nói là quá thân với những đồng nghiệp tương lai này, nhưng lại vô tình gặp phải, chẳng ở nơi nhà hàng lịch sự, cũng không ở quán cafe, mà là ở một cửa hàng ăn nhanh KFC, chẳng còn tý gì gọi là lãng mạn trong tiểu thuyết tình cảm cả.

Nhưng với Tiết Nhiễm mà nói, mừng quá còn gì.

Cô chuyển đến ngồi đối diện Bất Phá, một tay chống cằm, dùng ánh mắt sói hau háu nhìn người ta.

Bất Phá đang ăn ngon lành, kết quả bị nhìn chăm chăm lại thấy khó chịu, ngẩng đầu nhìn Tiết Nhiễm, hỏi: “Làm sao vậy? Trên mặt tôi có dính cái gì sao?”

“Bất Phá, anh nói xem, chúng ta có phải có duyên lắm, đúng không?” Tiết Nhiễm tỏ ra hiền lành, không có thêm từ “đại thúc”.

“Khụ, khụ, khụ...” Bất Phá nghe vậy, ho khan, mặt đỏ bừng, xấu hổ gật đầu: “Quả hữu duyên.” Kỳ thật có phải anh muốn đến đây đầu.

Như đã phát hiện điều gì, Tiết Nhiễm chớp mở đôi mắt mọng nước, nhìn anh nói: “Bất Phá, chỉ mới nói chuyện với con gái anh đã đỏ mặt sao? Từ tuần tới đã là đồng nghiệp, hơn nữa em cũng là thư ký của anh, cứ thế em cảm thấy khó xử lắm.”

Tiết Nhiễm vừa nói, vừa tỏ ra khó xử, nhưng mà nhìn kỹ, thật ra là làm khó đại thúc người ta mà.

Mặt Bất Phá từ hồng thành đen, chuyển sang xanh rồi lại đen xì, còn sắc sỡ hơn cả bảng pha màu nữa.

Lăng Tử Tiên cùng Mạc Sầu cứ coi như không thấy, Tiết Nhiễm xem người ta tán gái nhiều, kết quả chính cô nàng áp dụng, đầu năm nay, khó mà dùm cách tư duy thông thường để phán đoán hành động của con gái ak!

Bạch Dạ dù có hứng thú ngắm nhìn Tiết Nhiễm và Bất Phá, nhớ anh trai đã nói thoáng qua, tìm cho đại thúc Bất Phá một cô thư ký nhỏ. Cho nên vừa nhận được lệnh theo chân, quả thật là cô thư ký này— Cực kỳ thú vị.

Không nhìn Tiết Nhiễm với đại thúc Bất Phá nữa, Bạch Dạ quay đầu xem Lăng Tử Tiên cùng Mạc Sầu.

“Hai vị tiểu thư xinh đẹp, đã có bạn trai chưa?” Bạch Dạ thật sự cảm thấy hạnh phúc, ba cô gái xinh đẹp ngồi cùng nhau, rất bắt mắt, mỗi người sở hữu một nét riêng. Lúc trước đã thấy ảnh các cô trên hồ sơ, chụp thường mà thôi, chưa trang điểm mà đã xuất sắc như vậy, gặp ngoài đời, cực kỳ may mắn được diện kiến!

“Còn “bạn”? Đã có bạn trai chưa?” Lăng Tử Tiên cười hỏi.

“Sao giờ bọn trẻ mắt kém thế?” Bạch Dạ ghen lời, nhưng lại nhanh nhẹn khôi phục, chọc học cánh gà.

“Sửu Sửu, người ta chê cậu mắt kém kìa.” Lăng Tử Tiên nói ra một câu khiến Bạch Dạ ói máu.

Mạc Sầu thả cánh gà xuống, nghiêm túc nói: “Cả hai mắt tôi đều là 2.0, thị lực tốt, khỏi quan tâm, cảm ơn.”

Biết cái gì gọi là vật hợp theo loài không? Người sống gần Lăng Tử Tiên, sao có thể ngây thơ?

Bạch Dạ cuối cùng đã nhận biết, vì sao anh trai dặn, cô gái tên Mạc Sầu không phải người dễ bị bắt nạt!

“Gần mực thì đen, gần đèn thì sáng(*)!” Bạch Dạ cảm khái.

Lăng Tử Tiên đồng ý gật đầu. “Sửu Sửu, bọn mình nên ăn nhanh vào, không sẽ càng “đen” đấy!” Đạt đủ tiêu chuẩn hoàn trả gấp đôi.

“Ừm.” Mạc Sầu gật đầu hưởng ứng.

Bạch Dạ ở một hít sâu thở sâu, trình độ khủng bố của hai cô gái này không tầm thường, xem ra ông anh lần này không chọn sai người, cho dù có vào Công ty, cũng không sao.

Trong khi Bạch Dạ đối với Lăng Tử Tiên là bất đắc dĩ, Bất Phá bên kia thì “thần kinh chập mạch”.

Tiết Nhiệm phát huy một cách hoàn hảo bản sắc sói đói, tuy Lăng Tử Tiên cùng Mạc Sầu cũng hiểu biết, thì cô nàng cũng không thể yêu thích đại thúc Bất Phá đến mức độ này. Sau cuộc tra khảo, Tiết Nhiệm không phải gặp tiếng sét ái tình, mà là đã từng gặp, do quan hệ giữa hai nhà.

Tiết Nhiệm đã từng gặp được đại thúc Bất Phá từ khi còn nhỏ, Bất Phá lớn hơn cô 10 tuổi, mọi người trong nhà không có ý, mà Tiết Nhiệm lại thích xem phim Hàn.

Cho nên Tiết Nhiệm mới mắc cái bệnh cuồng người đàn ông lớn tuổi, chứng chặc, nguyên nhân chủ yếu là vì phim Hàn Quốc, còn vì bản thân đại thúc Bất Phá nữa.

Mới ăn được một ít, Bất Phá đã muốn khóc, Bạch Dạ điều chỉnh tâm trạng, lúc người áo trắng ở góc kia đứng dậy, lập tức làm một động tác.

Không biết đó là cảm giác gì, vốn dĩ đang cúi đầu xem điện thoại, Lăng Tử Tiên cảm thấy một luồng ánh mắt, cô chợt ngẩng đầu.

Người vừa đi tới ngưỡng cửa xoay người, đón nhận ánh mắt của cô.

Anh chàng đẹp trai trong bộ áo trắng, gật đầu.

Lăng Tử Tiên không hiểu nổi, nhưng làm theo anh, cũng gật đầu, anh bỏ đi.

Bạch Dạ ở bên uống Côca, nụ cười YY càng rộng mở.

46. Chương 46

Chủ nhật, đám Lăng Tử Tiên ở lại ký túc xá, lấy laptop ôm lên giường chơi game, các máy này đều được chế tạo một cách đặc biệt, cho nên khả năng vận hành cao, cho dù có chơi 2 account 1 lúc cũng không bị vỡ (flash).

Lăng Tử Tiên nhìn danh sách Hảo hữu, đám Thiên Tước Lập Phong không online, vì vậy dẫn Tiết Nhiệm, Mạc Sầu đi luyện cấp.

Lăng Tử Tiên đã lên cấp 140, train 24/24, chẳng phải dọa, chỉ trong thời gian ngắn có thể lên nhiều như vậy, cũng không phải chỉ nhờ chương trình hack mà thôi.

So với cô, cấp Tiết Nhiệm và Mạc Sầu thấp hơn một chút, nói cách khác, hiện tại Lăng Tử Tiên chân chính trở thành thủ lĩnh của hai người.

Dùng cách Tiết Nhiệm nói, tuy nhân vật của Lăng Tử Tiên dùng lại, nhưng cô nàng cũng hiểu, nếu cần thì một ngày một đêm cũng chế ra được.

“Tiên Tiên, đến 198, 76.” Mạc Sầu nói với Lăng Tử Tiên.

Lăng Tử Tiên hơi bất ngờ, liền dùng truyền tống bạn tốt, trực tiếp xuất hiện bên người Mạc Sầu, Mạc Sầu thấy kỳ, sao mà xuất hiện nhanh thế!

“Cho tiện.” Lăng Tử Tiên cười hơ hớ.

Mạc Sầu trừng mắt cô nàng.

Cái gọi là kẻ thù gặp mặt thì trọn đồ mất.

Lăng Tử Tiên nhìn “người quen”, lúc đầu khá là ngạc nhiên, nhưng rồi lại cười tà ác.

Kẻ thù số một: Kinh Yên Vụ Ái.

Kinh Yên Vụ Ái đang ở trong một tổ đội, cùng nhau chờ Boss xuất hiện, đây là nhiệm vụ bắt buộc thông qua khi ở cấp 137, hơn nữa có rơi nhưng vật liệu quan trọng để chế đồ.

“Nhiệm nhiệm, Sầu Sầu, các cậu đã đánh qua Boss này chưa?” Lăng Tử Tiên cười hỏi bạn cùng phòng.

“Đã chuẩn bị.” Mạc Sầu trả lời một cách đơn giản, lúc đầu cô đã ở đây, chẳng phải có ý chờ Boss?

“Tớ làm người dân lương thiện lâu rồi, bỗng muốn làm thổ phỉ đây.” Lăng Tử Tiên hơi nhích cao cằm, nhìn Kinh Yên Vụ Ái bắt đầu phòng bị, nụ cười khóe miệng càng nở rộng đẹp đẽ.

“Cũng được chứ sao, có thể lấy đồ của người khác về làm của mình, cũng không cần vốn, cách kiếm tiền nhanh nhất đấy!” Tiết Nhiệm gật đầu hòa theo.

“Nhiệm Nhiệm, kiếp trước của cậu khẳng định là phu nhân sơn trại.” Lăng Tử Tiên phán đoán một cách chuyên nghiệp, đầu óc nhanh nhạy nhanh chóng tính toán thời gian.

Hoa ăn thịt là Boss cấp 140, nói là cấp 140, nhưng không yếu đâu. Thực nhân hoa này một cái boss là 140 cấp boss, tuy rằng ghi rõ là 140 cấp, nhưng cũng là một loại Boss cần có thao tác mau lẹ, ngón tay linh hoạt để đánh bại.

Lúc Lăng Tử Tiên đánh Boss là đi một người, nhưng cũng phải mất 10 phút mới qua, bởi vì Hoa ăn thịt có khả năng hồi sinh cực mạnh, bạn càng mạnh tay, nó càng phân tán thành hoa nhỏ hơn, càng về sau càng nhiều.

Thời gian dài một chút là điều không thể tránh khỏi, Lăng Tử Tiên giải quyết xong hoàn toàn, chỉ có một cảm giác: Ngón tay mất hết cảm giác.

Sau khi cô đi tìm hiểu, trong diễn đàn có ghi lại cách cách giải quyết nhanh à hiệu quả, nhưng cô vẫn thấy cách này khá phiền và nguy hiểm, rồi lại tự thử nghiệm, cô đã tìm được quy luật xuất hiện, tấn công.

“Nhiệm Nhiệm, Sầu Sầu, còn 1m15s nữa Boss sẽ xuất hiện, Hoa ăn thịt là bông có 3 đầu, chỉ cần một đòn sẽ tự tách rời. Các cậu chia 2 bên một trái một phải, người bên trái trừ việc chú ý tìm hiểu Hoa có dấu, còn phải chú ý góc 75 độ, Còn bên phải chú ý góc 63 độ, chỉ cần chú ý, có thể giết nó nhanh thôi.” Lăng Tử Tiên bình tĩnh phân tích.

Mạc Sầu cùng Tiết Nhiệm không hỏi nguyên nhân, ở trong game, Lăng Tử Tiên là người có khả năng tìm quy luật và tận suất thời gian chuẩn nhất, đánh Boss nếu tìm được điểm yếu của nó, coi như nắm chắc phần thắng.

Tiết Nhiệm bên trái, Mạc Sầu phụ trách bên phải, Lăng Tử Tiên đối phó trung gian, hiện tại cấp của cô mà đối phó với Hoa ăn thịt, có thể nói là giết gà bằng dao mổ trâu (*), tuy cấp cô và Boss ngang ngửa. Nhưng mà, cái chuyện này cực kỳ kích thích đến một ai đó.

Quả nhiên, khoảng 1m14s sau, trên màn hình có biến đổi, cũng ngay lúc đó, đám Lăng Tử Tiên nhanh chóng ra tay.

Tiết Nhiễm và Mạc Sầu đều xem kỹ góc độ, chỉ chuyên chú khu vực của mình, nơi khác thì là trách nhiệm của người khác.

Đầu chính, to nhất của Hoa ăn thịt hung dữ nhất, cũng mạnh nhất, lúc đầu Lăng Tử Tiên cũng không đánh nó luôn, mà vì Tiết Nhiễm cùng Mạc Sầu tấn công theo các góc độ đã định sẵn, kéo 2 đầu nhỏ phân tán ra.

Chỉ trong chớp nhoáng, màn hình hỗn loạn, người chơi cũng hoa cả mắt, nếu người xem không chơi game online thì thế nào cũng bỏ đi không thèm nhìn.

Trận chiến diễn ra chỉ chừng nửa phút, trước đòn của Lăng Tử Tiên, Hoa ăn thịt ngã xuống đất.

Lăng Tử Tiên cười thâm, may cô chỗ mới 140, nếu không thì không thể đánh Boss. Đây là một điểm cực kỳ BT của Boss Hoa ăn thịt, người chơi vượt cấp Boss thì không được đánh. (Bình thường có đánh các Boss khác đi nữa thì kinh nghiệm và phần thưởng cũng ít đi nhiều.)

Tận mắt thấy nhóm của Lăng Tử Tiên nhặt được một đồng tiền và vật phẩm, đương nhiên, mấy đồ này Lăng Tử Tiên đã có rồi, nên đều cho Mạc Sầu, Tiết Nhiễm lấy cả, mà ai đó đứng bên lại đỏ mắt ghen tỵ.

[Gần đây][Khinh Yên Vụ Ải] Lăng Ba Tiên Tử, con mẹ mày hạ lưu!

Lăng Tử Tiên nghiêm mặt, khi trước dù Khinh Yên Vụ Ải chửi đồng thể nào, cũng không bậy bạ quá đáng, nhưng giờ thì... Phải nói là như sấm đánh ngang tai!

[Gần đây][Lăng Ba Tiên Tử] Khinh Yên Vụ Ải, nói cho cô biết, chi đây ngứa mắt cô đấy, nhưng mà chị đây ngoan hiền, tử tế, không muốn dây dưa với mấy con vô học.

[Gần đây][Khinh Yên Vụ Ải] Lăng Ba Tiên Tử, mày đừng có khinh người quá đáng!

Lăng Tử Tiên nhìn hàng chữ “khinh người quá đáng”, ra vẻ suy nghĩ, sờ cằm, rồi gõ chữ.

[Gần đây][Lăng Ba Tiên Tử] Nói nhảm, chị đây lắm lời làm gì, giết cô cho nhanh!

47. Chương 47

Một hòn đá làm lan tỏa ngàn đợt sóng.

[Gần đây][Thanh Thanh Mạch Thượng Tang] Lăng Ba Tiên Tử, mày đừng có ý vào việc có Thiên Tước Lập Phong làm chỗ dựa thì hoành hành ngang ngược, chưa đến lượt mày thống lĩnh game đâu.

[Gần đây][Biệt thự kiểu Tây Âu] Con tiện họ Lăng kia, con mẹ mày...

...

Càng nói càng quá đáng, Lăng Tử Tiên cười càng lạnh lẽo, Tiết Nhiễm cùng Mạc Sầu cũng nheo mắt, nhớ kỹ toàn bộ ID của 9 người trong tổ đội.

[Gần đây][Khinh Yên Vụ Ải] Con ch* Lăng, hôm nay tao phải khiến mày hối hận dám chơi cái game này!

Dứt lời, cô nàng tấn công luôn.

Lăng Tử Tiên hơi cau mày, ngón tay nhanh nhẹn thao tác, vừa nói: “Nhiễm Nhiễm, Sử Sử, hôm nay là ngày dọn rác của “Tiêu Dao”.”

“Ukm... Để tớ gọi bố già viết tặng cậu thư cảm ơn.” Tiết Nhiễm chấp nhận, hòa theo..

“Tớ thật ngoan hiền, chẳng làm chuyện gì hại nước hại dân cả.” Mạc Sầu diễn ngay thơ, Lăng Tử Tiên cùng Tiết Nhiễm đều lựa chọn: không để ý.

Sau khi đánh Boss Hoa ăn thịt, Lăng Tử Tiên nghênh chiến trận đấu thứ hai. Tuy nói nhân vật trên cấp 130 rất mạnh, nhưng đội ngũ Khinh Yên Vụ tập hợp để đánh Boss thì trên cấp đó chỉ có 4 người, đủ 135 chỉ có Khinh Yên Vụ Ải và một người nữa cấp 139.

So về cấp bậc thì bên Lăng Tử Tiên nhỉnh hơn một tí, nhưng về số lượng thì kém tẹt 6 người.

Lăng Tử Tiên nhanh chóng hòa vào cuộc chiến, không kêu gọi trợ giúp, chỉ có 3 người chiến đấu mà thôi.

Người cấp 139 là Dược sư, đấu với thích khách cấp 140, nói cho đơn giản: Chỉ có đường chết mà thôi. chống lại 140 cấp thích khách, đơn giản mà nói: chỉ còn đường chết.

Nói thật, người đấu chính với Lăng Tử Tiên là Khinh Yên Vụ Ải, đương nhiên, còn có 2 người hơn cấp 130, hỗ trợ Khinh Yên Vụ Ải.

Lăng Tử Tiên tăng tốc độ, kỹ thuật mau lẹ, chỉ huy Tiết Nhiễm cùng Mạc Sầu, lấy ít địch nhiều mà không hề nao núng.

Khi Khinh Yên Vụ Ải bị Lăng Tử Tiên giết, định logout, chỉ tiếc,, vẫn chậm từng bước.

Cùng lúc đó Mạc Sầu lập tức hồi sinh Khinh Yên Vụ Ải, mà Lăng Tử Tiên liền dùng kiếm chém ngay lập tức.

[Gần đây][Khinh Yên Vụ Ải] Lăng Ba Tiên Tử, mày chờ coi, sẽ có lúc nào đó tao sẽ trả lại gấp bội!

[Gần đây][Lăng Ba Tiên Tử] (Khuôn mặt tươi cười.) Ukm, chờ cô có cơ hội hãy nói nhé!

“Tiên Tiên, cậu định làm gì thế?” Tiết Nhiễm ngồi bên, hỏi.

“Dọn rác.” Lăng Tử Tiên cười “dịu dàng”, không chỉ nhắm vào mỗi mình Khinh Yên Vụ Ải, kể cả 8 người kia nữa.

Việc chờ bấy lâu nay, đúng là ngứa mắt, nén giận lâu thế, đương nhiên là phải đòi cả vốn lẫn lãi.

Nhưng mà, “đòi” lại thế nào, là do cô định đoạt.

[Gần đây][Thanh Thanh Mạch Thượng Tang] Mày muốn làm gì, con điên.

Thanh Thanh Mạch Thượng Tang vừa dứt lời, đã bị Tiết Nhiễm giết, sau đó, vàng sáng vàng xuất hiện, chết thêm lần nữa.

Lăng Tử Tiên và Mạc Sầu hợp lực, một người giết, một người cứu sống. Tên đó thì sao, dù sao lại đi tấy là được.

Mấy người khác muốn chạy cũng khó, đều bị Bảo Bảo của Mạc Sầu định thân.

Nửa giờ sau, một đồng “xác”.

Vốn dĩ cả đám phụ nữ kêu gào, giờ đã ngoan ngoãn mà im miệng rồi, mà từ nay về sau, Phong Vân Tái Khởi không còn ai tên Khinh Yên Vụ Ải, Thanh Thanh Mạch Thượng Tang nữa.

Lát sau, Tiết Nhiễm thở dài. “Tiên Tiên, có phải quá tay rồi không?”

Lăng Tử Tiên cười lạnh: “Không, tớ chỉ gây ông đập lưng ông mà thôi.”

Khinh Yên Vụ Ải có thể nói là có tâm tư, biết cách giật dây, cái trò mèo chỉ đủ lừa Cô nương Hồng Diệp ngu ngốc kia thôi, chẳng dọa nổi cô đâu.

“Cậu không sợ mấy cô nàng tạo topic nói cậu lập cấp cao bắt nạt cấp thấp à?” Mạc Sầu hỏi, đã mở ra một topic trong diễn đàn, tiêu đề: “Ỗ mạnh bắt nạt yếu, ỷ thế hiếp người”, đặt ra trước mặt Lăng Tử Tiên.

Lăng Tử Tiên cười, là một người chơi qua đường, nhưng cũng đoán được là có quan hệ gì đó với Khinh Yên Vụ Ải.

Lăng Tử Tiên liền nhanh nhẹn gửi bài, nửa giờ sau, topic kia bị đổi, thành một topic xin lỗi công khai.

Mạc Sầu cùng Tiết Nhiễm tò mò mở ra xem, mới phát hiện trong đó có clip, khi trước Khinh Yên Vụ Ải cùng Cô nương Hồng Diệp “thị cường lăng nhược”.

“Tiên Tiên, cậu làm gì vậy?” Tiết Nhiễm hỏi.

“Không phải chỉ gửi clip đâu, tớ chỉ uy hiếp người post sẽ hack máy thôi.” Lăng Tử Tiên cau mày, hình ảnh có đủ sức thuyết phục, cũng là thứ cô thích nhìn.

Hai người không nói gì.

Hiện tại đã giải quyết xong Khinh Yên Vụ Ái, còn thừa Cô nương Hồng Diệp, nói tóm lại, làm mấy chuyện vô đạo đức thế, cô thấy cực kỳ “vui” ấy chứ.

Đang chăm chú vào game, bỗng máy tính của Mạc Sầu “đình” một tiếng, tiếng đã lâu không nghe thấy.

“Có hacker xâm nhập máy tớ.” Mạc Sầu khẽ cau mày nói, đồng thời đưa cho Lăng Tử Tiên.

Lăng Tử Tiên tiếp nhận, máy của cô cũng trong tình trạng nhảy hình, nhúu mày: “Xem ra, ai đó không công khai được thì lên lút.”

Tiết Nhiễm ôm máy, ngơ ngác nhìn ba mươi giây, sau đó mới thổi một vòng tròn vòng, nói: “May mắn quá, lần trước tớ vừa nhờ ông già yêu cầu nhân viên tăng cường hệ thống tường lửa.”

48. Chương 48

Lăng Tử Tiên và Mạc Sầu đều không thèm để ý Tiết Nhiễm, Mạc Sầu nằm nghiêng bên người Lăng Tử Tiên, nhìn hai tay cô nhanh nhẹn thao tác trên bàn phím.

Đầu tiên, Lăng Tử Tiên khóa lại toàn bộ dữ liệu, chương trình trong máy, khóa này do các nhân viên chuyên nghiệp viết cho, còn có ít mật mã tự cô viết, cứ cho là có hacker xâm nhập thì cũng phải đến sáng.

Cô đang tiến hành trên máy Mạc Sầu, so với máy cô hoặc Tiết Nhiễm, tường lửa máy Mạc Sầu yếu, dễ xâm nhập hơn.

Chỉ trong chớp mắt mà thôi, rõ ràng cả màn hình toàn cửa sổ, mật mã nhanh chóng biến mất.

Dù có một trí nhớ siêu phàm, có thể ghi nhớ trong thời gian ngắn nhưng nếu không thích những code chương trình thì có thể nói: Hoa cả mắt.

“Sửu Sửu, cậu cứ dùng máy để bàn đi, giao tên này cho Tiên Tiên xử lý.” Tiết Nhiễm đặc ý thổi sôcôla.

Quả thật, trong 3 người các cô, chỉ có Lăng Tử Tiên giỏi về tin học nhất, đã vậy còn là hacker nổi danh CC. (T.Anh có 26 chữ cái, đã biết vì sao lại tên là CC rồi chứ?!)

Lăng Tử Tiên đều quyết định “quy ẩn núi rừng”, thế mà lại có người khiêu chiến, ờ thì luyện tập tý đi.

Trước tiên, không giải thích vì sao một sinh viên chuyên ngành ngoại ngữ như cô lại học tin, như lúc trước là do trao đổi học sinh. Nói là muốn học sinh trau dồi kỹ năng học tập, học hỏi lẫn nhau, nhưng cô không chỉ học ngoại ngữ mà thô, còn máy tính nữa.

Thế mạnh của cô là ứng dụng trình tự, tường lửa, chương trình chống virus với cô chỉ là chuyện vặt, đương nhiên không nói đùa.

Bởi vì giáo sư dạy bên đó lúc nào cũng kêu hacker lợi hại ra sao, sinh viên chính quy sao là đối thủ của họ, Lăng Tử Tiên trầm nghĩ, để giáo sư biết trong đám sinh viên họ dạy có hacker... Không biết giáo sư sẽ có cảm tưởng như thế nào.

Cũng chính vì quãng thời gian ấy, gần như khiến cô quên đi mình đã là 1 hacker, thậm chí vị giáo sư kia còn tiếc cô mãi, muốn cô phải đá kích toàn bộ giới hacker mới được, nên Lăng Tử Tiên quyết định “rửa tay trong chậu vàng”. (*Cũng như thư sinh thì gác bút, rửa tay gác kiếm ý nói là không bao giờ viết/ dùng kiếm nữa.)

Về phần viết chương trình, phần mềm... Như Tiết Nhiệm nói, cô nàng này thuộc loại lười biếng, nghiên cứu thì tích cực lắm, còn mấy cái khác thì lười liếc qua 1 cái.

Mạc Sầu mỗi mắt, mà Lăng Tử Tiên vẫn chăm chú như cũ, không biết cô lười nhiều thứ như vậy ra để làm cái gì.

Vốn các code đang màu trắng bỗng chuyển sang đỏ, Tiết Nhiệm cũng tò mò xúm lại, hỏi: “Sao lại thế này?”

Hai tay Lăng Tử Tiên không ngừng nghỉ gõ chữ, nếu hỏi tốc độ, chắc là 1s mấy chục chữ.

“Dùng virus (*) định phá hỏng máy Sầu Sầu.” Lăng Tử Tiên vừa gõ vừa trả lời.

Mạc Sầu và Tiết Nhiệm không hỏi nữa, tốt nhất là không nên quấy rầy cô bạn nữa thì hơn, dù không hiểu nhưng vẫn nhìn thích thú. Nói hơi diên một chút thì, để cô bạn đánh kẻ xấu này một trận hoa rơi nước chảy.

Đừng nhìn 1 quyển notebook nhỏ như vậy, nhưng ghi chép bên trong không nhỏ, bất kể là sơ đồ hệ thống, hay trang bị, đều là những tài liệu quan trọng.

Nhưng gì hacker làm là xâm nhập máy tính của người khác, tìm kiếm các lỗ hổng, thông qua lỗ hổng của hệ thống đó, để tiến hành cải tạo hệ hoặc sử dụng virus để xâm nhập hệ thống từ bên trong, rồi phá hỏng máy tính. (Nghe nói mấy bạn học tin nói vậy, bạn thì không rõ lắm ha o()o-TG)

Chỉ thế thôi mà 15m đã trôi qua, nhưng các chương trình, cửa sổ cứ nhảy ra, trong căn phòng có thể nghe rõ tiếng hô hấp hít thở.

Tiết Nhiệm, Mạc Sầu thì sắp phải dùng ngang đuổi muỗi bay quanh rồi (* Trong manga thường có hình ảnh muỗi bay quanh đầu, thể hiện cho việc nhức đầu, khó hiểu...), Lăng Tử Tiên vẫn chăm chăm vào màn hình như cũ, tay thì gõ gõ cái gì mà chỉ cô bạn mới hiểu.

Muốn phá thì không chỉ cần nói suông là xong đâu!

Chỉ khi giải quyết các vấn đề nghiêm trọng, ta mới phát hiện đó là lúc, Lăng Tử Tiên chăm chỉ nhất, sự tập trung của cô khiến ai cũng phải nhìn với một con mắt khác.

Hơn 30m sau, sự chuyển đổi các code chậm dần, thành màu vàng, kéo dài đến một lúc nữa, rồi kết thúc.

Tiết Nhiệm liếc Mạc Sầu một cái— Hình như đã giải quyết xong.

Lăng Tử Tiên gõ hết đoạn mã màu vàng, rồi dừng lại, ấn phím enter.

Dừng lại, rồi một cửa sổ màu đỏ bật ra, xuất hiện một cái đầu lâu khiến ai cũng thấy ghê.

Lăng Tử Tiên buông 2 tay, cười mỉm. “Đây là cao thủ.”

Tiết Nhiệm bĩu môi, có thể là tay mơ hả? Đã hơn 1h rồi, đây là lần đầu tiên cậu xử lý lâu thế đấy, hơn nữa đồng code kia dài vậy!

Tại chỗ đầu lâu nhảy bật ra, Lăng Tử Tiên định điều tra thử, sai Mạc Sầu lấy đồ trong bàn lại đây.

Mạc Sầu đưa đến sau, cô bạn bèn lấy “đồ” ra. Trong tình trạng bị hack nghiêm trọng, thì không nên nghịch ngợm gì, nhưng đừng bảo Lăng Tử Tiên, mấy cái đồ này sao làm khó được cô nàng.

Khi cô lười hết toàn bộ các chương trình ra, 10 ngón tay lại tiếp tục hoạt động, 5 phút sau, máy tính Mạc Sầu lại “đình” 1 tiếng, khôi phục lại như cũ.

Tiết Nhiệm, Mạc Sầu ngồi nhìn nhau, thầm nhủ: Thật lợi hại!

49. Chương 49

“Ồn rồi, Sưu Sưu.” Lăng Tử Tiên trả máy lại cho Mạc Sầu, nói thêm: “Tớ đã nâng cấp hệ thống tường lửa rồi, trừ phi là hacker cao thủ, nếu không thì không thể phá nổi.”

“Không tồi, không tồi.” Mạc Sầu cười tủm tỉm, vui vẻ, mối quan hệ giữa các cô đã không cần dùng đến chữ “cám ơn” nữa rồi.

Tiết Nhiễm còn nhảy nhào vào, ôm cổ Lăng Tử Tiên. “Wa, Tiên Tiên, lợi hại quá, cậu cũng làm cho tớ đi!”

Lăng Tử Tiên như thấy cô bạn mọc đuôi, xù lông, cổ gờ tung mấy cái vòi bạch tuộc đang quần quanh, nói: “Máy cậu lập trình khác, không muốn bị đơ thì cửa tớ.”

Tiết Nhiễm nghe vậy. “Thôi thôi, chương trình cái máy này đủ tiền để tớ mua thêm mấy máy khác.”

Rồi kéo laptop về, còn đang phá giải, nhìn đồng hồ, mới 1h mà thôi, đã có thể xử lý xong 95% Lăng Tử Tiên mỉm cười, không thể nhận xét, người này có năng lực không tệ.

Lúc này đây, Lăng Tử Tiên trực tiếp kéo ra toàn bộ đồ nghề”, tự dừng cả màn hình biến thành màu đen.

“Cậu định làm gì vậy?” Mạc Sầu ném vở sang 1 bên, rồi lại nhìn cô bạn biến máy thành màu đen.

“Tớ định khóa máy lại.” Lăng Tử Tiên vừa trả lời vừa thực hiện.

“Khóa lên lúc đó chẳng phải có thể bị xâm nhập sao?” Tiết Nhiễm hỏi, bỗng nhiên phát hiện ra biểu tượng giống như trong máy Mạc Sầu lúc trước. “Đây là cái gì?”

“Tớ lấy chương trình Thiên Tước Lập Phong cho ra.” Lăng Tử Tiên cười đáp.

“Nghĩa là sao?” Mạc Sầu tò mò hỏi.

“Chương trình của anh ấy chẳng phải có công dụng che chắn các chương trình kiểm tra mạng, đúng không nào?” Lăng Tử Tiên hỏi, hai người gật đầu, cô lại nói: “Tớ khá là thích chương trình, tò mò không biết ngoài công dụng này ra, có tốt những thứ khác không?”

“Cũng có nghĩa là cậu định nâng cấp chương trình ục đích này?” Tiết Nhiễm hỏi.

Lăng Tử Tiên gật đầu. “Có thể nói như vậy, nhưng mà trong chương trình có mấy thứ tớ cũng không hiểu lắm. nhưng cứ để lại, không ngờ lại hiệu quả đến vậy.”

Lúc đầu công dụng của chương trình khiến cô thích lắm, đã vậy còn có cả nội dung, cô tìm hiểu cấu trúc, không hiểu ít thì cũng khá, nhưng mà về Thiên Tước Lập Phong, cô hoàn toàn không hiểu.

Không có cấu tạo giống bất cứ chương trình nào, nhưng lại có hiệu quả cao.

Cho nên ngay tối đó, vừa đánh quái, cô vừa nghiên cứu, rồi tạo ra một chương trình khác, cũng chả ra sao, nhưng xài tốt.

Vô tình ra phát minh á! (*)

Tiết Nhiễm tựa người vào vách tường, vuốt cằm, ngẫm nghĩ rồi đề nghị: “Thiên Tước Lập Phong bí ẩn, mà còn giỏi giang thế, Tiên Tiên này, đàn ông này khá hiếm đấy, cậu có muốn gặp ngoài đời không, để chinh phục chàng ta?”

“Nhiễm Nhiễm, đã đến giờ đi ngủ đâu?” Lăng Tử Tiên trả lời, không thèm ngẩng đầu, cũng chẳng có chút bối rối. (* Ý là bảo NN mơ mộng.)

“Không thích thật à?” Tiết Nhiễm ghét sát vào cô bạn, hỏi.

“Tớ không lãng mạn thế đâu, quả thật Thiên Tước Lập Phong không tồi, nhưng dù sao cũng chỉ là trên mạng ảo, kết nối giữa mạng và 2 cái màn hình.” Lăng Tử Tiên trả lời nhẹ nhàng như gió thoảng.

“Nhưng mà sao tớ lại thấy cậu tường xuyên đồ mặt nhĩ?” Tiết Nhiễm cười trộm.

Lăng Tử Tiên hơi nghiêng đầu. liếc cô nàng, rồi bị Mạc Sầu nhìn phải quay về màn hình. “Sao da mặt dày bằng cậu.” Hơn nữa cách hành xử của Thiên Tước Lập Phong luôn khiến người ta xấu hổ, thỉnh thoảng cô đỏ mặt là đương nhiên!

Tiết Nhiễm lại thấy giận, Lăng Tử Tiên nói kháy cô mặt dày đây mà. Trèo lên giường đêm, bé Tiết nức nở cắn gối.

“Đừng có làm hỏng gối ôm của tớ, hỏng 1 đền 10.” Lăng Tử Tiên cảnh cáo, như là sau lưng có mắt vậy.

“10 cái? Cậu ăn cướp hả?” Tiết Nhiễm gào rú.

Kết quả, Mạc Sầu liếc xéo một cái, Tiết Nhiễm đành ngoan ngoãn cầm miệng, Tiên Tiên bắt nạt cô, cả vợ yêu cũng hòa theo nữa!

Chương trình xử lý cho Mạc Sầu hơi biến đổi, nhưng lạ là không biến thành màu đỏ.

Lăng Tử Tiên chăm chú, lúc cô tập trung tinh thần thì ngoài trời có UFO cô cũng không quan tâm.

Tiết Nhiễm buồn chán, ngồi bên chụp ảnh cô bạn.

Nửa giờ sau, Lăng Tử Tiên chảy mồ hôi quanh trán, nhưng không thêm để ý, khi nụ cười đắc ý nở rộng trên môi, Mạc Sầu chỉ biết: hoàn thành.

Màn hình khôi phục như cũ, Lăng Tử Tiên buông thông 2 tay, rồi lại gõ tiếp.

Mạc Sầu ghé sát vào bạn, hỏi: “Chẳng phải đã xong rồi?!”

“Uhm... Để cho người ta “săn sóc” thế, phải “trả lễ” chứ nhỉ?” Lăng Tử Tiên cười âm hiểm.

Tiết Nhiễm và Mạc Sầu đều hiểu rõ, Lăng Tử Tiên đang trả đũa, hacker đa tranh tài xong, hiện giờ là CC đang đáp trả.

Hơn nữa, người bị trả đũa chắc chắn không biết là ai đánh.

Về phần Lăng Tử Tiên, cùng lúc giao đấu, cô đã kịp tìm ra IP của đối thủ... Còn gì không thể?!

Mạc Sầu nhìn chăm chăm Lăng Tử Tiên tao nhã thao tác máy tính, rồi trầm ngâm.

Xâm nhập vào máy tính người khác không phải là chuyện đơn giản, nhất là khi có cao thủ đang sử dụng máy. Nhưng đối với Lăng Tử Tiên mà nói, tấn công đơn giản hơn phòng thủ nhiều.

“Sửu Sửu, cậu đang nghĩ gì thế?” Tiết Nhiễm kinh ngạc.

“Tớ đang nghĩ, chờ Tiên Tiên làm xong, tớ cũng phải học làm hacker.” Mạc Sầu nói một cách trang nghiêm.

50. Chương 50

Các con số cứ nhấp nháy liên tục, vô hình chung tạo cảm giác mỗi một cho người xem, trừ phi là người đã quen thuộc với cường độ làm việc cao, mới có thể giữ tỉnh táo cho đôi mắt.

Hiển nhiên Lăng Tử Tiên đã đạt đến 1 trình độ nhất định, quả thật đã bỏ quên 1 thời gian, nhưng cô vẫn rất tự tin, với mức độ này vẫn chưa làm khó được cô.

Kết quả là quá trình xâm nhập bắt đầu.

Tiết Nhiễm cùng Mạc Sầu tiếp tục ngồi nhìn, các cô xem chẳng hiểu gì cả, nhưng lại thích nhìn máy tính của người khác, càng muốn tìm hiểu là ai rồi hơi thừa việc hack máy người ta.

20 phút sau, Tiết Nhiễm, Mạc Sầu liền thấy trên màn hình, có nền là cảnh sắc trên “Tiêu Dao”.

“Tiên Tiên, giỏi quá.” Tiết Nhiễm khoa tay múa chân giơ ngón tay cái, phấn khích.

Lăng Tử Tiên cười tủm tỉm quay đầu đi, làm động tác OK, đã xâm nhập thành công, tự nhiên có thể thoải mái xem xét các tài liệu bên trong máy tính.

Cho dù là tường lửa nào, bao giờ cũng có lỗ hổng, có thể là cực kỳ nhỏ bé, nhưng cũng chẳng thể ngăn cản được các hacker chuyên nghiệp.

Màn hình đột nhiên chớp tắt, Lăng Tử Tiên có chút kinh ngạc “hả” một tiếng.

“Sao thế?” Mạc Sầu hỏi.

Lăng Tử Tiên mở chương trình máy tính mình ra, lại xem xét máy tính bị xâm nhập, mắt lại lóe lên ánh nhìn thích thú: “Xem ra chủ nhân của máy này bị nhiều người “để ý” ghê!”

“Nghĩa là sao?” Tiết Nhiễm chúi đầu vào, lại thấy một loạt số liệu bắt đầu nhảy toán loạn, điều này cho thấy người xâm nhập đang tìm kẻ hở để vào.

“Ngoài tớ ra, cũng có ai đó đang hack máy này.” Lăng Tử Tiên lấy chocolate đang dở trong tay Mạc Sầu, bẻ một miếng cho vào miệng.

“Wa? Kỳ thật đấy!” Tiết Nhiễm vượt cằm bình luận, đã không ít lần xem Lăng Tử Tiên làm mấy thứ này, nhưng đây là lần đầu tiên cũng 1 người khác xâm nhập máy.

“Giờ định xử lý thế nào?” Mạc Sầu nhìn chocolate, rồi lại nhìn Lăng Tử Tiên, hỏi.

Lăng Tử Tiên còn chưa kịp suy nghĩ, nhìn chữ trên màn hình khoảng 2s, bắt đầu gõ. “Tớ chỉ định làm những việc đã định trước, về phần ai hack được trước, liền do tài năng thôi.”

Tiết Nhiễm liếc Mạc Sầu, vào lúc gặp được đối thủ, Lăng Tử Tiên cực kỳ hứng thú, hacker đấu hacker, chỉ tội cho người nào bị xâm nhập mà thôi.

Mà Lăng Tử Tiên cũng khá tự tin, có thể xâm nhập vào máy tính có độ bảo mật khá, thì người kia cũng không phải hacker hạng xoàng. Lấy tên thứ 3 kia làm đối tượng để tỷ thí, Lăng Tử Tiên đây hứng thú, không phải chỉ muốn tên kia tiền mất tật mang nữa!

Mà hacker kia hình như cũng có ý nghĩ giống cô, cũng không đối đối tượng sang cô, mục tiêu của 2 người đều là máy tính (của người) thứ ba kia.

Cao thủ so chiêu, ai cùng tranh phong?

Lăng Tử Tiên tập trung toàn bộ tinh lực, chuyện thú vị thế này là lần đầu tiên.

Kết quả là một cuộc cạnh tranh khốc liệt bắt đầu, 5 phút, 10 phút, 15 phút...

Muốn hack 1 máy tính thật ra cũng không khó lắm, nhưng mà dữ liệu, hệ thống bên trong lại khá phiền phức. Mà mục đích của Lăng Tử Tiên, muốn phá hỏng toàn bộ cái máy, mặc kệ bên trong có dữ liệu gì quan trọng hay không...

Kỳ thật, có thể nói cô độc ác, đến mức Tiết Nhiễm và Mạc Sầu đều phỉ nhổ.

Đương nhiên, Lăng Tử Tiên cũng chẳng phải loại người chẳng phân rõ trắng đen, cũng không nên phá sạch toàn bộ máy người ta, đúng không? Làm người cần có nguyên tắc.

Một phen đánh giá sơ bộ đi qua, đã đi đến thời điểm cuối cùng, đột nhiên lại xuất hiện những số liệu không bình thường, Lăng Tử Tiên hơi nhíu mày.

“Làm sao vậy? Thua?” Tiết Nhiễm ghét sát vào, hỏi.

“Hắn đi rồi.” Lăng Tử Tiên trả lời hờ hững, Mạc Sầu cùng Tiết Nhiễm khó hiểu nhìn cô, cô đáp: “Người này cũng đã đến bước cuối cùng, nhưng lại rút lui.” Cho nên cô không đánh mà thắng.

“Không lẽ chăm mắt thua nên rút lui luôn?” Tiết Nhiễm đoán.

Lăng Tử Tiên không trả lời, cô quan sát kỹ tiến trình công phá, nên đại khái cũng đoán được tiến độ đối phương, đối thủ có năng lực ngang tầm cô, lý do rút lui không phải như Tiết Nhiễm đã đoán. Hơn nữa, với hacker mà nói, khó khăn càng lớn, càng muốn khiêu chiến mới đúng.

Vừa trầm tư, Lăng Tử Tiên đành tiến hành bước cuối cùng, nếu không sẽ cho chủ nhân máy tìm ra cơ hội để phản kích, vậy quá lãng phí thời gian .

Nhanh chóng xử lý xong một cái, rồi lại tiếp tục xử lý một máy khác, đó là người đã xâm nhập máy Mạc Sầu.

Một buổi chiều nhanh như chớp trôi qua, Lăng Tử Tiên cảm thấy mỹ mãn xoay tay, cuộc trả thù thành công mỹ mãn, ít nhất hôm nay khá thú vị, cơn tức lúc chơi game cũng bớt nhiều.

Cuối cùng Lăng Tử Tiên mới để ý đến IP 2 máy kia, quả nhiên, ở cùng 1 thành phố!

Một lần nữa login game, Thiên Tước Lập Phong cũng đã online,, xuất hiện bên cạnh 3 người, Phách đã cất tiếng chào hỏi , Lăng Tử Tiên vừa định trả lời, di động liền vang lên.

“Thiên Triệt.” Lăng Tử Tiên nhận điện.

“Tiên Tiên, anh ở ngay dưới lầu ký túc xá.” Tề Thiên Triệt ngắn gọn.

“... Em xuống ngay đây.”

51. Chương 51

Đêm nay, Lăng Tử Tiên không về ký túc xá, mà về nhà ở một đêm, đương nhiên là cũng không online nữa.

Sáng sớm hôm sau, Tề Thiên Triệt mới tới nhà họ Lăng, Lăng Tử Tiên bị Lăng Tử Ái kéo dậy từ trong chăn, vẫn trong trạng thái ngủ mơ màng.

“Lăng Tử Tiên, hôm nay là ngày đầu tiên đi làm, chẳng lẽ định đi muộn?!” Mẹ Lăng bố Lăng đã đi từ sớm, cho nên Lăng Tử Ái nhận trách nhiệm gọi cô tiểu thư dậy.

“Chị Yêu, em buồn ngủ mà...” Lăng Tử Tiên nheo mắt, rồi ôm chầm lấy người ta.

“Đứng lên, dậy đi, hôm nay phải đi làm!” Lăng Tử Ái bất đắc dĩ lắc đầu, con bé này không đến 8h là không muốn dậy, giờ mới 6h hơn, đúng là làm khổ con bé.

“Vẫn không chịu dậy?” Tiếng cười nhe truyền từ phía sau.

Lăng Tử Ái quay lại theo hướng giọng nói, chỉ thấy Tề Thiên Triệt mỉm cười, khoanh tay tựa vào khung cửa, nhìn cô gái đang mê ngủ.

Người bị gọi dậy tuyệt đối tuyệt huyết áp, có người thì lại nổi điên, cũng có buồn bực yên lặng, mà như Lăng Tử Tiên thì... Tiếp tục ngủ.

“Thiên Triệt, anh lại đây giúp em đỡ con bé, để em mặc đồ cho nó.” Lăng Tử Ái bất đắc dĩ thở dài, bây giờ quần áo chuẩn bị cho con bé mới mặc có một nửa,.. Thật ra, từ lúc 6h cô đã gọi Lăng Tử Tiên dậy rồi, có mặc quần áo thôi mà cũng mất đến gần nửa tiếng.

Tề Thiên Triệt mỉm cười rồi lắc đầu, đi qua, kéo Lăng Tử Tiên ra khỏi người Lăng Tử Ái.

“Đừng nhúc nhích...” Lăng Tử Tiên hí mắt lăm lăm, hai tay không buông ai đi đâu có thể ôm.

Lăng Tử Ái thật cẩn thận đẩy tay cô em, tạm thời chuyển hướng sang tay Thiên Triệt, chỉnh đầu cô ngã vào vai Tề Thiên Triệt, rồi mới chỉnh trang lại quần áo.

Bảo Lăng Tử Tiên trẻ con cũng không đúng, lúc nào cô cũng chững chạc, sáng sủa, chỉ riêng trước 8h sáng mà thôi, đó là lúc cô nàng “”ngờ nghệch” nhất, nói trắng ra, với những ai chuyên thức đêm, trước 8h sáng là lúc mơ màng nhất. (Tuyệt: Ta là lúc 9h cơ :v)

Tề Thiên Triệt nhìn cô nàng đã chìm vào mộng đẹp, khóe môi vốn hơi mân giờ lại hiện chút ý cười.

Lăng Tử Ái nhìn nụ cười dịu dàng kia, bỗng thấy miệng đắng nghét, tầm mắt lại nhìn về Lăng Tử Tiên. Nói về tính cách, quả thật là cô không bằng em gái, đến cả đối nhân xử thế cũng thua, Tề Thiên Triệt thích Tiên Tiên, là điều đương nhiên.

Về bản thân Lăng Tử Tiên, Lăng Tử Ái và Tề Thiên Triệt đều hiểu rõ, nhìn thoáng qua, có thể tưởng cô là người khá dễ tính, nhưng vì mục đích nào đó mà lại gần cô, làm thân với cô, bất tri bất giác cô tự rời xa.

Đương nhiên, Tề Thiên Triệt hiểu quá rõ Lăng Tử Tiên, nên mới luôn giữ kín, chôn chặt tình cảm dưới đáy lòng.

Quần áo (không phải thay trước mặt Tề Thiên Triệt, chỉ là sửa sang lại thôi, đừng nghĩ đi đâu nhé), cả tóc tai, giày tất, đều được xử lý gọn gàng thông qua đôi tay khéo léo, đảm đang của Lăng Tử Ái, đại khái là tài lẻ được bồi dưỡng từ bé, Lăng Tử Ái hoàn thành lại thở dài.

“Cuối cùng em cũng đã chăm lớn được con bé này, thật lợi hại.” Giọng Lăng Tử Ái cứ như là một bà mẹ đơn thân đã vượt bao khó khăn sóng gió.

Tề Thiên Triệt ngẩng đầu nhìn cô, mỉm cười. “E là một người chị đảm đang!”

“Làm sao được, quá khen rồi!” Lăng Tử Ái làm như nữ hiệp cổ đại, chấp tay, rồi mới tiến lên ôm cô nàng ngủ đến độ sắp chảy nước miếng. “Tiên Tiên, em còn không mau dậy đi, nếu không từ nay chị sẽ để mẹ gọi dậy!”

Như cách Lăng Tử Ái nói “Quấy rối, không chỉ riêng gọi điện quấy rầy, mà là làm cho những Công ty có quan hệ cũng thế, ít nhiều đều đi làm phiền cô em, vì mong muốn bán phất ra ngoài!”

Lăng Tử Tiên sợ nhất chính là— Đã có lần cô không về nhà, kết quả hôm sau bị một đoàn các anh cầm bó hoa đặt tại cổng trường, không thể ra vào, cả đám kêu gào muốn lấy cô làm vợ. Sau lần đó, để lại trong lòng cô một ám ảnh tâm lý.

“Chị Yêu, thật quá đáng.” Lăng Tử Tiên từ từ mở mắt, vẫn mờ mịt.

Tề Thiên Triệt cười. “Tiên Tiên, đi rửa mặt nào, rồi anh mang em đi ăn, sau đó mới đèo đi làm...”

“Dạ...” Lăng Tử Tiên theo đường Lăng Tử Ái cùng Tề Thiên Triệt chỉ, rồi mới “bay” vào phòng tắm, kem đánh răng và bàn chải, khăn mặt, đã được chuẩn bị đầy đủ, còn hơn cả nữ hoàng.

Nhìn thấy Lăng Tử Tiên đi đúng “quỹ đạo”, Tề Thiên Triệt cùng Lăng Tử Ái mới bắt đầu đi làm chuyện của mình.

Vốn dĩ cô gái vẫn còn đang mơ màng, bỗng nhiên bật mở mắt, buông bàn chải đánh răng xuống, nhìn chính mình trong gương.

Tất cả mọi người đều nghĩ cô trong nhà chưa tỏ, ngoài ngõ đã tường, nhưng ai có đứng ở góc độ của cô mà suy nghĩ, cũng không phải người trong cuộc, mà đều là đứng ngoài mà nói?

Từ nhỏ, Tề Thiên Triệt đã chăm sóc cô cực chu đáo, cả chị gái cũng thế, nếu một ngày nào đó, làm rõ một phần quan hệ, cuối cùng đau khổ cũng là cả ba.

Có đôi khi cứ ngu ngốc lại tốt hơn làm rõ nhiều, ít ra sẽ không quá mệt mỏi, cũng không biết một hành động vô ý nào đó có thể làm tổn thương đến người mình quan tâm. Nếu thật có ngày đó xảy ra, cô muốn giải quyết trong hòa bình.

Tề Thiên Triệt cùng Lăng Tử Ái, đều là bạn cô, người thân cô, sự lựa chọn này, đối với cô mà nói lúc nào cũng quá khó khăn.

Đánh răng, rửa mặt, ăn điểm tâm, mọi thứ theo đúng lịch trình, một ngày mới công việc mới, không biết sẽ có chuyện gì xảy ra.

52. Chương 52

Lúc Tề Thiên Triệt đưa Lăng Tử Tiên đến cửa công ty Z, Tiết Nhiễm và Mạc Sầu trò chuyện rôm rả với đại thúc Bất Phá, và Bạch Ngọc, rất vui vẻ, hòa hợp.

Lăng Tử Tiên nhìn mấy người kia từ xa, nhứu mày, lại xem đồng hồ, mới 7h rưỡi? Chẳng lẽ Công ty nghiêm khắc thế, bây giờ đã kiểm tra rồi?

“Chưa tới giờ đi làm, không cần hoảng.” Thiên Triệt nói, tay lái hơi ghìm lại, đạp chân phanh, chính xác đỗ ngay bên cạnh Tiết Nhiễm cùng Mạc Sầu.

“Buổi sáng tốt lành, anh Tề đẹp trai!” Tiết Nhiễm nhìn đến suất khí theo trên xe đi xuống đến Tề Thiên Triệt, cười tủm tỉm chào hỏi,

“Chào em.” Tề Thiên Triệt đáp lại bằng nụ cười nhạt, chỉ trong chốc lát đã khisn bầu không khí có vẻ lạnh lẽo.

“Nhiễm Nhiễm, mặt cậu chỉ để ý mỗi đàn ông thôi à?” Lăng Tử Tiên bước xuống xe, nhìn mắt Tiết Nhiễm nổi tim, thật đáng ghét, dù sao cô mới là bạn của cậu ấy mà, có phải Tề Thiên Triệt đâu.

“Cậu chuyển giới đi, tớ sẽ để ý liền.” Tiết Nhiễm nói.

Lăng Tử Tiên liếc xéo cô bạn, nhảm chán nhìn nàng một cái, sau đó nói với Tề Thiên Triệt: “Thiên Triệt, anh cứ về trước đi, tối em về nhà.”

“Lúc tan tầm thì gọi điện cho anh, anh tới đón.” Tề Thiên Triệt gật đầu.

“Anh cũng bận mà, dù sao cũng không xa nhà lắm.” Công ty cổ phần cũng trên đường Z, cách nhà cô đường S không xa. Lộ trình trùng nhau, không xa lắm, có lái xe cũng chỉ mất có 10m.

“Em xem thế nào, có việc gì cứ gọi điện cho anh.” Tề Thiên Triệt cũng không ép buộc.

Chào hỏi lẫn nhau xong, Tề Thiên Triệt lái xe đi, mà ngay sau lúc đó, một chiếc xe thể thao màu đỏ rêu rao đỗ xích lại, bật mở cửa, để lộ ra mái tóc rực lửa.

Lập tức trong đám Lăng Tử Tiên xuất hiện hai chữ— Súp lơ.

“Ngày mới tốt lành, ba vị mỹ nữ.” Bạch Dạ tháo chiếc kính râm màu đỏ xuống, chào nhóm Lăng Tử Tiên.

“Tiên sinh súp lơ, chào anh.” Lăng Tử Tiên cười tao nhã.

“Tiểu Lăng Tử, em chẳng đáng yêu tý nào.” Bạch Dạ trừng Lăng Tử Tiên, anh ghét súp lơ.

Lăng Tử Tiên giật giật... Tiểu Lăng Tử...

“Bọn này cũng vậy!”

Bạch Ngọc vui vẻ đứng bên, thẳng em kiêu ngạo của anh, đã gặp phải đối thủ rồi.

Bất Phá thì đã bị Tiết Nhiễm bám riết rồi, trên thực tế, anh đâu có ý định đi làm sớm, bình thường nếu không quá 9h hơn thì không ra khỏi nhà, nhưng mà lại bị tên Bạch Ngọc uy hiếp, nếu không đến sẽ khấu trừ 1 tháng tiền lương... Nông nô địa chủ a... Kết quả, vừa đến đã bị 1 tiểu yêu tinh đáng yêu bám chặt không tha.

Khóc không ra nước mắt, đại thúc Bất Phá ơi.

“Lăng tiểu thư, vừa rồi là bạn trai em hả?” Bạch Ngọc cười hỏi.

Nhìn Bạch Ngọc, Lăng Tử Tiên không khỏi lạnh run, môi cứ giật đùng đùng, trả lời. “Bạn bè.” Không để anh chàng tiếp tục hỏi vớ vẩn, cô tiếp lời. “Quý Công ty thật quý trọng nhân tài, chỉ là người mới mà cũng tiếp đón long trọng thế này.”

Lăng Tử Tiên vừa nói, Bạch Ngọc, Bạch Dạ cùng Bất Phá sững sốt, Bạch Ngọc bắt đắc dĩ, nói: “Tình huống đặc biệt nên cũng có đối xử khác.”

“Bạch tiên sinh thật thâm thúy.” Lăng Tử Tiên gật đầu đồng tình, ra vẻ nghiêm trang.

“Nếu đã đến đủ, thì mau lên thôi!” Bạch Ngọc lấy chìa khóa từ Bạch Dạ, rồi lấy xem đi tìm chỗ đậu, hỏi Mạc Sầu: “Mạc tiểu thư, không biết đã dùng bữa sáng chưa?”

“Ngọc, anh đáng ghét!” Bạch Dạ không hài lòng, “Đồ ăn anh phải ăn gấp đôi, nếu không... Hừ hừ...”

Bạch Ngọc bắt đắc dĩ nhìn túi đựng bữa sáng nhiều gấp đôi trong tay, đáng thương nhìn về phía Bạch Dạ. “Dạ, nhiều lắm rồi...”

“Dạ dày của anh không tốt, phải điều chỉnh chế độ ăn lại.” Bạch Dạ không đồng ý.

Mạc Sầu liếc Lăng Tử Tiên, quan hệ có vấn đề nhá!

Nhận ra thái độ của Mạc Sầu cùng Lăng Tử Tiên, với bộ dạng muỗi bay vo ve quanh đầu, Bất Phá lập tức lại gần, Tiết Nhiễm cun cút theo sau, đương nhiên, Tiết Nhiễm cũng không phải cái loại con gái háo sắc mê trai, nhưng lời cô nói khiến Bất Phá bất đắc dĩ, có khi còn thấy sợ nữa.

“Nhìn qua, rõ ràng Tiểu Bạch là anh em ruột, nhưng mà có gì đó hơi quá...” Bất Phá còn chưa dứt lời đã bị 2 anh em Bạch Ngọc, Bạch Dạ trừng.

Bất Phá lập tức ngậm miệng, làm bộ như chẳng liên quan, nghiêng mặt đi chỗ khác.

Vừa đúng lúc đến gần thang máy, không còn ai khác, không khí đầy áp lực.

“Sửu Sửu, cậu đang nghĩ gì thế?” Biết quá rõ tính tình Mạc Sầu, Lăng Tử Tiên hơi kéo cô bạn, cười tủm tỉm hỏi.

Mạc Sầu một tay khoanh trước ngực, một tay ôm cằm. “Tình cảm anh em ... Cuối cùng cũng được tận mắt chứng kiến. Không tồi, không tồi chút nào.”

Bạch Ngọc cùng Bạch Dạ nhất thời câm nín, ai nói Mạc Sầu là người bình thường nhất trong đám con gái?

Chỉ chốc lát sau, thang máy “đỉnh” một tiếng, dừng lại ở tầng 18.

Bất Phá là người bước ra đầu tiên, vừa giới thiệu cho đám Lăng Tử Tiên: “Trên cao ốc này, từ tầng 15 đến 18 đều là Công ty của bọn anh, ở dưới đều là những người liên lạc, tuy không nhiều lắm nhưng tất cả đều là tinh anh.”

“Đại thúc, anh mắc bệnh tự kỷ à!” Tiết Nhiễm thì thào.

“Chẳng phải bọn em mới vào Công ty à? Cho dù chỉ mới thực tập, nhưng cũng phải từ dưới lên chứ?” Lăng Tử Tiên hỏi, tuy cô chưa đi làm bao giờ, nhưng vì Công ty trong nhà, nên cô cũng hiểu đại khái quy tắc tuyển nhân viên.

“Từ khi qua vòng sơ tuyển, các em đã được điều vào bậc cao rồi, không giống các nhân viên khác trong Công ty.” Một giọng nói khác trả lời.

“Đàn anh?!” Tiết Nhiễm, Mạc Sầu nhận ra, đều kinh ngạc, sao ai đi cũng đi làm sớm vậy?

Mà Lăng Tử Tiên cảm thấy, sắc mặt Tiểu Phàm khá mỗi mệ, đôi mắt thâm đen, chắc là đêm qua không về nhà!

53. Chương 53

“Đàn anh, không sao chứ?” Tiết Nhiễm buồn cười hỏi, anh ấy nhìn y chang gấu trúc.

“Đều tại anh cả hết, bắt anh phải hoàn thành chống tài liệu chỉ trong vòng một đêm.” Tiểu Phàm giơ một xấp tài liệu trên tay, khóc không ra nước mắt.

Bất Phá cầm tập tài liệu, giở lướt qua. “Chỗ này chẳng phải để tuần sau mới dịch mà, sao bắt cậu hoàn thành trong 1 đêm?”

“Tính anh cả... Đối với “ai đó” mới đến...” Bạch Dạ cười, ánh mắt hướng thẳng Lăng Tử Tiên.

Có thể nói, Lăng Tử Tiên không tồi, nhưng cô tức, xem ra ông chủ mới này định dạy mặt cô phải không?

Tiết Nhiễm cùng Mạc Sầu cách Lăng Tử Tiên xa một chút, xem ra ông chủ này rất là khó thân cận!

Giờ Tiểu Phàm mới cảm thấy tính nghiêm trọng của vấn đề, nhanh nhẩu. “Em Lăng, em đừng hiểu lầm, là vì đối tác bên nước Mỹ đột ngột yêu cầu hợp tác, nên anh cả mới bắt anh gấp rút hoàn thành công việc sớm như vậy, không phải là không tin em đâu!”

“Haha.” Bạch Ngọc đứng một bên, cười tủm tỉm khiến người ta rợn gai ốc.

Lăng Tử Tiên không đổi sắc, khiến người khác khó đoán là vui hay buồn, cơ mà chắc chắn là chẳng vui vẻ gì.

“Sắp đến giờ đi làm rồi, các vị quản lý, bọn em còn phải tham quan nơi công tác trước không?” Lăng Tử Tiên hỏi một cách ung dung, giọng nói, sắc mặt không biến đổi.

Bất Phá cười thẹn, mấy người ở lầu này khá là tự nhiên, nhưng tùy tiện có “vấn đề”. Ví dụ một người mới đến là vào việc luôn, không cần biết đã quen với tác phong làm công việc chưa, cho nên giờ mới không quen.

Tiểu Phàm dẫn Lăng Tử Tiên đến nơi cô làm việc. Tiết Nhiễm theo Bất Phá đi, về phần Mạc Sầu, nội dung công việc cũng không khác biệt nhiều, nhưng ít nhiều cũng khá vất vả, lãnh đạo trực tiếp là Âu Dương Thư, cái tên thực văn vẻ.

Bạch Ngọc cùng Bạch Dạ vừa dẫn người tới đã về văn phòng của mình, nếu so với diện tích cả tầng lầu, thì căn phòng này đúng là không nhỏ, Lăng Tử Tiên, Tiết Nhiễm dù là thư ký những cũng có văn phòng riêng, chắc là thư ký cấp cao.

Nhưng chưa từng tham gia lớp đào tạo thư ký, chắc cũng có phần khó khăn.

Về Mạc Sầu lại khá thú vị, có thể đi các nơi, không có phòng riêng, là một phòng rộng, không nhiều bàn lắm, nhân viên tự do đi lại, khá giống nhau, tự do thoải mái, có nam có nữ.

Khi Mạc Sầu gấp sếp trên, cô lại ngán ngẩm.

Âu Dương Thư thấy một cô gái ngồi trước bàn làm việc của anh, một cô gái dù chỉ nhìn sau lưng cũng thấy thú vị, nhìn qua nhìn lại, càng khẳng định thêm.

“Mạc Sầu?” Âu Dương Thư sở hữu lớp da trắng nõn, ngũ quan đoan chính, đeo kính đen, tóc vàng, tai đeo mấy khuyên, quần áo thoải mái, rõ ràng là tên lưu manh, thật xấu hổ cho cái tên đầy nho nhã!

“Âu Dương Thư?” Mạc Sầu cũng hỏi, cảm thấy mình như được gặp Ultraman ấy.

Âu Dương Thư nhú mày, dẩy nhẹ gọng kính lên cao. “Làm việc với tôi không cần quá khách sáo thế đâu, hơn nữa...” Anh đánh giá cách ăn mặc của Mạc Sầu. “Quá rườm rà, không cần thiết.”

Nghe vậy Mạc Sầu nhướng mày, tiện tay lấy chiếc bút màu đen có hình thỏ, hươu tay, thấy Âu Dương Thư khó hiểu, cô giải thích: “Vẽ bậy lên mắt kính, để anh không thấy nữa.”

Âu Dương Thư kinh ngạc, chợt bật cười. “Thật thú vị, khó trách Bất Phá lại đề cử cô như vậy.” Khoanh tay, hai chân gác lên bàn, vuốt cằm, ra vẻ tính toán, hỏi cô. “”Mạc Sầu, em có bạn trai chưa?”

“Anh muốn theo đuổi tôi à?” Mạc Sầu thản nhiên hỏi lại, không chút biểu cảm.

“Uhm... Nói như vậy cũng không phải không thể.” Âu Dương Thư cảm thấy thú vị, lúc trước anh cũng chưa từng có thư ký, nhưng mà...

“Anh khẳng định mình theo đuổi phụ nữ?” Mạc Sầu đứng đắn hỏi một câu.

Âu Dương Thư sượng mặt, tròng Mạc Sầu. Đúng vậy, lúc trước anh cũng có trợ lý, mà đa số đều là nam, mà mấy người này, cho dù đã có bạn gái hay không, về sau thế nào cũng tỏ ra một vài “hành động đặc biệt” với anh. Cho nên lúc nào anh cũng ra vẻ bận rộn, để không cần tiếp xúc nhiều.

Lời Mạc Sầu chạm đúng chỗ đau của anh, xoay người, rút ra điệp văn bản dày trên mặt bàn bừa bộn, ném cho Mjac Sầu, nói: “Hai ngày, xử lý hết, tôi sẽ kiểm tra.”

Mạc Sầu nhìn anh chàng, cong môi, chuyện con con mà giận thế làm gì, ai bảo anh có gương mặt tiểu thụ điển hình chứ?

Cho nên mới nói, tại ngày đi làm đầu tiên, Mạc Sầu thành công khiến Âu Dương Thư phải nhớ mặt, về sau là anh chàng cam chịu, mà cũng hưởng thụ không ít.

Về phần Bất Phá đại thúc, Tiết Nhiệm cũng có văn phòng riêng, cho nên cũng không thể quấy rầy chàng ta, mà khi làm việc, Tiết Nhiệm đều tập trung. Cho nên mấy lần Bất Phá đi tìm cô bạn, đều là lúc cô đang chăm chỉ làm việc.

Lăng Tử Tiên... Chắc là bất thường nhất.

54. Chương 54

Tham quan một cách nhanh chóng quang cảnh làm việc, bắt quá ngay từ đầu giám đốc còn chưa đến, cho nên nói là đi làm nhưng chưa cần bắt đầu. Nhưng mà hôm nay đã có người thông báo, cho nên đám Bạch Ngọc mới đến sớm.

Tiểu Phàm mang Lăng Tử Tiên làm quen xung quanh một chút, rồi chò cô nàng chạy về nghỉ ngơi.

Văn phòng nhỏ của Lăng Tử Tiên nằm sát bên phòng giám đốc, tên của Boss là Lam Táp. Chuyện đầu tiên khi làm thư ký, chính là dọn dẹp văn phòng cho ông chủ rồi.

Cứ tưởng người càng làm những công việc phức tạp, thì văn phòng sẽ càng xa hoa, nhưng mà vừa bước vào, cô mới biết đó chỉ là văn phòng thường thường mà thôi, đương nhiên cũng phù hợp với thân phận một giám đốc.

Cách bài trí đơn giản, không gian cũng không quá rộng rãi, nhưng có hai giá sách lớn, bên trên để rất nhiều sách.

Lăng Tử Tiên tò mò, phát hiện bên trong tủ sách có tạp chí thương nghiệp, cũng có tác phẩm tiểu thuyết nổi tiếng trên khắp các quốc gia, có một ít là tác phẩm quý nước ngoài, mà đều là first editon.

Vị giám đốc này thừa thời gian lắm sao, lại rỗi đến mức có thời giờ xem sách, lại là nguyên văn, có phải quá mức rồi không?

Văn phòng cũng rất sạch sẽ, Lăng Tử Tiên dù không giỏi quét tước cũng không cần làm gì, hơn nữa trên bàn cũng chẳng bừa bộn, mà sạch đến độ làm người ta liên tưởng đến ở bệnh sạch quá mức.

Nhất định là trước đó không lâu vừa được quét dọn, bằng không cô nghi ngờ đây không phải phòng của đàn ông. Nhờ lúc trước vào văn phòng của bố Lăng, tuy nhìn qua khá là sạch, nhưng vẫn có những chỗ phủ bụi, nhưng ở nơi này, có tìm cũng không thấy!!! (Lấy zia làm chồng thôi <>

“Cạch” một tiếng, cửa mở ra, tay Lăng Tử Tiên hơi run, nhưng cũng quay đầu lại nhìn.

Màu trắng, tương xứng hoàn toàn với cả văn phòng này, ngũ quan hoàn mỹ, đường nét ôn nhu, trên cánh mũi là gọng kính mắt...

Lăng Tử Tiên bỗng cảm thấy tim mình như ngừng đập, người đàn ông này chẳng phải là người ở quán KFC dạo trước sao?

Lúc Lam Táp vào phòng, anh đã nhận ra bên trong có người, cũng không có ý tưởng gì, như thường tiến vào đi làm.

Đang đứng trước giá sách, Lăng Tử Tiên vẫn đang cầm khăn lau trên tay, bị đôi mắt ấy liếc nhìn, cả người co rúm, lo âu.

Lam Táp mỉm cười, tiến lên, vươn tay, nói: “Lăng tiểu thư, xin chào.”

Thần trí Lăng Tử Tiên đã sớm bay xa rồi, giọng người này... Nói như thế nào nhỉ, như Thiên Âm, nhất là gương mặt ấy, đến mức cả phụ nữ cũng muốn “ăn”.

Âm thầm tự trấn định, Lăng Tử Tiên nhanh chóng kéo hồn về, nhìn tay đang cầm khăn lau và bàn tay đang giơ trước mặt, hơi nhú mày, nhưng vẫn lịch sự vươn ra, nhẹ nhàng nắm lấy.

“Lam tiên sinh?!” Lăng Tử Tiên nhỏ, vẫn nghi ngờ thân phận anh chàng.

Hiểu ra nghi vấn của Lăng Tử Tiên, Lam Táp cười hỏi: “Tôi không giống một giám đốc sao?”

Lăng Tử Tiên lại bị dung nhan cười dịu dàng của chàng mê hoặc đến choáng váng, cô chưa từng gặp một người đàn ông nào khi cười lại đẹp trai đến nhường này, quả thật so với Thiên Triệt thì, còn đẹp hơn.

“... Chỉ là có chút tò mò.” Lăng Tử Tiên xấu hổ trả lời, hai má ửng hồng, thấy anh nhìn cô, nhanh chóng bổ sung. “Bởi vì Lam tiên sinh trẻ quá.” Chẳng giống một ông làm quan to già đầu, báo phệ hơn 50 cả.

“Lăng tiểu thư quá khen.” Lam Táp tiến thẳng vào bàn làm việc, mở ngăn kéo, lấy ra một phần tài liệu, là sơ yếu lý lịch về Lăng Tử Tiên. “Tôi đã xem qua lý lịch cá nhân của Lăng tiểu thư, khả năng giao tiếp hai tiếng Pháp, Đức không tồi.”

Lăng Tử Tiên hơi đỏ mặt, chỉ cảm thấy anh chàng này khá ôn hòa, lại lễ phép, luôn tỏ thái độ lịch sự.

“Lam tiên sinh, vậy công việc của tôi là...” Lăng Tử Tiên không biết phải nói gì mới đúng, cứ thấy nói đối người này, cần rất nhiều dũng khí ấy.

Ít nhất bây giờ đang ở trong văn phòng bé tí, cô đã thấy có cảm giác mờ ám rồi, mặc dù giữa cô và Boss chẳng có gì cả.

Cho nên, vì bo bo giữ mình, cô cứ cần có một khoảng thời gian để thích ứng đã, ít nhất là phải cố hít thở cho đều.

“15 phút sau sẽ có một phần tài liệu quốc tế được phát chuyển nhanh đến, bên trong là tài liệu về khách hàng mới, nội dung không phải là ít, toàn bộ là tiếng Đức, không biết Lăng tiểu thư có thấy khó khăn nào không?” Lam Táp cũng không nói nhiều, trực tiếp vào vấn đề chính.

Lăng Tử Tiên do dự thoáng chốc, gật đầu, “Tốt, tôi đã biết, ti nhất định sẽ cố gắng.”

“Tôi cũng rất chờ mong.” Lam Táp lại tung nụ cười giết người trong giây lát, rồi lấy từ ngăn kéo vật gì đó, quăng cho cô.

Lăng Tử Tiên nhanh tay tiếp được, mở tay ra, môi giật giật, một viên kẹo đường.

Lam Táp cười. “Cố lên.”

“... Cảm ơn.” Con tổ, là vật nàng yêu thích, đánh thêm liều thuốc tăng lực, cô lại hồng một câu phá vỡ bầu không khí giữa hai người. “Viên này là vị thuốc?”

Chưa kịp nghĩ đã hỏi, Lăng Tử Tiên đang muốn tìm hồ nháy vào, đây là thời gian làm việc, vậy mà tán chuyện với Boss về tổ, xem ra phải nhanh chóng thu dọn đồ dùng mà chạy thôi.

-Nhưng mà Lam Táp cũng không so bì, chỉ nói: “Đại khái là thế, cho dù chỉ có 90%, với người tiêu dùng bình thường như chúng ta làm sao có thể kiểm chứng được?”

Giọng khá lạnh nhạt khiến cho Lăng Tử Tiên đành mượn cơ công tác ra ngoài, để đứng gần Boss cần phải có gan to. CỐ thâm nể phục mình, dám trò chuyện với anh gần 10 phút liền.

Thở một hơi thật dài, Lăng Tử Tiên nhận ra: Không khí bên ngoài bỗng trong lành làm sao!

Mới thở phào nhẹ nhõm, chuẩn bị xuống dưới lấy bưu kiện, không ngờ Mạc Sầu liền đã tìm tới cửa.

“Tớ thấy rồi, Boss là ở anh chàng đẹp trai KFC!” Mạc Sầu bề ngoài thì lạnh lùng đứng đưng, nhưng nhìn kiểu gì cũng tò mò bất quá.

Lăng Tử Tiên trợn trắng, nói thật: “Người ta chẳng phải đồ cậu thích ăn đâu, anh ta không thích đàn ông!”

“Sao cậu biết? Chẳng lẽ cậu đã hỏi qua ?” Mạc Sầu cảnh giác.

“Không có.” Lăng Tử Tiên bình tĩnh trả lời. “Làm quái có người đẹp trai nào thích đàn ông cơ chứ.” (*Chỗ này mình sẽ xem lại, cảm ơn.)

55. Chương 55

Công việc không quá khó khăn cho lắm, Lăng Tử Tiên cũng bắt đầu không mấy khó khăn, tuy rằng tuần đầu cứ nơm nớp lo sợ, nhưng may là không có rắc rối gì, hơn nữa Boss cũng khá dễ tính, có thể nói là may mắn trong bất hạnh.

Mỗi tuần đi làm 5 ngày, nhóm Lăng Tử Tiên lâu rồi không có chơi game, hoàn toàn dành công sức vào công việc.

Cuối tuần có thể nghỉ ngơi một chút, lượng công việc ở Công ty không thể nói là nhiều, nhưng có lẽ là vì mới vào, cho nên mới cảm thấy áp lực lớn.

Theo Bất Phá đại thúc nói, lợi nhuận riêng của Công ty mỗi năm ít nhất khoảng 100 ngàn, chỉ riêng thế thôi sao dám nói là thường? (1 tệ ~ 2,5k á >_<)

Nhà Lăng Tử Tiên, Tiết Nhiễm cũng mở Công ty riêng, tuy chưa từng hỏi thăm kỹ lưỡng nhưng cũng biết sơ qua, Công ty do Lam Táp mở về mặt quy mô thì nhỏ, nhưng lãi lời thì không nhỏ tí nào!

Thứ sáu tan tầm về ký túc xá khá muộn, không ai về nhà riêng cả. Tiết Nhiễm có nhà ở lục địa, còn Mạc Sầu thì hầu hết như định cư Nhật Bản, người nhà ở quốc nội cũng không nhiều, nhà cũ ở thành phố Z, đi về cũng phải mất hơn 2h xe cộ, cho nên cũng không muốn về.

Về phần Lăng Tử Tiên, mấy ngày hôm trước cô đều ở nhà , ăn ngon ngủ ngon, hưởng thụ chủ nghĩa nhân đạo cuộc sống.

Hiện tại trở lại ký túc xá, Tiết Nhiễm ngồi còn chưa kịp ắm ghế, thì nhà cô bạn đã gọi điện, nhanh nhẩu xuống có xe đón. Nguyên nhân là ông chủ Tiết nhớ con gái yêu.

Lăng Tử Tiên với Mạc Sầu tắm giặt xong, liền nằm ườn ra giường, vừa ăn đồ chẳng tốt gì cho sức khỏe, vừa mở máy chơi game.

Năm ngày không có vào xem diễn đàn, trò chơi nhảy lên vô số cửa sổ, cứ tắt tắt không ngừng, nhưng vẫn không ngừng mở ra các tin nhắn.

Xảy ra chuyện gì? Vội thế?

“Tiên Tiên, xem diễn đàn.” Không đợi Lăng Tử Tiên nhìn nội dung tin nhắn, Mạc Sầu vừa tắm xong, ngồi bên mở máy, đã bảo cô.

Giọng Mạc Sầu khá gay gắt, Lăng Tử Tiên cũng không tạm dừng, cắn túi khoai tây chiên trên miệng, rồi vào diễn đàn xem.

Diễn đàn nổi bật 1 tiêu đề: Hot news! Em gái quyến rũ cướp chồng chị gái! (Hình minh hoạ)

Lăng Tử Tiên đột nhiên có dự cảm chẳng lành, mở tin nhắn, chỉ thấy trong đó nói về vấn đề người thứ ba gì đó, kèm theo 2 hình ảnh trò chơi.

Hình ảnh là ở khu vực gần Tuyết Vực, nơi thường xuất hiện, trên đó có 4 người, có thể nhận ra ngay Lăng Ba Tiên Tử cùng Khuynh Tẫn Thiên Hạ, còn 2 người kia đã bị xóa mất tên.

Lăng Tử Tiên liếc mắt đã nhận ra 2 người kia— Cô nương Hồng Diệp cùng Kinh Yên Vụ Ải.

Là hình ảnh cuộc trò chuyện—

[Gần đây] [Cô nương Hồng Diệp] Khuynh Tẫn Thiên Hạ, đồ ti bỉ!

[Gần đây] [Khuyh Tẩn Thiên Hạ] Thế hả?

...

[Gần đây] [Cô nương Hồng Diệp] Khuyh Tẩn Thiên Hạ, uống cho danh hiệu Thiên hạ đệ nhất sever, vậy còn giở trò bắn đánh lên!

[Gần đây] [Khuyh Tẩn Thiên Hạ] Đây chỉ là gây ông đập lưng ông mà thôi.

...

[Gần đây] [Khuyh Tẩn Thiên Hạ] Hồng Diệp, nghe cho kỹ vào, Tiên Tiên là người của tôi, muốn đụng vào cô gái thì phải qua ta trước đã.

Phía dưới còn có một đoạn giải thích, tiết lộ, Lăng Ba Tiên Tử và Lăng Ba Yêu Nữ là chị em ruột ngoài đời, mà Khuyh Tẩn Thiên Hạ còn là thanh mai trúc mã của cô chị Lăng Ba Yêu Nữ, nhưng bị “ai đó” cản trở, dùng thủ đoạn phá đám tình cảm giữa chị gái và anh rể, quyến rũ Khuyh Tẩn Thiên Hạ đến thần hồn điên đảo.

Cái từ “ai đó” không cần đoán cũng biết, là để ám chỉ Lăng Tử Tiên.

Comment trả lời đều là mắng chửi cô, thời gian lập topic là thứ ba, chỉ mới vài ngày thôi đã hot thế này!

Về phần người lập topic, chính là— Chân đất!

Lăng Tử Tiên nhất thời bị lửa giận nổi lên, nhìn tiêu đề, cực kỳ muốn chém người. Lập tức khóa lại.

Vừa giận điên, tiếng điện thoại vang lên, Mạc Sầu bắt đầu dĩ thay cô, đưa điện thoại di động: “Chị cậu.”

Lăng Tử Tiên hít sâu một hơi, rút cục tiếp máy. “Chị Yêu”

“Tiên Tiên, xem trên diễn đàn.” Lăng Tử Ái phập phồng.

“Em đã thấy rồi...” Lăng Tử Tiên nén giọng, nhìn nó, ngọn lửa giận dữ cứ bùng bùng.

“... Để chị đi tìm tên khốn ấy!” Bên kia ống nghe, Lăng Tử Ái nghiêng răng nghiêng lợi.

Nghe Lăng Tử Ái nói như vậy, Lăng Tử Tiên mới phản ứng lại. “Chờ đã, chị Yêu!”

“Chờ cái gì mà chờ, cái gì mà Chân Đất, bà đây làm thịt nó, để nó đừng có mơ mà chơi game này nữa.” Lăng Tử Ái nổi giận rống lên, tiếp đến lập tức cắt điện thoại.

“Chị... Yêu...” Lăng Tử Tiên nhìn di động, dở khóc dở cười.

Mạc Sầu ở một bên lắc đầu, cả nhóm đã gặp chị gái Lăng Tử Tiên, Lăng Tử Ái, đây là một người đẹp, nhưng tính thì nóng nảy vô cùng, nhưng thật ra rất dễ tính.

Nhưng mà với cô em gái cưng, cứ 2 ngày lại nhiech móc một trận, 3 ngày lại rống to, nhưng mà cực kỳ quan tâm em.

Từ ống nghe cô chắc chắn bà chị Yêu kia đã nổi khùng rồi.

Thằng nhóc Chân Đất kia... Mệnh yếu rồi.

Ánh mắt Mạc Sầu cũng dần sắc lạnh, Lăng Tử Ái định báo thù thay cho Lăng Tử Tiên, là xuất phát từ tình cảm chị em, là bạn cùng phòng với Lăng Tử Tiên kiêm bạn thân, sao cô có thể làm ngơ?

Lăng Tử Tiên ném điện thoại di động qua một bên, quay đầu nhìn Mạc Sầu, Mạc Sầu nhận ra ánh mắt cô bạn, tay không tránh khỏi khựng lại.

“Sửu Sửu, cậu cũng muốn đi giết người?” Lăng Tử Tiên hỏi.

56. Chương 56

Lúc này, trên thế giới cũng ồn ào hỗn loạn—

[Thế giới][O___O...] Ta vừa nhìn thấy người thứ ba vô sỉ.

[Thế giới][Anh] Ta cũng thấy, con tiện Mary cách vách, cô còn có mặt mũi onl game à?

[Thế giới][Cuồng...] Anh đây vừa bị phụ nữ đá, tiểu tam Tiên Tử ơi, không bằng đi theo anh đi nào.

[Thế giới][Ta không phải tiểu thư] Cuồng, ông xéo sang một bên đi... Bởi vì có đàn ông trắng hoa như ông, mới có mấy đứa thứ ba, thứ tư xuất hiện.

[Thế giới][Mạc Phi Tuyết] Bây giờ bà hai còn lên mặt như thế, không biết xấu hổ.

[Thế giới][Cuồng...] TM, ông chọc gì mày chứ, dám nói lại lần nữa không, ông chém chết.

...

Thế giới hỗn loạn, không ngừng văng tục chửi bậy, kể cả account nữ cũng gay gắt, Lăng Tử Tiên điên quá mà vẫn cười, cứ như cô là người thứ ba của bạn trai các cô nàng ấy vậy.

...

[Thế giới][Hổ Phách] Mẹ nó, ai dám vũ nhục chị cả bọn này?!

[Thế giới][Lăng Ba Yêu Nữ] Đều im cho bà, dám đặt điều em gái bà, muốn chết cả lũ hả???

[Thế giới][Lăng Ba Yêu Nữ] Đều im cho bà, dám đặt điều em gái bà, muốn chết cả lũ hả???

[Thế giới][Lăng Ba Yêu Nữ] Đều im cho bà, dám đặt điều em gái bà, muốn chết cả lũ hả???

[Thế giới][Lăng Ba Yêu Nữ] Đều im cho bà, dám đặt điều em gái bà, muốn chết cả lũ hả???

[Thế giới][Lăng Ba Yêu Nữ] Đều im cho bà, dám đặt điều em gái bà, muốn chết cả lũ hả???

Lời Lăng Tử Ái nói ra cực kỳ có giá trị, vì nữ chính bị phản bội lên tiếng, khiến cho đám vịt nữ quàng quạc im bặt.

[Thế giới][Công tử Bách Diệp] Haha, chị êu thật quyết đoán.

[Thế giới][Thanh Lương Trà] Chị của chị dâu!

Cũng có có người chơi to gan, một lúc sau đã mở miệng lên tiếng.

[Thế giới][Một vòng trái đất] Lăng Ba Yêu Nữ, Lăng Ba Tiên Tử là em gái cô, cô không xem cái topic kia sao?

Trước máy tính Lăng Tử Ái liếc mắt người chơi, nhớ ID cô nàng.

[Thế giới][Lăng Ba Yêu Nữ] Bộ cô mới chơi game lần đầu hả?

[Thế giới][Lăng Ba Yêu Nữ] Không phân biệt nổi đâu là thật, đâu là ảo?

[Thế giới][Lăng Ba Yêu Nữ] Có quy định kết hôn ttong trò chơi thì ở ngoài đời là vợ chồng???

Lăng Tử Ái liên tục đánh 3 dấu “?” làm cho Một vòng trái đất nín thính, hơn nữa cũng đã chỉ ra một sự thật, game online và đời thật là 2 khái niệm khác nhau hoàn toàn.

[Thế giới][Chân đất] Lăng Ba Yêu Nữ, cô không cần phải nhanh nhẩu mà giải thích.

[Thế giới][Chân đất] Chuyện giữa cô và Khuynh Tẫn Thiên Hạ như thế nào, tự cô rõ nhất.

[Thế giới][Lăng Ba Yêu Nữ] Chân Đất, mày đừng có ở đây mà mê hoặc người khác.

[Thế giới][Lăng Ba Yêu Nữ] Chuyện riêng của bọn này liên quan đến mày gì?

[Thế giới][Lăng Ba Yêu Nữ] Mày ăn no rửng mỡ thích xía vào chuyện người khác à?

[Thế giới][Lăng Ba Yêu Nữ] Người ta làm chuyện gì thì liên quan mẹ gì mà?

Lăng Tử Ái vốn đã giận điên, phải cố lắm mới không phát lửa, giờ thì khùng rồi.

Người chơi thấy Lăng Tử Ái vắng tục đến thế, biết là cô nàng đã giận điên thật rồi.

Lăng Tử Tiên cũng không thể tiếp tục ngồi không.

[Thế giới][Lăng Ba Tiên Tử] Chị Yêu, để em xử lý.

[Thế giới][Đại thần] Chị dâu, chị cũng đến hả? (Sáng trông suốt)

[Thế giới][Lăng Ba Tiên Tử] =,.=

Lăng Tử Tiên vừa xuất hiện, cả đám bắt đầu lăm rằm, có người hỏi cô có phải cố ý không, hay là vì chế tạo dư luận, thậm chí có phải bắt cả hai tay không, tóm lại chẳng phải lời hay ý đẹp gì.

Mạc Sâu và mấy người Thiên Tước Lập Phong đứng ra nói chuyện, cuối cùng cả Tề Thiên Triệt cũng ra mặt.

[Thế giới][Khuynh Tẫn Thiên Hạ] Yêu Yêu, Tiên Tiên, để anh xử lý.

[Thế giới][Lăng Ba Tiên Tử] Không cần, để em.

[Thế giới][Lăng Ba Tiên Tử] Chân đất, đã là đàn ông thì PK>

[Thế giới][Lăng Ba Tiên Tử] Thắng hì ta sẽ bỏ qua chuyện topic.

[Thế giới][Lăng Ba Tiên Tử] Không thì phải bỏ acc.

[Thế giới][Lăng Ba Tiên Tử] Và phải công khai xin lỗi chị Yêu và Khuynh Tẫn Thiên Hạ.

Mọi người dùng thái độ xem kịch vui quan sát cuộc đấu, cho dù không nhìn thấy tận mắt nhân vật, nhưng cũng bị lời Lăng Ba Tiên Tử thu hút.

Trước màn hình một ID nam, tên Chân đất, một chàng trai nhú mày cau có.

Đưa con gái gửi cho hình ảnh và nội dung topic kia, cô ta còn nói nó sẽ giúp anh có khoái cảm được trả thù, hơn nữa cnf làm bê mặt Lăng Ba Tiên Tử, không thể chơi game được nữa.

Vậy tình huống hiện tại là như thế nào, tại sao Phong Vân Tái Khởi và Duy Ngã Độc Tôn đều nhắm vào hắn?

Còn có Lăng Ba Tiên Tử, người đang cùng cấp độ, hắn luôn khá tự tin vào kỹ năng bản thân, nhưng lại khá e ngại thế lực sau lưng cô ta.

Thiên Tước Lập Phong không phải là một người có thể dùng lời nói mà dễ thuyết phục, hơn nữa giờ Lăng Ba Tiên Tử lại là vợ người ta...

Tựa hồ nhận ra điều Chân Đất bắn khoả, Lăng Tử Tiên tiếp tục gõ chữ.

[Thế giới][Lăng Ba Tiên Tử] PK lần này, không liên quan đến ai cả.

[Thế giới][Lăng Ba Tiên Tử] Cậu cũng không cần lo sẽ bị trả thù.

Chân đất vẫn do dự, như thế giới lại vỡ òa.

[Thế giới][Công tử Bách Diệp] Đã là đàn ông thì ra Pk với chị cả nhà ta.

[Thế giới][Thư sinh áo trắng] Thua phải đi ăn dép.

Mọi người khó hiểu, thua cuộc thì liên quan gì với dép guốc?

[Thế giới][Diệt Tuyệt Sư Thái] A di đà phật, bể khổ vô biên, quay đầu lại là bờ...

Dưới sức ép từ nhóm Hồ Phách, Chân Đất với một ý chí chiến đấu, ngẩng cao đầu tiến về sân PK!

57. Chương 57

9 giờ hơn. Lúc trước, đứng ở khu vực PK là 1 thích khách cấp 80 và kiếm khách 93, giờ đây cả 2 người đã đạt cấp 140.

Lăng Tử Tiên cũng không phải người cổ hủ, nếu quyết định chơi game, đương nhiên cũng chịu bỏ tiền ra đầu tư, cũng tự mình chế trang bị, cho nên đồ của cô đều là cấp cao, không hề thua kém Chân Đất. Đương nhiên, đối với chuyện dùng tiền của đàn ông, cô cực kỳ phản cảm. Nói một cách khác, quan hệ giữa cô và Thiên Tước Lập Phong cũng chỉ là vợ chồng trên danh nghĩa mà thôi. Đối với Thiên Tước Lập Phong, cũng chỉ xuất phát từ cảm kích, vì đã dẫn cô đi đánh quái, mà rất nhiều loại chỉ có loại cao thủ như anh mới có thể giải quyết nổi.

Sàn PK lớn nhất trong game, có thể tương đương với võ đài, nhưng là lò đài đánh nhau, không giống như sân bình thường. Đánh nhau ở đây, không nói đến chuyện bị rút cấp, mất điểm kinh nghiệm, còn phải ký giấy sinh tử. Mà về chuyện giấy tờ này, nghiêm trọng còn có thể cưỡng chế khóa account, cho nên có thể nói, đây là nơi nhanh nhất để giết chết người chơi.

Mà khóa acc thì từ khi game mới mở, chưa từng xảy ra, vì chỉ những ai có giá trị tội ác quá cao, thì nhiều nhất cũng chỉ bị tụt xuống cấp 0.

“Chị dâu, cố lên!” Đứng quanh xem đám Hồ Phách đi đầu, mua thiệp Anh hùng, tiến vào sân đại hội Võ lâm.

Tuy đã 9h hơn, nhưng người vào xem cũng không ít, hơn nữa trận PK này đã thách đấu cách đây 2h, mà chỉ trong vòng nửa tiếng, thiệp Anh hùng đã được mua sạch. Đương nhiên là người ta đến để xem “người nổi tiếng” quyết đấu với kẻ tung tin đồn, mà cũng vì tin đồn thôi... Thứ mà nam lẫn nữ trên đời đều hưởng thụ.

Lăng Tử Tiên đứng trên lôi đài, nhìn bao quát toàn bộ, lúc trước cũng nghiên cứu tương quan nghề nghiệp, chức năng và trang bị của Chân Đất. Cả cấp độ sủng vật... Lăng Tử Tiên có vẻ cao hơn, nhưng không thể nắm chắc phần thắng. Giờ so tài chính là kỹ năng.

Tiếng “keng keng” vang lên, PM, ở sàn PK thì tin tức luôn bị giữ kín, nhưng tin nhắn thì không bị chặn. Mở ra, là của Thiên Tước Lập Phong. Đơn giản ba chữ: Giết chết hần.

Hệ thống đã có thông báo, cho 2 người chuẩn bị, 30s nữa sẽ bắt đầu, rồi đếm lùi, 20s, 15s, 10s...

“Tiên Tiên, cậu làm gì thế?” Giọng Mạc Sầu vang bên tai, chỉ thấy Lăng Tử Tiên cứ nhìn chăm chăm vào cửa sổ mà ngơ ngẩn.

“Không có gì.” Lăng Tử Tiên mỉm cười, gõ chữ “được”. Gần như là cùng lúc, cửa sổ bị thu nhỏ lại, tay cô đã chuẩn bị trên bàn phím. Mạc Sầu bất đắc dĩ, người này trâu bò quá đáng, ở thời điểm như thế này còn làm việc, rồi lập tức bắt đầu một việc nữa, mà chẳng có chút nhầm lẫn nào cả.

Thiên Tước Lập Phong cũng không nhần lại, đại khái rõ cô chuẩn bị PK rồi.

Trên lôi đài, 2 người cấp 140, một nam một nữ, hệ thống không hề đặt ra người chơi nữ có đặc quyền nào, cũng giống người chơi nam, phải dựa vào thực lực để “nói chuyện”. Chân Đất bị bao ngồi mắng chửi, không công bằng, lại PK với nữ, thật là mất mặt phái nam.

Nhưng vấn đề chính hiện giờ là PK, mấy chuyện khác đều nhằm, vẫn nên chặt đứt cho sớm.

Hình ảnh lại thay đổi, phù hợp hơn với tiết tấu âm nhạc, trong tầm ngắm của Lăng Tử Tiên chỉ có Chân Đất, và hần cũng vậy, dường như quần chúng xung quanh đều biến mất cả. Lăng Tử Tiên nhanh chóng di chuyển, đồng thời tính toán khả năng tấn công, mật độ ra đòn từ Chân Đất, và cả tốc độ di chuyển nữa. Cho nên, ngay từ đầu, có vẻ như cô đã bị rơi vào thế yếu.

Bên ngoài, nhìn vào một số người đã kích động, thậm chí còn mắng Lăng Tử Tiên không biết suy nghĩ, có kẻ cười chê, thậm chí cũng mắng mỏ Chân Đất, cái gì cũng có.

Nhưng mà, đối với những người hiểu quá rõ cách làm của Lăng Tử Tiên, chẳng có vẻ gì lo lắng. “Đã điều tra xong?” Mạc Sầu hỏi.

Lăng Tử Tiên cười mỉm, nhìn nhân vật chỉ còn non nửa hàng máu. “Hổ dữ nằm im, nhưng không có nghĩa là không có gì nguy hiểm.”

Nhìn thấy Lăng Tử Tiên tươi cười, Mạc Sầu cũng đoán ra, mọi việc bắt đầu có sự thay đổi. Kết quả là, ở một bạn nam có ID Chân Đất hèn hạ, đang giờ đao chuẩn bị giải quyết cô gái “không có đầu óc”, tự dưng xuất hiện chuyển biến ngược lại—

Chỉ kịp nhìn cô gái áo đen đột ngột né tránh đại đao, không để kiếm khách kịp ra đòn, rút dao nhọn đâm xuống, máu kiếm khách tụt một đoạn nhỏ. Thích khách không giống các nghề nghiệp khác, bởi vì có kỹ năng Ẩn thân, cho nên trừ phi có kỹ năng tấn công khu vực rộng, không thể tìm ra nơi họ ẩn trốn. Cho nên, khi trên sân PK này, kỹ năng này cũng bị hạn chế một phần, không ít người chơi phàn nàn, nhưng trò chơi cũng không đưa ra các hạn chế, bù lại thì giúp tốc độ thích khách nhanh hơn.

Lăng Tử Tiên lẹ làng lợi dụng tốc độ cực nhanh, kiếm khách (bản txt nó ghi là thích khách, nhưng ta nghĩ chắc tác giả nhầm) cảnh giác, nhưng vốn đã nghiên cứu rõ khả năng chiến đấu của Chân Đất, đương nhiên làm sao cô có thể cho hắn cơ hội ra đòn.

Đầu tiên làm cho người ta có cảm giác sắp đi đến thành công, rồi lại khiến hắn rơi vào tình huống khó ngờ...

Lăng Tử Tiên ngửa mặt lên trời mà cười, 10m sau, sử dụng 1 kỹ năng, ánh sáng đủ màu sắc chói lòa màn hình, 2 nhân vật trên lôi đài cũng đứng yên, nhưng cũng rất mờ ảo. Đường thẳng màu đỏ bên trái còn chút xú, màu xanh thì trống trơn.

58. Chương 58

Cứ xem đám người mua thiệp Anh hùng vào xem cuộc đấu, có thể nói là kinh tâm động phách, nhiệt huyết sôi trào.

Cấp 140 mà đạt đến trình độ này, quả thật không thể dùng từ “lợi hại” để miêu tả suông.

Mà điều khiến người ta ngạc nhiên nhất, người PK lại là một cô gái, đã vậy còn thần kỳ chuyển bại thành thắng.

Trên thế giới sôi trào—

[Thế giới][Sữa chua dâu tây] AAAAA! Lăng Ba Tiên Tử thật là lợi hại, ta sùng bái cô! (Mắt sáng như sao)

[Thế giới][Mạch Thượng Phi Nhứ] Lăng Ba Tiên Tử ơi... Mình muốn bái bạn làm thầy, thu nhận đi mà....

[Thế giới][tình yêu] Quá khủng bố, Lăng Ba Tiên Tử, có thật là cô tự chiến không vậy?

[Thế giới][Xích Luyện Tiên Tử] Không phải người thật (Lăng Ba Tiên Tử), chẳng lẽ là bạn?

[Thế giới][Hổ Phách] Hừ, hôm nay để ấy người chiêm ngưỡng sự lợi hại của chị dâu rồi nhé.

[Thế giới][Công tử Bách Diệp] Chị cả làm bọn em phải ngẩng cao đầu.

[Thế giới][Anh trai] Có thật là cô ta không vậy?

... ..

Trừ bỏ một số ít người, còn những người khác từng ném đá Lăng Tử Tiên, đều lặn mất tăm, mà mấy người trong Duy Ngã Độc Tôn, đều là thuộc loại phúc hắc, thích dùng hành động để chứng minh hết thảy.

Mãi thời gian sau, Lăng Tử Tiên mới biết, những tên ném đá, hoặc là đã học ngoan, không thì bị “chính”, đều do người trong Bang hết.

[Thế giới][Lăng Ba Tiên Tử] Chân Đất, xin lỗi đi.

Lăng Tử Tiên gào thét trên Thế giới, cả kênh đều lặng yên chừng 10s, những vẫn không thấy bóng dáng Chân Đất.

[Thế giới][Lăng Ba Tiên Tử] Chân Đất, đã là đàn ông thì mau ra xin lỗi đi.

[Thế giới][Lăng Ba Tiên Tử] Nếu không, từ nay cứ gặp mặt là ta sẽ giết!

Vừa PK thì Chân Đất đã thua, căn cứ theo luật hệ thống thì hắn đã rút 30 cấp rồi, mà người chơi cấp 140 mà bị rút như thế thì, chẳng khác nào giết người ta.

Hồ Phách, Thanh Lương Trà cũng ra mặt, Chân Đất bị ép phải ra mặt.

[Thế giới][Chân Đất] Fuck, nghĩ ông mày dễ bị bắt nạt lắm mà hội đồng hả đám ch* ghê?

[Thế giới][Thư sinh áo trắng] Ông bảo ai cơ?

[Thế giới][Chân Đất] Giết tao? Thách đấy, cùng lắm thì bố mày không chơi nữa.

Rồi sau đó Chân Đất “bỏ cửa” chạy lấy người.

Trò chơi lại “bình yên” trong chốc lát, có người kêu bọn Lăng Tử Tiên ỷ thế hiếp người, nhưng cũng không ít người phản bác.

Chuyện này vốn dĩ là lỗi của Chân Đất, kết quả không thể thay đổi được, đã thế còn tiếp tục nhục mạ người khác. Người chơi có ai chịu được?

Lăng Tử Tiên nhận thấy Chân Đất xóa acc bỏ đi, cũng không thấy vui, mục đích chơi game là để thư giãn, không vui thì đi chém quái, bây giờ lại là nơi tranh chấp giữa người với người.

Bởi vậy, bản chất của việc chơi game cũng dần thay đổi.

“Tinh Tinh Tinh—”

Lăng Tử Tiên mở cửa sổ.

“Không cần để ý, không phải lỗi của em.” Thiên Tước lập Phong gửi tin nhắn.

Lăng Tử Tiên có chút bất ngờ, có chỗ gì trong tim như lay động.

Mãi lúc sau, cô mới trả lời, là khuôn mặt cười hơn hờ. “... Cảm ơn.”

Thiên Tước Lập Phong cũng không trả lời ngay lập tức, hình như anh không quen.

“Nhận giao dịch.” Trong chốc lát, Thiên Tước Lập Phong nói.

“Uhm.” Lăng Tử Tiên thuận tay tiếp nhận giao dịch.

Cửa sổ giao dịch xuất hiện, là giữa cô và Thiên Tước Lập Phong.

[Trò chuyện mật][Lăng Ba Tiên Tử] Đây là... ?

[Trò chuyện mật][Thiên Tước Lập Phong] trang bị, có thể giảm 20 điểm sát khí, nhận đi.

Lăng Tử Tiên trờ mắt, trong đầu quên bồng luôn chuyện Chân Đất, lạnh lùng nhận luôn.

[Trò chuyện mật][Lăng Ba Tiên Tử] Trong game có loại trang bị này? r

[Trò chuyện mật][Thiên Tước Lập Phong] Bộ trang bị lần trước của em có người muốn.

[Trò chuyện mật][Thiên Tước Lập Phong] Trao đổi

[Trò chuyện mật][Thiên Tước Lập Phong] Bộ đồ này

[Trò chuyện mật][Thiên Tước Lập Phong] Game còn chưa công bố.

Thiên Tước Lập Phong... Nói như thế nào nhỉ, là khiến người ta dễ chịu quá...

[Trò chuyện mật][Lăng Ba Tiên Tử] Bộ này hình như cao cấp hơn bộ đồ tôi đánh rút?

Lăng Tử Tiên đã tính rồi, bộ trang bị này tốt hơn nhiều so với các bộ thông dụng, hơn nữa game còn chưa công bố... Chẳng phải tốn rất nhiều tiền? Cô chẳng muốn tiêu tiền của người ta, bây giờ...

[Trò chuyện mật][Thiên Tước Lập Phong]Lần trước đánh Boss nhặt được rất nhiều đồ.

[Trò chuyện mật][Thiên Tước Lập Phong] Đồ bỏ với chúng ta, nhưng người kia thì quý như vàng.

[Trò chuyện mật][Lăng Ba Tiên Tử] o()o

[Trò chuyện mật][Lăng Ba Tiên Tử] Uhm, phải rồi, tôi cũng có đồ muốn đưa cho anh.

Lăng Tử Tiên bỗng nghĩ đến bộ trang bị chế ra lúc trước, nhưng bận cả tuần nên quên, giờ anh ta vừa nhắc, cô cũng chợt nhận ra.

Cửa sổ giao dịch của Thiên Tước Lập Phong cũng rung lên, anh ngần người, rồi mới click nhận.

[Trò chuyện mật][Lăng Ba Tiên Tử] Anh cho tôi rất nhiều nguyên liệu, may mà tôi có sách kỹ năng, coi như đây là quà đáp lễ, có thể là kém đồ mạnh nhất, mạnh nhì nhưng cũng có thể xếp thứ 3 cũng nên...

Bộ trang bị ấy đứng hàng thứ 3 trong bảng xếp hạng, còn phần thứ 1 và thứ 2 thì... chưa ai sở hữu.

Hai người trao đổi trang bị, nháy mắt, điểm thân mật giữa vợ chồng nhảy vọt!

59. Chương 59

2 ngày nghỉ cuối tuần, Lăng Tử Tiên và Mạc Sầu nằm lười ở ký túc xá, không đi chơi, treo máy chơi game, thỉnh thoảng thì gặm một ít sách ngoại ngữ.

Về vấn đề cơm nước, hai người đều nhanh chóng giải quyết trong 3m.

Hiện tại, Lăng Tử Tiên đang cùng đán Hồ Phách đánh Boss luyện cấp, phong ba chốn diễn đàn cũng không nhanh chóng bị dẹp đi, nhưng giờ đây lại không ảnh hưởng nhiều đến Lăng Tử Tiên nữa, cô lại tiếp tục cày game, chỉ cần không dính đến mình là được.

Có 1 tên Chân Đất, thì cũng có thể có thứ 2, thứ 3 nữa. Nhưng giờ có bộ trang bị giúp giảm điểm đỏ, cho dù là chém người cũng không phiền hà gì.

Đương nhiên, giết người không kinh nghiệm, còn không bằng đi chém quái.

Có tiếng giày cao gót gõ côm cốp từ hành lang, dường như tiếc không thể làm rung chuyển cả tòa nhà.

“Lăng Tử Tiên, rút ra đây cho bà!” Cửa phòng bị đá bay “vèo”, rầm một tiếng ai đó sư tử hống gào lên.

Lăng Tử Tiên và Mạc Sầu nhanh nhẹn lấy gối trên giường, chụp lên đầu che tai, nhưng vẫn chịu ảnh hưởng.

Còn chưa yên tĩnh, tiếng giày cao gót cũng đã đến trước mặt Lăng Tử Tiên, ném vèo 2 túi to qua chỗ cô nàng, toàn bộ đều là thức ăn vặt, và thực phẩm dinh dưỡng.

Trong chớp mắt, Lăng Tử Tiên đã bị núi đồ ăn chôn sống.

“Cứu mạng—” Bị chôn, Lăng Tử Tiên chỉ có thể vươn 1 tay quờ quạng, khóc không ra nước mắt.

Lăng Tử Ái thấy Lăng Tử Tiên bị phủ đầy, không đành lòng, vươn tay, bôi đồ ra cứu cô em.

Lăng Tử Tiên thở hào hển, ai oán nhìn Lăng Tử Ái, nói: “Chị Yêu, cho dù có định mưu sát em gái, cũng đừng dùng cách này chứ?”

“Cái thằng tên Chân Đất ấy, sao em không hack máy nó đi?” Lăng Tử Ái hất hàm hỏi, cứ nhớ đến là muốn điên, rồi kéo Lăng Tử Tiên ra.

Lăng Tử Tiên “Ôi” một tiếng, đau thắt lưng quá!

“Chị Yêu, người ta đã muốn rửa tay trong chậu vàng (* Xem chú thích trong chap trước nha) sao chị nỡ ép em làm mấy chuyện thất đức ấy chứ?” Lăng Tử Tiên xoa xoa, vẻ mặt chính trực hỏi.

Đương nhiên là Lăng Tử Ái liếc cô đầy hèn mọn.

Lăng Tử Ái nghịch tay mình, thông thả: “Rửa tay chậu vàng... Sao mà chị nngghi nói cách đây 1 tuần, 2 người nào còn tính toán hack máy người ta nhỉ, mà lại cả 2 máy nữa chứ?”

Nghe vậy Lăng Tử Tiên giật koes miệng, cái tên hỗn đản Thiên Triệt, anh dám bán đứng em hả.

Ở trong văn phòng, bạn nào đó hắt xì hơi, hỏi thăm: Để nhiệt độ điều hòa hơi thấp?

“Chị Yêu, chỉ là gây ông đập lưng ông mà thôi, hấn định hack máy em và SỬ SỬ, đương nhiên là em phải đáp lễ rồi?” Lăng Tử Tiên lấy lòng. mặt cọ cọ hông Lăng Tử Ái.

Lăng Tử Ái bĩu môi. “Em thật là, SỬ SỬ đang ở đây này, còn làm nũng như trẻ con mới lên 3 ấy!”

Mạc Sầu lúc này nhắc tay, nghiêm mặt nói: “Chị Yêu, em vô tội, em chẳng nhìn thấy cái gì cả.”

Cô mặc kệ, cô cứ chơi game thôi.

Lăng Tử Tiên cười khúc khích, lại thấy mái tóc Lăng Tử Ái hơi bù, ổng tay áo lại như bị rách chỉ, chạt vạt.

“Chị Yêu, chị làm sao vậy? Đi đánh nhau?” Nhìn xuống dưới, giày bị gãy gót rồi mà chị vẫn đi nhanh như thế, lại còn ồn ào nữa.

“Đừng nói nữa, đều là vì mấy cái đồ ăn hại sức khỏe ấy đũa đấy.” Lăng Tử Ái mất kiên nhẫn vò đầu. “Nếu không gặp phải gặp 1 đũa bạn của mấy đũa, chắc hôm nay chị sẽ tức chết giữa đường.”

“Chị Yêu tốt quá.” Mạc Sầu quay đầu, cười hắc hắc, sau đó lấy 1 túi cá mực, tiếp tục chơi.

Lăng Tử Tiên cũng ở một bên, xé 1 túi rong biển, Lăng Tử Ái nhìn hai người hưng phấn, cả giận nói: “Hai đũa sớm hay muộn biến thành đồ ăn không tốt cho sức khỏe.”

“Điều này không phải sớm hay muộn sao? Thừa dịp bây giờ còn không thay đổi, ăn nhiều một chút.” Lăng Tử Tiên nhét vào miệng, cũng đưa 1 miếng cho Lăng Tử Ái.

Lăng Tử Ái đồ không từ chối, thi thoảng ăn vạt cũng không đến nỗi nào.

“Còn có một việc, chị muốn nói với em.” Lăng Tử Ái nghiêm túc.

“Làm sao vậy?” Lăng Tử Tiên cảnh giác.

“Em đã chết.” Lăng Tử Ái đứng đần trả lời, ngón tay chỉ về cái laptop.

“A...” Một gian phòng trên lầu 5, đột nhiên vang vọng tiếng kêu thét như lợn bị chọc tiết.

Phòng ký túc bên cạnh: “Đứa mồm to chẳng phải đã về nhà à? Không lẽ về ký túc rồi?” (* Mồm to ở đây là chỉ ai nhỉ :3)

“Không biết nữa! Chẳng lẽ bạn cùng phòng cô to mồm bị lây bệnh rồi?”

“A, con gián—”

“A—”

Lăng Tử Tiên khóc không ra nước mắt nhìn trên 2 thanh màu xanh đỏ trên đầu nhân vật đã cặn sạch, cô chết rồi.

Hồ Phách đã kêu gào một lúc, kết quả bị bơ hoàn toàn. Trừng mắt nhìn Mạc Sầu, cô bạn này cũng chẳng nhắc gì mình

Một con Boss, mất kinh nghiệm, aizzza!

Đơn giản quẳng máy tính đi, Lăng Tử Tiên hỏi Lăng Tử Ái: “Đúng rồi, chị Yêu, ai đưa chị đến đây?”

“Ukm... Là một anh chàng rất đẹp trai naz. AHHH...” Lăng Tử Ái nói xong, bỗng nhiên hét lên một tiếng, “Chị bỏ quên anh ta ở dưới lầu !”

60. Chương 60

Lăng Tử Ái, Lăng Tử Tiên hấp tấp chạy xuống lầu, chỉ ấy một nam sinh mặc áo trắng, quần bò xanh, hai tay còn cầm 2 túi plastic to đựng đầy đồ ăn.

Vừa thấy người ra, Lăng Tử Tiên kinh ngạc, là Tiểu Phàm!

Chưa cho Lăng Tử Tiên cơ hội để kinh ngạc, Lăng Tử Ái đã đến gần Tiểu Phàm, vẻ mặt hối lỗi: “Xin lỗi, tôi quên mất.”

Tiểu Phàm mỉm cười, hỏi: “Chân cô chắc không còn vấn đề gì nữa nhỉ?”

“Hình như không bị trật khớp.” Lăng Tử Ái cúi đầu xem chân, chân hơi ửng đỏ, chắc vì đi đường nên mới thế, mà vội qua nên cũng không để ý.

“Được rồi, để tôi dẫn cô đến phòng y tế thoa thuốc.” Tiểu Phàm nói.

“A?” Lăng Tử Ái sợ run, xua tay: “Không cần không cần, chỉ đỏ mà thôi, các ơn anh đã xách giùm đồ, đã vậy còn phải đứng chờ lâu nữa.” Chị xấu hổ.

Trong trường học không cho phép có xe ngoài đi vào, chị đành phải xách một đồng túi linh kính, nên không cẩn thận bị trượt chân, may có nam sinh đi qua đỡ, nhưng đồ nặng quá, tay áo bị rách mà vẫn ngã nhào.

Mà anh chàng lại cứ nhận đây là lỗi của mình kiên quyết xách đồ hộ chị.

Có quần xá nên Tiểu Phàm không vào được. Lăng Tử Ái đành xách 2 túi lên lầu, lửa giận ngút trời, quên anh chàng với mấy cái túi.

Không nghĩ... chị quên.

Với Tiểu Phàm, đây là lần đầu tiên anh thấy 1 nữ sinh không cần hình tượng, mua một đồng to đồ ăn vặt, chưa kể là một đại mỹ nữ.

Hình như hơi quen, nhưng cũng không để ý lắm.

Kết quả đưa cô đến ký túc xá nữ, lại đứng chờ, khi cô ấy xuống, còn có Lăng Tử Tiên.

Lăng Tử Tiên một bên nhíu mày, hiếm khi nào thấy chị Yêu quần thế.

“Chị Yêu, chị có biết không, anh chàng đẹp trai đầy nhiệt huyết này... Là NO.1 trường em, Tiểu Phàm, tiểu đại soái ca á?” Lăng Tử Tiên ghé sát vào Lăng Tử Ái, hồ hởi giới thiệu.

“Đàn em?!” Tiểu Phàm dở khóc dở cười, mặt ửng đỏ.

“Nguyên lai là NO. 1, khó trách suốt đường đi đều bị các cô sinh viên nhìn lên!” Lăng Tử Ái bật cười, rót cục hiểu tại sao cô toàn bị mấy luồng ánh mắt không thiện ý tía.

Vừa dứt lời, Tiểu Phàm càng thêm xấu hổ.

“Học trưởng à, giới thiệu cho anh này.” Lăng Tử Tiên nhảy vào giữa Lăng Tử Ái Tiểu Phàm. “Đây là chị ruột em, Lăng Tử Ái, hôm nay đến để cung cấp lương thực, cả 2 túi này cũng thế.”

Tiểu Phàm vươn tay đầy thiện chí. “Lăng tiểu thư, hân hạnh.”

“Hân hạnh.” Lăng Tử Ái cười ngọt ngào, phong cách lịch sự điển hình.

“Hôm nay đàn anh giúp chị Yêu, để trả ơn em mời anh ăn cơm nhé.” Lăng Tử Tiên lập tức nói, chặn luôn Tiểu Phàm: “Không được từ chối đâu đấy!”

Tiểu Phàm bất đắc dĩ cười. “Nói như vậy, là bắt buộc rồi?”

“Có thể hiểu như vậy.” Lăng Tử Tiên gật đầu.

Lăng Tử Ái trừng mắt. “Cho dù muốn mời, cũng chưa đến lượt em đâu.” Chị mới là người được giúp mà.

Lăng Tử Tiên cười. “Hehe, chị Yêu, nếu chị định mời, chắc không ngại có thêm 1 người chứ?”

Nghe cô em nói, Lăng Tử Ái hiểu ngay. “Đi đi, gọi Sửu Sửu đi cùng, còn nữa... Tìm cho chị một đôi giày, chị ra lái xe đã.” Cú đầu nhìn chiếc giày đã không thể sử dụng được nữa, bất đắc dĩ nói.

“OK!” Lăng Tử Tiên xách 2 túi chạy lên lầu, tiện gọi Sửu Sửu xuống dưới ăn cơm.

Lăng Tử Ái đi cùng nhau Tiểu Phàm, 2 người đi bộ trong sân trường, bị chú ý nhiều. Lúc trước chỉ có nữ sinh, giờ có cả nam sinh nữa.

Không còn 2 túi xách “đi kèm”, có thể nói Lăng Tử Ái cũng là đại mỹ nhân khó gặp, hơn nữa từ cách ăn mặc của chị, có thể nói là người thuộc thành phần trí thức, có chức vụ cao, đã vậy còn trông rất trẻ... Đường nhiên không hề thua kém Tiểu Phàm.

“Tiên Tiên nói rất đúng, nên cách xa NO. 1 thì hơn.” Lăng Tử Ái tự nhủ.

Nghe vậy khoe môi Tiểu Phàm giật giật không ngừng, mấy lời này để anh nói mới đúng! Đi có nửa vòng sân trường thôi mà, thể nào cũng có tin nóng cho coi!

Cho nên lúc này nếu bạn có qua đại học S, có thể thấy một đôi nam nữ, đi bộ khoan thai, ngẫu nhiên có trò chuyện đôi ba câu, nhưng khoảng cách giữa hai người hơi xa cách không được tự nhiên.

Rõ ràng là cố ý muốn cách xa, nhưng với người ngoài nhìn vào, rất dễ liên tưởng.

Đúng là dụng ý trồng hoa, hoa chẳng mọc, vô tâm cảm liễu, liễu lên um.

[Nguyên văn thành ngữ “Hữu tâm tài hoa hoa bất khai, vô tâm sáp liễu liễu thành âm”, tức là “có ý chăm hoa hoa chẳng nở, vô tình tưới liễu liễu xanh um”, chỉ việc cố tình dốc hết tâm sức lại không có kết quả, còn việc chỉ vô tình lại có thành tựu. Cốt lõi của thành ngữ này là ở một chữ “Duyên”. Hữu duyên thì thành sự.]

Ngày đó, Lăng Tử Tiên cùng Mạc Sầu đi với mục đích chủ yếu là châu cơm, mà Lăng Tử Ái và Tiểu Phàm trò chuyện rất nhiều, đa phần đều liên quan đến công việc.

Công việc của Tiểu Phàm cùng Lăng Tử Ái không giống nhau, Lăng Tử Ái làm thiết kế quảng cáo, bởi vì lúc trước có việc liên quan đến quỹ cổ phần, cho nên với đề án kế tiếp, hai người nói chuyện rất ăn ý.

Nói thêm, Tiểu Phàm hình như là phiên dịch viên, sao lại nói mấy chuyện này với người lạ nhỉ?

61. Chương 61

Ngày nghỉ, mua quần áo, dạo phố, đó là điều con gái thích nhất.

Lăng Tử Tiên, Mạc Sầu toàn nằm trong phòng, nhưng cũng sắm quần áo rồi, nhưng mà là quần áo trong game.

Về phần nguyên nhân, chính là game vừa tung ra hoạt động mới – Thi đấu điểm thân mật vợ chồng.

Trừ bỏ điểm thân mật vợ chồng đã đạt từ trước, hoạt động đưa ra các cách đạt điểm thân mật mới. Đường nhiên, sau khi chấm dứt hoạt động này thì vẫn được cộng điểm thân mật cũ.

Lăng Tử Tiên đương nhiên khá thích thú event này, bởi vì dựa vào cách phân chia địa vực, chỉ cần làm nhiệm vụ hay bất kỳ cái gì khác, cũng được nhân đôi kinh nghiệm, đối với những người cấp cao là một sự trợ giúp lớn.

Hơn nữa, phần thưởng trò chơi thường rất lớn, khi hết hạn, 3 vị trí đầu tiên sẽ nhận được những phần thưởng cực kỳ có giá trị.

Vị trí đầu nhận được 2 thanh kiếm tình lữ (Cấp độ S, là thần khí); thứ 2 nhận được linh đan tăng cấp S cho bang phái; thứ 3 nhận được Dịch tẩy điểm. Ngoài ra, còn tặng điểm kinh nghiệm, con số rất là đáng thêm.

Lăng Tử Tiên hơi thích, có thể nhảy cóc học được nhiều kỹ năng, những vật dụng ấy có thể giúp cô tăng cấp, Dịch tẩy điểm. Thật ra còn vì lý do nữa là—

Điểm thân mật vợ chồng... Vị trí thứ 3.

[Trò chuyện mật][Lăng Ba Tiên Tử] Anh cả, có muốn báo danh?

Thiên Tước Lập Phong vẫn như cũ, không trả lời ngay lập tức, Lăng Tử Tiên cũng không giục, đã quen.

[Trò chuyện mật][Thiên Tước Lập Phong] Ukm.

[Trò chuyện mật][Lăng Ba Tiên Tử] Nhưng một khi tham gia thì phải làm rất nhiều nhiệm vụ.

[Trò chuyện mật][Lăng Ba Tiên Tử] Anh không bận à?

Cô khá là rảnh rỗi, việc ở Công ty cũng không nhiều, Boss giao việc cũng không quá khó. Nhân thì nhân thật nhưng ở Công ty chơi game thì hơi quá...

... Nếu bọn họ tham gia event này, có thể người không rảnh là cô ấy chứ.

[Trò chuyện mật][Thiên Tước Lập Phong] Được mà.

[Trò chuyện mật][Thiên Tước Lập Phong] Em thực hiện.

[Trò chuyện mật][Lăng Ba Tiên Tử] Đúng là thế... Nhưng tôi sợ không có thời gian ấy...

[Trò chuyện mật][Lăng Ba Tiên Tử] ơ()ơ

[Trò chuyện mật][Thiên Tước Lập Phong] Cứ báo danh đi.

[Trò chuyện mật][Lăng Ba Tiên Tử] Cái gì?

[Trò chuyện mật][Thiên Tước Lập Phong] Tối mở khu vực riêng.

[Trò chuyện mật][Lăng Ba Tiên Tử] Có phải chỗ đảo tiên Bồng Lai?

Đảo tiên Bồng Lai là khu vực cấp cao vừa khai mở, Boss cực mạnh, muốn xử lý chúng nó, không hề khó khăn hồi mở Tuyết Vực.

Nghĩ thoáng một lát, Lăng Tử Tiên cũng chẳng hề sợ đám Boss mới này.

Bởi vì tiên đảo Bồng Lai là nơi để cho vợ chồng vào thực hành nhiệm vụ, nhận điểm thân mật, hơn nữa cũng cũng nơi xuất hiện Boss cao cấp. điểm thân mật cũng tăng mạnh.

[Trò chuyện mật][Thiên Tước Lập Phong] Tối từ giờ đến 9h.

[Trò chuyện mật][Lăng Ba Tiên Tử] Ukm, được rồi.

Công ty tan lúc 5h chiều, nếu không có tình huống khẩn cấp thì không cần tăng ca, nhất là nhân viên văn thư, không nhiều lắm, ngoại trừ thời điểm đặc biệt.

[Trò chuyện mật][Thiên Tước Lập Phong] Em đi báo danh, đảo tiên Bồng Lai chính thức khai mở thì vào luôn.

[Trò chuyện mật][Lăng Ba Tiên Tử] Được, tôi nhớ rồi.

Kết quả là Lăng Tử Tiên đi báo danh, mà thời hạn báo danh cuối cùng đến khi đảo Bồng Lai chính thức mở, vẫn còn mấy ngày.

Vừa gửi đơn, kênh Trò chuyện mật liền “Đình” một tiếng, Lăng Tử Tiên click mở ra xem.

[Trò chuyện mật][Khuynh Tẫn Thiên Hạ] Tiên Tử.

[Trò chuyện mật][Lăng Ba Tiên Tử] Thiên Triệt?

[Trò chuyện mật][Khuynh Tẫn Thiên Hạ] Có tham gia hoạt động vợ chồng không?

[Trò chuyện mật][Lăng Ba Tiên Tử] (Khuôn mặt tươi cười.) Em vừa mới gửi đơn.

[Trò chuyện mật][Lăng Ba Tiên Tử] Anh cũng tham gia với chị Yêu đi.

[Trò chuyện mật][Khuyneh Tẩn Thiên Hạ] Anh muốn linh đan tăng cấp bang phái.

Bang Phong Vân Tái Khởi của Tề Thiên Triệt không chỉ là Bang phái đệ nhất, đứng đầu sever, cấp A. Nhưng muốn lên cấp S, có thể nói là không thể. Mà nay có linh đan tăng cấp, cực kỳ dễ dàng!

[Trò chuyện mật][Lăng Ba Tiên Tử] Hihi, là thứ 2 à, anh chị phải cố lên!

Nghe ngữ điệu Lăng Tử Tiên, như vui sướng khi người ta gặp xui.

[Trò chuyện mật][Khuyneh Tẩn Thiên Hạ] Để anh đoán nhé, mục tiêu của em là thứ 3?

[Trò chuyện mật][Lăng Ba Tiên Tử] Em nghĩ mục tiêu này chẳng phải bí mật gì?

[Trò chuyện mật][Lăng Ba Tiên Tử] Việc gì để anh phải đoán?

[Trò chuyện mật][Khuyneh Tẩn Thiên Hạ] Vừa đi làm, em đủ thời gian không?

[Trò chuyện mật][Lăng Ba Tiên Tử] Thiên Tước nói để mấy giờ lúc chiều tối là được rồi.

Tề Thiên Triệt nhú mày, do dự một chút mới gõ chữ.

[Trò chuyện mật][Khuyneh Tẩn Thiên Hạ] Vừa đi làm thì nghỉ đi chứ.

[Trò chuyện mật][Lăng Ba Tiên Tử] Không sao.

[Trò chuyện mật][Lăng Ba Tiên Tử] Tối chỉ có chơi đến 9h.

[Trò chuyện mật][Lăng Ba Tiên Tử] Đi làm cũng không mệt đến thế đâu, anh không phải lo quá.

[Trò chuyện mật][Khuyneh Tẩn Thiên Hạ] Em phải giữ gìn sức khỏe đấy, rảnh nhớ về thăm nhà.

[Trò chuyện mật][Lăng Ba Tiên Tử] Biết rồi

~Tán một lúc với Tề Thiên Triệt cho đến khi anh logout, Lăng Ba Tiên Tử đi làm nhiệm vụ vợ chồng với Thiên Tước Lập Phong, mà 2 quả trứng sủng vật cũng chưa ấp được.

Nhưng mà thường thì oan gia ngõ hẹp, đương nhiên sao mà dễ chịu được.

62. Chương 62

Lăng Tử Tiên đánh Boss với Thiên Tước Lập Phong ở hồ sen, lấy kinh nghiệm, Boss này bắt buộc phải do vợ chồng cùng đánh. Hai người hợp tác, đôi khi chỉ cần 1 chữ cũng hiểu được ngay ý đối phương.

Nhưng mà khu vực này chưa được hoàn thiện, lúc Boss gần chết mà có người nhảy vào, giết Boss đúng lần cuối cùng, cố gắng nhiều công sức và thời gian, cuối cùng chả khác nào tặng đồ cưới cho người ta!

Hôm nay Lăng Tử Tiên cùng Thiên Tước Lập Phong đi đánh quái (?).

Nơi này vốn ít người, chỉ số nguy hiểm cao, hơn nữa với thanh danh của 2 người, mấy người chơi nào dám động đến đầu thái tuế.

Nhưng mà hôm nay, 2 người đều bị khiêu chiến.

Ngay tại thời điểm cuối cùng, Lăng Ba Tiên Tử, Thiên Tước Lập Phong đều chưa đánh chiêu cuối, bỗng có luồng sáng đỏ và trắng lấp lóe, Boss chết, cả núi vật phẩm rơi vào túi họ.

Boss ở hồ sen có thể cướp, lúc trước đúng là có hiện tượng này, nhưng người bị cướp cũng chỉ nhàn nhàn, như 2 người Thiên Tước Lập Phong cùng Lăng Ba Tiên Tử, ai dám?

Lăng Tử Tiên nghiêng răng kèn kẹt.

Trên đời này, tồn tại loại người, nếu mình khách khí với họ, người ta cũng chẳng thêm nhớ ơn.

Cô nương Hồng Diệp!!!

Khi trước, Lăng Tử Tiên luôn cho là cô nàng không hiểu chuyện, bị Khinh Yên Vụ Ải xúi bẩy, nên không tính sổ, nhưng giờ dám đi đến cửa, lại còn cướp Boss!

[Gần đây][Cô nương Hồng Diệp] Còn không biết là ai tốt bụng như thế, hóa ra là chị Lăng Tử Tiên à.

Ở trước mấy tính, một cô gái cười ác, ghen ghét. Tại vì cô ta, mình mới bị anh trai mắng.

[Gần đây][Lăng Ba Tiên Tử] Nhà tôi chả có đứa em nào họ Hồng, đừng có nhận vợ.

[Gần đây][Yêu giang sơn lại càng yêu mỹ nhân] Cô mà cũng tự nhận là họ hàng Hồng Diệp nhà tôi á?

Đã gặp không ít loại cực phẩm, Lăng Tử Tiên cũng ứng đối thông thả.

[Gần đây][Lăng Ba Tiên Tử] Mù hử? Không nhìn chữ cô ta đánh?

[Gần đây][Cô nương Hồng Diệp] Con dở hơi.

[Gần đây][Cô nương Hồng Diệp] Đừng tưởng chỉ vì anh tao giúp đỡ mà vênh mặt.

[Gần đây][Cô nương Hồng Diệp] Nói à biết, mày ép Khinh Yên bỏ game.

[Gần đây][Cô nương Hồng Diệp] Bà phải ày hồi hận.

[Gần đây][Yêu giang sơn lại càng yêu mỹ nhân] Lăng Ba Tiên Tử, đừng tưởng có đàn ông giúp đỡ thì vênh mặt nhé.

[Gần đây][Yêu giang sơn lại càng yêu mỹ nhân] Thiên Tước Lập Phong.

[Gần đây][Yêu giang sơn lại càng yêu mỹ nhân] Dù gì cũng là người có vai vế trong game.

[Gần đây][Yêu giang sơn lại càng yêu mỹ nhân] Chuyện đàn bà con gái, đừng xen vào.

Lăng Tử Tiên vừa định nói chuyện với Thiên Tước Lập Phong, Thiên Tước Lập Phong lập tức quyết định.

[Gần đây][Thiên Tước Lập Phong] Tiên Tiên.

[Gần đây][Lăng Ba Tiên Tử] Hử?

[Gần đây][Thiên Tước Lập Phong] Lấy lại những gì vốn của chúng ta lại.

Lăng Tử Tiên đã nhận Thiên Tước Lập Phong mất hết kiên nhẫn rồi, giọng lạnh nhạt, thờ ơ nhưng rõ ràng Thiên Tước Lập Phong thuộc tuýp người chủ động.

Hai người đối diện chắc cũng đã nhận ra, tên kia lại gõ chữ.

[Gần đây][Yêu giang sơn lại càng yêu mỹ nhân] Thiên Tước Lập Phong

[Gần đây][Yêu giang sơn lại càng yêu mỹ nhân] Coi ông là đàn ông con trai.

[Gần đây][Yêu giang sơn lại càng yêu mỹ nhân] Chuyện bé như kiến ông đừng tham dự.

[Gần đây][Yêu giang sơn lại càng yêu mỹ nhân] Để phụ nữ tự giải quyết.

Không biết vì sao, bỗng dưng Lăng Tử Tiên bật cười, anh chàng Yêu giang sơn lại càng yêu mỹ nhân này đánh chữ nhanh thật, mà hình như cũng rất hồi hộp.

[Gần đây][Thiên Tước Lập Phong] Đây là nhiệm vụ vợ chồng.

Cho nên, xử luôn, khỏi cần dài dòng.

Ngay khi Thiên Tước Lập Phong đánh chữ xong, Lăng Tử Tiên lập tức ra tay, cũng lười giải thích, đây là nhiệm vụ vợ chồng, cùng nhau đánh quái nhất đồ, việc quá gì phải tặng mấy kẻ thích gây sự?

Cô và Thiên Tước Lập Phong giống nhau chẳng phải người có thể chịu thiệt thòi được, cho nên đối với những kẻ lợi dụng mình, đương nhiên là chẳng thể chịu nổi.

Yêu giang sơn càng yêu mỹ nhân và Cô nương Hồng Diệp không có thời gian mà chat, chỉ cần lời lòng một chút là chết luôn.

Một nam một nữ trước bàn máy tính, mồ hôi ròng ròng.

Cứ tưởng những cao thủ như Thiên Tước Lập Phong sẽ không ra tay với những người level thấp, vậy mà mới đôi ba câu đã bị xử lý, thậm chí toàn dùng chiêu trí mạng.

Account nam Yêu giang sơn càng yêu mỹ nhân khóc ròng, ai bảo đàn ông là quân tử, nhưng là anh hùng cũng có kẻ biến thái ak

~Còn về phần Cô nương Hồng Diệp, Lăng Tử Tiên đối xử như chơi trò mèo vờn chuột, hoàn toàn chỉ là trêu đùa mà thôi, như là lăng trì, từng týt, từng chút một, cực kỳ vui vẻ, khoái trá.

Cuộc đấu này chắc chắn sẽ tạo ra không ít lời đồn, nhưng Lăng Tử Tiên đã gặp nhiều rồi, nên chẳng sao cả.

Thiên Tước Lập Phong ra đòn không khoan nhượng, nhanh chóng giải quyết Yêu giang sơn càng yêu mỹ nhân, về phần Lăng Ba Tiên Tử cùng cô nương Hồng Diệp, vẫn còn đang PK.

[Gần đây][Cô nương Hồng Diệp] Con dở hơi, giỏi thì giết luôn đi!

Trạng thái vợ chồng, không thể chết ngay lập tức, chỉ cần vợ chồng đối thủ chưa giết, thì đôi vợ chồng khác không thể bỏ đi được.

[Gần đây][Lăng Ba Tiên Tử] Còn chưa chán

[Gần đây][Lăng Ba Tiên Tử] Chờ chơi đã

[Gần đây][Lăng Ba Tiên Tử] Để nghĩ xem có nên giết hay không?

Bạn chơi acc nữ Cô nương Hồng Diệp và tên Yêu giang sơn càng yêu mỹ nhân rùng mình, nghĩ: Ma quỷ!

63. Chương 63

Thứ Hai, đi làm.

Bởi vì Thanh Phong Minh Nguyệt cam đoan, ở phút cuối, Lăng Tử Tiên mới tha cho Cô nương Hồng Diệp, dù sao Thanh Phong Minh Nguyệt không tồi, mà thể lực sau lưng cũng không nhỏ, trực tiếp đắc tội với anh ta, thì sẽ liên quan đến cả mạng lưới quan hệ vô cùng phức tạp.

Cô nương Hồng Diệp bị Thanh Phong Minh Nguyệt mắng mỏ rồi dắt đi, nếu cô nàng còn gây sự nữa, trêu chọc Lăng Tử Tiên, anh chàng sẽ del account đi.

Đã quen thuộc với phong cách làm việc của Công ty, tuy làm thư ký, nhưng chẳng khác trợ lý, công việc thì không nhiều, nhưng đầy tính thử thách.

Về phần Boss... Lăng Tử Tiên cứ nghĩ đến anh là lại thấy bất đắc dĩ.

Ở cùng một người nổi tiếng, sáng chói, dù cô có khả năng chịu đựng cao, nhưng cũng không thể chấp nhận trong một thời gian dài á!

Chiếc xe Ferrari đỏ sặc sỡ trước mặt Mạc Sầu cùng Lăng Tử Tiên, tỷ nữa là đựng luôn vào 2 người.

Người bên trong xe, khuyên tai phản chiếu ánh mặt trời lấp lánh, tóc vàng rực, ngón trỏ đeo nhẫn hình đầu lâu, kính râm to, che gần hết cả gương mặt, nhìn y chang lưu manh đầu đường xó chợ.

Nhưng mà lưu manh này lại có giá trị cực phẩm — Âu Dương Thư.

“Hai vị mỹ nữ, chào buổi sáng~” Âu Dương Thư tháo kính râm, để lộ đôi mắt sáng quắc.

Kỳ thật Âu Dương Thư cũng không bị cận thị, chỉ vì đeo kính càng đẹp trai ạ..

Lăng Tử Tiên bắt đặc dĩ, vỗ vai Mạc Sầu, dùng ánh mắt ý bảo: Giao Thư ca lại cho cô nàng, hầu hạ người ta cho tốt vào!

“Thư ca” là nickname mọi người đặt cho Âu Dương Thư, trừ bỏ Lam Táp, đại thúc Bất Phá và mấy vị đứng đầu gọi anh chàng là Âu Dương, ai cũng gọi “Thư ca”.

Vì thế Lăng Tử Tiên thật ác độc, quăng Thư ca cho Mạc Sầu đối phó, 2 người kia là oan gia, không gặp chả sao, cứ thấy mặt là có chuyện, áp lực đến mức chả ai chịu nổi.

Cho nên khi Lăng Tử Tiên đi rồi, Âu Dương Thư mắt to trừng mắt nhỏ Mạc Sầu.

“Nhìn cái gì?” Âu Dương Thư không thể nhịn nổi nữa, lên tiếng, mà nghe giọng cũng không thấy có gì tốt đẹp.

Mạc Sầu lạnh nhạt, đi luôn, đôi giày cao gót “cộp cộp” nên đất, lên lầu, không thèm để ý.

Âu Dương Thư muốn leo tường, cô nàng chết tiệt này... Tức chết mất thôi!

Lăng Tử Tiên vẫn theo lệ cũ, dọn dẹp lại văn phòng cho Boss, vốn dĩ trước sau cực kỳ sạch sẽ.

Lam Táp thuộc số ít đàn ông mắc bệnh ở sạch, mặc áo sơ mi trắng, mang cảm giác không dính bụi trần, không có sở thích biến thái, là người có phẩm chất cao,... CỐ thể nói là một người hoàn hảo.

Dọn sạch văn phòng, Lăng Tử Tiên thật ra chỉ quina tâm những góc nhỏ, nơi dễ có bụi thôi.

“Chít, chít...” Phía dưới, có tiếng gì đó, hình như còn chạm vào chân cô.

Cúi đầu, Lăng Tử Tiên sợ đến giật lùi lại, thét một tiếng.

Một con chuột trắng béo núc.

Cứ cho là cô vốn không sợ mấy thứ này, nhưng giật mình thì khó nói trước, hơn nữa con chuột bự này còn ở trên lưng bàn chân cô.

“Làm sao vậy?” Cửa mở, mặc áo trắng, Lam Táp bước vào, thấy Lăng Tử Tiên đang sợ hãi.

“Có chuột.” Lăng Tử Tiên hít sâu, cố điều chỉnh nhịp thở, chuẩn bị tìm cái gì đó để quăng nó đi.

“Đợi chút.” Lam Táp vươn tay, giữ Lăng Tử Tiên đang chuẩn bị giơ gậy”.

Lăng Tử Tiên dừng lại, tầm mắt không rời khỏi con chuột trắng. “Sao cơ?” Nơi này không rộng lắm, chắc chắn là có thể bắt được.

“Cô không sợ à?” Lam Táp cười hỏi.

Lăng Tử Tiên khó hiểu, quay đầu nhìn anh. “Sợ cái gì? Con chuột?” Lam Táp gật đầu, cô liền đáp: “Chỉ là con chuột mà thôi, không có gì đáng sợ.”

Cô chẳng phải là loại con gái nhát gan, cũng chẳng đến mức thấy gián, thấy rắn là sẽ hét văng lên, đối với cô, chúng cũng chỉ là động vật mà thôi. Chuột cống thì có thể làm người ta ghét, chuột bạch thì...Cứ tưởng tượng thành Q là được.

“Vì sao trong Công ty lại có chuột? Kỳ thật...” Lăng Tử Tiên vừa bước đến con chuột, vừa lẩm bẩm.

Nghe thấy cô lẩm bẩm, Lam Táp bật cười, hai tay khoanh lại, tựa vào bàn làm việc bằng đá cẩm thạch đen, quan sát cô gái đang chuẩn bị “đối đầu” con chuột.

Quả thật là anh tò mò, nếu cô đánh nó, thì sẽ làm gì để hốt ra? Đơn giản hơn, chỗ này không có chổi, cô làm thế nào để đổ vào thùng rác?

“Oái, anh cả, anh ác quá!” Khi Lăng Tử Tiên vung gậy, sắp đập con chuột, cửa ban công bị đẩy ra, và giọng Bạch Dạ kinh ngạc, hoảng hốt.

Chuột bạch nhìn thấy Bạch Dạ tựa như gặp được cứu tinh, lập tức liền chạy vội qua.

Bạch Ngọc ở đằng sau, tay cầm lồng sắt, chắc là để nhốt chuột. Đặt lồng xuống đất, con chuột trắng ngựa quen đường cũ, chạy biến vào.

Dạ Bạch đóng lồng sắt, mắt húng trừng Lăng Tử Tiên.

Lăng Tử Tiên nhìn Lam Táp, rồi quay sang nhìn 2 anh em Bạch Dạ, Bạch Ngọc, nhanh chóng hiểu rõ.

Chắc là Bạch Dạ định dùng con chuột này để dọa cô?

“Giám đốc, trong văn phòng có côn trùng gây hại, chắc tôi phải dọn dẹp, hơi khó coi một chút, giám đốc có cần phải ra ngoài tránh không ạ?” Lăng Tử Tiên vỗ vỗ gậy trong tay, trưng cầu ý kiến Lam Táp.

Bạch Ngọc, Bạch Dạ đổi sắc, Bạch Dạ chỉ trích Lam Táp: “Anh cả, thư ký của anh kiêu ngạo quá đáng!”

Lam Táp ngoảnh mặt làm ngơ, nói với Lăng Tử Tiên: “Lăng tiểu thư, một số văn kiện hôm qua tôi chưa xem xong, tùy cô.” Nói xong, anh tiến vào bàn công tác đọc sách.

“Dạ, giám đốc.” Lăng Tử Tiên biết ông chủ này không xấu.

Bạch Ngọc cười trừ, vỗ vai Dạ Bạch. “Dạ, “ông chủ” trọng sắc khinh hũu, bây giờ em mới biết à?”

Đột ngột nghe thấy thế, rõ ràng chẳng có mối quan hệ “nào đó”, nhưng Lăng Tử Tiên vẫn thấy không được tự nhiên.

Ở đằng sau, Lam Táp hơi giương mày, qua đôi kính, lóe lên ánh sáng.

Bạch Ngọc, Dạ Bạch giật mình, chạy biến.

64. Chương 64

Vỗ tay nhìn 2 người đã chuẩn mất dạng, Lăng Tử Tiên hừ lạnh, là ai kiêu căng, khó mà nói được.

“Lam tiên sinh, giấy tờ hôm qua đã đặt sẵn trên bàn, xin mời xem qua một chút.” Lăng Tử Tiên đặt gậy lên bàn. “Lịch trình hôm nay đã an bài xong, và có vị khách William đến từ Pháp, muốn trực tiếp đàm phán.”

“Hẹn ở đâu? Bây giờ?” Lam Táp buông sổ sách, hỏi.

“Ở khách sạn trung tâm, Mr. William cũng mong muốn quản lý các ngành cũng có thể tham dự, thời gian là 7h tối nay.” Lăng Tử Tiên thông báo.

Khi làm việc là phải có tác phong chính chu, cô cũng nhanh chóng làm quen.

“Tối hôm nay...” Lam Táp gõ bàn. “Liên hệ với Mr. William giùm tôi, có thể lùi lại 1 ngày không?”

“Lam tiên sinh, nếu thế chẳng phải làm bẽ mặt Mr. William?” Lăng Tử Tiên nhận việc hỏi, không là vì sợ phiền toái. Dù sao người ta ngàn dặm xa xôi đến đây vì muốn trực tiếp đàm phán, thời gian quý giá, ngày mai đi luôn cũng không biết chừng, hoãn 1 ngày, không biết...

Lam Táp mỉm cười, nói: “Vươn tay ra.”

Lăng Tử Tiên nghi hoặc, nụ cười vẫn rạng rỡ như thế...

Vươn tay đi, Lam Táp hơi lắc tay một tý, một vật xuất hiện trong tay anh, rồi nó nhanh chóng rơi vào tay Lăng Tử Tiên—

Một viên kẹo vỏ trắng.

Lăng Tử Tiên lại giật giật khóe miệng, cơ hồ mỗi ngày đi làm, cô cực kỳ “may mắn” được tặng một viên kẹo đường vỏ trắng. Điều khiến cô băn khoăn, anh Boss này cất bao nhiêu kẹo vỏ trong văn phòng hả giờ?

“Nói với Mr. William là lịch trình của tôi đã kín, nên không thể cho ngài ấy nhiều thời gian được. Thứ 2 tuần sau tôi sẽ bay sang Pháp một chuyến.” Lam Táp ngồi lại xuống ghế, tiếp tục đọc sách.

Lăng Tử Tiên bắt đắc dĩ, rõ ràng công việc mỗi ngày đâu có nhiều (nếu không sao anh lại có thời gian đọc tiểu thuyết), nhất là buổi tối, sao lại kín lịch được?

Cảm thấy lạ, nhưng cô cũng không hỏi nhiều, cô cũng chỉ là nghe lệnh làm việc thôi.

“Vâng, nếu Mr. William đồng ý lùi sang đêm mai, tôi sẽ báo cáo với quản lý các ngành.” Lăng Tử Tiên tự hỏi, rồi nhanh chóng sắp xếp.

“Cô và cô Mạc, cô Tiết cũng đi luôn.” Lam Táp nhướn mày nói, không để Lăng Tử Tiên trả lời: “Mang theo cả hợp đồng, nói là có liên quan đến công việc, cứ thoải mái là được, không cần nghiêm túc quá.”

Kỳ thật Lăng Tử Tiên muốn hỏi, nếu cứ thoải mái, vậy mang theo hợp đồng làm gì?

...

Tối hôm sau, cô cùng Tiết Nhiễm, Mạc Sầu, mặc bộ áo thường ngày, đứng chờ ở cổng đại học.

Vì sao lại ở đây? Bởi vì lúc đi làm toàn mặc đồ công sở, Bạch Dạ cùng Âu Dương Thư hai người không vui.

Dù sao muốn đến khách sạn trung tâm phải ngang qua trường S, cho nên để các cô thay quần áo, mặc quần áo công sở, thì chẳng khác nào các MM lên mặc quần áo của mẹ cả. (Cố ý, mấy MM mặc áo chính thức trường bạn, bạn độn thổ

)

Khi cả 3 mặc quần áo thường ngày xuất hiện, mắt tỏa sáng.

Vốn 3 người đã xinh đẹp, mà quần áo hiện giờ, không biết nhãn hiệu nhưng cũng hiểu ra đều là hàng cao cấp.

Lăng Tử Tiên mặc váy liền áo trắng, thoát nhìn thanh lịch mà đoan trang, tóc đen dài được búi bằng trâm—Y chang hồ ly tinh.

“Tin tin”, tiếng còi ô tô vang lên, một chiếc xe thể thao trắng xuất hiện.

“Lam tiên sinh?” Lăng Tử Tiên ngạc nhiên, bởi vì xem xe của đồng nghiệp cũng chỉ cho vui, nói bảo muốn chiêm ngưỡng mỹ nhân “mặc quần áo” đâu có bao gồm Boss đâu?

“Lên xe.” Lam Táp nói.

Tâm trí Lăng Tử Tiên đã bay đi đâu rồi, lúc về thay đồ, là từ Âu Dương Thư chở, không phải chưa từng ngồi xe Boss Lam Táp, nhưng giờ lại chính thức ngồi lên, mặc thế này, hình như hơi...

“Tiên Tiên, nhanh lên nào, không muộn mất thôi!” Tiết Nhiễm từ trong xe Bất Phá thò đầu, ngoắc tay.

“Ngồi yên!” Đang lái xe Bất Phá kéo cô nàng lại, đồ ngốc!

“Chúng ta còn 10 phút.” Lam Táp nhìn đồng hồ, nói với Lăng Tử Tiên.

Lăng Tử Tiên nhú mi, nhưng nhanh nhẹn trấn định lại, dù sao cũng không phải lần đầu tiên, chẳng sao cả, huống hồ là đi gặp khách hàng.

Lên xe, “một đoàn xe” tiến về khách sạn trung tâm.

Lăng Tử Tiên phát hiện, Lam Táp vẫn mặc áo trắng, thoang thoảng hương bạc hà, tóc cũng hơi ẩm, chẳng lẽ anh ta vừa về tắm rửa?

“Lam tiên sinh, anh rất thích màu trắng?” Lăng Tử Tiên không nhin nổi mà hỏi, giống như lần đầu tiên, anh ta cũng mặc áo trắng.

Lam Táp nghiêng đầu nhìn, mỉm cười, hỏi ngược lại: “Vậy cô thấy có hợp với tôi không?”

Nghe vậy Lăng Tử Tiên . “Không có, hợp lắm...”

Quả thật, cô chưa từng gặp ai có thể hợp với màu trắng như anh ta. Đẹp trai, sáng láng, dịu dàng, có phần lạnh lùng, mà tà ác... Dung hợp mỗi thứ một chút, thậm chí làm người ta ảo tưởng màu trắng vì anh ta mà sinh ra.

“Cô cũng thế.” Lam Táp nhìn Lăng Tử Tiên, mỉm cười nhận xét.

Lăng Tử Tiên theo bản năng cúi đầu xem chính mình, quần áo tính cả giày cao gót đều là trắng.

Da cô rất sáng, mặc quần áo trắng cũng không bị đen, đa số mọi người ai cũng nhận xét như Lam Táp, cô mặc màu trắng rất hợp. Nhưng mà cũng không quá thích đến độ ở sạch thái quá, không thiếu quần áo màu này, nhưng chẳng phải đều mặc mỗi ngày.

“Nghĩ gì thế?” Lam Táp nhận ra bản khoăn của cô, hỏi.

“Không có gì.” Lăng Tử Tiên mỉm cười lắc đầu.

“Lát nữa đến khách sạn, đi theo tôi, ngồi bên cạnh luôn, cash xa Mr.William một chút, biết không?” Lam Táp dặn.

“Hả? Tại sao?” Lăng Tử Tiên khó hiểu.

“William có sở thích đặc biệt.” Lam Táp trả lời nhẹ nhàng.

“Cái gì?” Lăng Tử Tiên trợn mắt nhìn. “Vậy việc anh muốn bọn tôi đến để...”

Lam Táp cười nhạt. “Cô hiểu lầm rồi, tôi không có ý này.” Không đợi Lăng Tử Tiên hỏi, anh “xuyt”, nói. “Rồi cô sẽ rõ.”

65. Chương 65

Khách sạn trung tâm.

Dùng cụm từ “ngõp trong vàng son” để diễn tả cũng không đủ, đại bộ phận của khách sạn là phòng ăn, còn lại là phòng tiếp khách.

Nhưng phía dưới, cũng là nơi ăn chơi sang trọng, đầy đủ, quán ba, sàn nhảy.

Toàn bộ thành phố C cũng chỉ có nơi này đầy đủ thiết bị, Lăng Tử Tiên có đến đây vài lần, nhưng không ưa không khí ồn ào nơi đây.

Người quản lý khách sạn dẫn một đoàn người vào một căn phòng rộng, sofa da to, mềm mại, có 4 đôi nam nữ tóc vàng mắt xanh đang trò chuyện.

Ở giữa là một người đàn ông trung niên to cao, vừa thấy Lam Táp liền đứng dậy, đi tới. “Lam, cậu đến rồi, lâu lắm không gặp...” Tiếng Trung lưu loát.

Lăng Tử Tiên nhìn thấy nụ cười chói lòa kia, đã không quen, quả thật còn hơn cả khi gặp người thân.

“Mr.William, đã lâu không gặp.” Lam Táp bắt tay ông ta, rồi hơi lùi lại một chút.

Chỉ thấy cái ông William hơi xấu hổ, bởi vì ông ta định ôm anh chàng, đối với người Pháp thì đó là một hành động lịch sự. Nhưng Lam Táp thì như một hành động biểu hiện sự từ chối.

“Lam,cậu cũng rõ tôi không hiểu thành ngữ Trung Quốc lắm mà.” William cười nói. (*LT dùng cụm từ “biệt lai vô dạng” – Khách đã lâu không ghé.)

Nghe giọng ông ta thật đứng đắn, lịch sự, nhưng thấy dáng vẻ thì không tự nhiên cho lắm.

Hơn nữa lại bảo không rõ thành ngữ Trung, nhưng tiếng nói cực chuẩn, lại lưu loát, làm sao lại không rõ cụm từ “Biệt lai vô dạng”?

Lăng Tử Tiên bỗng nhiên nhận ra: Hay là, cái ông William này thích... Đồng tính?

Đối Lăng Tử Tiên, Lam Táp đỡ khóc đỡ cười, nhưng vốn dĩ là thật.

Tiếp đón cả đoàn người, hai mỹ nhân tóc vàng bắt đầu đánh đĩa đoàn người Lam Táp, Tiểu Phàm, ngoại trừ quản lý lầu dưới, anh em Bạch Ngọc, đại thúc Bất Phá đều cực kỳ dễ nhìn!

William tiếp đón Lam Táp, tầm mắt quét đến Lăng Tử Tiên, giống như tùy ý hỏi: “Lam, vị tiểu thư này là...?”

Đột nhiên được hỏi thăm. Lăng Tử Tiên nhú mày, cái ông William từ trong xương đã khiến người ta khó chịu.

Cô đang tính tự giới thiệu, một bàn tay ấm áp khẽ chạm vào tay cô— Lam Táp nắm tay cô.

“Mr.William...” Lam Táp cười khẽ, không giải thích, chỉ để cho ông tay hấy anh cầm tay Lăng Tử Tiên.

“A... Haha, Lam, bạn gái cậu thật xinh đẹp.” Đôi mắt William khó che giấu mất mát.

Tâm trí Lăng Tử Tiên đã bay đâu rồi, thần trí bị chụp bay, cả Mạc Sầu, Tiết Nhiễm nữa, nhưng các cô là do được Âu Dương Thư cùng Bất Phá thay nhau đỡ rượu, gấp thức ăn, đầu óc bị ném bay.

Ai có thể giải thích cho các cô, chuyện này là thế nào?

“Mr.William quá khen.” Lam Táp cũng không phủ nhận, khi Lăng Tử Tiên liên tục sợ run, anh ngăn cô gái định rót rượu mời cô. “Ms.Lisa, tửu lượng Tiên Tiên không cao, không nên uống nhiều.”

“Ah, được rồi...” Mỹ nữ tóc Lisa liên tục gật đầu.

Kỳ thật Lisa đâu phải lần đầu đến đây? Nơi đây còn có 4 người phục vụ, cần gì đến lượt cô? Còn chưa kể cô là khách!

“Lam, cậu che chở bạn gái quá đấy, không sợ tôi ghen à?” William bảy phần trêu ghẹo, ba phần ghen tị hỏi.

Lăng Tử Tiên vừa nghe đã lạnh cả sống lưng, cái ông William này có vấn đề!

Bên kia, Mạc Sầu cũng nhú mày, cái tính ác của cô, có thể nói loại nguy hiểm như anh em Bạch Ngọc, Bạch Dạ còn hợp, nhưng như ông William...

Ghê tởm!

“Mr.William nói đùa.” Lăng Tử Tiên ngoài cười nhưng trong không cười nói.

Lam Táp cũng vừa lòng với biểu hiện của cô, khí chất tốt, chỉ cần một câu đơn giản nhưng có thể chặn họng William.

“Mr.William, hợp đồng hợp tác lần này tôi đã mang đến, thuận tiện thì xử lý xong xuôi đi!” Lam Táp nói chuyện, không để người ta có cơ hội cự tuyệt.

“Lam, đã lâu chúng ta không gặp, công việc thì cứ để một bên đi, nào, uống rượu đã!” William tỏ ra không vui.

Lần này, người sáng suốt hiểu: Không đồng ý!

Mà người ngoài nghề lại nghĩ: Hình như là muốn sắc đẹp của Boss ạ!

Lăng Tử Tiên phản cảm, cười nói: “Mr.William, lát nữa ngài Lam còn phải lái xe, không nên uống nhiều rượu.”

William chuyển hướng Lăng Tử Tiên, đôi mắt xanh nhuốm đậm không rõ thâm ý, tươi cười: “Cô gái nhỏ, Lam không thể lái xe, tôi có thể đưa các vị trở về mà.”

Không biết vì sao, Lăng Tử Tiên nhìn đến nụ cười kia thì lạnh gáy, lại ngập tràn cảm giác nguy hiểm.

Không đợi Lăng Tử Tiên mở miệng, Lam Táp ngăn cản: “Tiên Tiên, em đừng uống rượu, tý nữa em lái vậy.”

Lăng Tử Tiên sửng sốt... Cô không biết lái!

Tuy nói là thế, nhưng cái lão William phản cảm quá, cũng không muốn tiếp xúc nhiều, vì thế gật đầu đồng ý!

Ánh mắt William lóe sắc, nhưng không tránh thoát khỏi Lam Táp.

Ăn uống cũng không quá nhanh, rồi William theo hơi men, muốn vào bar chơi, lại còn lấy hợp đồng làm điều kiện.

Bất quá Lam Táp từ chối, cự tuyệt hoàn toàn: Vì mai cả bọn phải đi làm, muốn ký thì để sau!

Lam Táp làm việc mạnh tay có tiếng, tuy không thể hiện ra, nhưng uy lực cực mạnh.

Cuối cùng thì William cũng ký, bây giờ mọi người mới giải tán.

Chính lúc nhìn bóng hình ảm Lãng Tử Tiên biến mất, William mới cười bất đắc dĩ.

Lam Táp...

Lãng Tử Tiên— Con mời kế tiếp của ông ta đã biến mất rồi...

66. Chương 66

“Lam tiên sinh, tôi có thể hỏi điều này không...” Lãng Tử Tiên đi theo Lam Táp đến bãi đỗ xe, vừa hỏi.

“Lên xe rồi hãy nói.” Lam Táp nói.

Không hiểu, nhưng lên xe. đều là khó hiểu, lại vẫn là đi theo thượng xe. Kỳ thật ngẫm lại, nếu Lam Táp là ma cà rồng, khẳng định hấp dẫn một con khác yêu thích không khác gì thức ăn.

“Anh uống rượu.” Lãng Tử Tiên hậu tri hậu giác phản ứng lại đây.

Lam Táp quay đầu mỉm cười. “Không đến mức ấy đâu.” Vừa nói chuyện, anh vươn tay ra ghế sau lấy 1 phần tư liệu cho cô. “Đọc đi.”

Lãng Tử Tiên tò mò nhận lấy, mở ra xem, vừa đọc, cô đen mặt—

Là tư liệu, thành tích học tập của cô khi ra nước ngoài du học.

“Đây là...” Lãng Tử Tiên hơi ngạc nhiên, nhìn Lam Táp.

“Lúc học ở nước ngoài, không phải cô được rất nhiều Công ty chú ý?” Lam Táp cười.

“... William, tôi nhớ ra rồi, ông ta là Quản lý ngành công nghệ vi tính thuộc Công ty B.” Đầu óc Lãng Tử Tiên chợt lóe, khó trách tên nghe quen quá.

“Cô rất hợp khẩu vị của ông ta.” Lam Táp nói.

“Vậy hôm nay anh gọi tôi tới để...” Lãng Tử Tiên đoán ý Lam Táp, hình như không phải giống lúc trước.

Lam Táp tiếp tục điều khiển xe, thản nhiên nói: “Cô làm cho tôi, ông ta sẽ không để ý cô nữa đâu.”

Nghe nói như thế, Lãng Tử Tiên đột nhiên nước mắt chảy thành sông, khóc rống: Lam Boss, tôi tôn sùng anh!

Đợi chút, bỏ qua cô, còn về Sứ Sứ và Nhiệm Nhiệm... Vì sao?

“William thích đàn ông, nên mới nhờ cô giúp.” Giống như đoán ra, Lam Táp sáng suốt trả lời.

Khóe môi Lãng Tử Tiên run bần bật, cảm giác tốt về anh biến mất sạch.

Tì bỉ quá, lấy các cô làm lá chắn.

Việc quan trọng hơn là, anh ta còn diễn trước mặt William, quan hệ của họ— Người yêu.

Giận!

“Nhận lấy này, cho cô.” Thật ra, Lam Táp không để ý dáng vẻ trợn mắt Lãng Tử Tiên, cầm một hộp nhỏ đưa ra.

Lăng Tử Tiên bất ngờ, nhận lấy, vừa hỏi: “Cái gì vậy?”

“Mở ra nhìn xem.” Lam Táp cười nói.

Do dự một chút, Lăng Tử Tiên vẫn kéo sợi dây vàng, mở hộp ra, trong tầm mắt, đó là một vật trang trí bạc tinh tế.

Lăng Tử Tiên lấy ra, không phải như trong ấn tượng đầu tiên, có thể là vòng tay hay vòng cổ, mà là đồ trang trí diện thoại.

Một con mèo nhỏ màu bạc, đáng vẻ ngây ngô, dễ thương, còn có đôi chuông nhỏ, cầm lên kêu “leng keng, leng keng”.

Ngay từ lần đầu tiên, chú mèo nhỏ đã thành công thu hút sự chú ý của Lăng Tử Tiên, cơn giận lúc trước đã bay lên 9 tầng trời rồi.

“Tặng tôi?” Lăng Tử Tiên hình như không tin nổi.

“Ukm.” Lam Táp gật đầu.

“... Cứ phải nói trước đã, tôi không có quà tặng lại đâu.” Lăng Tử Tiên yêu cực con mèo nhỏ, lưỡi biếng mà dễ thương ghê.

Lam Táp cười, cũng không đáp lời. Ngay từ đầu đã nói, chuyện đối với William chỉ là vấn đề nhỏ, Lăng Tử Tiên cũng bị ông ta để ý, không phải là chuyện tốt.

Người khác không rõ, anh lại quá hiểu.

William không phải là truyền thống đồng tính luyến ái, mà có khi sẽ là song tính luyến, đối Lăng Tử Tiên mà nói, ông ta là loại người quá nguy hiểm.

Vì tránh cho về sau có thể xảy ra chuyện không may, giải quyết nhanh gọn.

Cho dù không giải thích cặn kẽ cho Lăng Tử Tiên, tin là cô cũng hiểu ra phần nào. .

Về phần “quà” kia, có lẽ thật sự là anh “thuận tay” thật. Ngay khi nhìn thấy nó, anh đã cảm thấy giống Lăng Tử Tiên. Cho nên mua, quả thực, cô rất thích.

Trên đoạn đường có mười phút, xe đưa 3 người Lăng Tử Tiên đến tận cửa trường đại học, mấy người kia đi về trước rồi.

Trước sau nói chào tạm biệt, Lăng Tử Tiên cùng Mạc Sầu, Tiết Nhiễm đều về ngay ký túc xá.

Trên đường, Mạc Sầu cùng Tiết Nhiễm cũng biết nguyên nhân, cái ông William này quả thật rất nguy hiểm.

Bất Phá là giai đẹp, cũng là mục tiêu Tiết Nhiễm nhắm đến, Tiết Nhiễm đương nhiên muốn bảo vệ vệ; mà Âu Dương Thư cùng Mạc Sầu, Mạc Sầu chẳng quan tâm, Âu Dương Thư cực kỳ khó chịu, mà anh ghét nhất là người ta nhìn anh với ánh mắt nhìn tiểu thụ, cho nên Mạc Sầu không đi cũng phải đi.

Cuối cùng là Lam Táp, thật ra cũng không ảnh hưởng gì đến cô, William còn chưa đủ bản lĩnh để gây khó dễ cho anh ta. Đơn giản chỉ muốn giải quyết hộ Lăng Tử Tiên mà thôi...

“Tiên Tiên, khai thật đi, cậu và Lam Boss sao thế?” Tiết Nhiễm tặc tặc hỏi.

Lăng Tử Tiên nghe vậy cả người lão đảo, thiếu chút nữa ngã sấp.

“Cái gì mà gian tình, bọn tớ CJ!” Lăng Tử Tiên bắt đầu dĩ trừng Tiết Nhiễm. (CJ: Trong sáng, ngây thơ.)

“CJ cái gì? Cậu tưởng mắt bọn này mù à, trước mặt bàn dân thiên hạ còn... Chẳng có gì CJ cả.” Tiết Nhiễm găm nhẹ.

Lăng Tử Tiên đen mặt, Lam Táp chỉ cầm tay cô xiu thôi mà?

Đêm hôm đó, Lăng Tử Tiên bị Tiết Nhiễm cùng Mạc Sầu thay nhau oanh tạc, kiếp sống khổ đau bắt đầu.

Hơn nữa còn có “vật định tình” với Boss Lam nữa chứ!

67. Chương 67

Đi làm, bận việc một đoạn thời gian là rảnh rồi ngay.

Rảnh đến mức nằm lười.

Chịu Tiểu Phàm xúi giục, Lăng Tử Tiên phần chẵn— Chơi game.

Vốn nghĩ mang sách vở đi học, kết quả nghe được máy tính trong Công ty có thể chơi game, hơn nữa trò gì cũng được.

Lăng Tử Tiên vẫn phải hỏi qua ý Lam Boss rồi mới download “Tiêu Dao”, có thể nói là tuân thủ nguyên tắc.

Nhưng theo cách Tiết Nhiệm mà nói, là không có chủ kiến... Lấy chồng làm trời.

Lăng Tử Tiên ngửa đầu nhìn trời, bệnh Tiết Nhiệm không nhẹ, phải bắt Bất Phá sớm mang cô nàng đi bệnh viện tâm thần điều trị.

Trong lúc làm việc, chơi game, đã vậy là máy tính cao cấp, so với bản ở trong phòng ngủ còn thích hơn, dù máy ở nhà có thể login 2 account.

Vào login, theo thói quen Lăng Tử Tiên nhìn lướt qua danh sách bạn tốt, đám Thiên Tước Lập Phong, Hồ Phách đều đang online.

[Bang phái][Hồ Phách] Oa, chị dâu kìa.

[Bang phái][Thanh Lương Trà] Đúng là chị cả rồi.

[Bang phái][Đại thần] Chị dâu từ sao hỏa bay trở lại...

...

Cứ thế, lời bàn tán như thủy triều vọt tới.

[Bang phái][Lăng Ba Tiên Tử] Đều onl cả tối.

Bây giờ là 9h, cô vẫn cùng Thiên Tước Lập Phong làm nhiệm vụ vợ chồng hàng ngày, để lấy điểm thân mật được hay không hả?

[Bang phái][Hồ Phách] Chị dâu~ Chả lẽ chị và anh cả

~[Bang phái][Đại thần] Chuyện hạn chế

~Lăng Tử Tiên đen mặt.

[Bang phái][Thời gian thẩm thoát] Máy người ghen tỵ cứ việc nói thẳng ra.

[Bang phái][Thời gian thẩm thoát] Cứ thích lắm miệng

[Bang phái][Thời gian thẩm thoát] Đám trai già không ai thèm...

Nhìn 3 câu này, mấy bạn nam nhảy dựng lên trước máy tính.

Trai già không ai thèm?

[Bang phái][Hồ Phách] Chết tiệt.

[Bang phái][Đại thần] Thời gian, cậu chẳng phải đàn ông

[Bang phái][Công tử Bách Diệp] Yêu nhân

[Bang phái][Thanh Lương Trà] Yêu nhân...

[Bang phái][Thời gian thẩm thoát] Đại gia anh tuần tiêu sái

[Bang phải][Thời gian thẩm thoát] Vợ yêu Lý Mạc Sầu

[Bang phải][Thời gian thẩm thoát] Ai bảo gia không phải là đàn ông nào.

[Bang phải][Công tử Bách Diệp] Thời gian MM

[Bang phải][Công tử Bách Diệp] Em biết không

[Bang phải][Công tử Bách Diệp] Chỉ có yêu nhân mới leo leo tự nhận mình là đàn ông thôi.

[Bang phải][Thanh Lương Trà] Hơn nữa...

[Bang phải][Đại thần] Cung cách nói chuyện rõ ràng là 1 MM

Trong văn phòng nhỏ, Tiết Nhiễm bùng nổ.

[Bang phải][Thời gian thẩm thoát] Gia là đàn ông, có gan thì nói chuyện bằng bản lãnh.

Ý tại ngôn ngoại: là PK !

Kết quả, Tiết Nhiễm nổi lửa nhiệt tình, đã bị mặt sát—

[Bang phải][Hổ Phách] Không cần phải PK

[Bang phải][Hổ Phách] Vào YY đi.

Tiết Nhiễm phát phơ trong gió.

Mặc dù có account diễn đàn, có account YY, nhưng cả 3 người Lăng Tử Tiên vốn ở chung, cũng không vào YY, nhiều nhất khi vào phụ bản thì cũng chỉ đánh chữ thôi.

Tiết Nhiễm đánh chữ là để che giấu giới tính, ở trong game, cô nàng muốn thành đàn ông trăm phần trăm. Bởi vì đàn ông không có bà di thân thích ghé thăm

~Mà Lăng Tử Tiên, Mạc Sầu cũng không voice chat, nguyên nhân vì chẳng có hứng thú. Cho dù là Internet, các cô cũng hiểu không cần thiết.

[Bang phải][Thiên Tước Lập Phong] Tiên Tiên, đi thôi.

Vốn dĩ Lăng Tử Tiên định đổi không khí căng thẳng này một chút, cô còn chưa mở miệng, Thiên Tước Lập Phong đã đề nghị.

[Bang phải][Lăng Ba Tiên Tử] Được, chúng ta đi.

Cuộc chiến này, cứ để ngày ta nhảy vào “chiến trường” đi, cô là người vô hình.

[Bang phải][Thời gian thẩm thoát] Tiên Tiên, cậu ác quá.

[Bang phải][xích luyện Tiên Tử] Thấy sắc quên nghĩa.

[Bang phải][Lăng Ba Tiên Tử] Chị là gió mây...

Cho nên đi vô tung vô ảnh, Lăng Tử Tiên theo Thiên Tước Lập Phong tạm thời ly khai bang phải, bọn họ có thời gian, đương nhiên là đi làm nhiệm vụ.

Lăng Tử Tiên nhìn điểm thân mật giữa 2 người, không tính là thấp, nhưng vẫn cách một khoảng so với cặp đôi chót bâng.

Lúc trước, cô đã nghiên cứu 1 chỗ, thông qua việc hoàn thành Phá Dịch địa vực, hơi khó, nhưng tính toán qua, là nơi có thể đạt nhiều điểm thân mật chỉ trong thời gian ngắn.

[Trò chuyện mật][Lăng Ba Tiên Tử] Anh cả, bọn mình đi Ma Quật.

Tiên đảo Bồng Lai ở cùng địa điểm Ma Quật, nghe 2 chữ này đủ biết chảy phải nơi tốt đẹp gì.

Tiên ma không tồn tại cùng lúc, nói cách khác, có thể tồn tại ở đảo tiên, sao có thể là ma quái thường?

[Trò chuyện mật][Thiên Tước Lập Phong] ?

[Trò chuyện mật][Lăng Ba Tiên Tử] Boss chỗ này có điểm kinh nghiệm cao, khả năng xuất hiện cao.

[Trò chuyện mật][Lăng Ba Tiên Tử] Rất hợp với kỹ năng của chúng ta.

Kỳ thật lúc nói, Lăng Tử Tiên khá hồi hộp, dù sao những lúc đi cùng Thiên Tước Lập Phong, cô cũng không phải là người hay quyết định.

[Trò chuyện mật][Thiên Tước Lập Phong] Ukm.

68. Chương 68

Lúc trước khi đang thử nghiệm tiên đảo Bồng Lai, không phải là bất công với những cặp vợ chồng bận rộn ít online, kinh nghiệm thì nhiều, nhưng khó lấy!

Ngoài ra, hoạt động nâng điểm kinh nghiệm bị hạn chế, không cao quá, nếu không gác máy online 24h thì quá tiện.

Quan trọng là tiên đảo Bồng Lai là một khối bảo địa, nhiệm vụ cao ak...

Ma Quạt là hơi xa so với tiên đảo, không khí cũng— Mây đen âm u.

Tổng kết lại qua 4 chữ: (một) cảm xúc tuyệt vời! (Sao giống 1 cảm giác rất Yomost thế nhỉ)

Giải quyết xong một ít quái bé, Lăng Tử Tiên theo Thiên Tước Lập Phong ra cửa Ma quạt, dọc đường đi cũng không gặp người chơi nào, nhưng vào thông đạo thì gặp người quen—

Khuynh Tẫn Thiên Hạ, Lăng Ba Yêu Nữ.

Lăng Tử Tiên sửng sốt một chút mới phản ứng lại, chạy nhanh gõ chào hỏi.

[Gần đây][Lăng Ba Tiên Tử] Chị Yêu, Thiên Triệt, mọi người à?

Lăng Tử Ái cùng Tề Thiên Triệt cũng không ngờ lại gặp Lăng Tử Tiên ở đâu, đều khá ngạc nhiên.

[Gần đây][Khuynh Tẫn Thiên Hạ] Tiên Tiên

[Gần đây][Lăng Ba Yêu Nữ] Yêu nữ, sao lại ở đây

[Gần đây][Lăng Ba Yêu Nữ] Hôm nay không đi làm?

[Gần đây][Lăng Ba Yêu Nữ] Lúc làm việc lại chơi game?

Lăng Tử Tiên vừa thấy Lăng Tử Ái đã là bà mẹ than thở, nhanh miệng chặn bà chị trước khi buông lời trách móc.

[Gần đây][Lăng Ba Tiên Tử] Aizzza, chị Yêu, em là vừa làm vừa chơi mà

[Gần đây][Lăng Ba Yêu Nữ] Lấy tiền lương của người ta để chơi game

[Gần đây][Lăng Ba Yêu Nữ] Muốn nhanh chóng bị đuổi việc phỏng?

Nhắc nhở.

Lăng Tử Tiên lập tức muối bay vo ve, đang định thương lượng để Thiên Tước Lập Phong đổi chỗ, nhưng Tề Thiên Triệt đã mở miệng.

[Gần đây][Khuynh Tẫn Thiên Hạ] Yêu Yêu

[Gần đây][Khuynh Tẫn Thiên Hạ] Tiên Tiên có chừng mực

Vài chữ đơn giản đã ngăn Lăng Tử Ái lải nhải, mà Lăng Tử Tiên ngạc nhiên, quả nhiên là cô nói thì vô ích—

Một lúc sau, Lăng Tử Tiên nhìn Thiên Tước Lập Phong, bỗng nhiên cảm thấy cô mãi trò chuyện với 2 người Lăng Tử Ái mà để anh phơi nắng một bên, thật quá đáng.

Hơn nữa cũng không mở lời, hay anh ta đã đi đâu rồi?

[Gần đây][Lăng Ba Tiên Tử] Thiên Tước.

[Gần đây][Thiên Tước Lập Phong] Ừ.

Lăng Tử Tiên thở phào, tuyệt vời. Vẫn còn, không có vứt chồng bỏ con...

Ngay sau đó, Lăng Tử Tiên run rẩy.

Vứt chồng bỏ con... Sao cô lại dùng thành ngữ kỳ quái này? Con, sao lại là con? Không đúng, không phải từ này có vấn đề, mà là...

Chỉ chốc lát sau, đầu Lăng Tử Tiên đập bàn, cô không muốn nghĩ nữa, hồng đầu mắt!

[Gần đây][Lăng Ba Yêu Nữ] Tiên Tiên

[Gần đây][Lăng Ba Yêu Nữ] Khó khăn lắm mới gặp trong này, 2 đứa chắc cũng vì điểm kinh nghiệm, đúng không?

[Gần đây][Lăng Ba Tiên Tử] Dạ...

[Gần đây][Lăng Ba Yêu Nữ] Vậy cùng nhau đi

[Gần đây][Lăng Ba Yêu Nữ] Quái trong Ma Quật còn chưa bị giết

Quật chủ của Ma Quật là người khổng lồ, cũng là Boss duy nhất có vợ chồng kết đội đánh.

Về phần phân chia điểm thân mật, là căn cứ vào kết quả cuối cùng, không cần phải nói, hăng hà sa số.

Lăng Tử Tiên ngẫm nghĩ một chút, cũng đúng, đang định hỏi ý Thiên Tước Lập Phong, dường như anh hiểu cô định nói gì, đã trả lời trước.

[Gần đây][Thiên Tước Lập Phong] Cùng nhau đi.

[Gần đây][Khuyneh Tẫn Thiên Hạ] Cùng nhau.

Ngay khi Thiên Tước Lập Phong gõ chữ, Tề Thiên Triệt cũng đồng ý.

[Gần đây][Lăng Ba Tiên Tử] Tổ đội đi.

Kết quả là 3 người Lăng Tử Tiên hợp thành tổ đội vợ chồng, đi sâu vào Ma Quật.

4 người đều không để ý kênh Thế giới, nhưng nó đã nổ tung rồi—

[Thế giới][...Đói bụng] Tin mới, tin mới

[Thế giới][...Đói bụng] Khuyneh Tẫn Thiên Hạ, Thiên Tước Lập Phong, Lăng Ba Tiên Tử, Lăng Ba Yêu Nữ cùng đi Ma Quật

[Thế giới][...Đói bụng] Khuyneh Tẫn Thiên Hạ, Thiên Tước Lập Phong, Lăng Ba Tiên Tử, Lăng Ba Yêu Nữ cùng đi Ma Quật

[Thế giới][...Đói bụng] Khuyneh Tẫn Thiên Hạ, Thiên Tước Lập Phong, Lăng Ba Tiên Tử, Lăng Ba Yêu Nữ cùng đi Ma Quật

[Thế giới][...Đói bụng] Khuyneh Tẫn Thiên Hạ, Thiên Tước Lập Phong, Lăng Ba Tiên Tử, Lăng Ba Yêu Nữ cùng đi Ma Quật

Liên tục mấy cái ở thế giới thượng dùng loa nhất rống đi ra, lặn xuống nước tộc đều mạo phao .

[Thế giới][Anh] What the? (Biểu tượng kinh hoàng)

[Thế giới][Cá bay trên trời] Trời có mưa đỏ

[Thế giới][Thơ ngây] ... Có lẽ nào?

[Thế giới] Hậu Nghệ] 4P?

[Thế giới][Không phải chị gái trong truyền thuyết] Bắn máu.

...

Trên thế giới hỗn loạn, dù sao lúc trước còn có người nói Lăng Ba Tiên Tử thân thiết với Khuynh Tẫn Thiên Hạ, cầm sừng Thiên Tước Lập Phong, sau đó Lăng Ba Yêu Nữ đứng ra giải thích.

Hiện tại 4 người tụ họp một chỗ, mọi người suy đoán quan hệ giữa họ, phức tạp!

69. Chương 69

4 người Lăng Tử Tiên tiến vào Ma Quật, khung cảnh ma quái, khiến người ta sởn gai ốc.

Đương nhiên là không thể thiếu đầu lâu xương cốt rồi, mà cách sắp xếp khá thú vị, y như lúc xem phim ma, chớp sáng, chớp tối.

[Tổ đội][Khuynh Tẫn Thiên Hạ] Còn 12s.

Lăng Tử Tiên nhìn thoáng qua khung thoai Tề Thiên Triệt, lập tức hiểu ý anh, ngoại trừ 1 ít quái nhỏ, nhân vật chủ chốt sắp xuất hiện rồi.

Mọi người cũng đều hiểu, Tề Thiên Triệt đang nhắc mọi người sẵn sàng!

4 người, 1 kiếm khách, 1 dược sư, 2 thích khách, cấp bậc trang bị không thua kém nhau là mấy, mẫu chốt chính là kỹ năng.

Cần nói thêm, ngoài chính chủ, mấy con quái nhỏ cũng mạnh lắm, màn ảnh hỗn loạn.

[Tổ đội][Thiên Tước Lập Phong] vào vị trí.

Lần này phụ trách chỉ đạo là Thiên Tước Lập Phong, ngay sau một đám tiểu quái, Boss to đùn chui lên từ mặt đất.

Lăng Tử Tiên phần chần tinh thần, nghĩ rằng: cừ thật, ăn gì mà to thế?

Nghĩ là một chuyện, làm được lại là một chuyện, Khuynh Tẫn Thiên Hạ cùng Thiên Tước Lập Phong đồng loạt công kích,

Lăng Tử Ái ở hậu phương phụ trách cung cấp thuốc, so với người phụ trợ chơi thường, chị có thể tính toán thời điểm an toàn.

Không phải chị sợ chết, mà là chị không thể chết được, đồng đội cần chị, nếu chết cả tổ đội sẽ bị liên lụy.

Cho nên phải nói thôi, không thể võ, thì giỏi văn văn, hức năng của dược sư như thế, không thể thiếu chức năng hỗ trợ được.

3 người chiến đấu vui vẻ, dù sao Boss cũng vẫn là boss, sao chỉ vài ba chiêu là có thể giải quyết.

Lăng Tử Tiên tính, khả năng hồi máu của Boss quá nhanh, hơn nữa khả năng tấn công cũng mạnh. Bọn họ có súng vật, tăng khả năng tấn công vật lý và tốc độ, nhưng cũng không thể bằng Boss.

Lăng Tử Ái tiếp máu không chậm, nhưng cũng không kịp, đã vậy không thể mở acc phụ, hơi khó.

3 phút sau, Boss vẫn vững như Thái Sơn, Lăng Tử Ái sắp mất hết kiên nhẫn.

Mặc kệ là năng lực riêng hay kỹ năng vợ chồng, không thể gây ảnh hưởng lớn đến Boss, nhanh chóng bị phá giải, điều quan trọng nữa là máu và mana của nhóm giảm mạnh.

[Tổ đội][Khuynh Tẫn Thiên Hạ] Kỹ.

[đội ngũ][Thiên Tước Lập Phong] kỹ.

Cùng thời khắc đó, Khuynh Tẫn Thiên Hạ cùng Thiên Tước Lập Phong đánh ra một chữ, ý là kỹ năng.

Đương nhiên, kỹ năng cũng không phải mấu chốt, mấu chốt là kỹ năng gì.

[Tổ đội][Lăng Ba Tiên Tử] 6,

Lăng Tử Tiên nhanh chóng đáp lại, theo Lăng Tử Ái nói. Lúc trước mọi người đều có sử dụng kỹ năng, nhưng chưa hợp lực bao giờ.

Nếu đoán đúng, 2 kỹ năng giống nhau cùng lúc sử dụng, hiệu quả đương nhiên lớn hơn.

Ngoài ra, cả 2 đội đều có đủ 6 kỹ năng, (PS: Kỹ năng vợ chồng có được theo thứ tự.) hơn nữa so với 5 kỹ năng trước, cái thứ 6 mạnh gấp bội phần.

Khuynh Tẫn Thiên Hạ cùng Thiên Tước Lập Phong nói vậy, tự nhiên Lăng Tử Tiên hiểu ngay.

Ngay sau đó, hai đội vợ chồng đồng thời sử dụng kỹ năng thứ 6— Băng tuyết liên nguyên.

Hình ảnh xuất hiện tuyết trắng xóa, bốn phía đều là băng lăng, và những mũi tên băng đâm thẳng vào Boss.

Nhưng mà cũng không thể tiêu diệt Boss luôn.

Lăng Tử Tiên nhìn thoáng qua dòng skill, lại nhanh chóng gõ chữ.

[Tổ đội][Lăng Ba Tiên Tử] 12345

[Tổ đội][Lăng Ba Tiên Tử] 5 giây

Sử dụng kỹ năng cũng không phải quá hao tổn, nhưng có thời gian đóng băng, kỹ năng thứ 6 có thể không sử dụng được, nhưng 5 kỹ năng còn lại thì vẫn được.

Lăng Tử Ái cũng không ngốc, đương nhiên hiểu ý Lăng Tử Tiên.

Sau 5s, Boss còn sống, bắt đầu từ kỹ năng 1.

Đến khi kỹ năng thứ 6 sử dụng được, đám Lăng Tử Tiên đã quá sức, Boss cũng sắp đến mức.

[Tổ đội][Thiên Tước Lập Phong] Thuốc.

[Tổ đội][Khuynh Tẫn Thiên Hạ] 7

Lăng Tử Tiên, Lăng Tử Ái kinh ngạc, nhưng Lăng Tử Ái động tác nhanh chóng hỗ trợ cho Thiên Tước Lập Phong và Lăng Ba Tiên Tử. Mà Lăng Tử Tiên cũng nhanh tay sử dụng tuyệt kỹ thứ 7 mà cả sever chỉ có cô và Thiên Tước Lập Phong có— Bàn long xuất hải.

Mà hình xuất hiện lỗ đen to, và tiếng rít gào vang vọng, từ đó xuất hiện 1 con rồng, tất cả mọi người đều thấy rõ. Rồng há to miệng, nhắm thẳng vào Boss, rồi tất cả chìm vào yên lặng.

Boss rốt cục ầm ầm ngã xuống đất.

Lăng Tử Tiên thở dài nhẹ nhõm, tay đầy mồ hôi. Con quật chủ Ma Quật này quá đáng thật, mệt muốn chết.

Hệ thống xuất hiện tin tức, Lăng Tử Tiên thật ra cũng không để ý.

Nói tóm lại, trận chiến này thật tuyệt, hợp tác ăn ý.

Bởi vì là Boss cấp, cho nên hai đội vợ chồng được thưởng điểm thân mật cực nhiều, cái gì mà hạn chế đều bay qua một bên.

Làm cho Lăng Tử Tiên khó chịu là, cô và Thiên Tước Lập Phong lại xếp thứ 2...

[Tổ đội][Lăng Ba Tiên Tử] Anh cả, mình nghỉ được rồi.

người thứ 3, có khoảng cách MS hơi bị lớn!

70. Chương 70

Đứng thứ 2 không phải là điều mà cả Lăng Tử Tiên lẫn Thiên Tước Lập Phong mong muốn, nhưng khoảng cách với người thứ 3 cũng khá lớn, để đuổi kịp không chỉ nói suông được đâu!

Tuy nói như thế, nhưng mấy hôm sau, Lăng Tử Tiên vẫn kiểm kinh nghiệm, chăm sủng vật, cũng kiểm điểm thân mật, để trứng sủng vật sớm được ấp.

Mà ngẫm lại thì 2 quả trứng sủng vật kia cũng lạ thật, là trứng gì nhỉ, cả khủng long cũng có rồi, mà còn phải gửi thế này, không sợ thành trứng ung à?

Một ngày nào đó, cửa phòng mở toang.

“Tiểu Tiên Tiên...” Giọng vốn vã, lại quỵ dị truyền vào.

Lăng Tử Tiên theo bản năng, sồn cả người, giọng ẻo uột lải nhải, ai thế?

Có thể sử dụng cái giọng dị hợm này ngoại trừ tên ác quỷ Bạch Dạ còn ai vào đây? Lăng Tử Tiên vừa thấy đã đau đầu.

Tuy rằng cô không có bài xích tình yêu đồng giới, nhưng mà 2 người Bạch Dạ, Bạch Ngọc... Nói thế nào nhỉ, gai cả mắt.

Tổng kết lại, 2 thành đàn ông đẹp trai cứ thân mật với nhau— Vừa hâm mộ lại ghen tỵ.

Lăng Tử Tiên nhanh nhẹn lùi lại một chút, cách xa Bạch Dạ một ít.

“Tiểu Dạ Tử, anh vào nhầm chỗ rồi, văn phòng Bạch Ngọc ở bên cạnh cơ mà, đây cũng là văn phòng của anh.” Lăng Tử Tiên hào phóng chỉ đường.

“Tiểu Tiên Tiên, anh tới tìm em mà, xảy ra chuyện lớn rồi.” Bạch Dạ hoảng hốt.

Lăng Tử Tiên để ý, cảnh giác hỏi: “Chuyện gì?”

“Đừng nhiều lời, em cứ đi theo anh đã.” Bạch Dạ cũng không giải thích, trực tiếp vươn tay, kéo người chạy luôn.

“Aizza... Em còn việc đang làm!” Lăng Tử Tiên hét, lại gặp Lam Táp. “Tiên sinh...”

Lam Táp mỉm cười, giải thích: “CHắc Bạch Ngọc lại đi hẹn “người quen” nào đó ấy mà, đi nào, cùng đi xem.”

Nhìn biểu tình Lam Táp, Lăng Tử Tiên cũng kinh ngạc, loại chuyện này chẳng lẽ khá “bình thường”?

“Anh cả, Tiểu Tiên Tiên, 2 người mau lên nào, nếu không thì chẳng kịp.” Bạch Dạ đi trước, giục.

Lăng Tử Tiên nghi vấn đầy người, Lam Boss nhấn mạnh “người quen”, chẳng lẽ... CÓ khúc mắc gì?

Lăng Tử Tiên hoang mang, Lam Táp ghé sát tai cô thì thầm.

Nghe vậy Lăng Tử Tiên ngạc nhiên. “Thật hả?”

Lam Táp gật đầu.

Trong thang máy, một người đó nôn nóng quá mức, bảo là vậy, không bằng miêu tả: cảm tức, phẫn nộ, thậm chí có thể là hận đến mức không cầm dao chém người.

Đồng thời trong miệng còn lẩm bẩm: “Đồ chết tiệt, thấy gái quên em... Bất trung bất nghĩa, củ cải hoa tâm...”

Thì thầm nguyên rủa, có khi cả kiếp trước kiếp sau đều chửi hết.

Lăng Tử Tiên chảy mồ hôi lạnh, Lam Táp kể, Bạch Ngọc hẹn với 1 cô gái ra ngoài, mà cô này lại đúng là khách hàng Bạch Ngọc phụ trách, có thể nói là có quen biết.

Kết quả Bạch Dạ đi, Bạch Ngọc cũng không có nói với cậu chàng.

Bạch Dạ cực kỳ bức mình, trở lại văn phòng thì Bạch Ngọc đã bị bắt cóc, đương nhiên nóng nảy.

Trong khi Bạch Dạ nguyên rửa, cuối cùng thang máy cũng đã xuống lầu 1, không nói hai lời cậu ta kéo Lăng Tử Tiên. giục Lam Táp nhanh đuổi theo.

Bên ngoài Công ty, chiếc xe thể thao đỏ nổ máy, Lăng Tử Tiên thấy được người trên chiếc siêu xe— Bạch Ngọc.

Bạch Dạ nhanh chân chạy ra cửa, vừa ra ngoài đường cái, đã nhanh gọn vẫy taxi, ngoắc tay ra dấu gọi Lăng Tử Tiên và Lam Táp.

Lăng Tử Tiên vô cùng buồn bức lên xe, nghĩ ngợi, anh đuổi theo người yêu, liên quan gì bọn này hả?

“Tài xế, nhanh đuổi theo cái xe đỏ kia, đừng để bị phát hiện.” Bạch Dạ cào tóc, miệng thì thầm, tràn ngập oán khí.

Lăng Tử Tiên bất đắc dĩ nhìn Lam Táp, hỏi: “Lam tiên sinh, có bị tính là trốn việc, bị trừ tiền lương?”

Vừa dứt lời Bạch Dạ liếc xéo cô.

Nhìn vẻ mặt Bạch Dạ, Lăng Tử Tiên run rẩy, đang diễn vở nào thế? Lúc nào mà cô đổi nghề thành thám tử tư vậy, mà sao cô lại chẳng biết gì hả?

“Tiên Tiên.” Lam Táp lại mỉm cười gọi.

Một tiếng “Tiên Tiên”, thanh công khiến lông cả cả người Lăng Tử Tiên dựng đứng, trong óc lóe lên một ý tưởng, nhưng nhanh quá, cô không kịp nắm bắt.

“Cái gì?” Lăng Tử Tiên ngập ngừng hỏi.

“Kỳ thực tập sắp kết thúc, cô có ý định làm chính thức không?” Lam Táp bình thản, lịch sự hỏi.

“Ha?” Lăng Tử Tiên trợn mắt.

“Quên? Kỳ thực tập của 3 cô chỉ có 1 tháng thôi.” Lam Táp nhắc nhở.

Anh nhắc vậy, Lăng Tử Tiên mới nhớ ra, quả thật là thế, kỳ thực tập chỉ có 1 tháng, rất ngắn, so với 1 năm thì đương nhiên ngắn hơn nhiều.

Một tháng chớp mắt trôi qua? Lăng Tử Tiên vuốt cằm tự hỏi, rõ ràng cảm giác không lâu lắm!

Hơn nữa chuyển chính thức... Cô lại thích như bây giờ hơn, lúc trước không lo nghĩ nhiều, có việc thì cứ hoàn thành thôi, mà làm chính thức thì...

Tiền lương chắc chắn sẽ tăng, không ít thì nhiều, cuối năm có tiền thưởng,... Nhưng mà sao lại cảm thấy không được bình thường nhỉ?

Tổng kết thành một câu: Cô không thích 1 cuộc sống quá gò bó!

Bối cách khác, đi làm hay không, với cô không quan trọng lắm.

Dường hư nhìn ra, Lam Táp cười nói: “Cứ từ từ suy nghĩ, còn nhiều thời gian.”

Lăng Tử Tiên vốn có chút hoang mang , nhưng nghe rõ “Thời gian còn rất dài”, thần trí bỗng nhiên liền bay.

Cái này... Có tính là ám chỉ đặc biệt gì không nhỉ?

71. Chương 71

Không muốn lại phải nghĩ ngợi việc ký hợp đồng chính thức, Lăng Tử Tiên tập trung vào chiếc xe đang đi đằng trước.

Xe thể thao dừng trước nhà hàng sang trọng nhất, hiển nhiên là Bạch Dạ có nhiên kinh nghiệm, biết khi nào thì xuống xe, khi nào thì đi vào.

Hơn nữa làm Lăng Tử Tiên lú lẫm là Bạch Dạ có thẻ VIP.

Lam Táp cười giải thích: “Nhà Bạch Ngọc cùng Bạch Dạ đều kinh doanh ẩm thực, cả nhà hàng này cũng là sản nghiệp của họ!”

“À?” Nghe vậy Lăng Tử Tiên trợn mắt, sớm nghe nói thân phận Bạch Ngọc, Bạch Dạ không tầm thường, nhưng không nghĩ đến mức này à!

Bạch Dạ lén lút đi theo, lập tức đi ra trước lễ tân, hỏi: “Vị trí!”

“Ồ lâu hai, chỗ cũ.” Tiếp tân ở quầy lễ tân hiển nhiên là đã hiểu, nhanh nhẹn, lưu loát báo cáo.

Lăng Tử Tiên liên tục , xem ra cái tiết mục “tróc gian” đã diễn ra vô số lần ạ!

“Lam tiên sinh, cho hỏi sao chúng ta phải đi theo?” Lăng Tử Tiên không hiểu, liên quan gì hả.

“Bạch Ngọc rất khôn ngoan, nếu Bạch Dạ phát hiện, thì giải thích là hẹn khách.” Lam Táp giải thích.

“Cho nên mới kéo theo cả anh đi cùng?” Lăng Tử Tiên đen mặt tiếp lời. “Anh ấy bỏ bê công việc, có bị trừ lương không?”

Vừa dứt lời, Bạch Dạ liền quay phắt sang, trừng cô, cô mới phải ngậm miệng.

“Có cậu ta, Công ty có tổ chức tiệc mừng, cũng chẳng sợ không có chỗ, hơn nữa, miễn phí.” Lam Táp cười vô hại.

Lăng Tử Tiên giật mình, chẳng phải là lợi dụng rồi? Xấu hổ à.

Bạch Dạ vô cùng thuần thực ngồi bên cạnh chỗ Bạch Ngọc và cô gái kia, lại còn trang bị thêm kính râm, cực kỳ giống thám tử. Nhưng theo cách suy nghĩ của Lăng Tử tiên, là 1 tên biến thái đi theo dõi người ta.

Ngoài ra, cô còn nghe rõ ràng tiếng ai đó nghiêng răng ken két.

Lăng Tử Tiên cũng nghe tiếng cô gái cười khúc khích, giọng nam thì hơi trầm, nhưng quyến rũ.

“Chết tiệt, cười vui vẻ thế!” Bạch Dạ tiếp tục tổn hơi thừa lời, lẩm bẩm, tay nắm thành đấm.

Theo góc nhìn Lăng Tử Tiên, dù có vách ngăn, nhưng vẫn nhìn khá rõ bóng người đối diện.

Một cô gái xinh đẹp, tóc vương màu nắng, xõa tung đối lập với làn da trắng nõn.

Răng trắng, môi hồng, và đôi mắt sáng trong, tinh nghịch, đều khiến mọi người trầm trồ ngợi khen, là một mỹ nhân.

“Cô ấy xinh thật.” Lăng Tử Tiên nhẹ giọng nhận xét với Lam Táp.

Kết quả Bạch Dạ lập tức oán khí sâu nặng quay đầu, ánh mắt dường như rất phẫn nộ.

Lăng Tử Tiên lập tức ghen ngào, may mắn một quyển menu mở ra trước mặt cô, ngăn chặn luồng mắt u oán.

“Khó lắm mới ra ngoài, xem có gì thích ăn.” Lam Táp ôn hòa, cũng không thêm để ý Bạch Dạ.

Lăng Tử Tiên cảm kích nhìn Lam Táp, hiện giờ Bạch Dạ oán khí sâu nặng, ở cùng 1 chỗ, khó chịu quá.

“Nhưng tôi quên mang ví!” Lăng Tử Tiên xấu hổ nói.

Lúc trước, cô bị lôi đi, không mang ví, đương nhiên là đừng nói đến tiền. Nhà hàng tây sang trọng thế này, có khi cả cốc nước lọc cô cũng không trả nổi.

Nghĩ, cô còn cố ý đẩy ly nước xa một chút, để khi tính tiền cnf lý do— Cô cũng không uống nước.

Nhìn cô, Lam Táp thích thú.

“Đừng lo, có hai vị thiếu gia này, muốn ăn gì cũng được.” Lam Táp mở menu trước mặt cô, mà anh cũng đã gọi phục vụ.

“Ba vị muốn dùng gì?” Nhân viên lịch sự hỏi.

Lăng Tử Tiên do dự, liếc Lam Táp một cái, anh gật đầu, ý bảo cô đừng lo, không sao cả.

Thở dài một tiếng, Lăng Tử Tiên nói: “Tôi muốn một phần bít tết, đừng thêm cà rốt. Lam tiên sinh, còn anh?” Dù sao cô bị Bạch Dạ kéo đi, mời khách... Chắc là không đủ!

“Hai phân, đều không cà rốt.” Lam Táp nói.

“Vâng, xin anh chờ một lát.” Phục vụ cười ngọt ngào, anh chàng đẹp trai thế, sao lại không cười cho được? Chuyển qua Bạch Dạ, xấu hổ khó mở miệng.

“Cho nhị thiếu gia các vị 1 dấm chua đi!” Lăng Tử Tiên nhẹ nhàng mở miệng.

Phục vụ kinh ngạc, rồi nhanh nhẹn bỏ đi.

Xung quanh nồng nặc vị chua, muốn phun trào thì nổ luôn đi.

Bạch Dạ cũng không để ý 2 người Lăng Tử Tiên bàn chuyện gì, giờ cũng sắp đến lúc dùng cơm trưa, bắt đầu đông người. Đại đa số là cặp đôi, chắc đều đã sớm đặt chỗ, cô gái khoác tay các chàng trai, đi qua bàn Lăng Tử Tiên, đều theo bản năng mà liếc nhìn—

Tướng mạo Lam Táp xuất chúng, chỉ sợ dù là thoáng nhìn cũng đủ để người ta dậm chân.

Lăng Tử Tiên thở dài— Lam nhan họa thủy.

“Làm sao vậy?” Lam Táp cúi đầu xem tạp chí, Lăng Tử Tiên nhìn nhìn, không khỏi mở miệng hỏi.

Lăng Tử Tiên xấu hổ gãi đầu, lại khôi phục dáng vẻ tự nhiên, hỏi anh: “Lam tiên sinh, bih thường ra ngoài, anh không cảm thấy gầy rối sao?”

“Có gì?” Lam Táp hơi nhích người, vẫn nho nhã như trước.

“Anh xem...” Lăng Tử Tiên nhích lại gần, mọi người đều ghé mắt vào góc này, nhất là phụ nữ.

Lam Táp như vậy vừa thấy qua, mấy cô gái đang nhìn, đều đỏ mặt cúi gằm.

Dời tầm mắt, dừng trên mặt Lăng Tử Tiên, mỉm cười.

Lăng Tử Tiên kinh ngạc: Yêu nghiệt, đừng cười như thế được không?!

“Tiên Tiên.” Lam Táp bỗng nhiên mở miệng.

“A?” Lăng Tử Tiên theo bản năng trả lời.

“Vậy còn cô, bình thường đi ra ngoài thì sao?” Lam Táp cười khẽ.

Mắt lờ sáng, tai Lăng Tử Tiên hơi đỏ— Cô còn không để ý đến họ.

72. Chương 72

Hai người nhìn nhau một lát, Lăng Tử Tiên không chịu nổi, quay đầu đi.

Hình như trao đổi vấn đề này với 1 người đàn ông, cứ như cố khoe sự thu hút với người khác phái vậy, đây không phải tác phong vốn có của cô, mà cô cũng không có ý này.

Ngoài ra, còn có 1 chuyện khiến người ta phải xấu hổ— Cứ ngồi bên Boss, cảm thấy không khí khá ngột ngạt.

Lam Táp cũng chỉ là mỉm cười, cũng không có ý định truy hỏi.

“Lam tiên sinh, loại chuyện chắc diễn ra thường xuyên?” Lăng Tử Tiên để ý cảm xúc, tự nhủ, kỳ thật cô đã có khả năng miễn dịch với Lam Táp chỉ cần anh đừng đánh du kích là ổn.

“Bạch Ngọc là đại diện Công ty, hình tượng của cậu ta rất quan trọng.” lam Táp bưng chén nước, uống, vừa giải thích.

“Chẳng phải mỗi ngày Bạch Dạ chết đuối trong đầm chua à?” Lăng Tử Tiên nhỏ giọng, chỉ sợ Bạch Dạ lại nhìn cô bằng đôi mắt u oán thôi.

“Cậu ta thường khôn khéo, cứ dính phải chuyện này, mới lộ cái tính trẻ con thôi.” Lam Táp cười, nhìn đôi nam nữ qua màn kính.

Lăng Tử Tiên gật đầu, Bạch Ngọc và Bạch Dạ đều là hồ ly tinh, tính toán chu toàn, giáo hoạt. Bạch Ngọc lại sâu khó mà biết, Bạch Dạ thì thoảng còn ăm ỹ đôi ba câu, nhưng đều là cãi nhau có nội hàm thâm ý cả.

Về phần hiện tại sao... Dùng đầu ngón chân đầu cũng có thể đoán được suy nghĩ Bạch Dạ.

“Bạch Ngọc có chịu áp lực gì không?” Lăng Tử Tiên đột nhiên hỏi.

Lam Táp còn chưa kịp trả lời, Bạch Dạ đột ngột quay lại, làm hại Lăng Tử Tiên tưởng bị cậu chàng nghe thấy, nhưng chàng ta mặt thì nổi giận đùng đùng, bưng nước uống nước ừng ực.

Bởi vì Bạch Ngọc gọi phục vụ, gọi 2 phần bánh ngọt điểm tâm.

Không có gì bất ngờ xảy ra, mặt Bạch Dạ càng đen, giọng Bạch Ngọc dễ nghe, rung động lòng người.

Lăng Tử Tiên hoài nghi, nếu bây giờ mang kim cương cho Bạch Dạ cắn, có thể bị cậu ta làm nát không nhỉ?

Phần cơm mà Lăng Tử Tiên cùng Lam Táp gọi nhanh chóng được dọn lên, đồng thời 1 ly nước canh đặt trước mặt Bạch Dạ, phục vụ cười ngọt: “Các vị dùng tự nhiên.”

Nhìn phần ăn trước mặt Lăng Tử Tiên, rồi lại ngó nước chanh trước mặt mình, Bạch Dạ nhú mày: “Mấy người tự gọi?”

Lăng Tử Tiên cầm dao nĩa, thấy sắc mặt Bạch Dạ.

Lam Táp thông dong trả lời: “Cũng gọi cho cậu rồi.” Đồng thời còn chỉ ly nước chanh.

Bạch Dạ bưng ly nước uống một ngụm, vị chua đắng lập tức làm cậu tái mặt, nhưng không xấu mặt mà nhổ ra.

Vừa định bạo phát, Lam Táp lại nói: “Bạch Ngọc ở sau lưng cậu.”

Sáu chữ khiến Bạch Dạ im bất, cậu chỉ cần to tiếng là bị phát hiện ngay, cho nên đành ôm hận trừng 2 người kia, sau đó lại cúi thấp người giám sát.

Lăng Tử Tiên vô tội quơ quơ đĩa ăn, liên quan gì đến cô!

“Ném thử xem, bít tết ở đây rất ngon đấy.” Lam Táp nói.

“Uhm.” Lăng Tử Tiên gật đầu, cô cũng đói rồi.

Lăng Tử Tiên thoăn thoắt cắt nhỏ miếng thịt, nhưng mà hình như không được thuận tay.

Lam Táp nhìn cô cử động, hỏi: “Không quen?”

“Hử? Không...” Lăng Tử Tiên mới định chối, nhưng lại thấy Lam Táp, trái dao, phải nĩa. “Lam tiên sinh, anh cầm dao như thế để ăn?”

Nghe lời Lăng Tử Tiên nói, Lam Táp hơi ngạc nhiên, mới hiểu ra. “Ăn chính là thuận tay, tay nào dao, tay nào nĩa có khác gì nhau?”

Lăng Tử Tiên xấu hổ, bị nhìn thấu.

Bình thường khi dùng cơm tây, việc dùng dao tay phải, nĩa tay trái là một hành động biểu lịch sự, nhưng Lăng Tử Tiên không quen, bị ngược tay.

Mà làm trái thì người ta chê cười, nên cô cũng tập, nhưng vẫn không thuận tay lắm.

Lam Táp quơ dao tay trái, nói: “Chúng ta đều giống nhau, bị thế cũng đâu sao.”

Lăng Tử Tiên nhìn động tác khá quen thuộc, cũng vui theo, đổi dao nĩa lại, thoải mái hơn nhiều.

Cách vách thi thoảng truyền đến tiếng cười đùa vui vẻ, không khí góc bàn Lăng Tử Tiên lại càng xuống thấp, lạnh cả người.

Di động Lam Táp vang lên, cũng làm Bạch Dạ giật mình, lập tức quay đầu nhìn anh.

Lam Táp buông dao tiếp điện thoại, trò chuyện mấy câu, đại khái nói là đang dùng cơm, sau đó đưa cho Lăng Tử Tiên, nói: “Tiết tiểu thư muốn tìm cô.”

Tiết tiểu thư... Tiết Nhiễm.

Mí mắt trái Lăng Tử Tiên cứ giật đùng đùng, muốn bảo cô không có ở đây, nhưng mà đến lúc về thể nào tai cũng bị nhéo đau luôn.

“Nè, Nhiễm Nhiễm...” Lăng Tử Tiên mới mở miệng, bên kia liền truyền đến rít gào.

“Lăng Tử Tiên, cậu thật độc ác, dám đi hẹn hò với Boss, tớ muốn chết,... Cậu bỏ rơi tớ với Sừ Sừ aaaaa...” Tiết Nhiễm lớn giọng gào thét.

Lăng Tử Tiên sáng suốt nhắc điện thoại ra xa, nhưng vẫn còn nghe rõ tiếng gầm gừ, và cái tai thì ong ong.

Lam Táp cười khẽ, Lăng Tử Tiên xấu hổ vô cùng, nhỏ giọng.

Thật vất vả chờ Tiết Nhiễm rít gào, Lăng Tử Tiên mới bắt đầu trả lời: “Bọn mình có hẹn hò gì đâu, chỉ là ăn cơm cùng nhau, có cả Bạch Dạ nữa...”

“Bạch Dạ đuôi theo Bạch Ngọc, là một người vô hình, 2 người rõ ràng là đang hẹn hò.” Giọng Mạc Sầu lạnh như băng tiếp lời.

Bên kia ống nghe, còn có giọng Tiểu Phàm, Bất Phá cùng Âu Dương Thư, cười ầm ĩ.

Lăng Tử Tiên khóe miệng run rẩy, đã thế Tiết Nhiễm còn đang nói cái gì mà chuốc say Lam Táp, rồi bắt anh ta chịu trách nhiệm, nghe đến đó, cô hận không thể đào cái lỗ mà nhảy xuống.

Thật vất vả dùng máy, lại phát hiện Lam Táp dùng ánh mắt kỳ quái nhìn cô.

Tim Lăng Tử Tiên nhói một cái... ANh ta nghe thấy rồi?

73. Chương 73

Khi Lăng Tử Tiên không thể giải thích nổi, tắt máy xong, bên kia máy vẫn còn tiếng Tiết Nhiễm gọi này nọ, nếu cứ nghe mấy lời muốn ới máu này, chắc cô chẳng còn mặt mũi nào gặp Lam Táp nữa.

Hơi xấu hổ trả điện thoại di động lại cho Lam Táp, Lăng Tử Tiên vui đầu ăn tiếp, nhưng chẳng còn thèm nữa.

Cẩn thận suy nghĩ một chút, Bạch Dạ quả thật ngồi bên cạnh, nhưng tâm trí thì ở đâu rồi, cô và Lam Táp cùng nhau ăn... Hình như là hẹn hò thật.

Stop!

Lăng Tử Tiên cảm tức thối bay ý nghĩ trong đầu đi, còn miên man nữa, cô điên mất!

Ăn cơm thôi, đói bụng thì ăn cơm.

Lam Táp nhắc chén nước, lịch sự uống, khoe miệng hơi cong, thấp thoáng mỉm cười.

Lăng Tử Tiên thỉnh thoảng trò chuyện đôi ba câu với Lam Táp, làm chung một tháng, cũng hiểu nhau chút ít, không cần quá khách sáo.

Về phần bạn nào đó, oán khí xung quanh càng nồng đậm.

Buông dao nĩa xuống, Lăng Tử Tiên hỏi Lam Táp: “Lam tiên sinh, chúng ta còn tiếp tục theo dõi? Có được không vậy?”

Bạch Ngọc và cô gái kia hình như chưa xong bữa, vẫn cười cười nói nói, mà Lăng Tử Tiên bỗng nhiên nghe được cô gái kia hỏi: Anh đã có bạn gái chưa?

Bình thường hỏi câu này đương nhiên là có ý tứ. Mà cái gọi là có ý đầu, nếu đối phương trả lời có, thì cũng cứ tiếp tục, hỏi là người như thế nào, vân vân... Mà không có, thì đương nhiên là... thối lộ.

Nhưng theo góc nhìn của Lăng Tử Tiên, cô gái kia xinh xắn, tuổi chừng 24, 25, chắc là đã có bạn trai? Chẳng lẽ ý của cô ấy là muốn làm quen Bạch Ngọc?

Liếc Bạch Dạ, bỗng thấy cậu ta trấn tĩnh lại.

Lăng Tử Tiên còn thấy khó hiểu, bên tai truyền đến giọng nói.

“Đừng lo cho họ, Bạch Ngọc không nỡ làm tổn thương cái thằng gốc Bạch Dạ đâu.” Lam Táp nhẹ nhàng nói.

Hơi nóng phả bên tai Lăng Tử Tiên, lập tức ửng đỏ như trứng tôm chín, không được tự nhiên.

Cứng ngắt gập đầu, còn chưa nói cái gì, tay đã bị nắm lấy.

Đương nhiên, người nắm tay cô là Lam Táp.

“Bỏ lại mấy người đó đi, chúng ta ra ngoài đi dạo.” Lam Táp nói, sau đó liền lôi kéo cô ra bên ngoài.

Đầu óc Lăng Tử Tiên trắng toát, trống rỗng, hoàn toàn mất đi khả năng suy nghĩ, cả người cứng đờ, hoàn toàn dựa vào anh mà ra ngoài, trong lúc đó, Bạch Dạ vẫn chỉ lặng ngồi đó.

Bàn tay cảm nhận được độ ấm dần lan truyền, giờ từ điều hòa thổi vào khiến đầu óc cô dần sáng suốt.

Bọn họ... Dường như là nhân viên và sếp, nhưng hiện giờ là như thế nào?

Tầm mắt Lăng Tử Tiên tầm mắt dừng tay Lam Táp đang kéo cô đi, lòng bàn tay thấy hơi ẩm ướt, mãi cho đến khi xuống lầu ra ngoài, Lam Táp mới thả cô ra.

Lăng Tử Tiên vẫn ở trong tình trạng bấn loạn, mà không phát hiện 2 người ra ngoài mà chưa thanh toán tiền.

“Cái kia... Lam tiên sinh, chúng ta đi đâu?” Lăng Tử Tiên tự đá bay hình ảnh vừa rồi ở trong đầu, chắc là anh tiện tay. Mà thuận tay...

“Hôm nay trời mưa, đi trước mua ít đồ.” Lam Táp chỉ về chỗ cách đó không xa, rồi vù chạy qua.

Lăng Tử Tiên bất đắc dĩ, đành chạy theo sau, trên người cô không xu dính túi, cũng chẳng có di động, còn trông cậy ai đưa về đây.

Tuy nghe dự báo thời tiết nói sẽ có mưa, nhưng giờ vẫn là chính ngọ, phải nói là khá oi bức.

Một đôi trai tài gái đi vào siêu thị, nhân viên mắt đều thẳng tắp, còn người đi qua đều ngoái đầu ngược nhìn 2 người.

Quay đầu ngăm nhìn, trăm phần trăm.

Lăng Tử Tiên dẫn đầu đi theo Lam Táp, hoàn toàn không để ý giữa 2 người như đôi tình nhân, cũng chẳng nhận thức có thể bị lừa bán hay không.

Lam Táp mua một chiếc ô, còn có một cái kem ốc quế, cho Lăng Tử Tiên.

Nắng nóng như thế, một cây kem mát lạnh làm Lăng Tử Tiên sướng khoái vô cùng, cảm giác nóng nực cũng dịu đi nhiều.

“Lam tiên sinh, anh không cần sao?” Lăng Tử Tiên nhìn kem, lại hỏi Lam Táp.

Lam Táp mở ô dưới trời nắng, kéo cô lại gần: “Anh đang giảm béo.” (*Nguyệt: Hối thiệt ha, để “anh” được không nhỉ? Vì ta định để 2 người thổ lộ rồi mới đổi, dường như chỗ này chỉ có anh Lam bắn tín hiệu thôi à.)

“Phụt” một tiếng, Lăng Tử Tiên văng.

“Khụ khụ, ” Lăng Tử Tiên ho khan, rồi đánh giá Lam Táp từ trên xuống dưới, không chắc chắn lắm mà hỏi: “Lam tiên sinh, nah đang nói đùa à?”

Lam Táp nhú mày, nhìn cây kem trong tay cô, nói: “Nhiều sữa tươi, sẽ béo đấy.”

Nghe vậy Lăng Tử Tiên đen mặt, chọc chọc cây kem. “Lam tiên sinh, anh biết kem sẽ làm tăng cân, thế mà anh còn mua tặng tôi? Anh có biết là đàn bà con gái để ý dáng người lắm không, sao mà anh... Quá đáng thế?”

Lam Táp thoáng ngẩn người, cũng ngẩng Lăng Tử Tiên một chút. Lăng Tử Tiên bị anh nhìn cảm thấy xấu hổ, nhưng anh lại cười, để lộ hàm răng trắng bóng. “Không sao đâu, anh không ngại tý nào.”

Lăng Tử Tiên lại bị sặc, tý nữa là cắn cả lưỡi.

Nhìn Lam Táp một lát, cô cực kỳ u oán hỏi 1 câu: “Kẹo thổ trắng cũng béo mà, Lam tiên sinh, chẳng lẽ anh đã tính kể tôi ngay từ đầu?”

Lam Táp chỉ cau mày, nhưng rồi cười nhẹ, không trả lời, ý bảo cô cứ đi trước.

Lăng Tử Tiên khó chịu, lại nhìn dáng Lam Táp, nhỏ giọng nói thầm : “Người thì rõ là đẹp ra, lại còn ghen tỵ người khác, quá đáng...”

Thật lâu sau, cô lại bổ sung: Anh đẹp dáng, tôi cũng ghen tỵ, muốn báo thù!!!

Hí hí, giờ Lam Boss có biệt danh mới: Nhà buôn người

74. Chương 74

Ngày một ngày đi qua, Lam Táp cũng chẳng nhắc lại việc ký hợp đồng chính thức nữa, Lăng Tử Tiên cũng không thiếu tiền, dĩ nhiên không để ý nhiều, hiện giờ cô thấy mọi chuyện cũng không tệ.

Nhưng trải qua “cuộc hẹn hò” hôm ấy, quan hệ giữa cô và Lam Táp có gì đó là lạ, vừa xấu hổ lại có chút mong mỏi.

Về phần Tiết Nhiễm cùng Mạc Sầu, Lăng Tử Tiên vẫn áp dụng phương pháp cổ điển: Không quan tâm.

Thời gian dần trôi, 2 ngày trước khi hết hạn event trong “Tiêu Dao”, cuối cùng Lăng Tử Tiên cùng Thiên Tước Lập Phong đã đạt được vị trí thứ 3, cho nên gần đây cô càng cẩn thận, chỉ sợ bị đôi thứ 4 đuổi kịp hoặc ngoài ý muốn vượt lên thứ 2.

Buổi tối vào game, khung giao dịch nháy.

Lăng Tử Tiên kinh ngạc, click mở ra xem, là 1 bộ trang bị cấp thần, do dự một lúc, nhấn “từ chối”.

Bởi vì đó là một bộ trang bị cho nam, cho cô cũng vô dụng.

Cô từ chối, khung giao dịch lại nháy, vẫn như cũ.

[Trò chuyện mật][Lăng Ba Yêu Nữ] Lấy đi.

Khóe miệng Lăng Tử Tiên co giật, rồi nhận lấy.

[Trò chuyện mật][Lăng Ba Tiên Tử] chị Yêu, chị trang bị này làm chi

[Trò chuyện mật][Lăng Ba Tiên Tử] em có chơi acc nam đâu?

[Trò chuyện mật][Lăng Ba Yêu Nữ] Do chị và cùng Thiên Triệt đánh Boss rơi ra đấy

[Trò chuyện mật][Lăng Ba Yêu Nữ] là trang bị cho thích khách

[Trò chuyện mật][Lăng Ba Yêu Nữ] Thiên Triệt không dùng

[Trò chuyện mật][Lăng Ba Tiên Tử] ...

[Trò chuyện mật][Lăng Ba Yêu Nữ] Tặng em rể.

Nhìn ba chữ này, Lăng Tử Tiên thiếu chút nữa phun. 2 chữ “em rể” này, chị yêu gọi dễ thế?

Hình như là sau lần cùng đánh Boss, Lăng Tử Tiên và Lăng Tử Ái gặp nhau, khiến Lăng Tử Ái làm quen Thiên Tước Lập Phong, rồi một tiếng, một tiếng “em rể”.

[Trò chuyện mật][Lăng Ba Tiên Tử] Chị Yêu, Thiên Tước không tự dưng nhận đồ không đâu...

[Trò chuyện mật][Lăng Ba Yêu Nữ] Cái gì không có lý do

[Trò chuyện mật][Lăng Ba Yêu Nữ] Đây là đồ cưới chị chuẩn bị cho em

[Trò chuyện mật][Lăng Ba Yêu Nữ] Mau lấy của hồi môn đi, chị out đây

Lăng Tử Tiên định trả lời, thì thấy đầu tên Lăng Ba Yêu Nữ tối lại, out nhanh thế?

Lăng Tử Tiên xem bộ trang bị kia, là kiểu trang bị thần cấp mới được đưa ra, khả năng tấn công và lực phòng thủ lại cao hơn 1 bậc so với các bộ trước. Cũng cao hơn bộ cô đã tặng hơn nhiều.

Toàn bộ hệ thống hiện tại mới chỉ có 2 bộ, nếu để bán, khẳng định có giá tốt, nhưng mà... Chị Yêu thể nào cũng sẽ đánh cho xem!

Lăng Tử Tiên không hiểumiên man suy nghĩ có nên tặng Thiên Tước lập Phong không?

Không để cô quyết định, có lời mời tổ đội nhảy lên. Là Thanh Phong Minh Nguyệt mời, nói muốn qua 1 phụ bản khó.

Lăng Tử Tiên tự giấu một chút rồi đồng ý gia nhập tổ đội, lúc trước cô cũng từng đi phụ bản với Thanh Phong Minh Nguyệt. Khả năng của anh ta cũng khá, có năng lực lãnh đạo tốt, đi với anh ta cũng không tốn sức.

Hơn nữa phụ bản này cô cũng chưa làm, cứ 1 lần cho xong, hướng đến mục tiêu cấp 160.

Nhưng mà, chưa vào đội ngũ cũng không gnhix tới, cô em gái vị Bang chủ Thanh Phong Minh Nguyệt, Cô nương Hồng Diệp cũng có mặt.

Hiển nhiên, Cô nương Hồng Diệp cũng giật mình kinh ngạc.

[Tổ đội][Cô nương Hồng Diệp] Anh, sao lại mời cô ta?

[Tổ đội][Thanh Phong Minh Nguyệt] Đều phải qua

[Tổ đội][Thanh Phong Minh Nguyệt] Đừng có nhõng nhẽo.

[Tổ đội][Cô nương Hồng Diệp] Không!

[Tổ đội][Cô nương Hồng Diệp] Em không muốn cùng tổ với nó

[Tổ đội][Cô nương Hồng Diệp] Anh, đá nó khỏi đội đi!

Lăng Tử Tiên không nói gì, ngược đầu nhìn trời, bà cô này không thể ư nổi! Cùng một cha mẹ sinh ra như Thanh Phong Minh Nguyệt sao this cách khác nhau một trời một vực?

[Tổ đội][Superman] Hồng Diệp ngoan nào, cả nhóm phải cố qua phụ bản này mới được.

[Tổ đội][Cô nương Hồng Diệp] Cứ cho là phải làm phụ bản này, nhưng cứ nhất định phải là cô ta không?

[Tổ đội][Cô nương Hồng Diệp] Còn nhiều cao thủ mà.

Nhìn Cô nương Hồng Diệp làm mình làm mẩy, Lăng Tử Tiên muốn đá người, chỉ tiếc cô không phải đội trưởng, không có quyền làm thế. Về phần rút khỏi tổ độ, cô không có ý định này, chẳng phải Cô nương Hồng Diệp mời cô.

Lúc trước không để ý, Giờ ăng Tử Tiên thấy, Cô nương Hồng Diệp cũng đã đạt cấp 150.

Lạ nhỉ, nhớ lần trước cô chém hơn chục cấp rồi cô ta mới được Thanh Phong Minh Nguyệt cứu đi, cấp lúc đấy không tính là quá cao, nhưng sao bây giờ đã là 150?

Phải biết rằng lên đến 130 rồi thì để thăng cấp rất khó, cô đã tỷ thí Cô nương Hồng Diệp, khả năng không cao lắm, cho dù gác máy mỗi ngày, bà cô này không thể lên 150 nhanh thế được!

Chẳng lẽ, có cao thủ âm thầm giúp đỡ?

[Tổ đội][Thanh Phong Minh Nguyệt] Hồng Diệp, im lặng một chút

[Tổ đội][Thanh Phong Minh Nguyệt] Em không muốn vào phụ bản thì để anh thay ra...

[Tổ đội][Cô nương Hồng Diệp] Anh...

[Tổ đội][Thanh Phong Minh Nguyệt] Chuẩn bị.

Lăng Tử Tiên đang có ý định rời đội, cô không định vì mình mà khiến tình cảm anh em sứt mẻ đâu, cô vùng chẳng muốn bị người ta đuổi giết!

Nhưng đã bắt đầu rồi... Cứ thuận theo tự nhiên đi.

Mà cả quá trình không thuận lợi lắm, hầu hết tổ đội đều là cao thủ, nhưng có Hồng Diệp chẳng khác nào là 1 điểm yếu, thậm chí cần người khác để ý. Đường nhiên, cũng là do nàng ta cố ý nữa.

Lăng Tử Tiên tức lắm, trong lúc đánh Boss, nghề của Hồng Diệp là kiếm khách, khi thích khách đi đánh lên, cô ta cần phải đi giúp sức, nhưng mà có làm gì đâu, lại chạy đi đến chỗ không cần.

Cuối cùng, suýt nữa cả đội đều chết, nhờ Thanh Phong Minh Nguyệt liên tục chỉ huy, chặt vật qua phụ bản..

Boss chưa rút trang bị, Lăng Tử Tiên đã rời đội, lại thấy Cô nương Hồng Diệp chửi bới. Nếu không vì Thanh Phong Minh Nguyệt, thế nào cô cũng rút đao chém.

Rồi Thanh Phong Minh Nguyệt lại xin lỗi, cô cũng chẳng khách khí nữa: “Quá tam ba bận, lần sau tôi sẽ không nể mặt anh nữa đâu.”

Thanh Phong Minh Nguyệt cũng không van nài nữa, thật sự thì Hồng Diệp hơi quá đáng.

Mất cả vui, Lăng Tử Tiên quyết định tắt máy ngủ.

Còn về trang bị định tặng cho Thiên Tước Lập Phong, nhấn lại là tâm ý của chị Yêu, cô cũng chẳng để ý đến khả năng công điểm thân mật vợ chồng,

Cấp trang bị càng cao, thì điểm thân mật vợ chồng nhận được càng lớn!

75. Chương 75

Cuối tuần, cả phòng ngủ đều tĩnh lặng, dưới lầu cũng thế, nhất là tầng 5, không thể nghe tiếng gì.

Bởi vì hôm qua không vui, Lăng Tử Tiên tỷ nửa ngủ liền một mạch.

Thế cho nên, cô quên luôn hôm nay là ngày cuối cùng của sự kiện.

Tiết Nhiễm lại bị bố già gọi về nhà, kiểm tra xem con gái cưng đi làm ăn ngon ngủ khỏe không.

Kỳ thật nhà Tiết Nhiễm nhiều tiền, tự nhiên ra ngoài kiếm việc, chả khác nào đi chịu tội.

Bất quá đừng nhìn bộ dạng Tiết Nhiễm thế mà nhận xét, cô là một người có chủ kiến. Dù sao ở cái xã hội này, không vì mình từ nhỏ có cuộc sống khá giả mà chơi bời lêu lổng?

Nếu đã là người trưởng thành, được cho đọc nhiều sách thế, đương nhiên cũng muốn trau dồi kỹ năng bản thân, cô không định trở thành tiểu thư chỉ biết hưởng thụ, hết ăn lại uống.

Cho nên đi làm, trên miệng thì cứ kêu là cực khổ đại thúc, nhưng Mạc Sầu, Lăng Tử Tiên đều hiểu, đó mới là mục tiêu của cô bạn.

Hiển nhiên Lăng Tử Tiên không như Tiết Nhiễm, đại khái là còn chưa nghĩ sâu xa đến thế, nên còn chả quan tâm việc ký hợp đồng chính thức.

Nằm ườn trên giường, thở dài lần thứ 53, tròng mắt nhìn trần nhà, bụng đói cũng chẳng quan tâm.

Có một số việc khó mà nắm chắc, nhưng nó cứ khiến người ta phải để tâm.

Thí dụ như: Lam Táp.

Nghĩ đến Lam Boss, 2 tai Lăng Tử Tiên hơi ửng đỏ, muốn cô dùng từ ngữ để tóm tắt ngài Boss, thật sự là khó có từ ngữ để miêu tả.

Tổng kết lại, là hoàn hảo!

Hoàn mỹ chẳng phải người, mang hơi thở thần bí, kêu gọi người ta lại gần, từng chút, từng chút khám phá, nhưng lại sợ đến gần lại bị chán ghét.

Theo cách nhìn của cô, Lam Táp hẳn là thuộc loại người khó tiếp cận, càng đến gần càng xa cách, đây có thể là điểm dễ nhận ra nhất.

Nhưng từ cái ngày hình như là hẹn hò mà có khi không phá ấy, lại thêm cô nàng Tiết Nhiễm luôn miệng nhắc nhở càng khiến cô hoang mang.

Với Lam Boss... Hình như... Cũng có gì đó...

Nhưng mà Lam Boss với ai chẳng đối xử như thế? (Tiên Tiên, con lo quá rồi, Lam Boss chỉ có “hẹn hò” với con thôi. > <) chắc=“” là=“” anh=“” ta=“” chẳng=“” lo=“” nghĩ=“” sâu=“” xa=“” thế=“”>

Nếu thư có một ít là thế.. Muốn thử một tý...

Vừa nghĩ “thử”, Lăng Tử Tiên giật mình, lông tơ dựng thẳng đứng.

Cào tóc, cào tường, cô liên tục tự mắng xấu xa, lại xuất hiện ý nghĩ ghê tởm ấy, giống như bôi bẩn thánh thần vậy.

Quả thật nghĩ nhiều thì đến cả việc như thế này còn tưởng tượng ra nổi!

Lăng Tử Tiên thở dài, nằm lẩn trên giường, tròng mắt kín mít, còn nghĩ nữa có khi hành động luôn..

Đến lúc đó Lam Boss không cần đuổi, cô cũng nhảy từ trên lầu cao nhất xuống.

“Cứ cho là được thưởng nhiều, nhưng cậu đừng có hành hạ người ở dưới đi?” Giọng Mạc Sầu lạnh nhạt, Lăng Tử Tiên giật mình, cả người nổi da gà.

Lăng Tử Tiên đá chăn ra, xem nhẹ cái câu quái dị Mạc Sầu vừa nói, khó hiểu hỏi: “thưởng gì?”

“Tiêu Dao.” Mạc Sầu nhanh chóng trả lời.

Vừa nghe Lăng Tử Tiên đã không thích, hôm qua bị Cô nương Hồng Diệp chửi rửa đã không vui, nên chẳng còn để ý event đã kết thúc, bây giờ lại nghe đoạt giải vui là phải.

Cô nương Hồng Diệp thuộc loại xoén xoét không nhưng, đã vaajy còn chửi không có văn hóa, thô thiển.

Lăng Tử Tiên đương nhiên là chữ được, nhưng là kiểu nói tục giảng thanh. Chữ bậy chỉ khiến người ta cảm thấy mình vô văn hóa, vô học, mà cô lại không thích những người hay chữ bậy, nhất là con gái.

Răng còn chưa đánh, chưa thềm rửa mặt, Lăng Tử Tiên ngồi trước máy tính.l

Có thể giữ được vị trí thứ 3, thật là không tồi, hơn nữa, vị trí này vẫn giữ nguyên, cho đến khi có hoạt động mới.

Nhưng mà, vừa vào trò chơi, Lăng Tử Tiên không cười nổi.

Vừa thấy bảng xếp hạng:

Thứ 3 — Thời gian thẩm thoát & Xích Luyện Tiên Tử

Thứ 2 — Khuynh Tẫn Thiên Hạ & Lăng Ba Yêu Nữ

...

Thứ 1 — Thiên Tước Lập Phong & Lăng Ba Tiên Tử

Thứ nhất, thứ nhất, thứ nhất...

Trong mắt Lăng Tử Tiên hiện giờ chỉ có 2 chữ “thứ nhất” màu đỏ, dụi mắt, vẫn là “thứ nhất”, dụi lần nữa vẫn là thứ nhất.

“Đừng tra tấn đôi mắt nữa, cậu xem đúng rồi đấy, là thứ nhất.” Mạc Sầu như đang nói kháy ý.

“Sao lại thế này?” Lăng Tử Tiên kinh ngạc, suýt lặn từ ghế xuống, nhìn chữ “thứ nhất” màu đỏ rực, tý nữa là cắn phải lưỡi.

“Chính là như cậu đã thấy.” Mặt Mạc Sầu thờ ơ, nhưng khóe môi hơi nhếch lên, cười khê. “Chúc mừng, thưởng cho thứ nhất không ít đâu.”

Kinh nghiệm thưởng cho vị trí đứng đầu luôn luôn là nhiều nhất, tặng thưởng cũng thế, nháy mắt Lăng Tử Tiên đã thăng ba cấp.

Chẳng qua hiện tại Lăng Tử Tiên, đã chẳng còn quan tâm nữa.

Cô muốn hiểu rõ, sao lại đứng thứ 1, tại sao chứ? Cô nhớ rõ ràng, cô và Thiên Tước Lập Phong đang giữ vị trí thứ 3, sao giờ lại là thứ 1?

Nhìn đến biểu tượng bên cạnh tên Thiên Tước Lập Phong, Lăng Tử Tiên nhanh chóng chạy vội qua—

[Trò chuyện mật][Lăng Ba Tiên Tử] Anh cả

[Trò chuyện mật][Thiên Tước Lập Phong] ?

[Trò chuyện mật][Lăng Ba Tiên Tử] Vì sao lại đứng đầu?

[Trò chuyện mật][Lăng Ba Tiên Tử] Vì sao

[Trò chuyện mật][Lăng Ba Tiên Tử] Vì sao

[Trò chuyện mật][Lăng Ba Tiên Tử] Có phải hệ thống BUG

Lăng Tử Tiên liên tục đánh “vì sao”, rồi chỉ bằng 1 câu, Thiên Tước Lập Phong đánh bại cô hoàn toàn

[Trò chuyện mật][Thiên Tước Lập Phong] Tiên Tiên, tối hôm qua em ngủ mơ, tặng anh 1 bộ trang bị cấp thần.

76. Chương 76

Nhìn 1 câu Thiên Tước Lập Phong nói, Lăng Tử Tiên đột nhiên nhìn thấy ảo giác — Cô tiếp tục mộng du. Ngực tức nghẹn, Lăng Tử Tiên chưa từng có cảm giác này, còn đang nghi ngờ có phải cô đột ngột lên cơn đau tim không.

Trong đầu hỗn loạn, Lăng Tử Tiên rốt cục nghĩ tới — Lăng Tử Ái.

Bộ trang bị thần cấp kia, nếu vợ chồng mà tặng nhau thì điểm thân mật độ phải nhảy hơn vài con số 0.

Đã nghĩ thông, Lăng Tử Tiên tập trung mục tiêu, một tay cầm chuột chỉ vào biểu tượng trong trò chơi, một tay cầm điện thoại chuẩn bị gọi.

Trò chơi, biểu tượng của Lăng Ba Yêu Nữ chuyển tối, di động — Số máy quý khách vừa gọi, hiện không liên lạc được, vui lòng gọi lại sau.

Lăng Tử Tiên khởi tố hơi thừa lời, tìm trong QQ, vẫn không có người.

Đúng lúc cô tức sắp nổ, Mạc Sầu lắc lắc di động, đưa cho cô.

Màn hình hiện một tin nhắn, Lăng Tử Ái gửi — Tiên Tiên, xin bớt giận xin bớt giận, chị cũng bắt đắc dĩ, khổ cho em, được rồi, ra nước ngoài sẽ mua đồ em thích ăn nhất, coi trọng sức khỏe, moa (3)

Đọc tin nhắn, Lăng Tử Tiên nghiêng răng dùng sức, làm Mạc Sầu vùng tay chém giết.

“Đây là điện thoại đời mới nhất, làm hỏng, tớ bắt cậu bán cho Lam Boss bây giờ, lấy tiền mua cái mới.” Mạc Sầu vuốt ve, âu yếm di động, vừa lẩm bẩm.

Lăng Tử Tiên bắn ánh mắt sắc như dao đến, Mạc Sầu như mọc thêm mắt sau lưng, im bặt.

Khẽ cắn môi, Lăng Tử Tiên dám khẳng định, cả ruột gan cô đã đổi thanh xanh rồi. Cô tự nhận là người có khả năng kiềm chế tốt, vậy mà chỉ giận dữ trong phút chốc, tạo thành sai lầm lớn. (Tiên Tiên, con quan trọng hóa vấn đề rồi—)

Lúc này, kênh Trò chuyện mật nhảy loạn.

[Trò chuyện mật][Thiên Tước Lập Phong] Tiên Tiên

Lăng Tử Tiên ngạc nhiên, bỗng nhiên có cảm giác tội lỗi.

[Trò chuyện mật][Lăng Ba Tiên Tử] Anh cả...

[Trò chuyện mật][Lăng Ba Tiên Tử] Em bị mộng du

Trong phòng nào đó, một anh chàng nào đó, tay cầm tách cafe đen thơm nồng, nhìn 4 chữ, bật cười, buông tách, gõ chữ.

[Trò chuyện mật][Thiên Tước Lập Phong] Bộ trang bị ấy là phần thưởng cho người chơi cấp 230

[Trò chuyện mật][Lăng Ba Tiên Tử] Hả?

[Trò chuyện mật][Lăng Ba Tiên Tử] Không phải nhặt từ Boss sao?

[Trò chuyện mật][Thiên Tước Lập Phong] Game chỉ có 2 bộ.

[Trò chuyện mật][Thiên Tước Lập Phong] 1 bộ vẫn ở TIệm thương (* Là nơi mua bán các vật dụng bằng kim nguyên bảo)

[Trò chuyện mật][Thiên Tước Lập Phong] Bộ còn lại là ở người chơi đạt cấp 230 toàn sever

Vừa nhìn thấy caai này, Lăng Tử Tiên lập tức nhận ra cô quá ngu, lại bị người ta lừa.

Cô biết ái đó chỉ có 2 bộ, nhưng không chú ý điều kiện để có nó.

Kết quả là cô chẳng hay biết gì. Người chơi cấp 230 của sever, chẳng phải là Tề Thiên Triệt, Khuyneh Tẫn Thiên Hạ sao?

Chỉ tại hôm qua, bị 2 chữ “em rể” của bà chị Lăng Tử Ái làm hại.

Khó trách mấy hôm nay, cấp của Khuynh Tẫn Thiên Hạ lên cao không ngừng, chắc là vì muốn có bộ trang bị không hợp nghề kia.

Theo Thiên Triệt cùng Lăng Tử Ái mà nói, quan trọng nhất là bang phái, vì vị trí thứ 2, Lăng Tử Ái cực kỳ ác độc đẩy em gái và “em rể” lên ngai vàng “thứ nhất”.

Càng làm cho Lăng Tử Tiên nghiêng răng nghiêng lợi là, ngay hôm sau Lăng Tử Ái chạy luôn, đã vậy còn xuất ngoại.

Lăng Tử Tiên buồn bực, muốn cào tường, vì thế vẽ mặt cầu xin gõ chữ.

[Trò chuyện mật][Lăng Ba Tiên Tử] ANh cả, là lỗi của em...

Ở một căn phòng nào đó, một người đàn ông phì cười, dường như anh có thể tưởng tượng ra cô gái với vẻ mặt ai oán, cầu xin bên kia máy tính.

[Trò chuyện mật][Thiên Tước Lập Phong] Cũng không phải không có lợi

[Trò chuyện mật][Lăng Ba Tiên Tử] Anh cả, anh đừng đừng em

[Trò chuyện mật][Lăng Ba Tiên Tử] Từ thứ 3 nhảy lên 1 nhất, em đau khổ quá

[Trò chuyện mật][Lăng Ba Tiên Tử] Tại vì em tức quá, nên nghe lời chị Yêu nói

[Trò chuyện mật][Thiên Tước Lập Phong] Thế hôm qua ai chọc em

Thiên Tước Lập Phong vừa gõ xong, Lăng Tử Tiên mới nhận ra tay nhanh quá, tùy tiện kể chuyện hôm qua, chỉ kể sơ qua bị Cô nương Hồng Diệp chỉ, nếu không chẳng phải tự nhận là bà tám.

Thiên Tước Lập Phong cũng không gắng hỏi nữa, cũng đoán ra một hai, rồi cả 2 người tán gẫu chuyện trò.

[Trò chuyện mật][Thiên Tước Lập Phong] Đừng buồn, để cho em xem 1 thứ rất hay.

[Trò chuyện mật][Lăng Ba Tiên Tử] cái gì?

[Trò chuyện mật][Thiên Tước Lập Phong] Em còn nhớ 2 quả trứng sủng không?

Lăng Tử Tiên vừa thấy 2 chữ trứng sủng vật, quả thật là còn 2 quả, nhưng lúc đó là kỹ năng vợ chồng không đủ.

Ồi chao, không đúng, điểm thân vợ chồng đã đủ rồi này!

[Trò chuyện mật][Lăng Ba Tiên Tử] Mật độ vợ chồng làm sao mà tăng nhiều thế?

Lăng Tử Tiên nháy mắt mấy cái, lại xác nhận một lần nữa, tăng rất nhiều, thậm chí còn vượt qua điểm thân mật cần thiết, hơn 30000 điểm... Kỳ ghê ta!

[Trò chuyện mật][Thiên Tước Lập Phong] Bộ trang bị kia có thể tăng điểm thân mật gấp đôi bình thường.

[Trò chuyện mật][Lăng Ba Tiên Tử] cho nên anh mới nhận bộ trang bị kia, dù biết là sẽ nhảy lên vị trí thứ 1?

[Trò chuyện mật][Lăng Ba Tiên Tử] Mà đã nhận rồi.

[Trò chuyện mật][Thiên Tước Lập Phong] có, đương nhiên là tốt hơn không có gì.

Lăng Tử Tiên vừa chat, Thiên Tước Lập phong giỏi quá, đã thế còn tính đến cả chuyện này?

Nếu là đổi vị một chút, nếu cô là Thiên Tước Lập Phong, cũng sẽ không mạo hiểm, không chấp nhận, muốn giữ vị trí thứ 3 kia thôi.

Hiện tại cân nhắc một chút... Trứng sủng vật cũng có lực hấp dẫn không nhỏ...

[Trò chuyện mật][Lăng Ba Tiên Tử] Anh cả, vậy làm thử đi.

[Trò chuyện mật][Thiên Tước Lập Phong] Ukm

Lăng Tử Tiên lại là một lòng chuyên chú vào trứng sủng vật, cho nên không nhận ra hôm nay Thiên Tước Lập Phong có chút thay khác lạ, không còn lạnh nhạt.

Mà khi 2 quả trứng nở ra, hệ thống lại phát ra thông báo chấn động 10 phần, cả thế giới lại sôi trào.

77. Chương 77

Hệ thống phát tin thứ nhất: Thiên Tước Lập Phong và Lăng Ba Tiên Tử ấp trứng Tuyệt Vực Tuyệt Thế — Một đôi Bể Nguyên Tuyệt Long Bảo Bảo.

Hệ thống phát thông báo thứ 2: Thiên Tước Lập Phong và Lăng Ba Tiên Tử tìm ra nhiệm vụ bí mật ở tiên hồ Động Đình, mở ra Lũ quán Long tộc Thẩm phán, tặng kinh nghiệm nhân vật x00000000.

“Rầm” một tiếng, đem Lăng Tử Tiên sợ tới mức thiếu chút nữa ngã văng khỏi ghế.

“Sửu Sửu cậu làm sao thế?” Lăng Tử Tiên nhảy ra, đỡ Mạc Sầu đã ngã lặn từ ghế xuống.

Còn không có va chạm vào Mạc Sầu, Lăng Tử Tiên đã bị cô nàng néo áo, đồng thời chịu ánh mắt đầy căm tức.

“Sửu Sửu, cậu làm gì vậy?” Lăng Tử Tiên hỏi cô bạn, không hiểu mình chọc gì cô nàng!

“Con diên này, sao mà só thơm thế, lại bắt được anh Thiên Tước Lập Phong?” Lần đầu tiên, Mạc Sầu mất bình tĩnh.

Lăng Tử Tiên ngu ngơ trong chốc lát, nắm chặt cổ tay Mạc Sầu, mượn sức kéo qua.

Mạc Sầu mất cảnh giác, cánh tay bị bẻ quặt ra sau lưng chốc lát, vị trí 2 người tráo đổi.

“Bà khôn kiếp, thừa lúc người ta chưa chuẩn bị!” Mạc Sầu ồn ào, mang đậm phong cách “Tiết Nhiệm”.

Lăng Tử Tiên bĩu môi. “Là cậu ra tay trước, tớ chỉ gây ông đập lưng ông.”

Buông Mạc Sầu, Lăng Tử Tiên đối đầu, đương nhiên cũng chẳng quan tâm đến kênh Thế giới đang sôi trào.

Hai người đối diện, đều lặng yên, nhưng khí tức xung quanh lại không thường chút nào.

Lấy tính chế động, các cô đều đang chờ 1 thời điểm thích hợp nhất, chỉ có 1 cơ hội duy nhất để các cô tấn công, cho nên không thể để cho đối thủ có lợi thế.

Bàn về định lực, hai người không hơn kém, đương nhiên, cũng có chuyện ngoài ý muốn phát sinh.

Điều này xuất phát từ di động của Lăng Tử Tiên.

Chuông di động đột nhiên vang lên, là ca khúc của “Tiêu dao”, mag sắc thái cổ điển, hơn nữa 2 người đang online, bối cảnh đang có nhạc nền, 2 người đang gương cung bật kiếm đồng thời dừng lại.

Mục tiêu của Mạc Sầu là Lăng Tử Tiên, mục tiêu của Lăng Tử Tiên lại là chiếc di động trên bàn, cho nên Lăng Tử Tiên vội vươn tay đến điện thoại, còn, Mạc Sầu dùng chân ngăn.

Tay Lăng Tử Tiên thủ chưa chạm đến điện thoại, chân Mạc Sầu đã đá vào ngực cô, Lăng Tử Tiên vội vả lùi lại né, chân đã muốn đi tới của nàng ngực, nàng linh hoạt sau này nhất lui, mới không có làm cho Mạc Sầu thực hiện được. Đại văn học

Theo sau Mạc Sầu tầm mắt cũng là dừng ở điện thoại di động phía trên, bay ra đi chân thành một cái tiện lợi công cụ, chân theo trên bàn câu dẫn, đánh thẳng Lăng Tử Tiên di động.

Đương nhiên Lăng Tử Tiên cũng không có ngồi xuống, đã nhìn thấu động tác Mạc Sầu, ngay lập tức sẽ dụng chiêu y chang.

Mạc Sầu thấy tình thế không ổn, nhanh chóng tóm lấy điện thoại, rồi khi Lăng Tử Tiên giơ chân, cảm thấy chững lại, điện thoại bay sang bên,

Kết quả là, hai người thu chân, dùng thân trên, chính thức cạnh tranh.

Phòng ngủ của nữ sinh không nhỏ, 3 cô cũng ở sạch, nên không gian khá rộng.

Tiết Nhiễm hiện có mặt, bằng không đã sớm tìm một chỗ an toàn, dùng máy quay cảnh chiến đấu ngàn năm có một. Đương nhiên cũng là vì muốn tránh trường hợp bị ăn đòn.

Thường xuyên qua lại, Mạc Sầu cố hết sức, bỗng nhiên: “Thiên Tước tìm cậui...”

Lăng Tử Tiên sửng sốt, Mạc Sầu nhanh tay mở QQ Thiên Tước Lập Phong, thậm chí còn mở webcam/

Tốc độ cực nhanh, Lăng Tử Tiên sửng sờ .

Ngay tại khi cô nhanh chóng tắt cửa sổ, kế điệu hổ ly sơn của Mạc Sầu đã thành công .

“Lam Boss, Tiên Tiên hồng hạnh vượt tường!” Mạc Sầu đã ấn phím gọi, hét vào ống nghe.

Cơ hồ cùng lúc đó, di động Mạc Sầu cũng vang, cô cũng không phòng tránh, thì nó đã rơi vào tay Lăng Tử Tiên.

“Trả điện thoại lại cho tớ.” Mạc Sầu biến sắc, nói nhanh.

Lăng Tử Tiên mặt thối, Mạc Sầu bật dậy, nhanh như gió lướt đến trước mặt cô.

Cuối cùng, Lăng Tử Tiên cầm di động chạy ra ban công.

“Nè, anh Lam, ngưỡng quá, có chút chuyện xảy ra.” Lăng Tử Tiên điều chỉnh hô hấp, nói với Lam Táp.

Tiếng cười cười khúc khích truyền vào tai, không hiểu sao mặt Lăng Tử Tiên ửng đỏ.

“Để ý Mạc tiểu thư có bị thương không, Âu Dương tính kể em đấy.” Lam Táp thật ra nghe được toàn bộ chuyện 2 cô. h.

Nghe vậy Lăng Tử Tiên lập tức xấu hổ, nói: “Anh ta dám tính kể tôi, Lam tiên sinh có thể ra mặt giùm không?”

“Ukm... Có thể.” Giọng Lam Táp rất dễ nghe.

Cảm giác cảm tức đã trôi hết, bị giọng dịu dàng của Lam Táp nói mà mặt mờ đầu óc, đồng thời cũng không để ý tình huống bên kia tai nữa.

Mạc Sầu di động hét toáng vào đối hương, nếu không phải có cuộc gọi đột ngột này, cô đã không bị đánh thắm như thế.

NND, xương cốt toàn thân đều ở đau!

“Cái kia... Lam tiên sinh, anh gọi điện thoại đến có chuyện gì sao?” Tạm dừng một lát, Lăng Tử Tiên rút cục phục hồi tinh thần lại, hỏi.

“Hiện giờ có rảnh không?” Lam Táp hỏi, Lăng Tử Tiên hơi ngạc nhiên, anh lại tiếp lời. “Tôi đang ở trước cổng trường.”

Lăng Tử Tiên dùng 10 giây để tiêu hóa hết câu nói, rồi cầm điện thoại, bất chấp hình tượng, đi dép lê chạy vội ra ngoài.” Đằng sau Mạc Sầu cầm di động chạy theo.Ngoài cổng lớn, một anh chàng điển trai, mặc áo trắng nhìn di động cười mỉm, khiến ai cũng phải chú ý

78. Chương 78

Lăng Tử Tiên chạy cùng Mạc Sầu đến cổng trường đã là chuyện 3 hút sau đó, bởi vì trang phục khá xộc xệch, cho nên mấy bạn sinh viên chẳng nhận ra 2 cô hoa hậu trường mình.

Không chỉ Lam Táp ở trong này, Âu Dương Thư cũng ở đến, nghe bọn họ giải thích, đến là muốn nói vài lời.

Lăng Tử Tiên cùng Mạc Sầu đi đến cổng trường, trán đầm mồ hôi, chỉ sợ có trường hợp khẩn, không thể chờ đợi.

Hình như Lam Táp đang bàn gì đó với Âu Dương Thư, nhận ra tiếng động, Âu Dương Thư ngẩng đầu lên, đánh giá Mạc Sầu, bỗng nhiên phì cười.

Cũng đừng trách Âu Dương Thư giễu cợt Mạc Sầu, ai bảo lần đầu gặp Mạc Sầu ăn mặc chỉnh tề quen rồi. Vừa nãy bị Lăng Tử Tiên “dạy dỗ”, lại hốt hoảng chạy ra ngoài, đuổi theo Lăng Tử Tiên, hết sức chật vật.

“Lại cười nữa, tôi cắt lưỡi anh!!!” Mạc Sầu lập tức lên tiếng cảnh cáo.

“Uhm, tôi không cười nữa.” Âu Dương Thư quả thật ngừng luôn, nhưng lát sau lại cười phá lên, thậm chí còn ôm bụng nữa.

Lăng Tử Tiên sáng suốt rời xa Âu Dương Thư một ít, ngu ngốc là bệnh dễ lây, Mạc Sầu đã xuất hiện biểu hiện.

“Lam tiên sinh, có chuyện gì?” Lăng Tử Tiên định thần tới hỏi Lam Táp.

Lam Táp không lập tức trả lời vấn đề của cô, mà lấy khăn tay trong túi ra, lau mồ hôi trên trán cô.

So sánh với trường hợp bên kia giữa Âu Dương Thư cùng Mạc Sầu, như lửa với băng, Lăng Tử Tiên và Lam Táp có thể nói là âm đượm nồng nàn. (*Chém ak)

Đúng lúc Lam Táp tiến lên, Lăng Tử Tiên đều đã không còn hít thở nổi nữa, gần như vậy, thậm chí có thể nghe rõ từng nhịp thở của anh, cả mùi vị nữa, hương chanh...

Lam Táp lau chùi cẩn thận, chung quanh có tiếng nữ sinh viên khê kêu. Anh cũng nghe thấy, bắt đầu từ tai, đổ ừng cả cổ, khoe môi cong lên, cười thích thú.

Lăng Tử Tiên cảm thấy mình sắp bị nấu chín, mặt nóng quá, lỗ tai cũng nóng, phỏng chừng móng đều nóng.

“Kỳ thật không cần gấp gáp vậy, anh đã định đi ngay đâu?” Dừng động tác, Lam Táp khê cười nói bên tai, cứ như là chưa thấy cô xấu hổ vậy.

Lam Táp thoáng chốc rời khỏi, Lăng Tử Tiên mới cảm thấy không khí đáng giá cỡ nào, ở gần anh thế, thật sự là thử thách chưa trải qua bao giờ.

Hít một hơi thật sâu, Lăng Tử Tiên còn đỏ mặt nói: “Hik... Em còn tưởng có chuyện quan trọng...”

Còn chưa kịp tiếp lời, cô chợt nhận ra bản thân lúc này—

Mặc trang phục tùy chọn, cũng may là không phải áo ngủ. Không phải, không phải là vấn đề áo ngủ”, mà là... Tóc rối không chải, quần áo xộc xệch, đi dép lê trong nhà. Trời ơi, lòi thối nhếch nhác thế mà chạy ra đường!!!

“Lam tiên sinh, anh không vội, vậy thì để tôi thay quần áo...” Lăng Tử Tiên trắng bệch cả mặt, xoay người muốn chạy khỏi.

Trên cổ tay cảm thấy áp lực, nhìn thoáng qua, Lam Táp có vẻ thư sinh yếu đuối, lại ôn hòa, nhưng lực tay thì không thể chút nào, cô không nghĩ anh sẽ làm tổn thương mình.

Lam Táp mỉm cười, “Hai người có nhớ mang chìa khóa không??”

Lời vừa nói ra, Lăng Tử Tiên và Mạc Sầu kinh ngạc, hình như có mang theo?

“Lúc hai người chạy đi, anh còn nghe rõ tiếng chìa khóa bị vứt lại.” Âu Dương Thư vươn thác kính mắt.

Mạc Sầu lập tức trừng mắt, Lăng Tử Tiên cũng thấy bức, cửa phòng các cô là mở từ trong, vừa chạy ra ngoài là cứ tự sập lại rồi.

“Có thể đi hỏi quản lý mượn 1 chút.” Lăng Tử Tiên tự hỏi, Tiết Nhiệm còn chưa về, cũng không mang đi động, chỉ có thể đi tìm quản lý.

Chính là kia quản lý bác gái tính tình không tốt lắm, phải nói, đôi gì một cái quên lấy cái chìa khóa xuất môn đệ tử đều tính tình không tốt.

“Vậy cậu đi đi, mang quần áo và giày lại đây cho tớ.” Mạc Sầu chuyển qua Lăng Tử Tiên, sai, không đợi cô từ chối: “Đều tại cậu!”

Lăng Tử Tiên khóe miệng giật giật, rõ ràng là lỗi của cô mà, sao giờ lại đổ lên đầu tôi hả?

“Cậu...”

“Tiên Tiên tạm thời đừng về, Mạc tiểu thư tự về đi!” Lam Táp cùng Lăng Tử Tiên đồng thời mở miệng, chặn đứng lời cô nàng.

“Hả?” Lăng Tử Tiên nghi hoặc nhìn về phía Lam Táp.

Lam Táp mỉm cười, “Hôm nay đại lý nhà họ Bạch khai trương, Bạch Ngọc mời chúng ta, đi chọn quà thôi, tiện mua giày luôn.”

Không đợi Lăng Tử Tiên phản ứng lại Lam Táp đã kéo cô đi.

Chạy qua chạy lại cũng mất chục phút, không bằng mua tặng cô đôi giày mới, cũng không chịu mệt.

Mạc Sầu đau đớn nhìn Lam Táp cùng Lăng Tử Tiên, trong lòng nói thầm: Con dở người, còn dám bảo cả yêu đương gì!

Nhưng thật ra Âu Dương Thư, đang quan sát Mạc Sầu, vuốt cằm nói: “Nếu không... Anh cũng mua giày cho cô, mang cô đi làm tóc nữa?”

Mạc Sầu quay đầu nhìn anh một cái, hình như đang nghĩ, không biết anh đang tính toán cái gì.

Âu Dương Thư cảm nhận ánh mắt cô nàng, tức điên lên, cầm tay cô, kéo đi, vừa đi vừa nói: “Đây là lần đầu tiên bản công tử đối xử lịch sự với phụ nữ đấy, đừng có thấy lòng tốt mà cho là lòng lang dạ thú!”

Đầu Mạc Sầu lắc qua lắc lại, đừng nói là... Cô cũng đang trong tình trạng mơ xuân đấy chứ hả???

79. Chương 79

Lăng Tử Tiên đi theo Lam Táp, leo lên xe xúc động muốn hỏi— Sao nhanh thế mà đã đến rồi?

Những lời này đương nhiên không hỏi ra được, bởi vì cô thấy cái laptop. Cô thật muốn mở ra xem, để biết trong đó có gì.

Đương nhiên, không phải là muốn xem trộm.

Vào một gian giày hàng hiệu, cứ nhờ vào ý kiến của Lam Boss, Lăng Tử Tiên yên lặng thử, không thể phủ nhận, thẩm mỹ không tồi, rất giống phong cách của cô. Nhưng mà, cô chỉ đi một đôi, mà Lam Boss trả tiền.

Lại lại mua thêm một bộ váy trắng, làm đầu đơn giản, Lăng Tử Tiên rốt cục nhịn không được kéo tay áo Lam Táp.

“Làm sao vậy?” Lam Táp quay đầu hỏi hiền lành, thấy ánh mắt mịt mờ khó hiểu.

“Lam Táp, anh nghĩ là tôi muốn bán mình cho anh hả?” Lăng Tử Tiên hỏi, cũng là lần đầu tiên gọi tên anh.

Nghe vậy Lam Táp nhú mày, khóe môi cũng tiện thể khê cong lên.

Cầm tay cô, cười nói: “Chờ anh phá sản, em có thể mua lại anh, cho anh ăn cơm mềm, được không?”

Lăng Tử Tiên chớp mắt, Boss nói thế làm cô đau tim quá.

Nhưng mà, mấy lời này khiến người ta vui quá, đáng yêu ghê.

Lại cúi đầu nhìn 2 người nắm tay, mặt Lăng Tử Tiên nóng dần, bỗng nhiên dừng lại, hơi giật tay đang nắm, hỏi: “Cái này... Anh cả, giải thích xem, hiện tại...”

“Anh cứ tưởng, em không phản đối chính là đồng ý chứ?” Lam Táp cười quyền rũ, cũng không muốn cô thẹn, nói tiếp: “Mà em muốn đổi ý, anh cũng không cho em cơ hội đó đâu.”

Không cần phải nói, Lăng Tử Tiên cũng tự nhận ra trong vô thức cô đã rơi vào cạm bẫy rồi, nhưng dù có phát hiện ra, nhưng mà cũng không muốn trốn thoát.

“Em có nói là muốn đổi ý đâu!” Lăng Tử Tiên ầm bầm.

“Em nói cái gì?” Lam Táp hỏi nàng.

“A? Có nói gì đâu!” Lăng Tử Tiên ngẩng đầu, vẻ mặt vô tội nhìn anh.

Lam Táp cảm thấy buồn cười, nhắc tới phụ nữ, thì cảm giác luôn là dữ như hổ, mà anh cũng nghe thấy đoạn đối thoại với Mạc Sầu rồi. Nhưng hiện giờ thì nó ảo quá.

Nói đúng ra, chỉ cần chưa gặp Lam Táp, có thể nói Lăng Tử Tiên cư xử khá khôn khéo, nhưng hiện tại, gặp Lam Táp thì biến ngược rồi.

Đại khái cái gọi là vô quýt dày có móng tay nhọn, không biết cô có cơ hội để phản kháng lại không!

Trên đường đến nhà hàng, Lam Táp cùng Lăng Tử Tiên cười cười nói nói, có lẽ cả hai đều khá bảo thủ, chỉ nắm tay nhau. Lăng Tử Tiên cũng không giống mấy đôi tình lữ trên đường, còn ôm tay bạn trai.

Cô cảm thấy không được tự nhiên, cảm giác dắt tay co trai đi bộ, đây là lần đầu đấy.

Nhưng chuyện gì cũng phải có lần đầu tiên, nếu đã quyết... Ukm, thì là yêu đương với Lam Táp, thì cũng nên thả lỏng một chút. Mà nói thêm, cái con nhóc này, phải nói là cực kỳ bảo thủ.

Về phần Mạc Sầu cùng Âu Dương Thư, vẫn mắt to trừng mắt nhỏ, không nói tiếng nào, chỉ trừng và trừng, cho nên cũng không phát hiện 2 người đi trước có chuyển biến.

“Hôm nay là ngày đầu tiên, Bạch Ngọc bao toàn bộ, ngày mai mới chính thức khai trương.” Lam Táp chỉ vào nhà hàng khá to lớn, nói với Lăng Tử Tiên.

“Trong nhà có thiếu gia, tốt thật đấy, ra tay hào phóng.” Lăng Tử Tiên cười nói, bắt quả Bạch Ngọc, Bạch Dạ cũng không phải người thừa kế xoàng đâu.

“Để 2 người đó nghe em nói, thế nào cũng.” Lam Táp cười khê.

Lăng Tử Tiên khá là ngạc nhiên, nhưng nhanh chóng lấy lại bình tĩnh, đám Lam Táp thậm chí cả tư liệu về cô ở nước ngoài cũng điều tra được, tình trạng “trong nhà” khỏi phải nói cũng biết.

Trên thực tế, bản thân cô cũng là tiểu thư nhà giàu, nhưng mà cổ tinh hạ thấp thôi.

Nghĩ đến nhà mình, Lăng Tử Tiên hoài nghi, Lam Táp làm quen với cô, chẳng lẽ tham gia sản của cô?

Vậy mà, Lăng Tử Tiên bật cười.

“Cười cái gì?” Lam Táp nhìn về phía nàng.

“EM đang nghĩ, khi nào thì anh chịu ăn cơm mềm, thì em chắc chắn sẽ nuôi anh.” Lăng Tử Tiên vỗ ngực cam đoan.

Cô bật cười, Công ty của Lam Táp đang sở hữu, lãi mỗi năm đủ để mở thêm một Công ty khác, phải biết là, trên thế giới ngành sản xuất kiếm tiền nhất, đây là một trong những ngành đó. Túi tiền của Lam Táp, có thể dùng mười mấy con số 0 để tính.

Anh mà ham gia tài nhà cô mới là lạ, nhưng mà từ khi xem tiểu thuyết, trong cô cứ nảy sinh mấy ý tưởng kỳ quái.

Nghĩ kỹ hơn, hình như là cô bám được 1 kim cương vương lão ngũ.

Lam Táp nghe lời cô nói, vẫn bình tĩnh, còn nghiêm túc nói thêm: “Anh sẽ chờ ngày đó, mà em cũng đừng có ăn no rồi mang tiền chạy nhé! “

“Khụ khụ!” Lăng Tử Tiên suýt bị sặc nước miếng.

Lam Boss, anh đừng có nói thẳng tuột ra thế được không?

“Anh giống loại người ấy lắm hả?” Lăng Tử Tiên chợt dạ hỏi. Cũng nghĩ là: LAm Boss có nhiều tài sản thế, có nên cuỗm tiền rồi bỏ chạy không nhỉ?

“Nhìn mặt thì em không giống đâu.” Lam Táp đứng đắn trả lời.

“Hả?” Lăng Tử Tiên ngạc nhiên. “Chẳng phải lòng người cách 1 cái bụng? Anh không nghĩ là sẽ có lúc nhìn lầm người?”

“Vậy thì... Xem ra anh phải tìm ít biện pháp phòng tránh mới được.” Lam Táp vuốt cằm, tự nói.

“Phòng bị cái gì chứ?” Lăng Tử Tiên tò mò tiến lên hỏi.

“Này thôi... Đương nhiên không thể nói cho em, đến lúc đó mất tác dụng.” Lam Táp cười sâu xa khó hiểu.

Lăng Tử Tiên bắt đầu đi, 2 người tựa hồ không hề để ý đã nói chuyện khá xa rồi, mà bảo là mới yêu ngày đầu thì ai mà tin cho được, cả vạn người thì vạn người linh một người cũng không tin!

Đến phía sau, Mạc Sầu cùng Âu Dương Thư rốt cuộc cũng phát hiện ra Lam Táp và Lăng Tử Tiên có gì đó không đúng lắm, không khí hài hòa quá—

Mới đi vào nhà ăn, một bóng người đột nhiên chạy đi ra, khiến Lăng Tử Tiên hoảng sợ, nhìn kỹ, mới phát hiện là Tiết Nhiễm.

“Không có thiên lý không có thiên lý, Tiên Tiên cậu dám chiếm lấy Lam Boss, có biết là làm tan nát cõi lòng ba cô gái không...Tiết Nhiễm gào khóc.

Mọi người đều lạnh run, nhất là đại thúc Bất Phá— Ghê quá, may mà không có người ngoài!

80. Chương 80

Chương 080: Phiên ngoại – Tiên Tiên và Yêu Yêu

Lăng Tử Tiên sinh ra vào cuối đông năm 80, bởi vì khi còn trong bụng mẹ Lăng không tranh giành gì với chị, nên cả đời chỉ có thể là em gái.

Về sau, cô nghe mẹ kể, lúc còn trong bụng ngoan lắm, lúc sinh ra chắc là đang ngủ, nên mới để chị Lăng Tử Ái nhảy ra khỏi bụng mẹ Lăng trước.

Lăng Tử Tiên buồn bực, oán giận: Khi nào thì không ngủ, sao đúng lúc sinh ra thì lại ngủ nhỉ?

Lăng Tử Ái cười cực kỳ dễ thương, chị vỗ vai Lăng Tử Tiên, nói: “Em ngoan, chịu đi! Trời làm vậy, không thể sống...”

Lăng Tử Tiên giận điên, nghiêng răng kèn kẹt.

Nhưng mà về sau 2 đứa thủy tiên trong nhà chớm nở, mẹ Lăng thích quá, trên truyền hình chiếu phim viễn tưởng có nhân vật Lăng Ba Tiên Tử xinh đẹp.

Vì thế để bố Lăng ôm con, bà nhắm mắt, sờ trúng đứa nhóc nào thì đó sẽ được gọi là Lăng Ba Tiên Tử.

Lúc này, Tiên Tiên lại không chịu thua kém, ở trong lòng bố Lăng cự quậy, không chịu nằm yên. Bố Lăng không còn cách nào khác, đành phải thả Yêu Yêu lại nôi, Lăng mẹ vừa sờ, đụng ngay Tiên Tiên.

Sau lại Lăng Tử Ái lại oán giận: Có người bình thường nào lại đặt tên là Yêu? Mẹ chị thật vô văn hóa.

Lúc vào tiểu học, hai bé Tiên Tiên cùng Yêu Yêu luôn tay trong tay cùng đến lớp, mà khi đó, học sinh cũng không quá đông, mà năm đầu 2 bé học khác lớp.

Sau đó bố Lăng nói chuyện với thầy hiệu trưởng tiểu học, kể rằng, 2 đứa sinh đôi sợ cô đơn, mà bé Yêu Yêu lại có vẻ rụt rè, nội tâm, nên để cho Tiên Tiên học cùng lớp Yêu Yêu, thế là cả cấp tiểu học 2 chị em học cùng nhau.

Bé Yêu Yêu vì cái tên này, cứ như mấy con yêu quái trong Tây Du Ký thích bắt cóc ăn thịt Tam Tạng cho nên, có mấy bạn học không thích.

Một ngày nào đó, Yêu Yêu đang đi toilet thì bị bạn học chặn lại.

Tiên Tiên đang quét trực nhật, chợt nghe thấy tiếng Yêu Yêu vắng vắng từ phòng học truyền đến: “Không được nói xấu em gái tớ!”

Có tiếng mấy đứa bé cãi nhau, Tiên Tiên nhanh nhẹn vác chổi chạy tới.

Yêu Yêu bị ba đứa bé trai, và một đứa bé gái bắt nạt, cả nơ bướm cũng bị kéo xuống, vì bị đẩy ngã mà tay xước hết cả.

Khi đó Yêu Yêu và Tiên Tiên đều mới là học sinh lớp ba, nhưng bé con, nhìn qua thì bị bắt nạt thảm hại.

Kết quả là Tiên Tiên nổi giận, quét chổi chạy theo đánh người.

Đừng nhìn Tiên Tiên bé nhỏ, nhưng sức thì không bé tí nào đâu, mỗi ngày ăn nhiều cực, lại ưa chạy nhảy, còn thường xuyên bắt nạt bé Thiên Triệt nhà hàng xóm, cho nên từ bé đã được luyện “vô công”.

Yêu Yêu không khuyên được, tiến lên gia nhập chiến trường.

Hai cô bé, hết túm lại kéo, không thì đá hoặc cắn, cuối cùng bị phụ huynh người ta trách móc. Nhưng mà đây là 1 cuộc chiến diễn hình lấy ít địch nhiều, phe yếu thắng mạnh!

Hiệu trưởng nói chuyện với phụ huynh, bé Yêu Yêu không vui: “Bọn nó dám bảo em con là kẻ hoang!”

Tiên Tiên cũng thẳng lưng, vỗ ngực nói: “Bọn nó bắt nạt chị, con thay mặt công lý tiêu diệt!”

Mọi người đều bất đắc dĩ .

Tuy rằng không phải là lỗi của Tiên Tiên hay Yêu Yêu, nhưng hai đứa vẫn phải chịu phạt. Mà bố hai bé đau lòng, chờ dịp mẹ ra ngoài, lại cho các bé ăn ngon.

Chỉ vì 1 lần “đánh nhau” ấy, Lăng Tử Tiên bắt đầu tập võ, để cho ai dám bắt nạt người nhà.

Lăng Tử Ái thì không giỏi đánh nhau, nhưng lại cực kỳ linh mẫn, thiên về đấu trí.

Sau khi hai bé tolại hai người tiểu học tốt nghiệp, hiệu trưởng còn có các vị lão sư đều là chưa xốt lệ một phen, đứa nhỏ thành tích hảo, nhân bộ dạng hảo, chính là cái kia tính... Ác ma a!

Kết quả là, hai chị em lại gây tai họa khi lên trung học.

Ở tuổi này, học sinh đều biết yêu, ít nhất là lén lút.

Tiên Tiên và Yêu Yêu thuộc dạng xuất sắc, từ lúc lên cấp 3, đã ôm trọn danh hiệu hoa khôi, dù không học cùng lớp.

Lúc này, Tiên Tiên vẫn cố ý hạ thấp bản thân, cũng vì luyện võ mà có vẻ chai sạn nhiều.

Ngược với Tiên Tiên, Yêu Yêu luôn nổi bật ở các phương diện, chị muốn số 1, tuyệt đối không chấp nhận thứ 2, dù là thi cử hay bất kỳ cái gì khác.

Cũng bởi vì Yêu Yêu quá xuất sắc, từ năm hai đến năm ba cấp a toàn gây rắc rối.

Lúc này, Tiên Tiên sẽ đứng ra làm nhân vật dũng sĩ bảo vệ, đá bay những “người cầu xin tình yêu”. Về sau, có thể được xem như thanh mai trúc mã, Tề Thiên Triệt về nước, chuyển về trường học 2 chị em, mấy tin đồn hường phần mất dần.

Vấn đề của Yêu Yêu được giải quyết dễ dàng, bởi vì gắn với Tề Thiên Triệt. Nhưng không được hay ho lắm... Tình yêu thầy trò.

Sau lại Yêu Yêu tự học đại học việc học, một bên công tác, Tiên Tiên ưa trường học cuộc sống, liền làm từng bước niệm đại học .

Nhiều năm qua, Tiên Tiên đối xử quá tốt với Yêu Yêu, cho nên Lăng Tử Ái thường xuyên sinh ảo tưởng, chị mới mà em gái.

Tiên Tiên vẫn trước sau như một, lười biếng, chỉ để ý những chuyện mình thích, không thích chả thèm quan tâm, cho nên ở trường chỉ có 2 người bạn là Mạc Sầu, nhiệm Nhiệm.

Yêu Yêu làm việc khá, tự chủ muốn làm nên sự nghiệp, nhiều tiền lương. Tiên Tiên cũng chẳng có lừa bịp tống tiền, đừng bảo sau khi lớn lên thường giữa chị em sẽ nảy sinh khoảng cách, hay nói con gái vốn hẹp hòi, nhưng giữa Tiên Tiên cùng Yêu Yêu điều đó không tồn tại .

Ngoại trừ Tề Thiên Triệt.

Tiên Tiên luôn là người khôn ngoan, cho nên Thiên Triệt không thể phát hiện được, thật sự cô cũng chẳng có cảm tình gì đặc biệt với anh.

Nhưng Yêu Yêu lại...

Vì thế cô làm như không biết, tự du học một mình để cho 2 người có thời gian suy nghĩ, chỉ huy vọng mối quan hệ giữa ba người không bị rạn nứt.

Cũng may Tề Thiên Triệt cùng Yêu Yêu đều là người hiểu biết, không ai cố ý hỏi, tình cảnh này cứ tiếp tục có khi thích hợp hơn.

Về phần Tiên Tiên, từ nhỏ đến lớn đều có mơ ước vô cùng vĩ đại—

Thế giới hòa bình ~

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/boss-qua-gian-xao>